

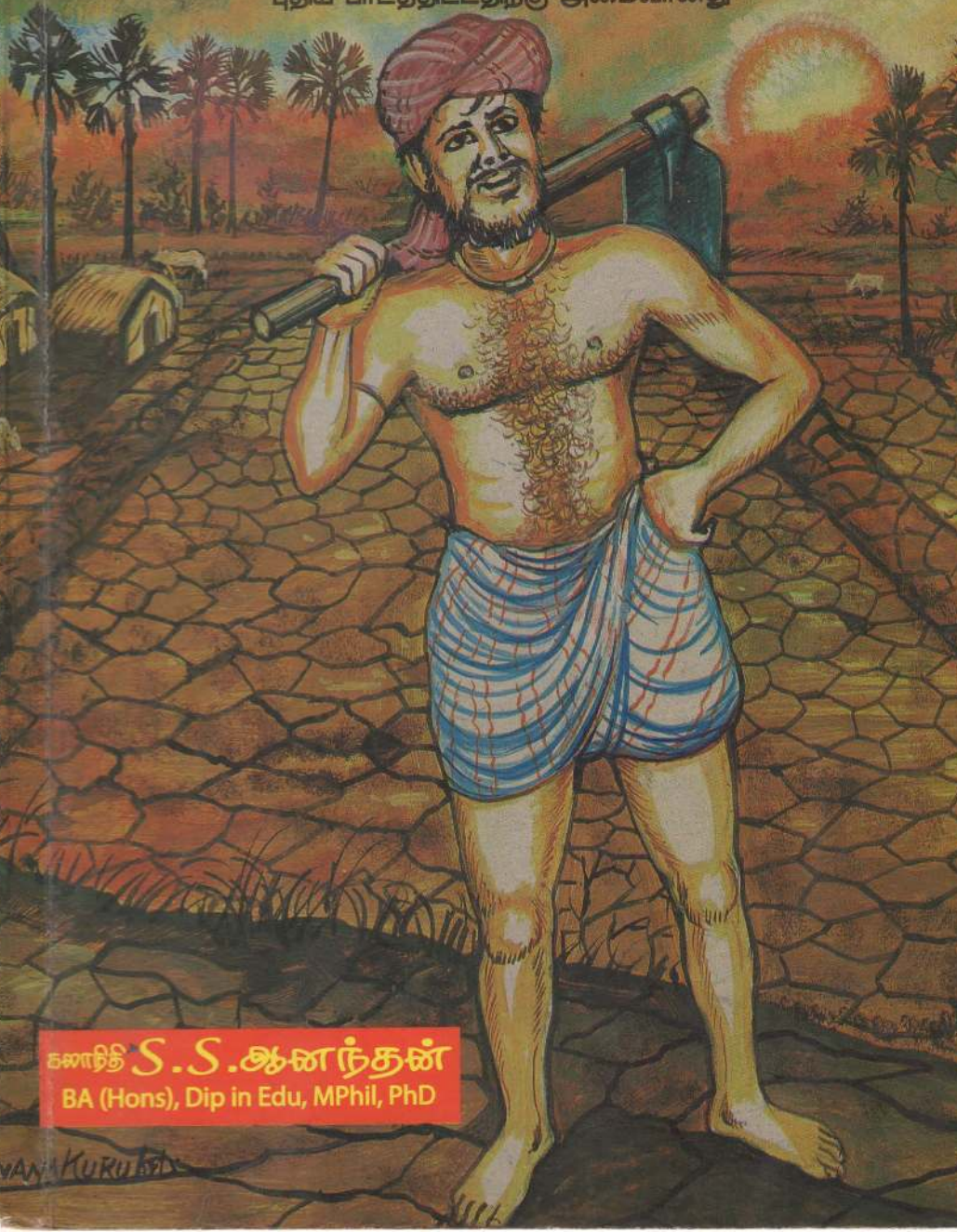
க. பொ. த. உயர்தரம்

செய்யுள் தொகுப்பு

சங்க காலம் தொடக்கம் தற்காலம் வரை

2009 இல் இருந்து

புதிய பாடத்திட்டதிற்கு அமைவானது

எழுந்த S.S.ஆனந்தன்
BA (Hons), Dip in Edu, MPhil, PhD

ANAND KURU

செய்யுள் தொகுப்பு

க. பொ. த. உயர்தரம்

புதிய பாடத்திட்டம்

(சங்ககாலம் தொடக்கம் தற்காலம்வரை)

கலாநிதி எஸ். எஸ். ஆனந்தன்

BA, (Hons), Dip. in Edu., MPhil, PhD

தலைப்பு : செய்யுள் தொகுப்பு
ஆக்கம் : கலாநிதி எஸ். எஸ். ஆனந்தன்
பதிப்புரிமை : ஆசிரியர்
அமைப்பும் அச்சும் : கிறிப்து

முன்னுரை

முன்னுரையாக என்னுரை,

க.பொ.த. உயர்தர வகுப்புகளில் சகல பாடங்களுக்கும் புதிய பாடத்திட்டங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு நீண்ட காலத்தைக் கடந்துவிட்ட போதிலும் ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் இடர்ப்பாடுகளை எதிர்நோக்கிய நிலையிலேயே உள்ளனர். தமிழ் மொழியைப் பொறுத்தவரை அதுவும் விதிவிலக்கல்ல. தமிழ் மொழிக்குரிய பாடத்திட்டத்தில் சங்ககாலம் தொடக்கம் தற்காலம் வரையுள்ள செய்யுள் பகுதிகள் அதிகமான புள்ளிகளைப் பெற்றுத் தரக்கூடிய ஒரு பகுதியாகும்.

இச்செய்யுள் பகுதிகளை உள்ளடக்கிய நூல்கள் பல வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. உண்மையிலேயே இச்செய்யுள் பகுதிகளை வகுப்பறைகளில் கற்பிக்கும்போது ஏற்படும் அனுபவங்கள் தான் தரமானதொரு நூலுக்கு அத்திபாரமாகின்றது. அவ்வகையில் எனது செய்யுள் தொகுப்பு சற்று தாமதமானாலும் என்னைப் பொறுத்தவரை அத்தாமதம் தேவை கருதியதொன்றாகவே அமைந்தது.

பாடத்திட்டத்திற்குரிய செய்யுட்களை நூலுருவாக்கம் செய்யும் போது ஆசிரியருக்கான துணைநூலாக மட்டுமன்றி, மாணவர்கள் சுயமாகக் கற்று விளங்கக்கூடிய தரமுடையதாகவும் இருக்க வேண்டும் என்பது எனது எண்ணமாகும். பல பாடசாலைகளில் தமிழ்மொழி கற்பிப்பதற்கான ஆசிரியர்கள் பற்றாக்குறையாக இருப்பதனால் இவ்வாறான விடயங்கள் கருத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

எனது நூல்கள் ஆசிரியர்களுக்கோ மாணவர்களுக்கோ சுமையாக அமையாமல் கற்பதற்கும் கற்பிப்பதற்கும் சுவையாக அமையவேண்டும் என்று விரும்புவன் நான்.

எனது நூலுருவாக்கத்திற்கு உங்கள் அனைவரினதும் அமோக எதிர்பார்ப்பை நான் அறிவேன். கற்றலுக்கும் கற்பித்தலுக்கும் இலகுவாக இந்நூல் இம்முறை மேலும் இலகுவாக்கப்பட்டுள்ளன. பாடல் பகுதிகள், பதப்பிரிப்புக்கள், கொண்டுக்கூட்டு, விளக்கங்கள், தற்கால நடையில் உரைகள், கதைகள், தரமான வினாக்கள் என்பன உள்ளடங்கலாக இந்நூல் வெளிவருகின்றது.

இந்நூலின் உருவாக்கத்திற்கு பண்டைய இலக்கிய நூல்கள், விளக்க நூல்கள், பிரபல்யம் பெற்ற பதிப்பக நூல்கள் பல துணையாகக் கொள்ளப்பட்டன. அனைவருக்கும் என் நன்றி உரித்தாகுக. நேரடியான விளக்கங்களை தந்துதவிய கிறிஸ்தவ இஸ்லாமிய அன்பர்கள் நண்பர்கள் எல்லோரும் என்றென்றும் என் நன்றிக்குரியவர்கள். இந்நூலினை சரவை பார்த்துதவிய சகோதர சகோதரிகளுக்கும் பாடல் பகுதிகளைத் தேடியும் குறிப்பெடுத்தும் தந்துதவிய என் தங்கை சிவபவானி சர்வலோகநாதன் அவர்களுக்கும் என் நன்றி உரித்தாகுக.

எனது நூலுருவாக்கத்திற்கு துணைநிற்பவர்கள் பலர். நூல் வெளியீட்டிலும் விநியோகத்திலும் இலங்கையில் மட்டுமல்ல சர்வதேச நாடுகளிலும் தனக்கென தனியானதொரு இடத்தினைப் பெற்றுள்ள பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலைக்கும் அதன் உரிமையாளர் திரு. பூ. ஸ்ரீதரசிங் அவர்களுக்கும் என் நன்றி உரித்தாகுக.

எனது எண்ணத்திற்கேற்ற வகையில் அதனை வண்ணங்களில் ஓவியமாக வடிக்கின்ற என் அன்புக்கும் பாசத்திற்குமுரிய திரு. ஞானகுரு அவர்களுக்கும் என் உளம்கனிந்த நன்றி.

எனது நூலுருவாக்கத்திற்கு எப்போதும் துணைநின்று நூலுருவாக்கித் தருகின்ற திருமதி. ப. கார்த்தியாயினி அவர்களுக்கும் அச்சகத்தாருக்கும் என் நன்றி உரித்தாகுக.

என்றென்றும் ஆக்கமும் ஊக்கமும் தந்து எனது நூல்களைப் பெற்றுப் பயன்பெறும் ஆசிரியப் பெருந்தகைகளுக்கும் மாணவச் செல்வங்களுக்கும் என் நன்றிகள் உரித்தாகுக.

அன்புடன்
கலாநிதி எஸ். எஸ். ஆனந்தன்

பொருளடக்கம்

1.	குறுந்தொகை	7
2.	புறநானூறு	23
3.	நற்றிணை	44
4.	சிலப்பதிகாரம்	61
5.	மணிமேகலை	75
6.	சுந்தரர் தேவாரம் சீர்ப்பதம் (திருப்பருப்பதம்)	80
7.	பெரியாழ்வார் திருமொழி (நீராட்டல்)	94
8.	தனிப்பாடல் திரட்டு	115
9.	தேம்பாவணி	123
10.	சீறாப்புராணம்	168
11.	உமர்கையாம் பாடல்கள் (மொழிபெயர்ப்பு)	199
12.	பாரதியார் கவிதைகள்	207
13.	பாரதிதாசன் கவிதைகள்	222
14.	கம்பதாசன் கவிதைகள்	232
15.	பிச்சமுர்த்தி கவிதைகள்	236
16.	மஹாகவி கவிதைகள்	243
17.	நீலாவணன் கவிதைகள்	248
18.	புரட்சிக்கமால் கவிதை	255
19.	கவிமணி தேசிகவிநாயகம்பிள்ளை	259
20.	முருகையன் கவிதை	266
21.	சுபத்திரன் கவிதை	270
22.	குறிஞ்சித் தென்னவன் கவிதை	274

குறுந்தொகை

பழந்தமிழ் நாட்டின் தன்மையை எடுத்துக்காட்டும் தொகை நூல்களுள் சிறந்து விளங்குவது குறுந்தொகை என்பர். எட்டுத் தொகை நூல்களின் பெயர்களைத் தொகுத்து உரைக்கும் வெண்பா இந்நூலை “நல்ல குறுந்தொகை” என்று பாராட்டுகின்றது.

குறுந்தொகைப் பாடல்களின் சிற்றெல்லை நான்கடியாகவும் பேரெல்லை எட்டடியாகவும் அமையப் பெற்றுள்ளன. நீண்ட பாடல்களின் தொகுப்பாக அமைந்த அகநானூற்றை நெடுந்தொகை என்பது போல அகவற்பாவின் அமைப்பில் சுருங்கிய அடிவரையறை கொண்ட பாடற்றொகுதி குறுந்தொகை எனப் பெயர் பெறுகின்றது. இந்த அடியளவினாலும் வேறு சில ஏதக்களாலும் எட்டுத்தொகை நூல்களில் முதலில் தொகுக்கப் பட்டது இக் குறுந்தொகை ஆகும்.

குறுந்தொகைச் செய்யுட்களின் தொகை கடவுள் வாழ்த்து அடங்கலாக நானூற்று இரண்டு (402). எனினும் இந்நூலை “குறுந்தொகை நானூறு” என்று இறையனாரகப் பொருள் உரையாசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார். (சிற்றெல்லை நான்கடியாகவும் பேரெல்லை எட்டடியாகவும் கொண்ட போதிலும் 391 ஆம் செய்யுள் ஒன்பா அடிமுறை உடையதாக இருக்கிறது என்றும் இப்பாடல் குறுந்தொகையுள் சேராது என்று விலக்கின் கடவுள் வாழ்த்து நீங்கலாக 400 செய்யுட்கள்)

நறுந்தமிழ் மணம் கமழும் குறுந்தொகைப் பாக்களைக் கற்பனை வளமும் கருத்துச் செறிவும் கனியப் பாடிய புலவர்கள் இருநூற்று ஐந்து (205). இப் புலவர்களினால் பாடப்பட்ட பாடல்களைத் தொகுத்தவர் “பூரிக் கோ” என்பவர் என்று அறிய முடிகின்றது.

குறுந்தொகையின் கடவுள் வாழ்த்தினை பாரதம் பாடிய “பெருந்தேவனார்” பாடியுள்ளார். குறுந்தொகையினைப் பாடியுள்ள புலவர்கள் எல்லோரது பெயர்களையும் அறிய முடியவில்லை. ஓளவையார், அள்ளார் நன்முல்லையார், ஆதிமந்தியார், ஓக்கூர்

மசாத்தியார், காக்கை பாடினியார், வெள்ளி வீதியார் முதலான பெண்பாற் புலவர்களின் பாடல்களும் குறுந்தொகை யில் இடம்பெற்றுள்ளன.

குறுந்தொகைப் புலவர்கள் சிலரின் இயற்பெயர் அறியப்படவில்லை. சில புலவர்களின் பெயர்களை உவமைகளாலும், உருவகத்தாலும், அருந்தொடர்களாலும் அறியக்கூடியதாக உள்ளது.

உவமையால் பெயர் பெறுவோர் செம்புலப்பெயல் நீரார், அணிலாடு முன்றிலார், குப்பைக் கோழியார், ஓரேருழவர், கயமனார், கல்பெருசிறுநுரை யார், மீனெறி தூண்டிலார், விட்டகுதிரையார், வில்லகவிரலினார் போன்றோர் ஆவர். உருவகத்தாற் பெயர் பெறுவோர் கங்குல் வெள்ளத்தார், பதடி வைகலார் போன்றோர். அருந்தொடரால் பெயர் பெறுவோர் நெடுவெண்ணிலவினார், ஓரிற்பிச்சையார், கள்ளில் ஆத்திரையனார், எயிற்றியனார், காக்கைபாடினியார், குறியிறையார் போன்றோர் ஆவர்.

நவிலுந்தோறும் சுவை மிகப் பயக்கும் இலக்கிய வளமார்ந்ததாகக் குறுந்தொகைப் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. ஒவ்வொரு பாட்டிற்குப் பின்னாலும் ஒரு கதை தொக்கி நின்று வியாபகம் பெறுவதை நாம் காணமுடிகின்றது. குறுந்தொகையில் ஒரு செவிலித்தாய் ஓடிப்போன தன் மகளைத் தேடிக்கண்கள் பஞ்சடைய, கால்கள் பரிதவிக்க, “இந்த உலகில் ஓடிப்போகிற காதலர்கள் வானத்து மீன்களைவிட அதிகமாக இருக்கின்றார்களே” என்று சொல்கின்றாள். இதற்குப் பின்னால் ஒரு கதை இருப்பதை நாம் உணர்கின்றோம்.

குடிப்பிறப்பு, உரு, திரு, உணர்வு முதலிய பண்புகள் யாவும் பொருந்திய அகமாந்தர்கள் தம் உள்ளத்தில் துள்ளி எழும்பும் உணர்ச்சி அலைகளை ஒழுங்குபடுத்தி, நெறிப்படுத்திக் குறிப்பும், பொருள் தோன்றவும், நயம் செறியவும் நிகழ்த்தும் கூற்றுக்களின் மின்னல் கீற்றுக்கள் எனப் பொலியும் உள்ளுறை உவமங்களை குறுந்தொகைப் பாடல்களில் காணலாம்.

இன்பத்தைப் பாடும்போதே மனிதனுக்கு தேவையான நீதிகளையும், நெறிகளையும் உள்ளம் கொள்ளும் வண்ணம் குறுந்தொகைப் புலவர்கள் உரைத்துச் சென்றுள்ளனர். குறுந்தொகையில் பல்வேறு புலவர்களால் படைக்கப் பெறும் தோழியின் பல்வேறு பண்புகளும், பொறுப்புகளும் எண்ணி இன்புறத்தக்கவை.

பாரி, ஓரி, மலைமான், அஞ்சி, ஆய், நன்னன், நள்ளி, கட்டி, அகுதை முதலான குறுநில மன்னர்களைப் பற்றிய செய்திகளை குறுந்தொகை தருகின்றது. அணிலாடு முன்றிலார், குப்பைக் கோழியார், செம்புலப் பெயனீரார், விட்ட குதிரையார், மீனெறி தூண்டிலார் முதலான பெயர்கள் பாடற் தொடர்களில் அமைந்துள்ளன.

குறுந்தொகையின் மற்றுமோர் சிறப்பம்சம் செய்யுள்களில் இடம் பெற்றுள்ள உரிச்சொற்களாகும். உரிச்சொற்களாக சாய், புலம்பு, வார், வை, தவ, நன்று, சேர், உயர், படர், கவவு, பாய், கய, உசா, சாயல், உரும், பையுள், கமம், கலி, தீர்தல், பனை, தடவு, தா, செல்லல், வய, நுணங்கு, பேம், கதழ் போன்ற பல இடம்பெற்றுள்ளன.

இலக்கண அமைதி நன்குடையதாகி, விரிவும் சுருக்கமுமின்றி, இயற்கைக் காட்சிகளின் எழில் நலங்களையும் அகத்திணை ஒழுக்கங்களுக்கும் பண்டைக்கால நாகரிகச் சிறப்பையும் வேறு பல அரிய பொருள்களையும் விளக்கி நிற்பது குறுந்தொகை. ஐந்து நிலங்களின் இயல்புகளும், நிகழ்ச்சிகளும் ஆங்காங்கே நல்லிசைச் சான்றோரால் புலப்படுத்தப் படுகின்றன.

இந்நூற் செய்யுட்களிற் புலவர்கள் சார்த்து வகையாலும், உரிப் பொருளிற்ரு உபகாரப்படும் வகையாலும் உணர்த்துகின்ற பல செய்திகளில் இருந்து அக்காலத்துத் தமிழ் மக்களுக்கு உரிய வழக்கங்கள், வாழ்க்கை நிலை, நாகரிகம், அரசியல் முதலியவற்றை அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

குறுந்தொகை நூலின்கண் அடங்கியுள்ள செய்திகள் அனைத்தும் தமிழ் மொழிக்கே சிறந்த அகம், புறம் என்னும் இருவகைப் பொருட்களில் அகப்பொருள் பற்றி எழுந்தது. அறம், பொருள், இன்பம் என்னும் உறுதிப்பொருள் மூன்றினுள் இன்பம் பொருளாக எழுந்தது குறுந்தொகை.

குறுந்தொகையில் அடங்கிய செய்யுள்கள் அனைத்தும் அகப்பொருள் பற்றி எழுந்தனவாகும். ஒத்த அன்பால் ஒருவனும் ஒருத்தியும் கூடுகின்ற காலத்துப் பிறந்த பேரின்பம் அக்கூட்டத்தின் பின்னர் அவ்விருவரும் ஒருவருக்கொருவர் தத்தமக்குப் புலனாகா இவ்வாறு இருந்தது எனக் கூறப்பட்டதாய், யாண்டும் உள்ளத்துணர்வே நுகர்ந்து இன்பமுறுவதொரு பொருளாதலின் அதனை அகம் என்றார். எனவே அகத்தே நிகழ்கின்ற இன்பத்திற்கு அகம் என்பது ஆகுபெயர் ஆகும்.

தலைவி கூற்று

இயற்றியவர் : பரணர்
திணை : அகத்திணை
துறை : பருவங் கண்டு ஆற்றாமையால் தலைவி கூறியது.
நிலம் : முல்லை
ஒழுக்கம் : இருத்தல்

பாடல் எண்: 24 (குறுந்தொகை)

கருங்கால் வேம்பி னொண்பு யாணர்
என்னை யின்றியுங் கழிவது கொல்லோ
ஆற்றய லெழுந்த வெண்கோட் டதவத்
தெழு குளிற் று மிதித்த தொரு பழம் போலக்
குழையக் கொடியோர் நாவே
காதல ரகலக் கல்லென் றவ்வே.

பதம்பிரிப்பு

கருங்கால் வேம்பின் ஒள் பூ யாணர்
என்னை இன்றியும் கழிவது கொல்லோ?
ஆற்று அயல் எழுந்த வெண்கோட்டு அதவத்து
எழு குளிற் று மிதித்த ஒரு பழம்போல
குழைய கொடியோர் நாவே
காதலர் அகல கல் என்று அவ்வே.

கொண்டு கூட்டு

கருங்கால் வேம்பின் ஒள் பூ யாணர்
என்னை இன்றியும் கழிவது கொல்லோ?
காதலர் அகல
ஆற்று அயல் எழுந்த வெண்கோட்ட அதவத்து
எழுகுளிற் று மிதித்த ஒருபழம் போல
குழைய கொடியோர் நாவே கல் என்று அவ்வே.

பதவுரை

கருங்கால் வேம்பின் ஒள் பூ யாணர் - கரிய அடியையுடைய
வேப்பமரத்தின் ஒள்ளிய பூவின் புதுவருவாயானது, என்னை இன்றியும்
- என்னுடைய தலைவன் இல்லாமலும், கழிவது கொல் - செல்வதுவோ?,

காதலர் அகல - என் காதலர் என்னை நீங்கிச் செல்ல, ஆற்று அயல்
 எழுந்த - ஆற்றங்கரையில் முளைத்து வளர்ந்த, வெள் கோடு அதவத்து
 - வெள்ளிய கொம்புகளையுடைய அத்திமரத்தினது, எழு குளிற்று மிதித்த
 - (உண்ண விரும்பிய) ஏழு நண்டுகளால் மிதிக்கப்பட்ட, ஒரு பழம்போல
 - ஒற்றைப் பழமானது சிதைவதுபோல, குழைய - நான் வருந்தும்படி,
 கொடியோர் நா - அயலாராகிய கொடிய மகளிருடைய நாக்குகள்,
 கல்லென் றவ்வே - அலர்கூறிக் கல்லென்று முழங்கின.

தளையுரை

கரிய அடியினையுடைய வேம்பு மரத்தின் ஒளி பொருந்திய பூவின்
 புதுவரவானது எனது தலைவன் என்னுடன் இல்லாது வீணே
 செல்வதுவோ? எனது காதலர் என்னை விட்டுப் பிரிந்து செல்ல
 ஆற்றங்கரையிலே முளைத்து வளர்ந்த வெண்மையான கொப்பு
 களையுடைய அத்தி மரத்தினது பழத்தினை உண்பதற்கு விரும்பிய
 ஏழு நண்டுகளால், பற்றிப் பிசைந்து சிதைவுறுவதைப் போல,
 நான் வருந்தும்படியாக அயலவராகிய, கொடிய பெண்களின்
 நாக்குகள் கல்லெறி போன்ற சொற்களால் (கல்லென்று
 ஒலிக்கின்ற) என்மனதை வருத்துகின்றனவே.

தற்கால உரைநடையில்

கரிய அடியினை உடைய வேம்பு மரத்தின் ஒளி நிறைந்த பூக்கள்
 மலர்ந்திருக்கின்ற இளவேனில் காலத்தின் புதுவருகையானது.
 எனது தலைவன் என்னுடன் இல்லாமலேயே கழிந்து செல்லப்
 போகின்றதோ? என் தலைவன் என்னை நீங்கிச் செல்ல
 ஆற்றங்கரையிலே வளர்ந்திருக்கும் வெண்மையான கொப்புக்
 களையுடைய அத்திமரத்தினது பழத்தினை உண்பதற்கு
 விருப்பங்கொண்ட ஏழு நண்டுகளால், பற்றிப் பிசைந்து
 சிதைவுறுவதைப்போல நான் துன்புறும்படியாக அயலவராகிய
 கொடிய வார்த்தைகளைக் கூறும் பெண்களின் நாக்குகள்,
 கல்லெறி போன்ற சொற்களால் என் மனதைப் புண்படுத்து
 கின்றனவே.

பாடல் பற்றிய விளக்கம்

இளவேனிற் காலம் ஆரம்பம். வேம்பு மரங்கள் பூத்துக்
 குலுங்குகின்றன. உரியகாலம் வந்தும் இன்னும் வராத
 தலைவனுக்காக ஏங்குகின்றாள் தலைவி. தலைவன் இல்லாமல்

இளவேனில் காலம் கழியப் போகின்றதே என்ற ஏக்கம். பிரிந்து சென்ற தலைவனோ இன்னும் திரும்பவில்லை. ஒரு புறம் தலைவனின் பிரிவுத் துயரம் அவளை வாட்டிவதைக்கின்றது. மறுபுறம் தலைவன் வராமையினால் ஊரார் பழி தூற்றல்.

தலைவியின் தவிப்பை புலவன் அழகிய உவமை மூலம் விளக்கிக் காட்டியுள்ளான். மென்மைத் தன்மையுடைய அத்திமரத்தின் பழத்தினை பல நண்டுகள் மெதுமெதுவாக சிதைப்பதாகக் கூறுவதன் மூலம் மென்மைத் தன்மை கொண்ட தலைவியின் இதயம் அயலவரின் பழிப்புரையினால் படுகின்ற துன்பம் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

பயிற்சி வினாக்கள்

1. இச்செய்யுளின் பொருளை இக்கால உரைநடையில் எழுதுக.
2. இச்செய்யுளினூடாக வெளிப்படுந் சங்ககால இலக்கியப் பண்புகளை எடுத்துக்காட்டுக.
3. தலைவியின் ஆற்றாமை வெளிப்படுமாற்றை விளக்குக.
4. இப்பாடலின் மையக்கருத்து யாது? அதனை வெளிப்படுத்த புலவர் கையாண்ட உத்தியினை விளக்குக.
5. இச்செய்யுளில் இடம்பெறும் எச்சங்கள் முற்றுகளை எடுத்துக்காட்டுக.
6. பின்வரும் பாடலடிகளில் காணப்படும் பொருட் சிறப்பினை விளக்குக.
 1. ஆற்றய லெழுந்த வெண்கோட்டதவத்
தெழு குன்று மிதித்த தொரு பழம் போலக்

தலைவன் கூற்று

பாடியவர்	: ஒளவையார்
திணை	: குறிஞ்சி
துறை	: தலைவியை சந்திக்கும் நிலை மறுக்கப்பட்ட தலைவன் தன் மனத்தை விளித்துக் கூறியது.
ஒழுக்கம்	: புணர்தல்

பாடல் எண்: 29 (குறுந்தொகை)

நல்லுரை யிகந்து புல்லுரை தாஅய்ப்

பெயனீர்க் கேற்ற பசங்கலம் போல
உள்ளந் தாங்கா வெள்ள நீந்தி

அரிதவா வற்றனை நெஞ்சே நன்றும்
பெரிதா லம்மநின் பூச லுயர் கோட்டு

மகவுடை மந்தி போல

அகனுறத் தழீஇக் கேட்குநர்ப் பெறினே.

பதம்பிரிப்பு

நல் உரை இகந்து புல்உரை தாஅய்

பெயல் நீர்க்கு ஏற்ற பசங்கலம் போல

உள்ளம் தாங்கா வெள்ளம் நீந்தி

அரிது அவா உற்றனை, நெஞ்சே! நன்றும்

பெரிது ஆல் அம்ம நின் பூசல் உயர்கோட்டு

மகவு உடை மந்தி போல

அகன் உறத் தழீஇ கேட்குநர் பெறினே.

கொண்டு கூட்டு

நெஞ்சே! நல் உரை இகந்து புல் உரைதாஅய்

பெயல் நீர்க்கு ஏற்ற பசங்கலம் போல

உள்ளம்தாங்கா வெள்ளம் நீந்தி

அரிது அவா உற்றனை

உயர்கோட்டு மகவு உடை மந்திபோல

அகன் உறத் தழீஇ கேட்குநர் பெறினே

நின் பூசல் பெரிது ஆல் நன்றும் அம்ம.

பதவுரை

நெஞ்சே, நல் உரை இகந்து - நெஞ்சமே நல்ல உரைகள் நீங்கி, புல் உரை தாஅய் - பயனற்ற உரைகள் பரவப்பெற்று, பெயல் நீர்க்கு ஏற்ற - பெய்தலையுடைய மழையின் நீரை ஏற்றுக்கொண்ட, பசு கலம்போல - சுடப்படாத பச்சைமண்ணாலாகிய பாண்டத்தைப்போல, உள்ளம் தாங்கா - உள்ளத்தினாற் பொறுக்கமுடியாத, வெள்ளம் நீந்தி - ஆசைவெள்ளத்தில் நீந்தா நின்று (நீந்தி), அரிது - பெறுதற்கரியதை, அவாவுற்றனை - பெறவிரும்பினை, உயர்கோட்டு - உயர்ந்த மரக்கொம்பிலுள்ள, மக உடை மந்திபோல - குட்டியையுடைய பெண்

குரங்கு தன் குட்டியால் தழுவுப்பெற்று அமைவது போல, அகன் உற - மனம் பொருந்த, தழீஇ - நின் கருத்தைத் தழுவிக்கொண்டு, கேட்குநர் - நின் குறையைக் கேட்டு நிறைவேற்றுவாரை, பெறிள் - பெறுவாயாயின், நின் பூசல் - உனது போராட்டம், நன்றும் பெரிது - மிகவும் பெருமையுடையது.

தெளிவுரை

நெஞ்சமே! நல்ல சொற்களாலான புகழ்ந்துரைகளை நீக்கி, பயனில்லாத இழிந்த சொற்களால் பரப்பி, மழை பெய்தலின் போது அந்நீரினை ஏற்றுக்கொண்ட சுடப்படாத பச்சை மண்ணாலான பாத்திரத்தினைப் போல, உள்ளத்தால் தாங்கமுடியாத ஆசை வெள்ளத்திலே நீந்தி, பெறுவதற்கரிதானதை பெற விரும்பினாய். உயர்ந்த மரக்கினையிலே உள்ள தன் குட்டியால் தன் வயிறை இறுகப் பற்றிக் கொண்ட பெண் குரங்கைப் (தாய்க்குரங்கு) போல மனமானது பொருந்துமாறு உனது எண்ணத்தை தழுவிக்கொண்டு, உனது குறைகளைக் கேட்டு நிறைவேற்றுவோரை பெறுவாய் எனில் உனது நடவடிக்கைகள் எல்லாம் பெருமை பெறும்.

தற்கால உரைநடையில்

மனமே! நல்ல வார்த்தைகளாலான புகழ்ந்துரைகளை நீக்கி, இழிந்த பயனில்லாதனவான சொற்களால் விளக்கி, மழை பெய்யும்போது அந்நீரினால் நிறைந்த சுடப்படாத பச்சை மண்ணாலான மட்பாண்டம் போல, உள்ளத்தினால் தாங்க முடியாத ஆசையான வெள்ளத்திலே நீந்திக்கொண்டு பெறுவதற்கரியதானதைப் பெற ஆசைகொண்டாய்.

உயர்வான மரக் கொப்பிலே இருந்து கொண்டு தன் குட்டியானது தன்வயிற்றோடு இறுகப் பற்றிக் கொள்கின்ற பெண் குரங்கைப்போல, மனமானது உன் எண்ணத்திலேயே நினைந்து தழுவிக்கொண்டு உனது தேவைகளை அறிந்து உதவுவோரை (தலைவியை) பெற்றுக்கொள்வாயாயின் உனது வேண்டுகூல்க்கான நடவடிக்கைகள் யாவும் பெருமை பெறும்.

செய்யுள் விளக்கம்

தலைவியை தனிமையில் சந்திக்கும் வாய்ப்பு மறுக்கப்பட்ட நிலையில் அவளைத்தேடி நிற்கும் தலைவன் தோழியின் உதவியை நாடி நிற்கின்றான். அத்தகைய தலைவன் தன் நெஞ்சை

விளித்துக் கூறுவதாக அவனது மனநிலையை வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது.

தலைவியைச் சந்திக்கும் நிலை மறுக்கப்பட்டால் வரைவு சுடாவதலினூடாக அவளை மணஞ்செய்துகொள்ள வேண்டும் என்பது தோழியின் நிலைப்பாடு. தலைவியை நேரில் சந்திப்பது அரிது என்ற நிலையில், தலைவன் தன் நெஞ்சை விளித்துக் கூறுவதாக இது அமைந்துள்ளது.

இத்தலைவனது உள்ளத்தில் பொருக்கெடுக்கும் ஆசையின் பொருக்கெடுப்பை மழைநீர் நிறைந்த சுடாத பச்சை மண்ணால் செய்யப்பட்ட கலத்தினை உவமையாகக் காட்டுவதனூடாக தலைவன் தலைவி மீது கொண்ட ஆசையை அளவிட முடிகிறது.

தோழி தனக்கு எவ்வாறு உதவலாம் என்பதை வெளிப்படுத்த "குட்டியால் தழுவுப்பெறும் பெண்குரங்கை" உவமையாகக் காட்டுவதன் மூலம் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

இரவுக் குறியினை நிறுத்தி வரைவினை கைக்கொள்ள வேண்டும் என்ற தோழியின் அறிவுரைகள் "நல்லுரையிகந்து புல்லுரைத்தாய் அய்" என்ற அடிகள் மூலம் (அதாவது புகழரைகளை நீக்கி பயனற்ற சொற்களைக் கூறினாய்) உணர்த்தப்பட்டுள்ளது.

நல்லுரை என்பது தன் விருப்பத்திற்கு இணங்கி இரவுக்குறிக்கு உடன்படுதலைக் குறிக்கின்றது.

பயிற்சி வினாக்கள்

1. இச்செய்யுளின் பொருளை தற்கால உரைநடையில் எழுதுக.
2. தனது உள்ளத்தின் தவிப்பினை தலைவன் வெளிப்படுத்து மாற்றினை விளக்குக.
3. இச்செய்யுளில் இடம்பெறும் உவமைகளையும் அவற்றின் பொருத்தப்பாட்டினையும் விளக்குக.
4. இச்செய்யுளில் இடம்பெறும் சங்ககால அகத்திணைப் பண்பினை விளக்குக.
5. நல் உரை, புல் உரை, பசங்கலம், நின்பூசல், மகவுடைமந்தி, உயர்கோட்டு என்னும் தொகைநிலைத் தொடர்களின் வகைகளைக் குறிப்பிடுக.

6. பின்வரும் பாடல்களில் காணப்படும் பொருட் சிறப்பினை விளக்குக.

1. பெயனீர்க் கேற்ற பசங்கலம் போல
உள்ளந் தாங்கா
2. லுயர் கோட்டு
மகவுடை மந்தி போல
அகனுறத் தழீஇக்

தலைவி கூற்று

இயற்றியவர் : நக்கீரர்

திணை : குறிஞ்சி

துறை : வரைவு நீடித்தவிடத்து, தலைவன் தலைவியை விரைந்து மணந்துகொள்ள, தலைவி உபாயமாக தோழிக்குக் கூறியது.

ஒழுக்கம் : புணர்தல்

பாடல் எண்: 105

புனவன் துடவைப் பொன்போற் சிறுதினைக்
கடியுண் கடவுட் கிட்ட செழுங்குரல்
அறியா துண்ட மஞ்சை யாடுமகள்
வெறியுறு வனப்பின் வெய்துற்று நடுங்கும்
சூர்மலை நாடன் கேண்மை
நீர்மலி கண்ணொடு நினைப்பா கின்றே.

பதப்பிரிப்பு

புனவன் துடவை பொன்போல் சிறுதினை
கடி உண் கடவுட்கு இட்ட செழும் குரல்
அறியாது உண்ட மஞ்சை ஆடு மகள்
வெறி உறு வனப்பின் வெய்து உற்று நடுங்கும்
சூர்மலை நாடன் கேண்மை
நீர்மலி கண்ணொடு நினைப்பு ஆகின்றே.

கொண்டு கூட்டு

மேற்கண்டவாறு (பதப்பிரிப்பு) கொண்டு கூட்டுக.

பதவுரை

தோழி, புனவன் துடவை - தோழியே, குறவனுக்குரிய தோட்டத்தில் விளைந்த, பொன்போல் சிறுதினை - பொன்னைப்போன்ற சிறு தினையில், கடி உண் கடவுட்கு இட்ட செழும்குரல் - புதியதை உண்ணும் தெய்வத்துக்கு நேர்த்தி விட்ட வளமான கதிரை, அறியாது உண்ட மஞ்சை - தெரியாமல் உண்ட மயில், ஆடுமகள் வெறி உறு வனப்பின் - தேவராட்டி வெறியாடுகின்ற அழகைப் போல, வெய்துற்று - வெம்மையுற்று, நடுங்கும் - நடுங்குதற்கு இடமாகிய, சூர்மலைநாடன் - தெய்வங்கள் உறையும் மலைநாட்டையுடைய தலைவனது, கேண்மை - நட்பு, நீர் மலி கண்ணொடு - நீர்மிக்க கண்களோடு, நினைப்பு ஆகின்று - நாம் நினைந்து துன்புறுதற்குக் காரணமாகியது.

தெளிவுரை

குறவனின் தோட்டத்தில் விளைந்த பொன்போன்ற தினைக்கதிரில் புதியதை உண்ணும் தெய்வத்திற்கு நேர்த்தி விட்ட வளமான தினைக்கதிரினை அறியாது உண்ட மயிலானது, தெய்வமேறப் பெற்று வெறியாட்டு ஆடுகின்ற தேவராட்டியின் அழகினைப் போல வெம்மையுற்று நடுங்குதற்குரிய இடமான தெய்வங்கள் உறையும் மலைநாட்டினையுடைய தலைவனது நட்பானது நீர்நிறைந்த கண்களோடு நாம் நினைந்து உள்ளம் கலங்குவதற்கு காரணமாயிற்று.

தற்கால உரைநடை

தோழியே! மலைக் குறவனுக்குரிய தினைப்புனத்திலே விளைந்திருக்கின்ற அழகிய பொன் போன்ற தினைமணிகளை, புதியதென தெய்வத்திற்கு நேர்த்தி வைத்த செழிப்பான தினைக்கதிரினை, தன் அறியாமையினால் உண்ட மயிலானது, தெய்வம் ஏறப்பெற்று உருக்கொண்டாடும் தேவராட்டியின் அழகினைப் போல, உடல் வெப்பமுற்று நடுங்குறும். இத்தகைய தெய்வங்கள் உறைகின்ற மலைநாட்டினை உடையவனான தலைவனது நட்பானது கண்ணீர் சிந்தும் கண்களோடு நாம் மிகவும் துன்பமடைவதற்குக் காரணமாய் அமைந்துவிட்டதே!

செய்யுளுக்கான விளக்கம்

தலைவனின் வரவிற்சாக ஏங்குகின்ற தலைவி ஒருத்தி தோழிக்குக் கூறுவதாக இச்செய்யுள் அமைந்துள்ளது. வரைவு

நீடித்துச் செல்வதனால் தலைவனின் வரவினை எவ்வாறேனும் விரைவுபடுத்த வேண்டும் என்னும் தந்திரோபாயமாக தலைவி கூற்றாக இது அமைந்துள்ளது.

இத்தலைவியானவள் நீர்மிக்க கண்களோடு துன்புறுவதற்குக் காரணம் தலைவனது நட்பேயாகும். கண்ணீரே அவளது துன்பத்தை வெளிப்படுத்துகின்றது. தலைவனின் வரைவு விரைவுபடுத்தப்படவேண்டும் என்பதன் வெளிப்பாடாகவே கண்ணீரைக் கருத வேண்டுவதாக அமைகின்றது.

தலைவனின் நாட்டுச் சிறப்பினையும், அவனது உண்மைத் தன்மையையும், வெளிப்படுத்துவது போல புலவன் உள்ளூறை உவமை ஒன்றினையும் இடம்பெறச் செய்துள்ளான். குறவனது திணைப்புனத்திலே கடவுளுக்கு என்று நேர்ந்து விட்ட புதிய திணைக்கதிர் ஒன்றினை மயிலொன்று அறியாமல் உண்டு விட்டது. இதனால் அம்மயில் நடுக்குறத் தொடங்கியதாம். இது அறியாமல் செய்ததொரு பிழைக்கு தெய்வநிந்தனையால் கிடைக்கப்பெற்ற தண்டனையாகும். இது போன்றே தலைவனும் தனக்கு பிழை செய்வானேயானால் தெய்வத்தின் பழிக்கு ஆளாவான். உவமை வெளிப்பட்டு நிற்க உவமேயம் மறைந்து நிற்கின்றது.

இன்றும் விவசாயிகள் புதிய விளைச்சலை இறைவனுக்குப் பொங்கலிட்டுப் படைத்து "புதிர் சாப்பிடுதல்" என்ற பண்பாட்டு மரபு பேணப்பட்டு வருகின்றது. இறைவனுக்குப் படைக்காமல் உண்டால் அது உண்பவருக்கோ அவரது குடும்பத்தினருக்கோ தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவதாக இன்றும் நம்புகின்றனர்.

பயிற்சி வினாக்கள்

1. இப்பாடலின் பொருளை தற்கால உரைநடையில் எழுதுக.
2. தலைவனின் வரைவினை விரைவுபடுத்த தலைவி கையாண்ட உபாயம் யாது?
3. இப்பாடலில் இடம்பெறும் உள்ளூறை உவமையின் பொருத்தப்பாட்டினை விளக்குக.
4. இப்பாடலில் இடம்பெறும் சங்ககால இலக்கியப் பண்பினை எடுத்துக்காட்டுக.

5. பின்வரும் பாடலடிகளில் காணப்படும் பொருட் சிறப்பினை விளக்குக.

1. கடவுட் கிட்ட செழுங்குரல்
அறியா துண்ட மஞ்சை யாடுமகள்
வெறியுறு வனப்பின் வெய்துற்று நடுங்கும்
சூர்மலை நாடன்

தோழி கூற்று

இயற்றியவர் : ஈழத்துப் பூதன்தேவனார்
திணை : பாலை
துறை : தலைவியை தலைவனுடன் உடன் போக்குக்கு
உட்படுத்தும் தோழியின் மதிநலம்
ஒழுக்கம் : உடன்போக்கு

பாடல் எண்: 343

நினையாய் வாழி தோழி நனைகவுள்
அண்ணல் யானை யணிமுகம் பாய்ந்தென
மிகுவலி இரும்புலிப் பகுவா யேற்றை
வெண்கோடு செம்மறுக் கொளீஇ விடர்முகைக்
கோடை யொற்றிய கருங்கால் வேங்கை
வாடுபூஞ் சினையிற் கிடக்கும்
உயர்வரை நாடனொடு பெயருமாறே.

பதப்பிரிப்பு

நினையாய் வாழி தோழி நனைகவுள்
அண்ணல் யானை அணி முகம் பாய்ந்து என
மிகுவலி இரும்புலி பகுவாய் ஏற்றை
வெண்கோடு செம்மறு கொளீஇ, விடர்முகை
கோடை ஒற்றிய கருங்கால் வேங்கை
வாடு பூ சினையில் கிடக்கும்
உயர்வரை நாடன் ஓடு பெயரும் ஆறே.

கொண்டு கூட்டு

தோழி! மிகுவலி இரும்புலி பகுவாய் ஏற்றை
நனைகவுள் அண்ணல் யானை அணிமுகம் பாய்ந்து என

வெண்கோடு செம்மறு கொளீஇ,
விடர் முகை கோடை ஒற்றிய
கருங் கால் வேங்கை, வாடு பூ சினையில் கிடப்ப
உயர் வரை நாடன் ஒரு பெயருமாறு நினையாய். வாழி

பதப்பொருள்

தோழி - தோழியே!, மிகுவலி இரும்புலி பகுவாய் ஏற்றை - மிக்க வலியையுடைய பெரிய புலியினது பிளந்த வாயையுடைய ஆணானது, நனைகவுள் - மதநீரால் நனைந்த கன்னங்களையுடைய, அண்ணல் யானை அணி முகம் பாய்ந்தென - தலைமையையுடைய யானையினது அழகிய முகத்தின் கண்ணை பாய்ந்ததால், வெண்கோடு செமறு கொளீஇ - அவ்யானையின் வெண்மையான கொம்பைத் தனது இரத்தத்தால் சிவந்த கறையைக் கொள்ளச் செய்து, விடர் முகை - பிளப்பையுடைய கற்குகையிலே, கோடை ஒற்றிய - மேல் காற்று வீழ்த்திய, கருகால் வேங்கை - கரிய அடியையுடைய வேங்கை மரத்தினது, வாடு பூ சினையின் கிடக்கும் - வாடிய பூவையுடைய கிளையைப் போல இறந்து கிடக்கும், உயர்வரை நாடனொடு - உயர்ந்த மலையையுடைய நாட்டினையுடைய தலைவனுடன், பெயருமாறு - போகும் திறத்தை, நினையாய் - நீ எண்ணுவாயாக, வாழி - நீ வாழ்வாயாக.

வதளிவுரை

தோழி! மிக்க வலிமையுடைய பெரிய புலியினது பிளந்த வாயினை உடைய ஆண் புலியானது மதநீரால் நனைந்த கன்னங்களையுடைய தலைமை வாய்ந்த யானையின் அழகிய முகத்தினில் பாய்ந்ததால் அந்த யானையின் வெண்மையான தந்தங்களை தனது இரத்தத்தினால் செந்நிற கறைகொள்ளச் செய்து பிளக்கப்பட்ட கற்குகையிலே காற்றினால் வீழ்த்தப்பட்ட கரிய அடியினை உடைய வேங்கை மரத்தின் வாடிய பூக்கிளைகளைப் போல இறந்து கிடக்கின்ற, உயர்ந்த மலைநாட்டினை உடைய உனது தலைவனுடன் செல்வதனைப் பற்றி சிந்திப்பாயாக!

தற்கால உரைநடை

தோழி! மிக வலிமை வாய்ந்த பிளந்த வாயினையுடைய பெரிய ஆண்புலியானது, (மதம் நிறைய) மதநீரால் நனைந்த கன்னத்தினையும் (கன்னமதம்) தலைமைத்துவம் உடையதுமான களிற்றின் (ஆண்யானையின்) அழகிய முகத்திலே பாய்ந்தது.

(அதன்மீது) அந்த யானையின் வெண்மையான தந்தங்களிலே (தன்னைக் குத்திக் கொண்டதனால்) தன் இரத்தக்கறையை தந்தத்திலே படியச் செய்துவிட்டு, பிளக்கப்பட்ட கற்குகையிலே மேலைக்காற்றினால் வீழ்த்தப்பட்ட கரிய அடியினை உடைய வேங்கை மரத்தின் வாடிய பூக்களையுடைய கிளையினைப் போல அப்புலி இறந்து கிடந்தது. அத்தகைய சிறப்பினையும் (வீரம் நிறைந்த), உயர்வான மலைகளையுடைய நாட்டினனான உனது தலைவனுடன் செல்வதை (உடன் போக்காக) பற்றி நீ சிந்திப்பாயாக!

செய்யுள் விளக்கம்

தலைவியை தலைவனுடன் உடன் போக்குக்கு உடன்படுத்தும் மதிநுட்பம் நிறைந்த தோழியின் கூற்றாக இச்செய்யுள் அமைந்துள்ளது.

தலைவனின் மீதும் அவன் வீரத்தின்மீதும் தலைவியை நம்பிக்கை கொள்ளச் செய்வதற்காக தோழி கையாளும் உத்தி அவளது மதிநுட்பத்தை விளக்கி நிற்கின்றது. உள்ளுறை உவமம் ஒன்றின் மூலம் அதனை எடுத்துக்கூறியுள்ளாள். உனது தலைவன் வலிமை மிக்கவன். அவனை நம்பி நீ அவனுடன் செல்லலாம் என்பதற்காக அவள் பின்வருமாறு எடுத்துரைக்கின்றாள். தன்னை கொல்வதற்காக வாயைப்பிளந்துகொண்டு பாய்ந்து வந்த புலியானது, யானையானது எதிர்க்காமலேயே அதன் கொம்புகளில் (தந்தங்களில்) குத்தப்பட்டு இறக்கின்றது. யானையைப் போன்ற உன் தலைவனும் எதிரிகளின் தாக்குதல்களை அவன் எதிர்க்காமலேயே எதிரிகளை அழிந்துபடச் செய்யக்கூடிய ஆற்றல்மிக்க உயர்ந்த மலைநாட்டினன் என்று கூறுகின்றாள். யானையினைத் தாக்கவந்த புலியானது யானையின் தந்தத்தால் மோதி இறந்து கிடப்பதனைக் காற்றினால் வீழ்த்தப்பட்ட கரிய அடியினை உடைய வேங்கை மரத்தினது மஞ்சள்நிறப் பூக்களையுடைய வாடிய கிளைக்கு உவமிக்கப்பட்டுள்ளது.

பயிற்சி வினாக்கள்

1. இச்செய்யுளின் பொருளை இக்கால உரைநடையில் எழுதுக.
2. தோழியின் மதிநுட்பம் புலப்படுத்தப்படுமாற்றை விளக்குக.

3. இச்செய்யுளில் இடம்பெறும் அணியினை எடுத்துக்காட்டுக.
4. இச்செய்யுளில் இடம்பெறும் உள்ளுறை உவமத்தினை எடுத்துக்காட்டி அதன் பொருத்தப்பாட்டினை விளக்குக.
5. “உடன் போக்கு” என்பதனை விளக்குக.
6. இச் செய்யுளில் தலைவனின் வீரமும் நாடும் சித்தரிக்கப்படுமாற்றை விளக்குக.
7. பின்வரும் பாடலடிகளில் காணப்படும் பொருட் சிறப்பினை விளக்குக.

1. நனைகவுள்

அண்ணல் யானை யணிமுகம் பாய்ந்தென

2. வெண்கோடு செம்மறுக் கொளீஇ விடர்முகைக்
கோடை யொற்றிய கருங்கால் வேங்கை
வாடுபூஞ் சினையிற் கிடக்கும்

புறநானூறு

பூத்துக் குலுங்கிப் பொலிவுடன் விளங்கிய தொல் பழந் தமிழகத்தின் பொற்காலத்தை அறியவுதவும் தொலைநோக்குக் கண்ணாடி எட்டுத் தொகை நூல்களுள் ஒன்றான புறநானூறு ஆகும். சங்கச் செய்யுட்களில் புறத்திணை கூறும் நானூறு பாடல்களைத் தெரிந்தெடுத்துத் தொகுத்து அதற்குப் புறநானூறு என்று பெயரிட்டனர்.

சங்ககாலத்தில் தமிழ்நாட்டினை அரசாட்சி செய்த மன்னர்களின் வீரதீரச் செயல்கள், ஆட்சித்திறன், கொடைச்சிறப்பு, போர்முறைகள் போன்றவற்றையும் சங்கப்புலவர்களின் நற்குணங்களையும் அழகுறத் தெளிவாக எடுத்தியம்புவவை புறநானூற்றுச் செய்யுட்கள்.

புறநானூற்றுச் செய்யுட்களில் அரசனது வீரம், ஈகை, மொழிப்பற்று, நட்பு, பொறுமை, இரக்கம் போன்ற பல அம்சங்கள் பேசப்படுகின்றன. வீரன் ஒருவனது வீரத்தைப் புகழ்தல் என்பதே மிகுதியான புறநானூற்றுச் செய்யுட்களின் நோக்கமாக அமைந்துள்ளது. புகழ்தல் என்ற கருத்தினைப் பல தொடர்களில் வெளிப்படுத்தவேண்டும் என்பதற்காக அவ்வப்போது “தொடர் முடியும் அமைப்பை” புலவர்கள் கையாண்டுள்ளார்கள். எனவே மன்னனைப் புகழும்போது அவனது செயல், இயல்பு முதலிய இரண்டையும் கூறி அரசனை மகிழ்வித்து பரிசில் பெறுவதும் அல்லது பரிசில் பெற்று வந்தபின் அவனது செயல்களையும், இயல்புகளையும் பிறரிடம் கூறி மகிழ்தலும் பாடல்களின் கருத்தாக அமைந்துள்ளன.

புறநானூற்றுச் செய்யுட்கள் சமுதாய நோக்கில் பாடப்பட்டவை. இங்கு தனிமனிதனே முன்னிலைப்படுத்திப் பேசப்பட்டாலும் அவனது சிறப்பியல்புகளே பெரிதும் பாராட்டப் பெறுவதால் அதன்வழியே சமுதாயத்திற்கு தேவையான பண்புகள் வலியுறுத்தப்படுகின்றன. அத்துடன் சில பாடல்களில் பொதுக்கருத்துகளும் பேசப்படுகின்றன.

நட்பின் இயல்பு, வேண்டாத நட்பு, உயர்ந்த எண்ணங்களின் இயல்பு, துறவறத்தின் பெருமை போன்றவைகளே அவை. புறநானூறு காட்டும் சமுதாயத்தில் மன்னன் பின் சென்று, அவனைப் புகழ்ந்து பாடி, இரந்து, பரிசில் பெற்று வாழ்க்கை நடத்துவதே இரவலர்களது வாழ்க்கை முறையாக இருந்திருக்கின்றது.

செயல், இயல்பு, நிலை, எண்ணம், செயற்காரணம், தோற்றம், சூழல், நிகழ்ச்சி, இயற்கை வர்ணனை பற்றிய விளக்கங்கள் புறநானூற்றுப் பாடல்களின் ஆரம்பத்தில் அமைகின்றன. நிலங்களின் இயற்கை வர்ணனைகளை அழகிய வகையில் அவ்வப்போது காணலாம். புறநானூற்றுப் புலவர்கள் கருத்தையும், கற்பனையையுமே தமது பாடல்களிற்கான உயிராகக் கொண்டனர். எதுகைக்கும், மோனைக்கும் சிறப்பளிக்கவில்லை. அவற்றை உடம்பாகக் கொண்டனர். இது சங்கப் புலவர்களின் தனி இயல்பு.

புறநானூற்றில் சிறந்த உவமைகளை பல புலவர்கள் கையாண்டுள்ளனர். மிகத் தேர்ந்த உவமைகளை அடிக்கடி கையாண்டுள்ளார்கள். புறநானூற்றுப் புலவர்தம் உவமைகள் பலவும் அவ்வப் புலவர்களின் கற்பனைத்திறம், புலமைத்திறம், என்பவற்றிற்கு ஏற்ப அமைந்துள்ளன. இப்புலவர்கள் தாம் விளக்கப்புகும் கருத்திற்கு தமது உவமைப் பொருட்கள் எந்தளவு பொருத்தமுடையன என்பதில்தான் பெரிதும் கருத்துச் செலுத்தினர். அரசர்களுடைய ஆற்றலையும் அருங்குணங்களையும் குறிக்கும்போது ஞாயிறு, திங்கள், வான், வளி, தீ ஆகிய ஐம்பூதங்களின் இயல்புகளை உவமையாக இயம்பினர். அரசர் மக்களைக் காத்தற்கு தாய் குழந்தையைப் பேணுதலைக் கூறினார்.

புறநானூற்றில் பாடல்களைச் சிறப்பிக்க புலவர்களால் சில உத்திகள் கையாளப்பட்டுள்ளன. கருத்து வளர்ச்சி, பின்னோக்கு உத்தி, உய்த்துணரவைத்தல், பிறர் கூற்றுக்களைத் தன் கூற்றில் எடுத்தாளல், கொண்டுசூட்டிப் பொருள்கொள்ளல், தொடரமைப்பு, விளித்தல், மிகுதியான கருத்துக் கூறுகளைச் சேர்த்துக்கொள்ளல் போன்றன அமையப்பெற்றுள்ளன.

புறநானூற்று செய்யுட்கள் சில எதிரில் இருப்போற்கு அறிவுரை சொல்லும் பாடல்களாக அமைந்துள்ளன. மன்னன், இரவலன், பகை மன்னன், புலவர், வீரன், புலவரது மனைவி முதலியோர் அறிவுரை

பெறுபவர்களாகின்றனர். யாரிடத்து பணிவு, பக்தி, பகை, கோபம் முதலியன கொள்ளவேண்டும் என்பதும், யாரிடத்து நட்புக்கொள்ள வேண்டும் என்பதும், அறம் செய்தல் வேண்டும் என்பதும் மன்னனுக்குச் சொல்லப்படும் அறிவுரைகள்.

சமுதாயத்தோடு தொடர்புடைய பல்வேறு கருத்துக்களை புறநானூறு பேசுவதால் பேசும் பாத்திரங்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகமாகவுள்ளது. மன்னன், புலவர், பொருநன், பாணன், விறலி, மன்னனது உற்றார், மன்னனது நண்பன், அரசுப்பணியில் மன்னனுக்கு நெருங்கியவர், மன்னனது மக்கள், சான்றோர், கண்டோர், தாய், மனைவி, வீரன், மன்னன் மீது காதல் கொண்ட பெண், அறிந்தோர், ஊரார், காதலியை இழந்த தலைவன் முதலியோர் கூற்று நிகழ்த்தும் பாத்திரங்களாக இடம் பெற்றுள்ளனர்.

சங்ககாலத்தில் கலையுணர்வு பெற்ற பல பெண்கள் தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்துள்ளனர். “பேதைமை” என்பது மாந்தர்க்கு “அணிகலம்” என்பது தமிழ்நாட்டாரது கொள்கையன்று என்பதற்கு புறநானூற்றிலுள்ள பாடல்கள் சான்றாக உள்ளன. செவ்விய கவிபாடும் திறம் பெற்ற பெண்பாற் புலவர்கள் பாடிய அருமை சான்ற பல பாடல்கள் புறநானூற்றில் இருப்பதை நாம் காணலாம்.

புறநானூற்றில் படைத்திறம் வாய்ந்த பெருவேந்தரைக் காணலாம். கொடைத்திறம் வாய்ந்த வள்ளல்களைக் காணலாம். கற்றறிந்த சான்றோரைக் காணலாம். பழந்தமிழ் குலங்களைக் காணலாம். குடிகளைக் காணலாம். சுருங்கச் சொல்லின் கலைமகளும் திருமகளும் களிநடனம் புரிந்த பழந்தமிழ் நாட்டைப் புறநானூற்றிலே காணலாம்.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன் புறநானூறு தொகுக்கப்பட்டுள்ளது எனக் கொள்ளலாமே தவிர எந்நாளில் அதன் ஒவ்வொரு பாவும் எழுந்தது என்று நம்மாற் கணக்கிட்டுக் கூறமுடியாது. அத்துணை பழைமையும் பொருட்செறிவும் உடையது அது. தமிழ் அறிந்தார் அனைவரும், மாணவர் சமூகமும் புறநானூற்றைக் கற்று இன்புற வேண்டும். புறநானூற்றுத் தமிழரின் அஞ்சா நெஞ்சமும் ஆண்மையும் மொழிப்பற்றும் நிறைந்து எல்லா நெஞ்சங்களிலும் திகழவேண்டும்.

வையாவிக்க கோப்பெரும் பேகன்

பண்டைத் தமிழகத்துக் குறுநில மன்னர்களில் எவ்வியர் குடி, ஆவியர் குடி, அதியர் குடியெனப் பல குடிகள் உண்டு. வேள் பாரி எவ்வி குடியிலும் அதியமான் நெடுமானஞ்சி அதியர் குடியினும் பிறந்து விளங்கினாற் போல, வையாவிக்க கோப்பெரும் பேகன் ஆவியர் குடியிற் பிறந்து சிறந்தவன். ஆவியர் முதல்வனான வேள்ஆவி யென்பான் பண்டைப் பொதினி நகர்க்கண் இருந்து அரசு புரிந்தவன். அப் பொதினி பிறறை நாளில் பழனியென்றும், பின்பு வையாவி என்பது வையா புரியென்றும் மருவி வழங்க லாயின. இது திரு ஆவி நன்குடியெனவும் வழங்கும். வையாவிக்க கோப்பெரும் பேகன் பெருவள்ளலாவன். ஒரு பொழுது மயிலொன்று கார்முகில் வரக்கண்டு களித்துத் தன்தோகையை விரித்தாட, அது கண்ட பேகன், அதன் ஆடலைவியந்தும் குளிரால் நடுங்கு கின்றதென நினைந்தும் தனக்கு உரிய உடையும் போர்வையு மாகிய உயரிய ஆடையை அளித்துப் புலவர் பாடும் புகழ் பெற்றான். இத்தகைய அருள் நிரம்பிய வள்ளலாகிய பேகனுக்குத் திண்ணிய கற்பமைந்த மனைவியார் ஒருவர் உண்டு. அவர் பெயர் கண்ணகியென்பது. கண்ணகியாரோடு கூடிக் காதல் வாழ்வு நடாத்தும் பேகனுக்கு, அவன் நாட்டு நல்லூரின்கண் வாழ்ந்த பரத்தையொருத்திபால் தொடர்பு உண்டாயிற்று. நாளடைவில் அவ்வுறவு வளரவே, அவன் கண்ணகியை நீங்கலானான். கண்ணகியார்க்குக் கலக்கம் பெரிதாயிற்று. அக்கண்ணகியார் பெரிதும் வருந்தலுற்றார். அவர் பொருட்டுக் கபிலர், பரணர், அரிசில்கிழார், பெருங்குன்றூர்கிழார் முதலி யோர் பேகன்பாற் சென்று அறிவுரை கூறினர். பின்னர் அவனும் தேறித்தன்மனைவியாரொடு கூடி இனிதிருந்து நலமெய்தினான்.

ஆசிரியர் பரணர், வையாவிக்க கோப்பெரும் பேகன் களிமயிற்குப் போர்வை யளித்துப் புகழ் மேம்படுவது கேள்வி யுற்று அவனைக் காணச் சென்றார். அவனும் அவர் வரிசையறிந்து பெரும் பொருள் நல்கிச் சிறப்பித்தான். அதனைப் பெற்றுக் கொண்டு வருங்கால், அவர் வழியில் பரிசில் தருவாருளரோ வென வறுமையுற்று வருந்தி வரும் பாணனொருவனைக்

கண்டார். அவனும் இவரை, “நீவிர் யார்?” என வினவ, இவர், அவனைப் பேசுபால் ஆற்றுப்படுத்துவாராய், தம்மையொரு பாணனாக காட்டிக்கொண்டு, “இரவல, யாமும் வள்ளல் பேசனைக் காணாமுன் நின்னினும் புல்லியேமாயிருந்தேம். அவனைக் கண்டபின் இத்தன்மையேமாயினேம். நீயும் அவன்பாற் செல்க. அவன் மஞ்சைக்குப் போர்வை ஈந்தவன்; எத்துணையாயினும் இரப்பார்க் கொன்று ஈதல் நன்று என்று கருதுபவன்; அவன் கொடை மறுமைப்பயன் நோக்குவ தன்று; பிறர் எய்தி வருந்தும் வறுமைத் துன்பத்தைப் போக்குவதையே நோக்கி நிகழ்வது. ஆதலால், நீ அவன்பால் இப்பொழுதே செல்வாயாக” என்ற கருத்துப்படப் பாடினார். அப்பாட்டே இது.

மறுமை நோக்கின்று!

பாடியவர் : பரணர்
 திணை : பாடாணிதிணை
 துறை : ஆற்றுப்படை/பாணாற்றுப்படை

பாடல்

‘பாணன் சூடிய பசும்பொற் றாமரை
 மாணிழை விறலி மாலையொடு விளங்கக்
 கரும்பரி நெடுந்தேர் பூட்டுவிட டசைஇ
 ஊரீர் போலச் சுரத்திடை யிருந்தனர்
 யாரீ ரோவென வினவ லானாக்
 காரெ னொக்கற் கரும்பசி யிரவல
 வென்வே லண்ணற் காணா வுங்கே
 நின்னினும் புல்லியே மன்னே யினியே
 இன்னே மாயினே மன்னே யென்றும்
 உடாஅ போரா வாகுத லறிந்தும்
 படாஅ மஞ்சைக் கீத்த வெங்கோ
 கடாஅ யானைக் கலிமான் பேசன்
 எத்துணை யாயினு மீத்த னன்றென
 மறுமை நோக்கின்றோ வன்றே
 பிறர் வறுமை நோக்கின்றவன் கைவண்மையே.

பதப்பிரிப்பு

பாணன் சூடிய பசும் பொன் தாமரை
மாண் இழை விறலி மாலையொடு விளங்க
கடும் பரி நெடும் தேர் பூட்டு விட்டு அசைஇ
ஊரீர் போல சுரத்து இடை இருந்தனர்
யாரீரோ என வினவல் ஆன
கார் என ஒக்கல் கடும் பசி இரவல
வெல் வேல் அண்ணல் காணா ஊங்கே
நின்னினும் புல்லியம் மன்னே இனியே
இன்னமே ஆயினேம் மன்னே என்றும்
உடாஅ போரா ஆகுதல் அறிந்தும்
படாஅம் மஞ்சைக்கு ஈத்த எம்கோ
கடாஅ யானை கலிமான் பேகன்
எத்துணை ஆயினும் ஈத்தல் நன்று என
மறுமை நோக்கின்று அன்று
பிறர் வறுமை நோக்கின்று அவன் கைவண்மையே.

கொண்டு கூட்டு

பாணன் சூடிய பசும்பொன் தாமரை
மாண் இழை விறலி மாலையொடு விளங்க,
கடும் பரி நெடும் தேர் பூட்டுவிட்டு
அசைஇ, ஊரீர் போல
சுரத்திடை இருந்தனர் யாரீரோ?, என வினவல் ஆன
கார் என் ஒக்கல் கடும் பசி இரவல,
வெல்வேல் அண்ணல் காணா ஊங்கே
நின்னினும் புல்லியேம் மன்னே, இனியே
இன்னமே ஆயினேம் மன்னே, என்றும்
உடாஅ போரா ஆகுதல் அறிந்தும்
படாஅம் மஞ்சைக்கு ஈத்த எம்கோ
கடாஅ யானை கலிமான் பேகன்
எத்துணை ஆயினும் ஈதல் நன்று என மறுமை நோக்கின்று அன்று
பிறர் வறுமை நோக்கின்று அவன் கைவண்மையே.

பதப்பொருள்

பாணன் சூடிய பசும் பொன் தாமரை - பாணன் சூடிய ஒப்பற்ற
பொன்னாற் செய்யப்பட்ட தாமரைப்பூ, மாணிழை விறலி மாலையொடு

விளங்க - மாட்சிமைப்பட்ட அணியினையுடைய விறலி அணிந்த பொன்னரி மாலையுடனே விளங்க, கடும் பரி நெடுந்தேர் பூட்டு விட்டு அசைஇ - கடிய குதிரையைப், பூண்ட நெடிய தேரைப் பிணிப்புவிட்டு இளைப்பாறி, ஊரீர் போலச் சுரத்திடை இருந்தனீர் - ஊரின்கண் இருந்தீர் போலச் சுரத்திடை (பாலை) இருந்தீர், யாரீரோ என - நீர் யாவிர்பாணரோ என, வினவலானா - எம்மைக் கேட்கின்ற, காரென் ஓக்கல் கடும் பசி இரவல - வாட்டமுற்ற சுற்றத்தையும் மிக்க பசியையுமுடைய இரவலனே, வென் வேல் அண்ணல் காணா ஊங்கு - வெற்றி வேலையுடைய தலைவனைக் காண்பதன் முன், நின்னினும் புல்லியேம் மன் - யாம் நின்னினும் வறியேம், இனி - இப்பொழுது, இன்னேம் ஆயினேம் - அவ்வறுமை நீங்கி இத் தன்மையுடையவ ராயினோம் மாயினேம், என்றும் - எந்நாளும், உடாஅ போரா ஆகுதல் அறிந்தும் - உடாது போர்வையை என அறிந்து வைத்தும், படாஅம் மஞ்சைக்கு ஈத்த எம்கோ - போர்வையை மயிலுக்குக் கொடுத்த எம் இறைவன், கடாஅ யானைக் கலிமான் பேகன் - மதமிக்க யானையினையும் மனஞ்செருக்கான குதிரையினையுமுடைய பேகன், எத்துணையாயினும் ஈத்தல் நன்றென - எவ்வளவாயினும் கொடுத்தல் அழகிதென்று, மறுமை நோக்கின்றோ அன்று - மறுபிறப்பை நோக்கின்றோ வெனின் அன்று, பிறர் வறுமை நோக்கின்று அவன் கைவண்மை - பிறரது வறுமையை கருதிற்று அவனது கைவண்ணம்.

தெளிவுரை

“பாணராகிய நீவிர் பொற்றாமரைப்பூச் சூடியவராகவும், நும் விறலியர் பொன்னரிமாலை சூடியவராகவும், தேரினைப் பூட்டு அவிழ்த்துவிட்டு வேற்றாரார் போலச் சுரத்திடையே களைப்பாறியிருக்கும் நீவிர் யாவீரோ?” எனக் கேட்கின்றாய். நிறைந்த சுற்றமும் கொடிய பசியும் உடைய இரவலனே! வெற்றி வேலோனாகிய பேகனைக்காணும் முன், நின்னினும் வறியோம் யாம்! இப்பொழுது வறுமை நீங்கி இத்தன்மையரானோம் எந்நாளும் போர்த்துத் திரியாவென அறிந்தும், மயிலுக்குப் போர்வையளித்த அருளாளன் அவன். மதயானையும் செருக்கு மிகுந்த குதிரையும் உடையவன். மறுபிறப்பின் நன்மையை எதிர்பார்த்தன்று அவன் அளவின்றிக் கொடுப்பது. பிறரது வறுமையை மட்டும் நோக்கி, அதற்கேற்ப அளவிறந்து கொடுப்பதே அவன் வள்ளன்மை. நீயும் அவனைச் சென்று காண விரைவாயாக!

தற்கால உரைநடை

பாணர்களாகிய நீங்கள் பசுமையான அழகிய தாமரைப் பூக்களைச் சூடிக்கொண்டும், உங்கள் மனைவிமார் (விறலியர்) மாட்சிமை பொருந்தி அழகிய மாலைகளையும் அணிந்து விளங்க விரைந்து செல்கின்ற குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேரின் பிணைப்பினை தளர்த்திவிட்டு இவ்வூரிடத்தே இருக்கும் வேற்றுரார் போல சுரத்திடை இளைப்பாறிக் கொண்டிருக்கும் நீங்கள் யாவரோ? என எம்மிடம் கேட்கின்றாய். செறிவான சுற்றத்தவரையும் கொடிய பசியினையும் உடைய இரவலனே! வெற்றி பொருந்திய வேலினை உடைய தலைவனாகிய பேகனை நாங்கள் காண்பதற்கு முன்பாக உம்மைவிட வறியவர்களாய் இருந்தோம். ஆனால் இப்பொழுது (அவனைச் சந்தித்ததன் பின்னர்) வறுமை நீங்கப்பெற்று இத்தகைய செல்வர்களாயி னோம்.

மற்றும் மயிலானது என்றைக்கும் உடுத்திக்கொள்ளவும் மாட்டாது போர்த்திக்கொள்ளவும் மாட்டாது என்பதை அறிந்தவனாயினும் மயிலுக்கு தனது போர்வையை அளித்தவன் எங்கள் மன்னன் பேகன். இவன் மதம் பொருந்திய யானை களையும் பாய்ந்து செல்லும் வேகமுடைய செருக்கான குதிரை களையும் வைத்திருப்பவன். அவன் எவற்றை அளவின்றி அள்ளிக் கொடுத்தாலும் மறுமையில் கிடைக்கும் நன்மையை எதிர்பார்த்தல்ல. பிறரது வறுமையை போக்கவே அவனது கை அளவின்றி அள்ளிக்கொடுக்கின்றது. நீயும் அவனிடம் விரைந்து செல்வாயாக.

செய்யுள் விளக்கம்

இச் செய்யுளில் வையாவிக்கோப்பெரும் பேகனின் கொடையும் புகழும் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. இவன் கடையெழு வள்ளல்களில் ஒருவன்.

சங்ககால இலக்கியப் பண்புகளில் ஆற்றுப்படையென்பதும் ஒன்று. பெற்ற பெருவளம் பெறாதவனுக்கு எடுத்துரைத்து வழிப் படுத்துதல் ஆற்றுப்படையாம். பொருள் இருந்தால் மட்டும் கொடுத்துவிட முடியாது. கொடுப்பதற்கேற்ற மனமும் வேண்டும். பலனை எதிர்பாராது, இரப்பவர்களின் இன்னல்களைப் போக்குவதே அவனது நோக்கமாகும்.

தாம் கண்ட வறியவரை தமக்குப் பொருள் கொடுத்துதவிய வள்ளல் பேகனிடம் ஆற்றுப்படுத்துவோர் தாம் முன்னர் வறுமையுற்றிருந்த நிலை பற்றியும் பேகனது கொடையின் பின்னர் தமது நிலை பற்றியும் கூறியிருப்பது பேகனின் கொடைச் சிறப்பினை எடுத்துக்கூறி இரவலருக்கு பேகனின் கொடைச்சிறப்பினை எடுத்துக்கூறுவதாகும்.

இச்செய்யுளில் இடம்பெறும்

1. “வெல்வேல் அண்ணல் காணா ஊங்கே நின்னிணும் புல்லியேம் மன்னே இனியே இன்னேம் ஆயினேம் மன்னே,”
2. “உடாஅ போரா ஆகுதல் அறிந்தும் மஞ்ஞைக்கு படாஅம் ஈத்த எம்கோ கடாஅ யானை கலிமான் பேகன்”

ஆகிய இருபகுதிகளும் பேகனின் கொடைச்சிறப்பினை எடுத்துரைக்கும் செய்யுட்பகுதியாகும்.

பேகன் மதம்மிக்க யானையையும் செருக்கு மிக்க குதிரையையும் வெற்றி வேலினை உடையவன் ஆகிய விடயங்கள் பேகனின் வீரத்தைப் புலப்படுத்துவனவாம்.

மயிலுக்குப் போர்வை கொடுத்தலும் இச்செய்யுளில் இடம்பெறுகின்ற வர்ணனைகளும் இயற்கையின் மீது கொண்ட ஈடுபாட்டினையும் புலப்படுத்துகின்றது. (அரசன், புலவன்)

விரைந்து செல்லும் குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேரின் பிணைப்பைத் தளர்த்திவிட்டு இளைப்பாறி ஊரின் கண்ணையிருக்கும் வேற்றாரார் போல என்பது உவமையர்கும்.

ஆற்றுப்படை வடிவமானாலும் நாடகப் பாங்கில் பரிசுபெற்ற பாணன் கூற்றாக அமைந்திருக்கின்றது. இப்பாணனின் கூற்றினூடாகப் பயன் சுருதாத பேகனின் கொடையானது இரப்பவரின் வறுமையை நோக்காகக் கொண்டதேயன்றி பேகனின் மறுமையை நோக்காகக் கொண்டதன்று.

பயிற்சி வினாக்கள்

1. இச்செய்யுளின் பொருளை இக்கால உரைநடையில் எழுதுக.
2. இச்செய்யுளில் பேகனின் சிறப்பு எவ்வாறு எடுத்துரைக்கப் பட்டுள்ளது?

3. இச்செய்யுளில் ஆற்றுப்படுத்தல் பண்பு இடம்பெற்றிருக்கு மாற்றினை விளக்குக.
4. பேகனின் கொடைச்சிறப்பு எவ்வாறு எடுத்துக்காட்டப் பட்டுள்ளது?
5. இச்செய்யுளில் அளபெடுத்த சொற்களைத் தந்து அவை எவ்வகை அளபெடையெனக் கூறுக.
6. வெவ்வேல் எவ்வகைத் தொகை எனக் குறப்பிடுக.
7. பேகனிடம் சென்று வந்த பாணனின் செழுமைத் தோற்றமும் ஆற்றுப்படுத்தப்படுகின்ற இரவலனின் வறுமைத் தோற்றமும் எவ்வாறு எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது?
8. பின்வரும் பாடலடிகளில் காணப்படும் பொருட் சிறப்பினை விளக்குக.

1. நின்னினும் புல்லியே மன்னே யினியே
இன்னே மாயினே மன்னே

2. உடாஅ போரா வாகுத லறிந்தும்
படாஅ மஞ்சைக் கீத்த வெங்கோ
கடாஅ யானைக் கலிமான் பேகன்
எத்துணை யாயினு மீத்த னன்றென
மறுமை நோக்கின்றோ வன்றே
பிறர் வறுமை நோக்கின்றவன் கைவண்மையே.

மூவேந்தர்முன் கபிலர்

வேள் பாரி

வேள் பாரிபால் மகட்கொடை வேண்டி மறுக்கப்பட்ட தமிழ் வேந்தர் அதனால் அவன்பால் பகைமை மிக்கனர். மூவேந்தரும் ஒருவர் ஒருவராக அவனொடு பொருதற்கு வந்து தோல்வியெய்தினர். அது கண்ட கபிலர் "தமிழ் வேந்தர்களே, ஒருவரே யன்றி மூன்று பேரும் ஒருங்கு கூடி நின்று இப் பறம்பினை முற்றுகையிட்டுக் கொள்ளினும் வேள் பாரியை வெல்லுதலும் அரிது; பாரியது இப் பறம்பினைக் கைப்பற்றலும் அரிது; பறம்பு நாட்டவர்க்கு வேண்டும் உணவு வகையில், உழவரது உழவே இல்லாமல் இப் பறம்புமலை நால்வகை உணவுப் பொருளை நல்கும்; அகல நீள உயர வகையில் பறம்பு வானத்தை ஒக்கும்;

அதிலுள்ள சுனைகளோ வானத்துள்ள விண்மீன்களை ஒக்கும்/ ஆகவே நீவிர் மரந்தோறும் களிறுகளைப் பிணித்து நிறுத்தி, இடந்தோறும் தேர்களை நிறுத்தி, உங்கள் மெய்ம் முயற்சியாலும் வாட்படையாலும் பறம்பினைப் பெறக் கருதுவது முடியாத செயல் எனத் தெளிமின்; அவ்வாறு கொள்ளக்கருதுவதும் அறியாமை. எனக்குத் தெரியும் அதனைக் கொள்ளும் வழி. அது அரிய செயலன்று. நீவிர் நும் வேந்தர் வடிவினை மாற்றிக் கூத்தர் வேடமும் நும்முடைய மகளிர் விறலியர் வேடமும் கொண்டு வேள் பாரியின் திருமுன் சென்று ஆடலும் பாடலும் செய்வீராயின், அவன் அவற்றிற்கு வியந்து தன்னாட்டையும் மலையையும் ஒருங்கே அளிப்பன்'' என இப்பாட்டின் கண்கூறியுள்ளார்.

இயற்றியவர் : கபிலர்

துறை : மகண்மறுத்தல்

பாடல்

அளிதோ தானே பாரியது பறம்பே
நளிகொண் முரசின் மூனிரு முற்றினும்
உழவ ருழாதன நான்குபய னுடைத்தே
ஒன்றே, சிறியிலை வெதிரி னெல்விளை யும்மே
இரண்டே, தீஞ்சளைப் பலவின் பழமூழ்க் கும்மே
மூன்றே, கொழுங்கொடி வள்ளிக் கிழங்குவீழ்க் கும்மே
நான்கே, அணிநிற வோரி பாய்தலின் மீதழிந்து
திணிநெடுங் குன்றந் தேன்சொரி யும்மே
வான்க ணற்றவன் மலையே வானத்து
மீன்க ணற்றதன் சுனையே யாங்கு
மரந்தொறும் பிணித்த களிற்றினி ராயினும்
புலந்தொறும் பரப்பிய தேரினி ராயினும்
தாளிற் கொள்ளலிர் வாளிற் றாரலன்
யானறி குவெனது கொள்ளு மாறே
சுகிப்புரி நரம்பின் சீறியாழ் பண்ணி
விரையொலி கூந்தனும் விறலியர் பின்வர
ஆடினிர் பாடினிர் செலினே
நாடுங் குன்று மொருங்கீ யும்மே.

பதப்பிரிப்பு

அளிதோ தானே பாரியது பறம்பே
நளி கொள் முரசின் மூவிரும் முற்றினும்
உழவர் உழாதன நான்கு பயன் உடைத்தே
ஒன்றே சிறி இலை வெதிரின் நெல் விளையும்மே
இரண்டே தீம்சளை பலவின் பழம் ஊழ்க்கும்மே
மூன்றே, கொழுங்கொடி வள்ளிக் கிழங்கு வீழ்க்கும்மே
நான்கே அணிநிற ஓரி பாய்தலின் மீது அழிந்து
திணி நெடுங்குன்றம் தேன் சொரியும்மே
வான் கண் அற்று அவன் மலையே வானத்து
மீன் கண் அற்று அதன் சுனையே ஆங்கு
மரம் தொறும் பிணித்த களிற்றினர் ஆயினும்
புலம் தொறும் பரப்பிய தேரினர் ஆயினும்
தாளில் கொள்ளலிர் வாளின் தாரலன்
யான் அறிகுவன் அது கொள்ளுமாறே
சுகிர் புரி நரம்பின் சீறியாழ் பண்ணி
விரை ஒலி கூந்தல் நும் விறலியர் பின்வர
ஆடினிர் பாடினிர் செலினே
நாடும் குன்றும் ஒருங்கு ஈயும்மே.

கொண்டு கூட்டு

உழவர் உழாதன நான்கு பயன் உடைத்தே
ஒன்றே சிறியிலை வெதிரின் நெல் விளையும்மே
இரண்டே பலவின் தீம்சளை பழம் ஊழ்க்கும்மே
மூன்றே கொழுங் கொடி வள்ளிக் கிழங்கு வீழ்க்கும்மே
நான்கே திணிநெடும் குன்றம் மீது அழிந்து
அணிநிற ஓரி பாய்தலின் தேன் சொரியும்மே
வான் கண் அற்று அவன் மலையே
அதன் சுனையே வானத்து மீன் கண் அற்று
நளி கொள் முரசின் மூவிநம் முற்றினும்
ஆங்கு மரம் தொறும் பிணித்தகளிற்றினர் ஆயினும்
புலம் தொறும் பரப்பிய தேரினர் ஆயினும்
தாளின் கொள்ளலிர் வாளின் தாரலன்
பாரியது பறம்பே அளிதோ தானே.
அது கொள்ளும் ஆறே யான் அறிகுவன்

சுகிர்புரி நரம்பின் சீறியாழ் பண்ணி
 விரை ஒலி கூந்தல் விறலியர் பின்வர
 ஆடினீர் பாடினீர் செலினே
 நாடும் குன்றும் ஒருங்கு ஈயும்மே.

பதப்பொருள்

அளிது பாரியது பறம்பு - இரங்கத்தக்கது பாரியுடைய பறம்பு, நளி கொள் முரசின் மூவிரும் முற்றினும் - பெருமையைக் கொண்ட முரசினையுடைய நீயிர் மூவேந்தரும் சூழினும், உழவர் உழாதன நான்கு பயன் உடைத்து - உழவரால் உழுது விளைக்கப்படாதன நான்கு விளையுளை யுடைத்து, ஒன்று - அவற்றுள் முதலாவது, சிறி இலை வெதிரின் நெல் விளையும் - சிறிய இலையையுடைய மூங்கிலினது நெல் விளையும், இரண்டு - இரண்டாவது, தீஞ்சளைப் பலவின் பழம் ஊழ்க்கும் - இனிய சளையையுடைய பலாவினது பழம் முற்றிப்பழுத்து மணம் வீசும், மூன்று - மூன்றாவது, கொழுங் கொடி வள்ளிக் கிழங்கு வீழ்க்கும் - கொழுவிய கொடியையுடைய வள்ளிக் கிழங்கு தாழ் விருக்கும், நான்கு - நான்காவது, அணி நிற ஓரி பாய்தலின் - அழகிய நிறத்தையுடைய முதிர்ந்ததேன் பாய்தலான், மீதழிந்து - அதன் மேற் பவர் அழிந்து, திணி நெடுங் குன்றம் தேன் சொரியும் - கனத்த நெடியமலை தேனைப் பொழியும், வான் கண் அற்று அவன் மலை - அகல நீள வுயரத்தால் வானிடத்தை யொக்கும் அவனது மலை, வானத்து மீன் கண் அற்று அதன் சனை - அவ்வானத்தின்கண் மீனை யொக்கும் அம்மலையின்கட் சனை, ஆங்கு - அவ்விடத்து, மரந் தொறும் பிணித்த களிற்றினிர் ஆயினும் - மரந்தோறும் கட்டப்பட்ட யானையை யுடையீராயினும், புலந் தொறும் பரப்பிய தேரினிராயினும் - இடந்தோறும் பரப்பப்பட்ட தேரையுடையீராயினும், தாளில் கொள்ளலிர் - உங்கள் முயற்சியாற் கொள்ளமாட்டீர், வாளில் தாரலன் - நுமது வான் வலியால் அவன் தாரான், யான் அறிகுவன் - அது கொள்ளுமாறு யான் அறிவேன் அதனைக் கொள்ளும் பரிசை, சுகிர்புரி நரம்பின் சீறியாழ் பண்ணி - வடித்து முறுக்கப்பட்ட நரம்பினையுடைய சிறிய யாழைப் பண்ணி வாசித்து, விரையொலி கூந்தல் நும் விறலியர் பின்வர - நறு நாற்றத்தையுடைய தழைத்த கூந்தலையுடைய நும் விறலியர் பின்னே வர, ஆடினீர் பாடினீர் செலின் - ஆடினிராய்ப் பாடினிராய்ச் செல்லின், நாடும் குன்றும் ஒருங்கு ஈயும் - அவன் நுமக்கு நாட்டையும் மலையையும் கூடத் ஒன்றாகத் தருவான்.

தெளிவுரை

மூங்கில் நெல்லும் பலாப்பழமும் வள்ளிக் கிழங்கும் தேனும் ஆகிய நான்கு விளைவுகள் உழவின்றியே கிடைப்பது பறம்பு நாடு. வானளாவிய உயரமும் அகலமும் உடையது அது. மலையின் சுனைகள் வான்மீன் போன்று எண்ணற்று விளங்கும். ஆகவே மரத்துக்கு ஒரு யானை வீதம் நீவிர் கட்டியிருந்தீராயினும் இருக்கும் இடமெங்கும் தேரால் நிறைத்திருந்தீராயினும் பாரியை வெல்லல் நும்மால் இயலாது. பாரியின் பறம்பு பகைவர்க்கு எளிதன்று. முரசு விளங்கும் நீவிர் மூவரும் கூடினும் அவனை வென்றிகொள்ளலும் ஆகாது. வாளால் அவனை வெல்லவே இயலாது. அவன் நாட்டை அடைவது எவ்வாறெனில், பாடிப் பரிசில் பெறும் பரிசிலர் போல, யாழிசையுடன் விறலியர் சூழ ஆடியும் பாடியும் நீர் சென்றீரானால், அவன் நாட்டையும் மலையையும் ஒரு சேர உமக்குப் பரிசிலாக வழங்கி விடுவான். அதுவே சிறந்த வழி.

தற்கால உரைநடை

(பறம்பு மலையில்) உழவர்கள் நிலத்திலே ஏர் பிடித்து உழவு செய்யாமலேயே நான்கு தன்மையான விளைவைத் தருவது பாரி மன்னனின் பறம்பு மலையாகும். முதலாவதாக சிறிய இலையினை உடையதான மூங்கில் நெல் விளையும். இனிய சுளைகளை யுடைய பலாப்பழங்கள் மலைகளிலே பழுத்து மணம் வீசும். மூன்றாவதாக செழிப்பாக வள்ளிக் கொடிகளின் கீழே இராச வள்ளிக் கிழங்குகள் விளைந்திருக்கும். செறிவாக நிறைந்திருக்கும் மலைக் குன்றுகளின் அதன் மேற்புற நிறம் திரிந்து அழகிய நிறத்தினாலான தேன் பாய்ந்து செல்லும் ஆகாயம் வரை உயர்ந்து நிற்பது அவன் பறம்பு மலையாகும்.

அவனது மலையிலே உள்ள நீர்ச்சுனைகள் வானத்தே தோன்றுகின்ற நட்சத்திரங்களைப் போல எண்ணற்றவையாகும். பெரும் முரசுகள் முழங்கும் மூவேந்தர்களும் ஒன்று சேர்ந்து எதிர்த்தாலும் மரத்திற்கொரு யானையினைக் கட்டிவைத் தாலும் எல்லா இடங்களிலும் தேரினை நிறுத்தி வைத்திருந்தாலும் இவ்வாறான எவ்வகை முயற்சிகளை நீங்கள் மேற்கொண்டாலும் பாரியை வெல்லவும் முடியாது. உங்கள் வாளின் வீரம் கண்டு தன் பறம்பு மலையை விட்டுக் கொடுக்கவும் மாட்டான். அவனது மலையை நீங்கள் பெற்றுக்கொள்வதற்காக அவனை

இரங்கச் செய்வதற்கான வழி முறைகளை நான் அறிவேன். புரிகளை முறுக்கி கட்டப்பட்ட சீறியாழை இசைத்துக்கொண்டு நறுமணம் பொருந்திய கூந்தலையுடைய விறலியர் உங்களைப் பின்தொடர்ந்து வர நீங்கள் ஆடிப்பாடிச் செல்வீர்களாயின் அவனாகவே விருப்பங் கொண்டு தன் பறம்பு மலையையும் நாட்டையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து கொடையாகத் தந்திடுவான்.

செய்யுள் விளக்கம்

பறம்பு மலைக்குரியவன் பாரி என்னும் வள்ளல். இவன் முல்லைக்குத் தேர் கொடுத்தவன். கொடையிலும் வீரத்திலும் சிறந்து விளங்கியவன். இவ்வாறான சிறப்பிற்குரிய பாரியை பகை மன்னர் எவராவது எதிர்க்க நினைப்பாராகில் அவர்களுக்கு அறிவுரை கூறும் பாங்கில் பாடப்பட்டதே இச்செய்யுளாகும்.

இச்செய்யுளில் பறம்பு மலையின் இயற்கைவளமும் பாரி மன்னனின் கொடை வீரம் என்பனவும் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன.

நாட்டின் சிறப்புப் பற்றிக் கூறும் பொழுது உழவர் உழுது விளைவிக்காமலேயே பயன்விளையும் எனக் கூறியுள்ளார். அவையாவன மூங்கில் நெல், பலாப்பழம், வள்ளிக்கிழங்கு, தேன் என்பவையாகும்.

விண்ணைத் தொட உயர்ந்த பறம்பு மலையில் அதனிடையே எண்ணற்ற நீர்ச்சுனைகள் என்பதன் மூலம் அந்நாட்டு நீர் வளமும் எடுத்துரைக்கப்படுகின்றது.

மூவேந்தர்கள் ஒன்றிணைந்தாலும் கூட பாரியை வென்றிட முடியாது என்பதன் மூலம் அவனது வீரம் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது.

விறலியர் பின் தொடர இசைத்தும் ஆடியும் செல்வீர்களானால் பறம்பு நாட்டையே உங்களுக்கு கொடையாகத் தந்திடுவான் என்பதன் மூலம் அவனது கொடைச்சிறப்பு எடுத்துரைக்கப்படுகின்றது.

எனவே இச்செய்யுளின் மூலம் பாரியின் நாட்டுவளம், நிலவளம், நீர்வளம், அவனது வீரம், கொடை என்பன எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

பயிற்சி வினாக்கள்

1. இச்செய்யுளின் பொருளை இக்கால உரைநடையில் எழுதுக.
2. பறம்பு மலையின் இயற்கை வளத்தினை புலவர் கூறுமாற்றை விளக்குக.
3. பாரி மன்னனின் கொடைச் சிறப்பு வெளிப்படுத்தப்படுமாற்றினை விளக்குக.
4. பாரி மன்னனின் வீரம் வெளிப்படுமாற்றினை விளக்குக.
5. இச்செய்யுளில் இடம்பெறும் உவமைகளை எடுத்து விளக்குக.
6. இச்செய்யுளில் வெளிப்படும் சங்ககால இலக்கியப் பண்புகள்
7. பாரி மன்னனின் சிறப்புக்கள் புலவனால் எவ்வாறு எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன?
8. பின்வரும் பாடலடிகளில் காணப்படும் பொருட் சிறப்பினை விளக்குக.
 1. நளிகொண் முரசின் மூவிரு முற்றினும்
உழவ ருழாதன நான்குபய னுடைத்தே
 2. மரந்தொறும் பிணித்த களிற்றினி ராயினும்
புலந்தொறும் பரப்பிய தேரினி ராயினும்
தாளிற் கொள்ளலிர்
 3. சுகிர்புரி நரம்பின் சீறியாழ் பண்ணி
விரையொலி கூந்தனும் விறலியர் பின்வர
ஆடினிர் பாடினிர் செலினே
நாடுங் குன்று மொருங்கீ யும்மே

கணியன் பூங்குன்றனார்

கணியன் பூங்குன்றனார் இராமநாதபுர மாநாட்டிலுள்ள மகிபாலன் பட்டியென இப்போது வழங்கும் ஊரினர். இவ்வூர்ப் பூங்குன்றமெனப் பண்டைநாளிலும் இடைக்காலத்தும் வழங்கிற் றென்பதை, அவ்வூர்க் கோயில் கல்வெட்டால் அறிகின்றோம். பூங்குன்றம் இப்போது குடகமலையென வழங்குகிறது. மகாமகோபாத்தியாய பண்டிதமணி மு. கதிரேசன் செட்டியா ராகிய தமிழ்ப் பேராசிரியரும் இவ்வூரினராவர்; இவ்வூர்ப் பண்டே போல் இன்றும் தமிழ்ப்புலமைச் சான்றோரைப் பெற்றிருப்பது இதன்சிறப்பை வற்புறுத்துகிறது.

இச் சான்றோர், இடரினும், தளரினும் இன்பத்தினும் துன்பத் தினும் எவ்விடத்தும் அயராத உள்ளமும் கலங்காத அமைதியும் உடையார். நலஞ்செய்தாரென ஒருவரைப் பாராட்டலும் தீது செய்தாரென ஒருவரை இகழ்தலும் இல்லாதவர். இவ்வாறே பெரியோரென ஒருவரைப் புகழ்தலும் சிறியோரெனப் புறக்கணித்தலும் அறியாதவர். உயிர்கள் அனைத்தும் தாந்தாம் செய்த வினைக்கேற்ப இன்பமும் துன்பமும் உயர்வும் தாழ்வும் செல்வமும் வறுமையும் எய்தும் என்பதை நூல்களானும் நடைமுறையானும் நன்கறிந்தவர். இப் பண்பினால், நல்லிசைப் புலமைமிக்க இவர் எத்தகைய வேந்தரையும் வள்ளல்களையும் பாடிற்றிலர் இதனைக் கண்ட அக்காலச் சான்றோர்க்கு வியப்பு உண்டாயிற்று. சிலர் முன் வந்து “பாடுபெறு சான்றோராகிய நீவிர் எவரையும் பாடாமை என்னையோ?” என்று கேட்க, மேலே கூறிய தம்கருத்துக்களையமைத்து இப்பாட்டைப் பாடியுள்ளார்.

பெரியோர் சிறியோர்

இயற்றியவர் : கனியன் பூங்குன்றன்
 திணை : பொதுவியல்
 துறை : பொருண்மொழிக்காஞ்சி

பாடல்

யாது மூரே யாவருங் கேளிர்
 தீதும் நன்றும் பிறர்தர வாரா
 நோதலுந் தணிதலு மவற்றோ ரன்ன
 சாதலும் புதுவ தன்றே வாழ்தல்
 இனிதென மகிழ்ந்தன்று மிலமே முனிவின்
 இன்னா தென்றலு மிலமே மின்னொடு
 வானந் தண்டுளி தலைஇ யானாது
 கல்பொரு திரங்கு மல்லற் பேர்யாற்று
 நீர்வழிப் படுஉம் புணைபோ லாருயிர்
 முறைவழிப் படுஉ மென்பது திறவோர்
 காட்சியிற் றெளிந்தன மாகலின் மாட்சியிற்
 பெரியோரை வியத்தலு மிலமே
 சிறியோரை யிகழ்த லதனினு மிலமே.

பதப்பிரிப்பு

யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்,
தீதும் நன்றும் பிறர் தர வாரா,
நோதலும் தணிதலும் அவற்றோர் அன்ன,
சாதலும் புதுவது அன்றே வாழ்தல்
இனிது என மகிழ்ந்து அன்றும் இலமே,
முனிவின் இன்னாதது என்றலும் இலமே, மின் ஒரு
வானம் தண்துளி தலைஇ ஆனாது
கல் பொருது இரங்கும் மல்லல் பேர் ஆற்று
நீர் வழி படுஉம் புணைபோல ஆர் உயிர்
முறைவழி படுஉம் என்பது திறவோர்
காட்சியில் தெளிந்தனம் ஆகலின், மாட்சியில்
பெரியோரை வியத்தலும் இலமே,
சிறியோரை இகழ்தல் அதனிலும் இலமே.

கொண்டு கூட்டு

மேற்குறிப்பிட்டவாறு (பதப்பிரிப்பு) கொண்டு கூட்டுக.

பதப்பொருள்

யாதும் ஊர் - எமக்கு எல்லாமே எமது ஊர்தான், யாவரும் கேளிர் -
எல்லாரும் சுற்றத்தார், தீதும் நன்றும் பிறர் தர வாரா - கேடும் ஆக்கமும்
தாமே வரி னல்லது பிறர் தர வாரா, நோதலும் தணிதலும்
அவற்றோரன்ன - நோதலும் அது தீர்தலும் அவற்றைப் போலத் தாமே
வருவன, சாதலும் புதுவ தன்று - சாதலும் புதி தன்று, (கருவிற்
றோன்றிய நாளே தொடங்கியுள்ளது), வாழ்தல் இனிதென மகிழ்ந்
தன்றும் இலம் - வாழ்தலை இனிதென்று உவந்ததும் இல்லை,
முனிவின் இன்னா தென்றலும் இலம் - ஒரு வெறுப்பு வந்த விடத்து
துன்பமாதென்று இருத்தலும் இல்லை, மின்னொடு வானம் தண் துளி
தலைஇ - வானம் மின்னலுடனே குளிர்ந்த மழை துளியைப்
பெய்தலால், ஆனாது - அமையாது, கல்பொருது இரங்கும் மல்லல்
பேர் யாற்று - கல்லை மோதி ஒலிக்கும் அகன்ற பேரியாற்று, நீர் வழிப்
படுஉம் புணை போல் - நீரின் வழியே போம் மிதவை போல, ஆருயிர்
முறைவழிப் படுஉம் என்பது - அரிய வயிர் ஊழின் வழியே செல்லும்
என்பது, திறவோர் காட்சியின் தெளிந்தனம் - நன்மைக் கூறுகளை
அறிந்து கூறுகின்ற சான்றோரின் நூல்களினால் தெளிந்துள்ளோம்

ஆகலின், மாட்சியின் பெரியோரை வியத்தலும் இலம் - நன்மையான் மிக்கவரை மதித்தலும் இலம், சிறியோரை இகழ்தல் அதனினும் இலம் - சிறியோரைப் பழித்தல் அம் மதித்தலினு மிலேம்.

தெளிவுரை

எவ்வூராயினும் அஃது எம் ஊரே! யாவராயினும் அவர் எம் உறவினரே! தீதும் நன்றும் நோதலும் தணிதலும் பிறரால் வருவதன்று; நம்மாலேயே விளைவதாம். சாதலோ இவ்வலகிலே புதிய செய்தியன்று. வாழ்தலே இனிது என மகிழ்தலும், வெறுத்து அதனை இன்னாதென ஒதுக்குதலும் இல்லோம். பேரியாற்று நீரிலே செல்லும் மிதவைபோல எம் அரிய உயிரானது விதிவழியே சென்று கரைசேரும் என்பதனைத்துறவுடையோர் காட்சியினால் தெளிந்தோம். எனவே, செல்வத்தாற் பெரியவரை மதித்தலும் செய்யோம்; சிறியோரை இகழ்தலும் செய்யோம். அவரவர் ஒழுக்கம் ஒன்றையே யாமும் கருதுவோம்.

தற்கால உரைநடை

எந்த ஊராயினும் அது எமது ஊரே. எல்லோரும் எங்கள் உறவினர்களே! நன்மையும் தீமையும் பிறரால் எமக்கு ஏற்படுவ தில்லை. (தாமே வருபவை). துன்பமும் அவை தீருவதும் அதைப் போன்றதே. இறப்பு என்பதும் எமக்கு புதுமையானதல்ல. வாழ்வு இனிமையானது என மகிழவும் மாட்டோம். அது துன்ப மானது என வெறுத்து ஒதுக்கவும் மாட்டோம். வானமானது மின்னலுடன் குளிர்ச்சியான மழை நீரைச் சொரிந்து கல்லென்ற ஒலியுடன் பாய்ந்து செல்லும் வளம் பொருந்திய பேராற்றின் நீரோடு இழுத்துச் செல்லப்படும் தெப்பத்தினைப் போன்று எமது அரிய உயிரும் விதியின் வழியேதான் செல்லும் என்பதை சான்றோரது உள்ளத்திலே தோன்றிய தெளிந்த கருத்துக்களினால் அறிந்துகொண்டோம். ஆதலால் மாட்சிமை பொருந்திய பெரியோர்களை விதந்து போற்றவும் மாட்டோம். அதனிலும் சிறியோரை இகழவும் மாட்டோம்.

செய்யுள் விளக்கம்

2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே ஒருமைப்பாட்டுக் கொள்கைக்கு வித்திட்டவர் கணியன் பூங்குன்றன். அகிலத்து அறிஞர்

பெருமக்கள் இன்றும் சிறப்பித்துப் போற்றும் பாடலடி யாதும் ஊரே யாவருங் கேளிர் என்பதாம். எப்போதும் சலனமில்லாத தூய உள்ளம்படைத்தவர். சங்கத்துச் சான்றோராகிய நீங்கள் எவரையும் குறித்துப் பாடாமைக்கான காரணம் யாதோ? என்றும் தங்கள் உள்ளக் கிடக்கைகளை யாவரும் அறியும் பொருட்டு கூறியருள வேண்டும் என்றும் கேட்டதாகவும் அதற்குப் பரிந்து இச்செய்யுள் இயற்றப்பட்டதாகவும் கூறப்படுகின்றது.

இச்செய்யுளின் பாடு பொருளாக உலகத்து இயல்பை நன்கு விளங்கிக் கொண்டவர்களின் வாயிலாக உலக இயல்புகளை வெளிப்படுத்துவதாகும்.

எல்லா ஊர்களும் எமக்குச் சொந்தமான ஊர்களே. இவ்வுலகில் எல்லோரும் எமது உறவினர்களே. நன்மை, தீமை என்பன நாமே தேடிக் கொள்வதன்றி பிறரால் வருவதில்லை. எமக்கு துன்பங்கள் வருவதும் பின்னர் அவை நீங்குவதும் உலகில் இயல்பாக என்றும் நிகழ்பவையே. பிறப்பவர்கள் இறப்பதும் புதியது அல்ல. வாழ்க்கை இனிமையானது என்று மகிழ்வது மில்லை. துன்பமானது என ஒதுக்குவதும் இல்லை என்று உலக வாழ்வியல் நிலைமைகளே எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன.

விதி வரைந்த பாதை வழியே தான் எமது உயிரும் செல்லும் என்ற கருத்தினை விளக்க “ஆற்று நீரின் வழியே செல்லும் தெப்பத்தைப் போல எமது உயிரும் ஊழின் வழியேதான் செல்லும்” என உவமை மூலம் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறு கூறிச் சென்ற புலவன் சான்றோரின் வினாவிற்கேற்ப நிறைவாக மாட்சிமை பெற்ற பெரியோர்களை விதந்து போற்றவும் மாட்டோம். தாழ்வான நிலையில் உள்ளோரை இகழவும் மாட்டோம் எனக் கூறி முடித்துள்ளார்.

பயிற்சி வினாக்கள்

1. இச்செய்யுளின் பொருளை இக்கால உரைநடையில் எழுதுக.
2. இச்செய்யுள் இயற்றப்பட்ட சந்தர்ப்பமாகக் கூறப்படுவது யாது?

3. இச்செய்யுளினூடாக வெளிப்படும் சங்ககால இலக்கியப் பண்பை விளக்குக.
4. இச்செய்யுளில் இடம்பெறும் விழுமியக் கருத்துக்கள் யாவை?
5. இச்செய்யுளில் இடம்பெறும் உவமை அணியினை எடுத்து விளக்குக.
6. புலவனின் உள்ளக்கிடக்கையின் வெளிப்பாட்டினை விளக்குக.
7. புலவனின் குணவியல்புகள் வெளிப்படுமாற்றை விளக்குக.
8. பின்வரும் பாடலடிகளில் காணப்படும் பொருட் சிறப்பினை விளக்குக.
 1. வானந் தண்டுளி தலைஇ யானாது
கல்பொரு திரங்கு மல்லற் பேர்யாற்று
நீர்வழிப் படுஉம் புணைபோ லாருயிர்
முறைவழிப் படுஉ மென்பது

நற்றிணை

தொன்மையும், செம்மையும் வாய்ந்த உலக மொழிகள் சிலவற்றுள் ஒன்றாய் உயர் தனிச் செம்மொழி எனப் போற்றப்பெறும் தமிழ் மொழிக்கண் சங்ககாலத்து நூல்களாகிய எட்டுத்தொகை நூல்களுள் முதலில் வைத்து எண்ணப் பெறும் சிறப்பு வாய்ந்தது நற்றிணை என்னும் நூல். பழந்தமிழ் நாட்டின் தன்மையை எடுத்துக்காட்டும் நற்றிணை 9 அடியை சிற்றெல்லை ஆகவும், 12 அடியைப் பேரெல்லை யாகவும் கொண்டு விளங்குகின்றது. அகப்பொருள் பற்றிய 400 பாடல்களைக் கொண்ட தொகுப்பே நற்றிணை. இதனால் இந்நூல் நற்றிணை நானூறு என்றும் அழைக்கப்பெறுகின்றது.

இந்நூலைத் தொகுப்பித்தவர் “பன்னாடு தந்த பாண்டியன் மாறன் வழி” என்பவர். தொகுத்தவர் இன்னாரென்று தெரியவில்லை. மதுரை மாநகரில் முன்னாளில் நிலையிட்ட தமிழ்ச் சங்கத்திலிருந்த புலவர்கள் 175 பேரால் பாடப்பட்ட அகவற்பாக்கள் நற்றிணைத் தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ளன.

மக்கள் நுதலிய அகன் ஐந்திணை ஆகும். இவ்வைந்தினுள்ளும் திணை என்னும் பெயரால் திகழ்வது நற்றிணை ஒன்றேயாகும். அது நற்றாய் போன்று சிறப்புரிமை உடையது. அதன்கண் காணப்படும் பாக்களும் அத்துணை சுவைமிக உடையன. அப்பாட்டுக்கள் இருநூற்றெழுபத்தைந்து பொய்யா நாவின் புலவர் பெருமக்களால் பாடப்பட்டன. இந்நூற் பாக்கள் அகப்பொருள் குறிக்கும் அளவோடு, கொடை, ஆட்சிமுறை, ஆட்சிப்பரப்பு, அறப்போர், மொழி ஓம்பல், நெறி பேணல், அன்பு, அருள், நட்புரிமை என்பவற்றுடன் தமிழக வரலாற்றையும் ஆங்காங்கே வேண்டுமளவு கொண்டுள்ளது. நல்ல திணை என்று சிறப்பித்துக் கூறப்படுவது இதன் சிறப்புக் கருதியே.

சேர சோழ பாண்டிய மன்னர்களைப் பற்றியும், அஞ்சி, ஆய், மலைமாள் முதலிய வள்ளல்களைப் பற்றியும், பழையன், தித்தன் போன்ற குறுநில மன்னர்களைப் பற்றியும் பல குறிப்புக்களை நற்றிணை தருகின்றது.

உள்ளத்தைக் கவரும் உவமையழகும், அணிநலன்களும் நற்றிணைப் பாடல்களில் அமையப்பெற்றுள்ளன. குவளை மலர்கள் கொப்பவர் நீரினுள் இருப்பினும், நீர் வேட்கையுற்று விரும்புவது போல, தலைவியை நாள்தோறும் காதலன் முயங்கி வருகின்ற போதும் அவள் வளையல்கள் கழலா நிற்பதால் மீண்டும் புணர்ச்சியை விரும்புகின்றாள். இவ்வாறு பல உவமைகள் நற்றிணையில் இடம்பெற்றிருப்பதனைக் காணலாம்.

நற்றிணைச் செய்யுட்களில் பழக்கவழக்கங்களைப் பற்றிய செய்திகளைக் காணலாம். பாணர்சேரி இசை நிறைந்து விளங்கும். தெருக்களில் ஊர் மக்கள் பார்த்துக் களிக்கத் துணங்கைக் கூத்து நடைபெறும். மாதர் விழாக் காலங்களில் தழையுடையணிந்து வெளிவருவர். இது ஆடவர் அறிவை மயக்கி நிற்கும். கலிங்கம் உருத்தல் உயர்ந்தோர் அணி. தெருவில் மங்கையர் ஊஞ்சலாடிக் களிப்பர்.

உழவர்கள் அதிகாலையில் வயலிற்குச் செல்வார்கள். அந்நேரங்களில் தலைவர்கள் தலைவியருக்கு யாருமறியா முறையில் பூவும் கண்ணியும் கொண்டு கொடுப்பர். குற்றம் பொறுத்தல் என்னும் குணத்தைக் கைக்கொள்ளும்படி தலைவன் தலைவியருக்கு, அவர்களுக்கு வேண்டியவர்களால் அறிவுறுத்தப்பெறும். இத்தகைய வழக்கங்கள் பல இருந்ததாக நற்றிணைச் செய்யுட்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

தேய்புரிப்பழங் கயிற்றனார், தனிமகனார், விழிக்கட்பேதை பெருங்கண்ணனார் முதலிய பெயர்கள் நற்றிணைப் பாடல்களின் தொடர்களால் அமைந்துள்ளன. நற்றிணைச் செய்யுட்கள் கடினமானதாகவோ எளிதானதாகவோ இல்லாமல் நடுவணதாக அமைந்துள்ளன.

அன்பாக உலகத்தோடொட்ட ஒழுகும்போது பிறர் செய்யும் தீங்கையும் மறந்து வாழ்கின்ற நிலை வருதல் வேண்டும். பிறர் நஞ்சு வைத்தாலும் நாம் நஞ்சென உணர்ந்ததை அவன் அறியின் அவன் மனம் நடுங்கும் என அவனுக்கிரங்கி அந்நஞ்சையும் உண்பதே நாகரிகம். திருவள்ளுவர் கண்ட புது நாகரிகம் இது.

பெயக்கண்டு நஞ்சுண்டமைவர் நயத்தக்க

நாகரிகம் வேண்டு பவர்

(திருக்குறள்)

இக்கருத்தை அகப்பொருட் சுவை ததும்ப நற்றிணைப் புலவர் ஒருவர்
பொன்போற் போற்றிப் பாராட்டுகின்றார்.

புதல்வன் ஈன்ற பூங்கண் மடந்தை

.....
முந்தை இருந்து நடடோர் கொடுப்பின்

நஞ்சும் உண்பர் நனிநா கரிகர்

.....
என்று அப்பாடல் அமைகின்றது.

கவியரசராகிய கம்பர் தமது சோழநாட்டையும், காவிநி நதியையும், சடையப்பவள்ளலையும் இராமாயணத்தில் பலவிடங்களில் உவமானங்களாக காட்டியுள்ளார். உயர்வுடையதே உவமையாகக் கொள்ளப்படும். நற்றிணைப் புலவர்களாலும் இம்முறை கையாளப்பட்டுள்ளது. நற்றிணைச் செய்யுட்களில் பலருடைய ஊர்களும் செய்திகளும் கூறப்பட்டுள்ளன. தலைவியின் அழகிற்கு புலவர் தாம் கருதிய தலைவர்களின் ஊர்களை உவமையாகக் கூறியுள்ளனர்.

பாட்டுக்கு உயிர் - உணர்ச்சி, உடல் - கற்பனை, உடை - ஒலிநயம், நற்றிணைப் பாடல்களின் உடை எளிதாக உள்ளது. உடல் அழகு பெற அமைக்கப்பட்டுள்ளது. உயிர் போற்றத்தக்கதாகவும் உள்ளது. உயிரின் வாழ்விற்காக உடலும், உடலின் காப்பிற்காக உடையும் அமைந்த அமைப்பை நற்றிணைச் செய்யுட்களில் காணலாம்.

அகப்பொருட் பாடல்களில் இயல்பாகப் பயின்று வரும் உள்ளுறைப் பொருளும், இறைச்சிப் பொருளும் இந்நற்றிணைச் செய்யுட்களில் மிகுதியாகப் பயின்று வருகின்றன. உள்ளுறை, இறைச்சிப் பொருள்களின்றி வேறு வகையாலும் குறிப்புப் பொருள்கள் மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றன.

சங்கச்செய்யுட்கள் கருதிய பொருளைத் தெளிவுற விளக்கி, இன்னோசையும், குறிப்புப் பொருளும் உடையனவாய், வேற்றெனத் தொடுத்தலின்றி விளங்குதலை யாவரும் அறிவர். அவ்வகையில் நற்றிணைச் செய்யுட்களும் தம் பொருளிற்கு ஏற்றவாறு சிறந்தனவாய் விளங்குகின்றன.

நெய்தல்

இயற்றியவர் : அம்முவனார்
திணை : நெய்தல்
துறை : மணவினையின் பின்னர் மணவீடு சென்ற
தலைவனுக்கு தோழி கூறியது.
ஒழுக்கம் : இரங்கல்

பாடல் எண் : 35

பொங்கு திரை பொருத வார்மண லடை கரைப்
புன்கா னாவல் பொதிப்புற விருங்கனி
கிளைசெத்து மொய்த்த தும்பி பழஞ்செத்துப்
பல்கா லலவன் கொண்டகோட் கூர்ந்து
கொள்ளா நரம்பி னிமிரும், பூச
விரைதேர் நாரை யெய்தி விடுக்குந்
துறைகெழு மாந்தை யன்ன விவணலம்
பண்டு மிற்றே கண்டி சிற் றெய்ய
உழையிற் போகா தளிப்பினுஞ் சிறிய
குெகிழ்ந்த கனிவலங் கொல்லோ? மகிழ்ந்தோர்
கட்களி செருக்கத் தன்ன
காமங் கொல் விவள் கண்பசந் ததுவே!

மாந்தை மரந்தை எனவும் வழங்கப்பெறும் இஃது ஒரு துறைமுக
மாகும். இப் பெயர் கொண்ட துறைமுகம் சேர நாட்டிலும் ஈழ
நாட்டிலும் உண்டென்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பதப்பிரிப்பு

பொங்கு திரை பொருத வார் மணல் அடை கரை
புன் கால் நாவல் பொதி புற இரும் கனி
கிளை செத்து மொய்த தும்பி பழம் செத்து
பல்கால் அலவன் கொண்ட கோள்கு ஊர்ந்து
கொள்ளா நரம்பில் இமிரும் பூசல்
இரை தேர் நாரை எய்தி விடுக்கும்
துறை கெழு மாந்தை அன்ன இவள் நலம்
பண்டும் இற்றே கண்டிசின் தெய்ய
உழையில் போகாது அளிப்பினும் சிறிய

ஞெகிழ்ந்த கவின்நலம் கொல்லோ? மகிழ்ந்தோர்
 கள்கழி செருக்கத்து அன்ன
 காமம் கொல் இவள் கண் பசந்ததுவே.

கொண்டு கூட்டு

பொங்கு திரை பொருத வார் மணல் அடை கரை
 புன்கால் நாவல் புறபொதி இரும்கனி கிளை செத்து
 மொய்த்த தும்பி பழம் செத்து
 பல்கால் அலவன் கொண்ட கோள் கூர்ந்து
 கொள்ளா நரம்பில் இமிரும் பூசல்
 இரைதேர் நாரை எய்தி விடுக்கும்
 துறை கெழு மாந்தை அன்ன இவள் நலம்
 பண்டும் இற்றே கண்டிசின்
 தெய்ய உழையில் போகாது அளிப்பினும்
 இவள் கண் பசந்ததுவே
 சிறிய நெகிழ்ந்த கவின் நலம் கொல்லோ?
 மகிழ்ந்தோர் கள்கழி செருக்கத்து அன்ன காமம் கொல்?

பதப்பாருள்

பொங்கு திரை பொருத வார் மணல் அடைகரைப் புன் கால் நாவல்
 பொதிப்புற இருங்கனி - பொங்கி எழுகின்ற அலைமோதிய நேரிதாகிய
 மணல் அடுத்த கடற்கரையின் கண்ணே உதிர்ந்த புல்லிய
 காம்பையுடைய நாவலின் சதை பொருந்திய புறத்தினையுடைய கரிய
 நிறக் கனியை, கிளை செத்து மொய்த்த தும்பி - தம்மினமென்று கருதி
 மொய்த்த வண்டுகள், பழம் செத்துப் பல் கால் அலவன் கொண்ட கோள்
 - அதனைக் கனியென வோர்ந்து பலவாகிய கால்களையுடைய நண்டு
 எண்ணியதால், கொள்ளா நரம்பின் கூர்ந்து இமிரும் பூசல் - அந்நண்டை
 விலக்கித் தாம் வலிந்து பெற்றுக் கொள்வதற்காக யாழோசைபோல
 மிக்கு ஒலிக்கும் இரைச்சலை, இரைதேர் நாரை எய்திய விடுக்கும் துறை
 கெழு மாந்தை அன்ன இவள் நலம் - அங்கு இரையைத் தேடுகின்ற
 நாரை வரக்கண்ட நண்டு கைவிட்டு அகலுகின்ற கடற்றுறை விளங்கிய
 மாந்தை போன்ற இவளுடைய நலமானது, பண்டும் இற்றே கண்டிசின்
 - முன்றைம் இத்தன்மையதேயாகும் நீ காண்பாயாக!, உழையின்
 போகாது அளிப்பினும் - இவள் பாணின்றும் களவுக் காலத்து
 விலகாமலிருந்து தலையளி செய்தாலும், இவள் கண் பசந்தது - இவள்

பசப்புற்றதன் காரணம், சிறிய ஞெகிழ்ந்த கவின் நலம் கொல்லோ - சிறிதளவு முயக்கம் கை நெகிழ்ந்ததனாற் கெட்ட அழகின் மிகுதியோ?, மகிழ்ந்தோர் கள் கழி நெருக்கத்து அன்ன காமம் கொல் - கள்ளுண்டார்க்குக் கள் இல்லாத காலத்துப் பிறந்த வேறுபாடு போன்ற காம வேறுபாடோ? அவ்விரண்டும்ல்லவே.

தெளிவுரை

பொங்கியெழும் அலைகள் மோதுகின்ற நீண்ட மணற் பரப்பினை உடைய கடற்கரையில் மெல்லிய காம்பினையும் சதைப் பற்றினையும் உடைய கரியநிற நாவற்பழத்தினை தம்மினம் என அதனை மொய்த்தன வண்டுகள். அதனை கனி எனக் கருதிய பல கால்களையுடைய நண்டு அதனை கைப்பற்றிக் கொள்ள அந்த நண்டினை துரத்தி அப்பழத்தினை மீட்டெடுக்க இயலாது யாழின் ஒலிபோல வண்டுகள் இரைந்தன. அங்கு இரை தேடி வந்த நாரையைக் கண்ட நண்டு கனியை கைவிட்டுச் செல்கின்றது. இத்தகைய கடந்துறை விளங்கும் மாந்தை போன்ற இவளது நலமானது முன்னரும் இத்தன்மையினதேயாம் என்பதை நீ அறிவாயாக. அவளருகே இருந்து கனவுக் காலத்திலும் அகலாது இன்பமளித்தாலும் இவளது கண்கள் பசலை நோயுறக் காரணம் சிறிதளவு நெருக்கம் தளர்ந்ததினால் அழிந்த அழகின் மிகுதியோ? கள்ளினை அருந்துவோருக்கு கள் இல்லாமல் போகும் காலத்தில் தோன்றும் வேறுபாடு போன்ற காம மயக்கம் வேறு உண்டோ இவ்விரண்டும் அல்லவே!

தற்கால உரைநடை

பொங்கி எழும் அலைகள் மோதுகின்ற நீண்ட மணற் பரப்பினை உடைய கடற்கரையிலே உதிர்ந்து கிடந்த சிறிய காம்பினை உடைய நாவற்பழத்தின் சதைப்பற்று நிறைந்த வெளிப்புறத்தினையுடைய கரிய நிறமான பழத்தினை, தம் இனமாகிய வண்டுகளே என நினைத்து அதனை மொய்த்துக் கொண்டிருக்கும். வண்டுகள், அவற்றைப் பழம் என எண்ணிக் கொண்ட பல கால்களையுடைய நண்டுகள் பற்றிக்கொள்ள, அந்நண்டிடம் இருந்து நாவற் பழத்தினைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாத வண்டுகள் யாழின் ஒலிபோல ரீங்காரித்தன. அந்த இடத்திற்கு உணவுதேடி நாரையானது வர நண்டு அவற்றைக் கைவிட்டு விலகி ஓடி மறைகின்றது.

அத்தகைய கடற்கரையிலே உள்ள மாந்தை (பட்டணம்) போன்ற அழகினை உடைய இவளது எழில் நலமானது முன்னரும் இதைப் போன்றதுதான் என்பதை நீ அறிந்து கொள்வாயாக.

நீங்கள் களவாகச் சேர்ந்திருக்கும் காலத்திலும் இவளை விட்டு அகலாமல் நீ அவளுக்கு இன்பம் கொடுத்தாலும் இவளிடத்தே பசலை நோய் தோன்றுவதற்கான காரணம் சிறிது பொழுது உன் தொடர்பு நீங்கியதனால் உண்டான அழகின் மிகுதியா? கள் உண்டு அதன் வெறியில் மகிழ்ந்திருப்பவர்கள் கள் கிடைக்காமல் போகும் சந்தர்ப்பத்தில் தோன்றும் வேறுபாட்டைப் போல காம மயக்கத்தால் ஏற்பட்ட வேறுபாடு ஆகுமோ?

செய்யுள் விளக்கம்

தலைவியை மணம் முடித்த மறுதினமே தலைவியை நல்வழிப்படுத்திய தோழியை தலைவன் புகழ்ந்துரைக்க, தோழி தலைவனுக்குக் கூறியதாக இச்செய்யுள் அமைந்துள்ளது.

இச்செய்யுளின் பெரும் பகுதியை அழகியதொரு உள்ளுறை உவமம் பற்றி நிற்கின்றது.

தன்னைப் புகழ்ந்துரைக்க தலைப்பட்ட தலைவனை தலைவி புகழ்ந்துரைக்கும்போது அவன் தலைவிமீது கொண்டிருந்த ஈடுபாடே இத்தனைக்கும் காரணமாக அமைகின்றது. தலைவன் சிறிது நேரம் பிரிந்தவுடனேயே அவள் பசலை நோயால் பீடிக்கப்படுகின்றாள். இவ்வாறான தலைவியை தலைவன் பிரிந்து செல்ல நேரிட்டால் அவள் உயிருடன் இருக்க மாட்டாள் என்றாள். இதனூடாக தலைவன் தலைவியை எக்காலத்திலும் விட்டு பிரியக்கூடாது என்பதனை மறைமுகமாக தோழி வற்புறுத்துகின்றாள்.

இச்செய்யுளில் இடம்பெறும் உள்ளுறை உவமம் விதந்துரைக்கத்தக்கதாகும்.

நாவற்பழம் - தலைவி

வண்டுகள் - தோழிகள்

நண்டு - தலைவியின் உறவினர்

நாரை - தலைவன்

உவமம்

நாவற்பழத்தினை வண்டுகள் மொய்த்துக் கொள்கின்றன. பழத்தினை நண்டு பற்றிக்கொள்ள வண்டுகள் செய்வதறியாது விலகி யாழிசை போன்று இரைகின்றன. நாரை வர யாவும் விலகி அகல்கின்றன.

உள்ளுறை

தலைவியை தோழியர் சூழ்ந்திருத்தலும் தலைவியைத் தடுத்திருப்பவர்கள் உட்பட யாவரும் தலைவன் வர அகன்று செல்லுதல். பின்னர் தலைவனுக்கு தலைவியை மணஞ்செய்து கொடுத்தனர்.

பயிற்சி வினாக்கள்

1. இச்செய்யுளின் பொருளை இக்கால உரைநடையில் எழுதுக.
2. தலைவியை விட்டு தலைவன் நீங்காதிருப்பதற்காக தோழி தலைவனுக்குக் கூறியவை யாவை?
3. இச்செய்யுளில் இடம்பெறும் உள்ளுறை உவமத்தை விளக்குக.
4. தலைவனின் பிரிவினால் தலைவி அடையும் நிலைமையினை விளக்குக.
5. இச்செய்யுளில் நீர் காணும் சங்க அகத்திணைப் பண்புகளை குறிப்பிட்டு விளக்குக.
6. பின்வரும் பாடலடிகளில் காணப்படும் பொருட் சிறப்பினை விளக்குக.

1. விருங்கனி

கிளைசெத்து மொய்த்த தும்பி பழஞ்செத்துப்
பல்கா லலவன் கொண்டகோட் கூர்ந்து
கொள்ளா நரம்பி நிமிரும், பூச
லிரைதேர் நாரை யெய்தி விடுக்குந்

அரும்பதங்கள்

குளிறு - நண்டு	யாணர் - புதுவரவு
அதவத்து - அத்திமரத்தினது	ஒண்டூ - அழகிய பூ
புனைவன் - குறவன்.	அடவை - தோட்டம்
கடி (எரிச்சொல்) - புதுமை	மஞ்சை - மயில்
வெய்துற்று- துன்பமுற்று	சூர் - தெய்வம்
கேண்மை - நட்பு	கவுள் - கன்னம்
பகுவாய் - பிளந்த வாய்	கோடு - யானைத் தந்தம்
விடர் -	முகை -
கோடை - மேல்காற்று	அளிது - இரங்கத்தக்கது
நளி - பெருமை	வெதிர் - மூங்கில்
ஊழ்க்கும் - மணம் வீசும்	ஓரி - முதிர்ந்த தேன்
சகிப்புரி - வடித்து முறுக்கப்பட்ட	கேளிற் - சுற்றம்
முனிவு - வெறுப்பு/கோபம்	குசத்து - கருதி, எண்ணி
அலவன் - வண்டு	கோள் - கோட்பாடு
இமிரும் - மொய்த்தல்	பூசல் - பேரொலி
என்கிழந்த - அவிழ்ந்த	செருக்கம் - மயக்கம்
தண்டுளி - குளிர்ந்த மழைத்துளி	புனை - தெப்பம்/மிதவை
திறவோர் - நன்மை, தீமைகளின் வகையறிந்தோர்	
வெண்கோட்டம் - வெண்மையான கொப்பு	
செழுங்குரல் - செழிப்பான தினைக்கதிர்	

சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் காணப்படும் இலக்கியப் பொருட்கூறுகள்

துறை

சங்க இலக்கியங்களின் கருப்பொருளைச் சுருக்கிக் கண்டால் அகம், புறம் என்ற இரண்டு பொருள்களேயாகும். அவ்விரண்டையும் திணை, துறை என்று பாகுபடுத்தி சுவைக்கும் வழக்கம் உள்ளது.

திணை என்பது ஒழுக்கத்தையும் துறை என்பது அவ்வவ் ஒழுக்கத்தோடு தொடர்புபடுத்திக் கூறக்கூடிய செய்திகளையும் குறிப்பதாக அமைகின்றது.

துறை என்பது பாடலின் பொருள் பற்றியது. அதாவது, என்ன விடயம் ஏடுத்துக் கூறப்படுகின்றது என்பது பற்றியது துறை ஆகும்.

ஒரு பாடலின் துறையை வரையறுப்பதற்கு திணை பற்றிய தெளிவு துணை செய்யும். குறிஞ்சிப் பின்புலம் அமையும் ஒரு பாடலில் குறிஞ்சி ஒழுக்கத்தின் ஏதோ ஒரு துறையே பெரிதும் எதிர்பார்க்கப்படும். ஆனால் ஒரு திணைக்குரிய பின்புலத்தில் வேறொரு திணைக்குரிய செய்தி விரவும் பாங்கு துறை வரையறையில் மயக்கத்தை விளைவிக்கும். இரு துறை அமையும் பாடல்கள் இரு வேறு திணைகளைச் சார்ந்தனவாக அமைவதற்குரிய அடிப்படை இதுவே.

ஒரு துறைக்கு மேல் பல துறைகள் காணப்படும் பாடலுக்கு உரிய துறையைத் துணிய பாடலில் தலைமை, துணை, பின்னணி என்னும் மூன்றையும் கருத்திற் கொள்ளவேண்டும். அதிலும் சிறப்பாக, பின்னணியைக் கொண்டே ஒரு பாடலுக்கான துறையைக் கூறிவிடலாம்.

சில பாடல்களிற்கு பாடல்களைப் பார்த்தவுடனேயே துறை கூறிவிடலாம். அதற்குக் காரணம் துறைக்கு ஏற்ப சில குறியீட்டுச் சொற்கள் அதில் அமைந்திருக்கும். சில பாடல்களில் துறைக்கு ஏற்ப செய்திகள் முழுவதும் அமைந்திருக்கும்.

இயற்கைத் திணை வழியில் சில மரபுகள் உண்டு. தலைவன் தலைவியை பிரிந்து செல்லும் வழி பாலையாகவே இருக்கும். வினை முடிந்து வீட்டிற்கு திரும்பி வரும்வழி தண்பதப் பெருவழியாக இருக்கும். திணைகளிற்குச் சில இயற்கை மரபுகள் இருப்பது போல துறைகளிற்கும் உண்டு. இவற்றையெல்லாம் சங்கப்பாக்களில் காணலாம்.

துறை அலகுகளைப் பாடல்களில் பொருத்தும் பாங்கு சங்கப் பாடல்களில் அமைகின்றது. ஒரு துறையை உருவாக்க சில இன்றியமையாத அலகுகள் தேவை. பாகனை விளித்துரைக்கும் முல்லைப் பாடல்களிலும், தலைவனை விளித்துரைக்கும் பாடல்களிலும் “கேட்போன்” என்ற அலகு தெளிவாகப் பொதிந்திருக்கின்றது.

வெட்சித்திணை என்பது ஆநிறை கோடல், அதனோடு தொடர்புடைய போர் நிகழ்ச்சிகளைக் கூறல் அதன் துறைகளாகும். குறிஞ்சித்திணை என்பது புணர்ச்சி ஒழுக்கமாகையால் தலைவன் நலம் பாராட்டல் முதலிய அவ் ஒழுக்கத்தோடு தொடர்புடைய செய்திகள் அகத்திணையின் துறைகள் ஆகும்.

காஞ்சித்திணை

உலக வாழ்வின் நிலையாமையைப் பாடுதல் காஞ்சித்திணை ஆகும். அதாவது, யாக்கை, செல்வம், இளமை முதலியவற்றின் நிலையாமையைக் கூறுவது காஞ்சித்திணை எனப்படும். காஞ்சித்திணை இருவகைப்படும்.

1. ஆண்பாற் காஞ்சி
2. பெண்பாற் காஞ்சி

போர்க்களத்திற்குச் சென்ற வீரன் புண்பட்டு வீழ்ந்து அப்புண்ணைக் கிழித்து இறந்து போதல் முதலிய விடயங்கள் ஆண்பாற் காஞ்சியில் அடங்கும்.

உயிர்துறந்த கணவனை தழுவிக்கொண்டு மனைவி அழுது புலம்பலுடன், உயிர் நீத்தல், உடன்கட்டை ஏறுதல் என்பன பெண்பாற் காஞ்சியில் இடம்பெறும்.

நிலையாமையே உலகின் இயல்பு. இவ்வியல்பை எடுத்துக்காட்டி மன ஆறுதல் கூறவேண்டும். இவ்வுலகில் சிறந்த வாழ்வு வாழ்வோரும் நிலையாமையை மறவாமல் “நத்தம் போல் கேடும் உளதாகும். சாக்காடு வித்தகர்க்கு அல்லால் அரிது” என்பதை உணர்ந்து அதற்கேற்ப வாழவேண்டும். இந்தச் சிறப்பினை மனதில் வைத்து நிலையாமையை வற்புறுத்துவது காஞ்சித்திணை ஆகும்.

பாடாண்திணை

புறப்பொருள் நிகழ்ச்சிகளை ஏழு திணைகளாக தொல்காப்பியர் வகுத்துள்ளார். அதில் ஒன்று பாடாண்திணை

பாடாண் பகுதி கைக்கிளைப் புறனே

நாடுங் கலை நாவிரண் டுடைத்தே

(புறம் - 25)

பாடாண்திணை என்பது பாட்டுத் தலைவனின் ஒழுக்கலாறு எனப்படும். அரசன் முதலியோரைப் பாராட்டி அவர்களின் பண்புச் சிறப்புகளைப் புகழ்ந்து உரைப்பனவும் அவர்களிற்கு அறிவுரை கூறுவனவும் வாழ்த்துச் செய்யுட்களும் பாடாண்திணையுள் அடங்கும்.

சங்கஇலக்கியத்தின் புறத்திணைகளில் பாடாண்திணை இன்றியமையாத ஒன்றாகும். பாடாண்திணையில் பாட வருகின்ற புலவன் பரிசின் மேல் விருப்பம் கொண்டு தன் செய்யுட்களைப் பாடுகின்றான்.

பாடாண் என்பதனை பாடு+ஆண் என்ற இரு சொற்களாகப் பிரிக்கலாம். ஆண் என்பது பாடப் பெறுகின்ற ஆண்மகனைக் குறிக்கும்.

உள்ளுறை உவமம்

பாடலொன்றில் காணப்படும் அத்தனை சொற்களும் இரண்டாவது பொருளைக் காணக்கூடுமாயின் அப்பொருளால் பிறிதொரு கருத்தும் பிறக்கக்கூடுமாயின் அதனை உள்ளுறை உவமம் என்பர். உள்ளுறை உவமம் தமிழ்க் கவிதைகளிற்கே சிறப்பானது. இது அகப் பொருளுக்குரியது.

உள்ளுறையுவமம் உட்பொருளை உணர்த்த, சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைக்க, இலக்கியச்சுவை பயக்க என்று மூன்று நிலைகளில் செயற்படுவதாக உள்ளது. இயற்கை வருணனை உள்ளுறையை உணர்த்தும் களனாய் உள்ளது.

அகப்பாடலில் இயற்கை இன்றியமையாமல் இடம்பெறும் பிறிதொரு சூழல் உள்ளுறை. வெளிப்படையாக மொழியாது பண்பாடு தோன்றக் குறிப்பாக மொழிந்து கருத்துணர்த்தும் உள்ளுறைப் பாங்கான வாய்ப்பை இயற்கை வழங்குகின்றது. மருதத்தில் உள்ளுறைக்கு இடம் மிகுதி எனலாம். மென்மையான உணர்வுகள் சிதைவுறாமல் முள்ளை முள்ளால் எடுப்பது போன்று வன்மையுடன் புறத்தொழுக்கத்தை கடியும் நிலையில் தலைவனுக்குத் தோழி வாயில் மறுக்கும் சூழலில் உள்ளுறை பெற்று இயற்கை அமைகிறது.

திணையை உணர்த்துவதற்கு உள்ளுறை உவமம் பெரிதும் துணை புரியும். உள்ளுறை உவமத்தைப் பயன்படுத்துவதால் திணைக்குரிய ஒழுக்கம் கூறப்படும் இடம் மிகுதியும் சுவை பயப்பதாகும்.

உள்ளுறையில் பொருளை உணர்த்துவதற்கு கருப்பொருட்கள் ஒரு கருவியாக, ஊடகமாக கொள்ளப்படுகின்றன.

வெளிப்படையாக நிகழ்வதான ஒன்றைக் குறிக்கும் அதேவேளையில் உள்ளார்த்தமாக இன்னொன்றையும் குறிப்பதாக உள்ளுறை உவமம் அமைகின்றது. அகத்திணைப் பாடல்களில் நன்கு இரசிக்கத்தக்கதாய் அமைவது உள்ளுறை என்னும் எடுத்துரைப்பு முறையாகும்.

அகப்பொருளிற்கு ஏற்ப செய்திகளை மறைமுகமாக உணர்த்தவும், நிகழ்ச்சியோட்டத்திற்கும், கூறிவரும் செய்தியோட்டத்திற்கும் தடையில்லாதவாறும் அதேநேரம் கூறவேண்டிய எல்லாக் கருத்துக்களையும் உணர்த்துவதற்கும் உள்ளுறை பயன்படுகின்றது. உள்ளுறை மிகுதியாகத் தோழி கூற்றிலும், அடுத்து தலைவி, தலைவனின் கூற்றுக்களிலும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

முதற்பொருள்

முதல் என்பது “பிரதானமானது” என்ற பொருளைக் கொண்டது. இதில் அந்த நிலமும், அந்த உறவு அல்லது உணர்வு ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்பான பொழுதும் (நேரம்) குறிப்பிடப்பெறும்.

ஐவகை நிலமும் அறுவகைப் பெரும் பொழுதும், சிறு பொழுதும் முதற் பொருட்கள் ஆகும். அதாவது, மலை, காடு, வயல், கடற்கரை, பாலை ஆகிய நிலங்களும் அவ்வந் நிலத்திற்கேற்பான பெரும்பொழுதுகளும் முதற் பொருட்கள் ஆகும். இவை நிலத்தின் இயல்புகளுக்கேற்ப அமைந்துள்ளமை வியக்கத்தக்கது.

கருப்பொருள்

கரு என்பது நிலத்திற்குரிய தெய்வம், உணவு, மிருகம், பறவை, பறை என்பவற்றுடன் அங்குள்ள பிரதான பொருளாதார நடவடிக்கைகள், செய்திகளைக் குறிப்பது ஆகும். நிலம், பொழுது ஆகிய முதற்பொருள்களிற்கேற்ப கருப்பொருட்கள் அமைகின்றன; அமையமுடியும். அவ்வந் நிலங்களிற்கு காணும் பற்பல வகைக் காட்சிகளும் கருப்பொருட்களாக அமையும்.

உரிப்பொருள்

உரிப்பொருள் என்றால் ஒழுக்கம் என்று பொருள். உரிப்பொருட்கள் அனைத்தும் நிலத்தின் இயல்பிற்கேற்ப சங்க இலக்கியங்களில் அமைந்துள்ளன.

அவ்வந் நிலங்களில் வாழும் மக்களின் உள்ளத்தில் அலைமோதும் உணர்ச்சி உரிப்பொருள் ஆகும். குறிஞ்சிக்கு கூடல் (புணர்தல்) - கூடல் நிமித்தம். முல்லைக்கு இருத்தல், இருத்தல் நிமித்தம். மருதத்திற்கு ஊடல் - ஊடல் நிமித்தம். நெய்தலுக்கு இரங்கல் - இரங்கல் நிமித்தம். பாலைக்கு பிரிதல் - பிரிதல் நிமித்தம் உரிப்பொருட்கள் ஆகும்.

முதல் என்ற தளத்தின் அடியாகக் கரு என்னும் வாழ்க்கைச் சூழலின் ஊடாக உரிப்பொருள் தோன்றும்.

இறைச்சிப் பொருள்

இறைச்சி என்பது கருப்பொருளின் புறத்தாகவே பெறப்படும் குறிப்புப் பொருள் ஆகும்.

இறைச்சி தானே பொருள் புறத்ததுவே

(தொல்.பொருள் -34)

இறைச்சிப் பொருள் என்பதில் கருப்பொருட்கள் நேரடியாகத் தாமே நின்று அதற்குப் புறம்பான ஒரு பொருளை உணர்த்தும். இப்பொருள் நுட்பமாக உணரும் தன்மையுடையது. இறைச்சி என்பதற்கு கருப் பொருள் என்றும் பொருள் உண்டு. முன்னரே நாமறிந்த கருப் பொருளைப் புலவன் கூறும்போது இதனை ஏன் கூறுகின்றான் என நாம் ஆராய்கின்றோம். எனவே அந்தக் கருப்பொருள் ஆழமான குறிப்புப் பொருளைத் தரவே வருகிறது. எனவே கருப்பொருளை இறைச்சி என்றனர்.

'வலம்புரி வான்கோடு நரலும் இலங்கு நீர்த்துறைக் கொள்க'

இங்கு நீர் என வருவதில் இலங்கு நீரே தலைவன் என்றும் அவனுக்கு காதலால் உரியவளான தலைவியே வலம்புரி என்றும் கூறியுள்ளார். இந்த வகையில் கருப்பொருள் வழியாக இறைச்சிப் பொருள் கொள்வதை நாம் காணலாம்.

இறைச்சி என்றால் வளைந்தது என்றும் பொருள் உண்டு. நேரான பொருளில் கூறாமல் குறிப்பாகப் பொருளுணர்த்துவதை நேராக அன்றி வளைவாகப் பொருளுணர்த்துவது என்பார்கள். இறைச்சி உள்ளுறை உவமத்திற்கு அப்பால் ஓர் அரிய உட்கருத்தினை உணர்த்துவதாகவும் அமைகின்றது.

இறைச்சி அகப்பொருளுக்குரியது.

புலவன் கவிதை புனையும்போது இயற்கையினை கவிதையில் கலந்தான். நாம் காணுகின்ற காட்சிகளையும் புலவன் கூறினான். ஆனால், அவன் கூறிய பின்னரே நாம் முன்னர் கண்டவை எம் நினைவுக்கு வருகின்றன. சில நேரங்களில் சில சம்பவங்களை நேரடியாகக் கூறமுடியாது. புலவன் தான் கண்டவற்றை உள்ளவாறே சொன்னால் சிலவேளைகளில் எம்மால் நம்பமுடியாமல் இருக்கும். இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் இறைச்சிப் பொருளினைக் கையாண்டு புலவன் கவிதையில் தன் கருத்தினை அமைக்கின்றான்.

சங்க இலக்கிய அகத்திணைப் பாடல்களில் இறைச்சி தலைவனின் பண்பு தொடர்பாகவும், தோழி தலைவியை ஆற்றுவிப்பதாகவும், தலைவி தன் ஆற்றாமையை வெளிப்படுத்துவதாகவும், தலைவியை விரைந்து காணவேண்டுமெனும் நெஞ்சு உணர்வை வெளிப்படுத்துவதாகவும் அமைந்துள்ளன. அன்புறு காட்சிகளை விளக்கி அதன்வழி இறைச்சிப் பொருளை வெளிப்படுத்துவது குறிப்பிடத்தக்க தன்மையாக உள்ளது.

சங்ககால பொருள் மரபு

1. அகம் - புறம் என்னும் பொருள் மரபு
2. அன்பின் ஐந்திணை
 - அ. பெயர் சுட்டாக் காதலொழுக்கம்
 - ஆ. ஐந்திணை ஒழுக்க உணர்வுகள்
 - இ. முதல், கரு ஆகியவற்றின் பயன்பாடு
 - ஈ. கைக்கிளை பெருந்திணை
 - உ. தலைவன், தலைவி உறவு
 - ஊ. அகவாழ்வுடன் தொடர்புடைய நடைமுறைகள் யாவற்றையும் புலப்படுத்தல்.
3. புறத்திணை
 - அ. போர் பற்றிய மரபுகள்
 - ஆ. மன்னர் புகழ் பாடல்
 - இ. தமிழ் மக்களின் பண்பாட்டுக் கூறுகள்
 - ஈ. மக்கள், சமூக, சமய, பொருளியல் வாழ்வு
4. வாழ்வியல் நோக்கங்கள், தத்துவங்கள்

சங்ககால அகத்திணை இலக்கியப் பண்புகள்

- சுட்டி ஒருவர் பெயர் கொள்ளாதவை.
- கூற்றுக்களாக அமைவன (தலைவன், தலைவி, தோழி)
- ஒருவனும் ஒருத்தியும் தொடர்புற்ற அதன் பின்னணியில் அவரிருவர், உறவினர், சமூகம் ஆகியன தொடர்புறும் பாடல்கள் - காதல், காமம் பற்றியவை.
- ஐந்திணைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டவை.
- கைக்கிளை பெருந்திணை
- உள்ளூறை இறைச்சி என்பவற்றை உடையன.
- தலைவன் தலைவி பாவம்
- இயற்கை முக்கியத்துவம் பெறல்
- ஆசிரியம், வஞ்சி, கலி, பரிபாட்டு
- முதல், கரு, உரி
- காதல் ஒழுக்கம்
- நாட்டார் மரபு

சங்ககால புறத்திணை இலக்கியப் பண்புகள்

- அரசனின் வீரச் சிறப்பு, கொடைச் சிறப்பு, தோற்றச் சிறப்பு, நாட்டு வர்ணனை, வணிகம், நாட்டு வளம்
- பெயர் சுட்டிப் பாடுதல்.
- புறத்திணை ஒழுக்கங்கள் (வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை)
- காஞ்சித்திணை, பாடாண்திணை
- மக்கள் சமூக, சமய, பொருளியல் வாழ்வு
- வாழ்வு நோக்கங்கள், தத்துவங்கள்
- ஆற்றுப்படை
 1. கொடை பெற்ற ஒருவன், பெறாத ஒருவனை கொடையாளிடம் ஆற்றுப்படுத்துவது
 2. மன்னர் புகழ் பாட உத்தியாகப் பயன்பட்டது (நாட்டுவளம், அரசு, கொடை)
 3. பிற்காலத்தில் இறைவனிடம் ஆற்றுப்படுத்தல்

- புலவர் கூற்றுக்களாக அமைந்தவை.
சில பாணன், விறலி கூற்றுக்களாகவும் அமைந்தவை.
- வாழ்க்கை நிலையாமை, அறவொழுக்கங்கள் என்பவற்றை வலியுறுத்துபவை.
- அரும்பொருள் பற்றி பாடப்படுபவை.
- வணிகவளம், அரசர் கொடைச்சிறப்பு, தமிழ் மக்களின் பண்பாட்டுநிலை, பொருளியல் நிலை, இசையும் கலையும் போன்ற இன்னோரன்ன செய்திகள் இடம்பெறல்.
- நிலையாமைக் கருத்துக்கள்.

சங்க இலக்கியப் பண்புகள் (பொது)

- உள்ளதை உள்ளபடி கூறுதல்.
- ஒரு துறை, ஒரு செய்யுள் (தனிச் செய்யுள்)
- இயற்கை உவமை, வர்ணனை, உள்ளுறை உவமம், இறைச்சிப்பொருள்
- சொற் சுருக்கமும் பொருட் செறிவும் தன்னுணர்ச்சி
- தூய தமிழ்ப் பாடல்கள்
- மக்கள் ஒழுக்கமே பொருள்மரபு
- உலகியல் காதல்
- கற்றோருக்கு விளங்குபவை
- இயற்கை நெறிக்காலம்
- நிலையாமை

சிலப்பதிகாரம்

தமிழ் இலக்கியத்திலே முதற் காப்பியமாகவும் குடிமக்கள் காப்பியமாகவும் திகழும் பெருமைக்குரியது சிலப்பதிகாரமாகும்.

கோவலனோடு கண்ணகி விண்ணகம் சென்ற காட்சியினைக் கண்ட குன்றத்துக் குடிமக்கள், மலைவளம் காணவந்த சேரன் செங்குட்டுவனிடம் எடுத்துக்கூற, அவ்வேந்தனுக்கு அங்கிருந்த தண்டமிழ்ப் புலவன் சாத்தனார் “கோவலனுக்கும், கண்ணகிக்கும், பாண்டிய மன்னனுக்கும், அவன் மனைவிக்கும் சிலம்பு காரணமாக நடந்த துன்ப துயரச் செய்திகளை எல்லாம் நான் அறிவேன்” என்று எடுத்துரைக்க இவற்றைக் கேட்ட இளங்கோவடிகள் ‘மனித வாழ்க்கையை இயக்கும் முப்பெரும் உண்மைகளைக் கொண்ட ஒப்பற்ற கதையிது’ என்று உள்ளம் மகிழ்ந்து சாத்தனாரின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க சிலப்பதிகாரத்தை இயற்றியதாக கூறப்படுகிறது.

இந்நூல் புகார்க்காண்டம், மதுரைக்காண்டம், வஞ்சிக்காண்டம் என மூன்று காண்டங்களை உடையது.

கோவலனும் கண்ணகியும் மணம் புரிந்து வாழ்கையில் மாதவி மேல் மையல் கொண்ட கோவலன் கண்ணகியைத் துறந்தான். ஊழ்வினை வந்து துரத்த மீண்டும் கண்ணகியை வந்தடைந்து அவளோடு புகார் நகரத்தை விட்டு வெளியேறுவது புகார்க் காண்டப் பகுதியாகும்.

பின்னர் மதுரையிலே மாதூரி வீட்டில் தங்கி சிலம்பினை விற்பதற்காகச் சென்று கள்வன் எனக் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு கொலை செய்யப்பட்டான். இதனால் அடங்காக் கோபம் கொண்ட கண்ணகி வழக்குரைத்து உண்மையை நிலைநாட்டி மதுரையை எரித்து வஞ்சிமாநகர் நோக்கிச் செல்வது மதுரைக்காண்டம்.

குன்றக்குடி மக்கள் கூறிய செய்திகளைக் கேட்ட சேரன் செங்குட்டுவன் வடநாடு சென்று கனகவிசயர் மேல் கல்லை வைத்து கங்கையில் நீராட்டி

தென்னகம் வந்து வஞ்சிமா நகரில் கண்ணகிக்குக் கோயில் கட்டினான். இவ்விழாவைச் சிறப்பிக்க தமிழக வேந்தர்களும் இலங்கையின் கஜபாகு மன்னனும் வருகின்றனர். கண்ணகியும் தெய்வ வடிவுடன் காட்சியளித்து வேந்தர்களுக்குப் பிழையா வரந் தந்து வாழ்த்தி மறைந்தாளாம். இது வஞ்சிக் காண்டமாகும்.

முதற்காப்பியம், முத்தமிழ்க் காப்பியம், இயல் தமிழ்க் காப்பியம், நாடகக் காப்பியம், குடிமக்கள் காப்பியம், தேசியக் காப்பியம், மூவேந்தர் காப்பியம், பெண்பெருமை பேசும் காப்பியம், வரலாற்றுக் காப்பியம் என்னும் பெருமைக்குரியது சிலப்பதிகாரம்.

துன்பமாலை

கதைச் சுருக்கம்

குரவைக் கூத்து முடிந்த பின்னர் ஆயர் மகளான மாதரி தளர்ந்த நடையுடையவளாகவும் பூவும் புகைப்பொருளும் சந்தனமும் மாலையும் எடுத்துக்கொண்டு வையகையாற்றங்கரையிலே அமைந்திருந்த திருமால் திருவடிகளை மலர் தூவி வழிபட்டு வரவும் நீராடி வரவும் சென்ற போது ஊரிலே எழுந்த ஆரவாரச் செய்தியினைக் கூறுவதற்கு விரைந்து வந்தாள் ஆயர்குல மகள்.

அங்ஙனம் வந்தவள் யாருடனும் பேசாதும் எதுவும் கூறாதும் நின்ற போது அவள் நிலைகண்டு கண்ணகி தோழி! மதுரை நகர் சென்ற என் காதலன் இன்னும் வரவில்லை அதனால் உள்ளம் கலங்குகிறது. பகற் பொழுதிலே என்னை நடுங்கச் செய்யும் துன்பம் அதிகரித்துவிட்டது. கணவனைக் காணாமல் நெஞ்சம் வருந்துகின்றது. இனி யார் அடைக்கலம் என அறியேன் ஏதோ வஞ்சகம் நடந்துள்ளது என உள்ளம் உணர்கிறது. ஆதலால் என்ன நடந்தது என விரைவாகச் சொல் என தவித்தாள்.

தோழியும் உன் கணவன் அரசியின் சிலம்பு திருடிய கள்வனென்று அரசன் கொலை செய்யக் கருதினான் என்றாள் அச்சொல் கேட்டதும் கண்ணகி பொங்கி எழுந்தாள். "நிலவினைப் பொழியும் சந்திரன் தன்னைச் சூழ்ந்துள்ள கார் மேகத்தோடு பெருநிலத்திலே வீழ்ந்ததுபோல தரையில் மயங்கி வீழ்ந்தாள். சிவந்த கண்கள் மேலும் சிவக்கும்படி அழுதாள் என்

கண்ணா! என் கண்ணா! எனக் கூவி அழைத்து வருந்தி ஏங்கி மீண்டும் மயங்கி வீழ்ந்தாள்.

தம்முடன் இன்புற்றிருந்த தம் கணவன் துன்பத்தினை தரும் தீயிடத்து மூழ்கவும் அவரோடு சேர்ந்து தாமும் தீயில் மூழ்காது துன்பமுறும் தன்மையை உடைய விதவை நோன்பினை நோற்று துயர் உறும் பெண்டிரைப் போல ஊர் மக்கள் பழி தூற்ற பாண்டியன் செய்ததவறினால் கணவனை இழந்தநானும் துன்பம் கொண்டு அழுவேனா? என பலவாறு கூறி ஏங்கி அழுத கண்ணகி இறுதியில்,

எல்லோரும் பாருங்கள்! ஆயர்குல மகளிர் எல்லோரும் கேளுங்கள்! காய் கதிர்ச் செல்வனே! இவ்வுலகில் நிகழ்வன யாவற்றையும் நீ அறிவாய் ஆதலால் நீயே சொல்! என் கணவன் கள்வனா? எனக் கேட்டபோது "கரிய கயல் போலும் கண்களையுடைய பெண்ணே! உன் கணவன் கள்வன் அல்லன் அவனைக் கள்வன் என்ற இவ்வுரைப் பெருந் தீ உண்ணப் போகின்றது என்றெழுந்தது" ஓர் அசரீரி.

மதுரைக் காண்டம்

துன்ப மாலை

பாடல்

ஆங்கு;

ஆயர் முதுமக ளாடிய சாயலாள்
பூவும் புகையும் புனைசாந்துங் கண்ணியும்
நீடுநீர் வையை நெடுமா லஅடியேத்தத்
தூவித் துறைபடியப் போயினாண் மேவித்
குரவை முடிவிலோ ரூரவங் கேட்டு
விரைவொடு வந்தா ளுள்ள;

பதப்பிரிப்பு

ஆயர் முதுமகள் ஆடிய சாயலாள்
பூவும் புகையும் புனை சாந்தும் கண்ணியும்
நீடு நீர் வையை நெடுமால் அடி ஏத்த
தூவி துறை படிய போயினாள் மேவி

பதப்பொருள்

ஆங்கு - அக் குரவைக்கூத்து முடிவுற்றபொழுது, ஆயர் முதுமகள் - இடைக்குல மூதாட்டியாகிய மாதரி, ஆடிய சாயலாள் - இறையன்பினால் அசைந்த மென்மைத் தன்மை மிக்கவளாய், பூவும் புகையும் புனை சாந்தும் கண்ணியும் - மலரும் நறுமணப்புகையும் பூசும் சாந்தும் தலையில் சாத்துதற்குரிய கண்ணியும் ஆகிய இவற்றோடு, நீடுநீர் வையை நெடுமால் அடிதூவி ஏத்த - இடையறாத ஒழுக்கினையுடைய நீரையுடைய வையைப் பேரியாற்றின் கரையின்மேல் திருக்கோயில் கொண்டருளிய நெடிய திருமாலை வணங்கி அவன் திருவடியிலே மலர்தாவி வழிபாடு செய்தற் பொருட்டு, துறைபடியப் போயினாள் - வையைத் துறையின்கண் நீராடச் சென்றாள், குரவை முடிவில் மேவி - குரவைக்கூத்து முடிந்தபொழுது நகரத்திற் சென்று, ஊர் ஆரவங்கேட்டு - அந் நகரினுள் பிறந்ததொரு செய்தியைக் கேள்வியுற்று, விரைவொடு வந்தாள் - மிகவும் விரைவாக வந்த ஆயமகளுள் ஒருத்தி, உளள் - அக் குரவைக் கூத்தாடிய விடத்தே உளள் ஆயினள், என்க.

தெளிவுரை

குரவைக் கூத்தின் முடிவில், அசைந்த சாயலை உடைய ஆயர் குல முதுமகளாகிய மாதரி மலரும் புகையும் அணியும் சந்தனமும் மாலையும் என்னும் இவற்றைத் தூவி, நீர் இடையறாதுள்ள வையைக் கரையிலிருந்த திருமாலின் திருவடிகளைப் போற்ற விரும்பி நீராடச் சென்றாள்.

அப்பொழுது வேறொருத்தி, மதுரை நகரினுள் எழுந்த ஒரு துன்பம் மிக்க சொல்லைக் கேட்டு, அதனைக் கூறுவதற்காக விரைந்து வந்தாள்.

அவள்தான்,

சொலாடாள் சொலாடாள் நின்றாள் அந் நங்கைக்குச்
சொல்லாடும் சொல்லாடும் தான்:

பதப்பிரிப்பு

அவள் தான்

சொல் ஆடாள் சொல் ஆடாள் நின்றாள் அந் நங்கைக்கு
சொல் ஆடும் சொல் ஆடும் தான்

பதப்பாருள்

அவள் தான் - அவ்வாறு ஊரரவங் கேட்டுக் கண்ணகிக்குச் சொல்லக் கருதி விரைவொடு வந்த அந்த ஆயமகள் தானும், சொல்லாடாள் - அவளுக்குச் சொல்லுந் துணிவின்றி யாதொன்றும் சொல்லாளாய் வாய்வாளாது நின்றாள், அந் நங்கைக்கு - அக்கண்ணகிக்கு, சொல்லாடா நின்றாள் - யாதொன்றும் சொல்லாடாமல் நின்ற அவள் தான், சொல்லாடும் - பின்னர்க் கண்ணகிகேளா வண்ணம் தன் தோழிமார்க்கு மெல்லச் சொல்வாளாயினள், தான் சொல்லாடும் - அதுகண்ட அக் கண்ணகியே அவளை நோக்கிச் சொல்வாளாயினள் என்க.

தெளிவுரை

அங்ஙனம் விரைந்தோடி வந்தவள் அத்துயர் மொழியினைக் கண்ணகிக்குக் கூறாதே நின்றாள். அவளோடு கண்ணகியே பேசலுற்றாள்!

எல்லாவோ!

காதலன் காண்கிலேன் கலங்கிநோய் கைம்மிகும்;
ஊதுலை தோற்க உயிர்க்கும் என் நெஞ்சன்றே!
ஊதுலை தோற்க உயிர்க்கும்என் நெஞ்சாயின்
ஏதிலார் சொன்ன தெவன்வாழி யோதோழீ!

பதப்பிரிப்பு

எல்லா ஓ
காதலர் காண்கிலேன் கலங்கி நோய் கை மிகும்
ஊது உலை தோற்க உயிர்க்கும் என் நெஞ்ச அன்றே
ஊது உலை தோற்க உயிர்க்கும் என் நெஞ்ச ஆயின்
ஏதிலார் சொன்னது எவன் வாழி ஓ தோழீ.

பதப்பாருள்

எல்லா ஓதோழீ! காதலன் காண்கிலேன் - யான் என் ஆருயிர்க்காதலன் இன்னும் வரக் கண்டிலேன் ஆதலின், கலங்கி நோய் கைம்மிகும் - என் நெஞ்சம் பெரிதும் கலங்கி, துன்பமும் என்னால் பொறுக்க இயலாது மிகுகின்றது காண்!, எந் நெஞ்ச ஊதுஉலை தோற்க உயிர்க்கும் அன்றே - அங்ஙனம் ஆதலின் அன்றே என் நெஞ்ச தானும் ஊதப்படுகின்ற கொல்லன் உலைத்தீயும் தோற்கும்படி வெய்தாய் பெருமூச்சு விடுகின்றது, என்னெஞ்ச ஊதுஉலை தோற்க உயிர்க்கும் ஆயின் - எனது நெஞ்சம் இங்ஙனம் தீயினும் வெய்தாய் பெருமூச்சு

விடுகின்றது இனி யான் சிறிதும் பொறுக்க இயலாது கண்டாய், வாழி ஓ தோழி ஏதிலார் சொன்னது எவன் - நீ வாழ்வாயாக அந்தோ தோழி உனக்கு அயலார் சொன்ன செய்திதான் யாது? அதனை இப்பொழுதே கூறிவிடுதி என்றாள்; என்க.

தெளிவுரை

“தோழி! என் காதலனை நான் காணவில்லை; என் உள்ளம் கலங்கி மிகவும் துன்புறுகிறது. கொல்லன் ஊதும் உலைக்களத் துரத்தியும் தோற்கும்படியாக என் மூச்சும் அழல் எழ உயிர்ப்பதால் தோழி! அயலார் கூறிய மொழிதான் யாதோ?”

**நண்பகற் போதே நடுக்குநோய் கைம்மிகும்;
அன்பனைக் காணாது அலவும்என் நெஞ்சன்றே!
அன்பனைக் காணாது அலவும்என் நெஞ்சாயின்
மன்பதை சொன்ன தெவன்வாழி யோதோழி!**

பதப்பிரிப்பு

நண்பகல் போதே நடுங்கும் நோய் கைம்மிகும்
அன்பனைக் காணாது அலவும் என் நெஞ்சு அன்றே
அன்பனைக் காணாது அலவும் என் நெஞ்சு ஆயின்
மன்பதை சொன்னது எவன் வாழி ஓ தோழி.

பதப்பொருள்

தோழி ஓ - தோழியே! அந்தோ!, நண்பகல் போதே அன்பனைக் காணாது என் நெஞ்சு அலவும் அன்றே - நடுப்பகலிலேயே என் காதலன் மீண்டுவரக் காணாமையாலே என் நெஞ்சம் சுழல்கின்றது கண்டாய் அன்றே!, நடுக்கும் - என் மெய்யும் நடுங்குகின்றது, நோய் கைம்மிகும் - துன்பந்தானும் தாங்கமுடியாது மிகுகின்றது, என்னெஞ்சு அன்பனைக் காணாது அலவும் ஆயின் - இங்ஙனம் என் நெஞ்சு சுழலுதலாலே, என்பதை சொன்னது எவன் - நீ நகரத்துப் புக்கபொழுது அங்குள்ள மக்கள் நினக்குக் கூறிய செய்திதான் என்னையோ கூறுதி என்றாள்; என்க.

தெளிவுரை

நண்பகல் பொழுதிலேயே நடுக்கம் தரும் துன்பம் மிகுதியாகின்றது. என் காதலனைக் காணாது என் நெஞ்சம் வருந்துகின்றது! இவ்வாறு என் நெஞ்சம் வருந்துவதால் தோழி அயலார் கூறிய மொழிதான் யாதோ?

**தஞ்சமோ தோழீ! தலைவன் வரக்காணேன்;
வஞ்சமோ உண்டு மயங்கும்என் நெஞ்சன்றே!
வஞ்சமோ உண்டு மயங்கும்என் நெஞ்சாயின்
எஞ்சலார் சொன்ன தெவன்வாழி யோதோழீர்!**

பதப்பிரிப்பு

தஞ்சமோ தோழீ தலைவன் வரக் காணேன்
வஞ்சம் ஓ உண்டு மயங்கும் என் நெஞ்ச அன்றே
வஞ்சம் ஓ உண்டு மயங்கும் என் நெஞ்ச ஆயின்
எஞ்சலார் சொன்னது எவன் வாழி ஓ தோழீ.

பதப்பொருள்

தோழீ ஓ - தோழீ, அந்தோ! தலைவன் வரக்காணேன் - யான் என் ஆருயிர்த் தலைவன் வரக்கண்டிலேன், ஓ வஞ்சம் உண்டு - நீவிரெல்லாம் எனக்கு மறைத்து நும்முன் சொல்லாடுகின்றீர் ஆதலால், நமக்குள் ஏதோ ஒரு வஞ்சச் செய்தி உளதென்று கருதி, என்னெஞ்ச மயங்கும் அன்றே - என் நெஞ்சம் பெரிதும் மயங்குதல் கண்டீர் அன்றே, வஞ்சமோ உண்டு மயங்கும் என்னெஞ்சாயின் - இங்ஙனம் கருதி என் நெஞ்சம் மயங்குமாயின் அதன் விளைவு, தஞ்சமோ - எளியதொன்றாயிருக்குமோ? இராதன்றே, எஞ்சலார் - உனக்கு அவ்வயலார், சொன்னது எவன் - சொன்ன செய்திதான் என்னையோ? சொல்லிவிடு! சொல்லி விடு! என்றாள்; என்க.

தெளிவுரை

என் தலைவன் வரக் காண்கிலேன். தோழீ! இனி எனக்கோர் அடைக்கலம் உண்டோ? என் தலைவனுக்கு ஏதோ ஒரு வஞ்சகம் நடைபெற்றிருக்கிறது! என் நெஞ்சம் மயங்குகின்றது! தோழீ! அயலார் கூறிய மொழிதான் யாதோ?

சொன்னது:-

**அரைகஉறை கோயில் அணியார் ஞெகிழம்
கரையாமல் வாங்கிய கள்வனாம் என்றே,
கரையாமல் வாங்கிய கள்வனாம் என்றே,
குரைகழல் மாக்கள் கொலைகுறித் தனரே!**

பதப்பிரிப்பு

சொன்னது

அரைசு உறை கோயில் அணி ஆர் ஞெகிழம்
கரையாமல் வாங்கிய கள்வன் ஆம் என்றே
கரையாமல் வாங்கிய கள்வன் ஆம் என்றே
குரை கழல் மாக்கள் கொலை குறித்தனரே.

பதப்பொருள்

சொன்னது - நங்காய் அவர்கள் சொன்னதாவது..., அரைசு உறை கோயில் அணி ஆர் ஞெகிழம் கரையாமல் வாங்கிய கள்வன் ஆம் என்று - மன்னவன் விரும்பி உறைதற்குக் காரணமான உவகை அரச மாளிகையின்கண் இருந்த அழகு பொருந்திய சிலம்பினை ஓசைபடா வண்ணம் கவர்ந்த கள்வன் இவனாம் என்று நினைத்து, கரையாமல் வாங்கின கள்வன் ஆம் என்று - ஒலிபடாமல் கவர்ந்த கள்வன் இவனே என்று துணிந்து, குரைகழல் மாக்கள் கொலை குறித்தனர் - ஒலிக்கும் வீரக்கழலையுடைய காவல் மறவர் கொலை செய்யத் துணிந்தனர்; என்றாள் என்க.

தெளிவுரை

தோழி: அரசனுடைய அந்தப்புரத்திலிருந்து அழகுமிக்க சிலம்பினை அரவம் ஏதுவுமின்றிக் கவர்ந்த கள்வன் இவனேதான் என்று...

கண்ணகி: அரவம் ஏதுமின்றிக் கவர்ந்த கள்வன் இவனேதான் என்று....

தோழி: வீரக்கழலணிந்துள்ள ஊர்க் காவலர்கள் கோவலனைக் கொலை செய்யக் கருதினர்'' என்றாள்.

(கண்ணகியால் தாங்கிக்கொள்ள முடியாது என்று கருதி, கொலை செய்யப்பட்டான் என்று கூறாது 'கொலை செய்யக் கருதினர்' எனக் கூறினாள்.

பாடல்

எனக்கேட்டு,

பொங்கி யெழுந்தாள் விழுந்தாள் பொழிகதிர்த்
திங்கண் முகிலொடுஞ் சேணிலங் கொண்டெனச்
செங்கண் சிவப்ப வழ்தாடன் கேள்வனை
எங்கணாஅ வென்னா வினைந்தேங்கி மாழ்குவாள்.

பதப்பிரிப்பு

எனக் கேட்டு

பொங்கி எழுந்தாள் விழுந்தாள் பொழிகதிர்
திங்கள் முகிலோடும் சேண்நிலம் கொண்டு என
செங்கண் சிவப்ப அழுதாள் தன் கேள்வனை
எங்கணா என்னா இணைந்து ஏங்கி மாழ்குவாள்.

பதப்பொருள்

எனக்கேட்டு - ஊரரவங்கேட்டு விரைவொடு வந்து சொல்லாமல்
பொழுது கழித்து நின்ற அவ்வாய்ச்சி இங்ஙனம் கூறக் கேட்டு, பொங்கு
எழுந்தாள் - துன்ப உணர்ச்சி கரை கடந்து பொங்குதலாலே கண்ணகி
அவ் வுணர்ச்சி வயப்பட்டு எழுந்தாள், எழுந்தவள் ஆற்றாமையால்,
கதிர்த்திங்கள் பொழி முகிலோடும் சேண் நிலம் கொண்டு என
விழுந்தாள் - ஒளியுடைய திங்கள் மண்டலமானது மழை பொழிகின்ற
முகிலோடும் வானத்தினின்றும் நிலத்தின்மேல் வீழ்ந்தாற்போல
நிலத்தில் விழுந்தாள், மீண்டும் எழுந்தாள், செங்கண் சிவப்ப அழுதாள்
- இயல்பாகவே சிவந்த கண்கள் பெரிதும் சிவக்கும்படி அழுதாள்
பின்னர், தன் கேள்வனை எங்கணா என்னா இணைந்து ஏங்கி
மாழ்குவாள் - தன் காதலனை நினைத்தவளாய் எம்பெருமானே! நீ
இப்பொழுது என்னைத் துறந்துபோய் எவ்விடத்தே இருக்கின்றனை
காண்? என்று புலம்பி வருந்தி ஏங்கிச் செயலற்று மயங்கினாள்; என்க.

தெளிவுரை

இதைக் கேட்டதும் கண்ணகி பொங்கி எழுந்தாள்; கதிர் பொழியும்
திங்கள் கருமேகக் கொத்தோடு மண்ணிலே வீழ்ந்தது போல
விழுந்தாள். செவ்வரி பரந்த கண்கள் சிவக்கும் படியாக அழுதாள்!
கண்ணனையவரே! நீங்கள் எங்கே இருக்கிறீர்கள் என்று அரற்றி
வருந்தி, ஏக்கமுற்று மயங்கினாள்!

**இன்புறு தம்கணவர் இடரெரி யகம்மூழ்கத்
துன்புறு வனநோற்றுத் துயர்உறு மகளிரைப்போல்
மன்பதை அலர்தூற்ற மன்னவன் தவறிழைப்ப
அன்பனை இழந்தேன்யான் அவலம்கொண் டழிவலோ?**

பதப்பிரிப்பு

இன்புறு தம் கணவர் இடர் எரி அகம் மூழ்க
துன்புறுவன நோற்று துயர் உறு மகளிரைப் போல்
மன்பதை அலர் தூற்ற மன்னவன் தவறு இழைப்ப
அன்பனை இழந்தேன் யான் அவலங் கொண்டு அழிவலோ.

பதப்பாருள்

இன்புறு தம் கணவர் இடர் எரி அகம் மூழ்க - (இங்ஙனம் துன்பத்தால் அழுது மயங்கிய கண்ணகி தமக்குற்ற பொய்ப்பழியைப் பொறாது எழுந்த வெகுளியாகிய உணர்ச்சியால் தூண்டப்பெற்று) தாங்கள் இன்பம் எய்துதற்குக் காரணமான தம்முடைய கணவர் துன்புறுத்தும் நெருப்பின்கண் மூழ்கி நிற்பக் கண்டு, துன்புறுவன தோற்றுத் துயர் உறும் மகளிரைப்போல் - தாமும் நெருப்பின் கண் மூழ்கி உயிர் நீக்கும் துணிவின்றி உயிர் தாங்கியிருந்து துன்புறுவதற்குக் காரணமான கைம்மை நோன்பு பல மேற்கொண்டு வருந்துகின்ற பெண்டிரைப் போல, மன்பதை அலர் தூற்ற மன்னவன் தவறு இழைப்ப - உலகத்துள் வாழ்கின்ற மக்கட்கூட்டம் தன்னைப் பழி தூற்றும்படி இந்நாட்டு மன்னவன் தனது செங்கோன்மையின் தவறு செய்தமையாலே, அன்பனை இழந்தேன் யான் - காதலனை இழந்தேனாகிய யானும், அவலங் கொண்டு அழிவலோ - அழுது கொண்டு உயிரோடு இருந்து அழிவாள் ஒருத்தியோ என்றாள்; என்க.

தெளிவுரை

தம்மோடு கூடி இன்புற்றிருந்த கணவன்மார் இறந்து தீயில் எரியவும் அவரோடும் தீயில் மூழ்காது துயரம் தரும் கைம்மை நோன்பினை மேற்கொண்டு துன்புறுகின்ற பெண்களைப்போல, பாண்டியன் செய்த தவற்றினால் கணவனை இழந்த நான், மக்கள் என்னைப் பழிதூற்றும்படியாக அவலம் கொண்டு அழிவேனா?

நறைமலி வியன்மார்பின் நண்பனை இழந்தேங்கித்
துறைபல திறமூழ்கித் துயர்உறு மகளிரைப்போல்
மறனொடு திரியும்கோல் மன்னவன் தவறிழைப்ப
அறனென்னும் மடவோய்! யான் அவலம்கொண்டு அழிவலோ?

பதப்பிரிப்பு

நறை மலி வியன் மார்பின் நண்பனை இழந்து ஏங்கி
துறை பல திற மூழ்கி துயர் உறு மகளிரைப் போல்
மறன் ஒடு திரியும் கோல் மன்னவன் தவறு இழைப்ப
அறன் எனும் மடவோய் யான் அவலம் கொண்டு அழிவலோ.

பதப்பாருள்

அறன் எனும் மடவோய் - அறக் கடவுள் என்று கூறப்படுகின்ற அறிவிலியே கேள், நறைமலி வியன் மார்பின் நண்பனை இழந்து -

மணமிக்க அகன்ற மார்பினையுடைய தம் காதலனை இழந்த பின்னரும் அவனோடு தம் உயிரை இழக்கத் துணிவின்றிப் பின்னர் எப்பொழுதும் ஏக்கமுற்று, பலதிறம் துறை மூழ்கித் துயர் உறும் மகளிரைப்போல் - பல திறப்பட்ட நீர்த்துறைகள் தோறும் சென்று சென்று தம்முடல் குளிரும்படி மூழ்கி மேலும் மேலும் துன்பம் மிகுவித்துக் கொள்கின்ற பேதை மகளிரைப்போல, மறனொடும் திரியும் கோல் மன்னவன் தவறு இழைப்ப - தீவினையோடு கூடித் தன் தன்மை திரிந்த கொடுங்கோலையுடைய இப் பாண்டிய மன்னன் தவறு செய்தமையாலே, யான் - தவறு சிறிதுமில்லாத யானும், அவலங்கொண்டு அழிவலோ - துன்பத்தை மேற்கொண்டு உள்ளத்தால் அழியும் ஒருத்தியோ? என்றாள்; என்க.

தெளிவுரை

மணம் மிகுந்த அகன்ற மார்பினையுடைய கணவரை இழந்து ஏக்கமுற்று, பலதிறப்பட்ட புண்ணியத் துறைகளிலும் நீராடி, துன்பம் மிகுந்து அழுகின்ற மகளிரைப் போல பாவத்தினைப் பின்பற்றிச் செல்லுகின்ற கொடுங்கோல் பாண்டியன் தவற்றினைச் செய்தலால், அறக்கடவுள் என்னும் அறிவற்றோய்! யானும் அவலத்தை மேற்கொண்டு அழிவேனா?

**தம்உறு பெரும்கணவன் தழல்எரி யகமூழ்கக்
கைம்மைசூர் துறைமூழ்கும் கவலைய மகளிரைப்போல்
செம்மையின் இகந்தகோல் தென்னவன் தவறுஇழைப்ப
இம்மையும் இசைஓர்இ இணைந்தேங்கி அழிவலோ?**

பதப்பிரிப்பு

தம் உறு பெரும் கணவன் தழல் எரி அகம் மூழ்க
கைம்மை சூர் துறை மூழ்கும் கவலைய மகளிரைப் போல்
செம்மையின் இகந்த கோல் தென்னவன் தவறு இழைப்ப
இம்மையும் இசை ஓர்இ இணைந்து ஏங்கி அழிவலோ!

பதப்பொருள்

தம்முறு பெருங்கணவன் - தம்மோடு பொருந்திய தமக்கு இறைவனினுங் காட்டில் பெரியவனாகிய கணவன், தழல் எரி அகம் மூழ்க - எரிகின்ற நெருப்பின்கண் மூழ்கக் கண்டும் (அவனோடு ஒருசேர நெருப்பில் மூழ்குந் துணிவின்றி), கைம்மை சூர்துறை மூழ்கும் கவலை மகளிரைப் போல் - கைம்மை சென்று தம்மெய் குளிர நீராடுகின்ற

இடையறாத கவலையையுடைய பெண்டிரைப் போல யானும், செம்மையின் இகந்த கோல் தென்னவன் தவறு இழைப்ப - நடுவு நிலைமையினின்றும் நீங்கிய கொடுங்கோலையுடைய இப் பாண்டிய மன்னன் தவறு செய்ய அது காரணமாக, இனைந்து ஏங்கி - பெரிதும் வருந்தி ஏக்கமுற்றிருந்து, இம்மையும் இசை ஓரீஇ - இப்பிறப்பின் பயனாகிய புகழையும் விடுத்து, அழிவலோ - உள்ளத்தால் அழியும் ஒருத்தியோ? என்றாள்; என்க.

தளிவுரை

தம்மோடு வாழ்ந்த பெருமை மிக்க கணவர் சுடுகின்ற தீயில் எரியவும் தாமும் அத்தீயிலே எரியாது, கைம்மை நோன்பு பூண்டு, கவலை கொண்டுள்ள மகளிரைப் போல, செம்மை தவறிய செங்கோலையுடைய பாண்டியன் தவறு இழைத்ததால் இப்பிறவியில் புகழை இழந்து பழிக்கு ஆளாகி, ஏங்கி வருந்தி அழிவேனா? (மாட்டேன் என்பது கருத்து.)

காணிகா,

வாய்வதின் வந்த குரவையின் வந்தீண்டும்
ஆய மடமகளி ரெல்லீரும் கேட்டமின்
ஆய மடமகளி ரெல்லீரும் கேட்டைக்க
பாய்திரை வேலிப் படுபொரு ணீயறிதி
காய்கதிர்ச் செல்வனே கள்வனோ வென் கணவன்
கள்வனோ வல்லன் கருங்கயற்கண் மாதாராய்
ஒள்ளெரி யுண்ணுமில் வூரென்ற தொருகுரல்

பதப்பிரிப்பு

காணிகா

வாய்வதின் வந்த குரவையின் வந்து ஈண்டும்
ஆய மட மகளிர் எல்லீரும் கேட்டமின்
ஆய மட மகளிர் எல்லீரும் கேட்டைக்க
பாய் திரை வேலி படுபொருள் நீ அறிதி
காய்கதிர் செல்வனே கள்வனோ என் கணவன்
கள்வனோ அல்லன் கரும் கயல் கண் மாதாராய்
ஒள் எரி உண்ணும் இவ் ஊர் என்றது ஒரு குரல்

பதப்பொருள்

காய்கதிர்ச் செல்வனே - வெப்பமான கதிரையுடைய செல்வனாகிய ஞாயிற்றுக் கடவுளே, பாய்திரை வேலிப் படுபொருள் நீ அறிதி - பாய்கின்ற அலைகளையுடைய கடல் சூழ்ந்த இந் நிலவுலகத்தின்கண் தோன்றுகின்ற பொருள்கள் அனைத்தையும் நீ கண்கூடாகக் கண்டறிவாய் அல்லையோ?, காணிகா - நீயே இதனையும் காண்பாயாக, வாய்வதின் வந்த குரவையின் வந்து ஈண்டும் ஆய மடமகளிர் எல்லீரும் கேட்டமின் - தானே வாய்த்த நீ நிமித்தங் காரணமாக வந்த குரவைக் கூத்தின்கண் வந்து குழுமிய இடைக்குலத்து இளமகளிரே நீவிர் எல்லீரும் கேளுங்கள், ஆய மடமகளிர் எல்லீரும் கேட்டைக்க - அங்ஙனம் வந்து குழுமிய ஆய மகளிர் எல்லீரும் கேட்பீராக!, என் கணவன் கள்வனோ - என்னுடைய கணவன் இப் பாண்டிய மன்னனின் அரண்மனைச் சிலம்பைக் கவர்ந்த கள்வனோ? என வானத்தை நோக்கி கண்ணகி வினவினள் அப்பொழுது, கருங்கயல் கண் மாதராய் - கரிய கயல் போலும் கண்ணையுடைய நங்காய்! கள்வன் அல்லன் - நின் கணவன் கள்வன் அல்லன் காண்! இவ்வூர் ஒள்ளி உண்ணும் - நின் கணவனைக் கள்வன் என்று கூறிய இந்த மதுரையை ஒளியுடைய நெருப்பு உண்ணும், என்றது ஒரு குரல் - என்று வானத்தினின்றும் ஒரு தெய்வக் குரல் எழுந்தது; என்க.

தெளிவுரை

தீமை நீக்கும் பொருட்டாக ஆடிய குரவைக் கூத்தினுள் வந்து குழுமிய இடைக்குல இளமகளிர் எல்லோரும் கேட்பீராக! இடைக்குல இளமகளிரே எல்லோரும் கேட்கிறீர்களா? என்று கூறிக் கண்ணகி சூரியனை நோக்கி, “காய்கின்ற கதிர்களை உடைய செல்வனே! கடல் சூழ்ந்த இவ்வுலகத்தில் நடக்கும் அனைத்தையும் நீ அறிவாய்! ஆகவே நீயே சொல்! என் கணவன் கள்வனா?” எனக் கேட்டாள். உடனே விண்ணில் ஓர் ஒலி, “கரிய கயல் போலும் கண்களை உடைய மாதே! உன் கணவன் கள்வன் அல்லன். அவனைக் கள்வன் என்று கூறிய இவ்வூரினை ஒளி பொருந்திய தீ உண்ணும்” என்று கூறிற்று.

அரும்பதங்கள்

ஏதிலார் - அயலவர்/பிறர்

வஞ்சம் - கபடம்

ஞெகிழும் - சிலம்பு

மன்பதை - மனித உயிர்கள்

துறைபடிதல் - தீர்த்தமாடல்

இடர்எரி - துன்ப நெருப்பு

ஒள் - ஒளி

எங்கணாய் - எங்குற்றாய்

குரை - ஒலித்தல்

சாந்து - சந்தனம்

உயிர்த்தல் - பெருமூச்சு விடுதல்

பொழிகதிர் - நிறைந்த கதிர்

மாள்குவான் - மயங்குவான்

எரி அகம் - நெருப்பினுள்

ஓரீஇ - விலக்கல், தவிர்த்தல், நீங்கல்

மாழ்குதல் - மயங்குதல்

வாய்வதின் - புத்தி பூர்வமாக

வியன் - அகன்ற

ஒள்ளெரி - பெரும் நெருப்பு

கேள்வன் - தலைவன்/கணவன்

ஊதுலை - துருத்தி

குரைகழல் - ஒலிக்கின்ற கழல்

சேண்நிலம் - அகன்ற நிலம்

அழிவல் - மனங்கலங்குதல்

தழல் - நெருப்பு

பயிற்சி வினாக்கள்

1. கோவலனின் கொலைச் செய்தியை ஐயை கண்ணகிக்கு தெரியப்படுத்துமாற்றை விளக்குக.
2. கோவலனின் கொலைச் செய்தியைக் கேட்டு கண்ணகி அடைந்த துயரத்தினை விளக்குக.
3. கோவலன் குற்றமற்றவன் என்பது வெளிப்படுத்தப்படும் விதத்தினை விளக்குக.
4. இப்பகுதி நாடகப் பாங்கில் அமையப் பெற்றிருக்கு மாற்றினை விளக்குக.
5. இப்பகுதியில் இடம்பெறும் அணிச் சிறப்பினை விளக்கிக் காட்டுக.
6. "குரவை கூத்து" பற்றி சிறுகுறிப்பெழுதுக.
7. இப்பகுதியில் இடம்பெறும் தொகைநிலை தொடர்களை இனங்கண்டு குறிப்பிடுக.
8. கோவலனின் கொலைச் செய்தி கேட்டு கண்ணகி கூறியவையாவை?
9. கோவலனை நினைந்து எவ்வாறு வருந்தினாள்?

மணிமேகலை

ஐம்பெருங் காப்பியங்களுள் முதற்காப்பியம், சிலப்பதிகாரமாகும். இக்காவியம் எழுந்த சமகாலத்தில் எழுந்த மறுகாப்பியமே மணிமேகலையாகும். கோவலன், மாதவி என்ற நாட்டியத் தாரகையுடன் சிறிது காலம் வாழ்ந்தான். அவர்கள் இருவருக்கும் பிறந்த மகளே மணிமேகலை. அவளின் வரலாற்றைக் கூறுவதே மணிமேகலை காப்பியம். இவை இரண்டும் இரட்டைக் காப்பியங்களாகும். சீத்தலைச் சாத்தனார் மணிமேகலையை அறக்கற்பினளாக சிறப்பித்துக் காட்டுகின்றார். இம்மணிமேகலை தான் செய்யாத ஒரு குற்றத்திற்காக சிறையில் அடைக்கப்பட்டாள். அச்சிறைக்கூடத்தையே அறக்கூடமாக மாற்றினாள்.

சங்க காலத்தில் காணப்பட்ட பரத்தையர் ஒழுக்கம் கூடா ஒழுக்கம் என நிராகரிக்கப்பட்டிருந்த காலகட்டத்தில் சேற்றிலும் செந்தாமரை தோன்றலாம் என்ற எண்ணக்கருவை பிரதிபலிக்கும் வகையில் இப்பரத்தையர் குழாத்தில் இருந்து மணிமேகலையைத் தோன்ற வைத்து அவள் மூலமாக அச்சமுதாயத்திற்கு விடிவு காண விழைந்த ஒரு இலக்கியமாக இம்மணிமேகலை திகழ்கிறது.

அழகிய இளமங்கையான மணிமேகலை இளமையிலேயே துறவறம் பூண்டு பசித்தவருக்கு உணவு வழங்குவதே பேரறம் எனக் கொண்டு வாழ்ந்து முடிவில் பிறவிப் பிணியை அறுக்க அறவண அடிகள் பால் அறங்கேட்டு நோன்பினை நோற்றனள் என்பது இக்காப்பியம் கூறும் செய்தியாகும்.

இக் காவியத்தில் “மணிமேகலை ஆபுத்திரனோடு மணிபல்லவம் அடைந்த காதையில்” 36 - 51 வரையிலான அடிகள் பாடத்திற்குரிய விதந்துரைக்கப்பட்ட பகுதியாகும்.

ஆபுத்திரனோடு மணிபல்லவம் அடைந்த காதை

உதயகுமாரனின் காதலில் இருந்து தப்புவதற்காக ஒருநாள் மணிமேகலை காயசண்டிகை உருவெடுத்துச் சென்றபோது காயசண்டிகையின் கணவனால் உதயகுமாரன் கொல்லப்படுகின்றான்.

எனவே இதற்கு மூலகாரணம் மணிமேகலை என்று அறிந்த இராசமாதேவி மணிமேகலையை சிறைக் கோட்டத்தில் அடைத்தாள். இதனைக் கேள்வியுற்று மாதவியும் அறவண அடிகளும் அங்கு சென்றபோது நடந்தவற்றை அறிந்து அவர்களிடம் மன்னிப்புக்கேட்டு, தன் பிழையுணர்ந்து மணிமேகலையை விடுவித்தபோது அவளும் தேவியை வணங்கி "இனி நான் இங்கிருந்தால் உதயகுமாரனுக்கு இவள்தான் யமன்" என்று யாவரும் கூறுவர். ஆதலால் இனி இங்கிராது புறப்பட்டு ஆபுத்திரனை தரிசித்த பிறகு எல்லா இடமும் சென்று நல்லறம் செய்வேன் எனக் கூறி மணிபல்லவம் புறப்பட்டுச் சென்றாள்.

மணிபல்லவமடைந்த மணிமேகலை அங்கிருக்கும் புத்த பீடிகையை வணங்க அது அவள் பழம் பிறப்பினை உணர்த்தியது. அதனைக் கேட்ட மணிமேகலை கூறியவற்றைக் கூறும் பகுதி இதுவாகும்.

ஆபுத்திரனோடு மணிபல்லவம் அடைந்த காதை

பாடல்

பழுதில் காட்சி தன் பிறப் புணர்த்த (36வது அடி)

பதப்பிரிப்பு

பழுது இல் காட்சி
தன் பிறப்பு உணர்த்த

பதப்பொருள்

பழுதில் காட்சி - எந்தக் குறையும் இல்லாத புத்த பீடிகையானது; தன் பிறப் புணர்த்த - தனது (மணிமேகலையின்) பழம் பிறப்பினை உணர்த்த

பாடல்

காயங் கரையெனும் பேரியாற் றடைகரை
மாயமில் மாதவன் தன்னடி பணிந்து
தருமங் கேட்டுத் தாள் தொழுதேத்திப்
பெருமகன் தன்னொடும் பெயர்வோர்க் கெல்லாம்
விலங்கும் நரகரும் பேய்களும் ஆக்கும்
கலங்களுர்த் தீவினை கடிமின், கடிந்தால்
தேவரும் மக்களும் பிரமரும் ஆகுதிர்
ஆதலின், நல்வினை அயரா தோம்புமின்.

பதப்பிரிப்பு

காயம் கரை என்னும் பேரியாற்று அடைகரை
மாயம் இல் மாதவன் தன் அடி பணிந்து
தருமம் கேட்டு தாள் தொழுது ஏத்தி
பெருமகன் தன் ஓடும் பெயர்வோர்க்கு எல்லாம்
விலங்கும் நரகரும் பேய்களும் ஆக்கும்
கலங்களுர் தீவினை கடிமின் கடிந்தால்
தேவரும் மக்களும் பிரமரும் ஆகுதிர்
ஆதலின் நல்வினை அயராது ஓம்புமின்.

பதப்பொருள்

காயங் கரையெனும் பேரியாற்று அடைகரை - காயங்கரை என்னும்
பேராற்றின் அடைகரையிலுள்ள, மாயம் இல் மாதவன் தன்னடி பணிந்து
- வஞ்சனையற்ற பெருந்தவத்தவனாகிய பிரமதருமன் திருவடிகளை
வணங்கி, தருமம் கேட்டுத் தாள் தொழுது ஏத்தி - அறங்கேட்டு அடியினை
பணிந்து துதித்து, பெருமகன் தன்னொடும் பெயர்வோர்க்கு எல்லாம் -
அரசனுடன் அவந்தி நகரஞ் செல்வோரனைவர்க்கும், விலங்கும் நரகரும்
பேய்களும் ஆக்கும் - விலங்கினமும் நரகரும் பேய்களுமாகத் தோற்று
விக்கும், கலங்கு அளுர்த் தீவினை கடிமின் - கலங்குதற்குக் காரண
மாகிய துன்பத்தைத் தரும் தீவினைகளை நீக்குமின், கடிந்தால் -
அவற்றை நீக்கினால், தேவரும் மக்களும் பிரமரும் ஆகுதிர் - வானவரும்
மக்களும் பிரமரும் ஆவீர், ஆதலின் நல்வினை அயராது ஓம்புமின் -
ஆதலின் நல்வினைகளை மறவாது பாதுகாத்திடுமின்.

தெளிவுரை

காயங்கரை என்ற பேரியாற்றின் கரையோரத்திலே வஞ்சகத்
தன்மை அற்றவனாகிய பெரும் தவச்சிறப்பினை உடையவனாகிய

“பிரமதருமன்” என்ற முனிவனின் பாதங்களைத் தொழுது வணங்கி, தரும போதனைகளை அவன் கூறக்கேட்டு பின்னரும் அவன் திருவடிகளை வணங்கி, தங்கள் அரசனுடன் அவந்தி நகரை நோக்கிச் செல்பவர்களுக்கெல்லாம் விலங்காயும் நரகர்களாயும் பேயாகவும் ஆக்கக் கூடிய உள்ளம் கலங்குவதற்குக் காரணமான தீய வினைகளைச் செய்யாது விடுங்கள். அவ்வாறான தீயசெயல்களை செய்யாதுவிட்டால் தேவர்களாகவும் மக்களாகவும் பிரமரும் ஆகி நன்மை பெறுவீர்கள். ஆதலால் நல்வினைகளை மறவாது செய்யுங்கள்.

பாடல்

புலவன் முழுதும் பொய்யின் றுணர்ந்தோன்
உலகுயக் கோடற்கு ஒருவன் தோன்றும்
அந்நாள் அவனறம் கேட்டோர் அல்லது
இன்னாப் பிறவி இழுக்கு நரில்லை
மாற்றருங் கூற்றம் வருவதன் முன்னம்
போற்றுமின் அறம் எனச் சாற்றிக் காட்டி
நாக்கடிப் பாக வாய்ப்பறை யறைந்தீர்.

பதப்பிரிப்பு

புலவன் முழுதும் பொய் இன்று உணர்ந்தோன்
உலகு உய கோடற்கு ஒருவன் தோன்றும்
அந்நாள் அவனறம் கேட்டோர் அல்லது
இன்னா பிறவி இழுக்குநர் இல்லை
மாற்று அரும் கூற்றம் வருவதன் முன்னம்
போற்றுமின் அறம் என சாற்றி காட்டி
நா கடிப்பு ஆக வாய் பறை அறைந்தீர்.

பதப்பொருள்

புலவன் முழுதும் பொய்யின்றி உணர்ந்தோன் உலகு உயக்கோடற்கு ஒருவன் தோன்றும் - பேரறிவுடையோனும் அனைத்தையும் வழுவின்றி உயர்ந்தோனுமாகிய ஒருவன் உலகினை உய்யக்கொள்ளுமாறு உதித்தருள்வன், அந்நாள் அவன் அறம் கேட்டோர் அல்லது - அந்நாளிலே அவனுடைய அறமொழிகளைக் கேட்டோரையன்றி, இன்னாப் பிறவி இழுக்குநர் இல்லை - துன்பந்தரும் பிறவியின்றும் தப்புவோர் எவரும்

இல்லை ஆதலின், மாற்றருங் கூற்றம் வருவதன் முன்னம் - பிறரால் தடுத்தற்கரிய கூற்றுவன் வருவதற்கு முன்னரே, போற்றுமின் அறம் எனச் சாற்றிக்காட்டி - அறம் புரிவீராக என்று விளங்க எடுத்துரைத்து, நா கடிப்பாக வாய்ப்பறை அறைந்தீர் - நாவே குறுந்தடியாக வாயாகிய பறையை அறைந்தீர்.

தெளிவுரை

அறிவுடையோனும் மெஞ்ஞானத்தை குறைவின்றி உணர்ந்தவனுமாகிய ஒருவன் இந்த உலகத்தினை உய்விப்பதற்காகத் தோன்றுவான். அந்நாளில் அவனது அறமொழிகளை கேட்போரைத் தவிர இந்த துன்பம் தரும் பிறப்பில் இருந்து தப்புவோர் எவரும் இல்லை. ஆதலின் பிறரால் தடுத்தற்கரிய கூற்றுவன் வருவதற்கு முன்னமே அறம் புரிவீராக என்று விளங்க எடுத்துரைத்து நாவையே குறுந்தடியாகக் கொண்டு வாயாகிய பறையை அறைந்தீர்.

அரும்பதங்கள்

மாயம் - வஞ்சகம்/தந்திரம்	தாள் - பாதம்
ஏற்றி - போற்றி	பெருமகன் - அரசன்
பிரமர் - அந்தணர்	இழுக்குநர் - தப்பிப்போர்
கூற்றம் - யமன்/மரணம்	கடிப்பு - குறுந்தடி
ஓம்பு - பாதுகாத்து/கடைப்பிடித்து	
பீடிகை - புத்தனின் பாதம் உள்ள பீடம்	
காயங்கரை - காயங்கரை என்னும் பேராயு	

பயிற்சி வினாக்கள்

1. இப்பாடல் பகுதியினூடாக வெளிப்படுத்தப்படும் அறக் கருத்துக்கள் யாவை?
2. புத்தபெருமானின் வருகையின் சிறப்பு எடுத்துரைக்கப்படுமாற்றை விளக்குக.
3. “பிரம தருமன்” என்னும் முனிவரது கூற்றுக்களினூடாக அவரது பெருமை வெளிப்படுமாற்றை விளக்குக.
4. மணிமேகலை என்ற பாத்திரத்தின் சிறப்பினை விளக்குக.
5. மணி பல்லவத்தின் சிறப்பினை விளக்குக.

சுந்தரர் தேவாரம்

சீர்ப்பதம் (திருப்பருப்பதம்)

தலம்

இத்தலம் ஸ்ரீபர்வதம், ஸ்ரீசைலம், மல்லிகார்ச்சுனபுரம் எனவும் வழங்கப்பெறும். திருஞானசம்பந்தரும் திருநாவுக்கரசரும் 'பருப்பதம்' என்றே வழங்கத் தம்பிரான்தோழர் மட்டும் வடமொழி வழக்காக 'சீர்ப்பதம்' என வழங்கியுள்ளார். இத்தலம் ஆந்திர மாநிலத்தில் உள்ளது. இம் மாநிலத்திலுள்ள கர்நூல் மாவட்ட நந்தியால் இரயில் நிலையத்திற்கு வடகிழக்காக 105 கி.மீ. தூரத்தில் உள்ளது. 64 கி.மீ. தொலைவிலுள்ள நாகவொட்டி என்னும் ஊர் வரையில் மாட்டு வண்டியில் போகலாம். மீதமுள்ள 41 கி.மீ. மலைவழி. இவ்வழியில் பெத்த செறாவு 16 கி.மீ. அப்பாற் பீமகுண்டம் 16 கி.மீ. அதன் பின்னர் ஸ்ரீசைலம் மலைவழிச் சந்து கடினம். இதனால்தான் சுந்தரரும் 'செல்லஹவரியசிவன் சீர்ப்பத மலை' (10) என்றார் போலும். தற்பொழுது விஜயவாடா குண்டுரிவிருந்து சுமார் 12 மணிக்கொரு பேருந்து மலைக்குச் செல்கிறது.

தலச்சிறப்பு

நந்திதேவர் பர்வத வடிவமாகச் சிவபெருமானைத் தாங்கிக் கொண்டிருக்கும் தலம். பன்னிரு ஜோதிலிங்கச் சேஷத்திரங்களில் ஒன்று. அளவிடற்கரிய பெருமை கொண்டது.

பதிக வரலாறு

திருக்காளத்தியைத் தொழுது அங்கிருந்த நிலையிலேயே 'சீர்ப்பத' மலையைக் கண்டு வணங்கியதுபோல இத்திருமலையைச் சிறப்பிப்பித்துத் திருப்பதிகம் பாடுகின்றார்.

இறைவன் : பருப்பதநாதர்

இறைவி : பருப்பதநாயகி

பண் : நட்பாடை

தீர்த்தம் : பாலாழி

பண் : நட்பாடை

1. பாடல் எண்: 802

மானும்மரை இனமும்மயி வினமுங்கலந் தெங்கும்
தாமேமிக மேய்ந்து தடஞ் சுனைநீர்களைப் பருகிப்
பூமாமர முரிஞ்சிப்பொழி லூடேசென்று புக்குத்
தேமாம்பொழில் நீழற்றுயில் சீர்ப்பத மலையே.

பதப்பிரிப்பு

மானும் மரைஇனமும் மயல்இனமும் கலந்து எங்கும்
தாமே மிக மேய்ந்து தடம் சுனை நீர்களைப் பருகி
பூ மா மரம் உரிஞ்சி பொழில் ஊடே சென்று புக்கு
தே மாம் பொழில் நிழல் துயில் சீர்ப்பத மலையே.

கொண்டு கூட்டு

மானும் மரை இனமும் மயில் இனமும் எங்கும் கலந்து
தாமே மிக மேய்ந்து தடம் சுனை நீர்களைப் பருகி
பூ மா மரம் உரிஞ்சி (உரஞ்சி) பொழில் ஊடே புக்கு சென்று
தே மாம் பொழில் நிழல் துயில் சீர்ப்பத மலையே.

பதப்பொருள்

மானும் மரை இனமும் மயில் இனமும் - மான்களும் மரைகளும் மயில்
குழாங்களும்; எங்கும் கலந்து - எல்லாவிடங்களிலும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து;
தாமே மிக மேய்ந்து - தங்களது விருப்பப்படியே மேய்ந்தி திரிந்து; தடம்
சுனை நீர்களைப் பருகி - பெரிய சுனைகளிலே நீரினைப் பருகி; பூமாமரம்
உரஞ்சி - பூக்கள் நிறைந்த பெரிய மரங்களில் தமது உடலினைத்
தேய்த்து; பொழில் ஊடே புக்கு சென்று - அந்த அழகிய
சோலையினூடாகப் புகுந்து சென்று; தேமாம் பொழில் நீழல் - தே மா
மரங்களின் நிழலில்; துயில் - இனிது துயில்கின்ற; சீர்ப்பத மலையே -
சீர்ப்பத மலையே எங்கள் சிவபிரானது மலை.

தெளிவுரை

மான்களின் கூட்டமும், மரைகளின் கூட்டமும், மயில்களின்
கூட்டமும் எங்கும் திரிந்து தம் விருப்பப்படியே தமக்குரிய
உணவுகளைத் தேடி உண்டு, பெரிய சுனைகளில் உள்ள நீரைக்
குடித்து, பூத்த பெரிய மரங்களில் உராய்ந்து அவற்றின் செறிவூடே
சென்று, தேமாமரச் சோலையின் நிழலில் உறங்குகின்ற
'சீர்ப்பதம்' என்னும் மலையே, எங்கள் சிவபிரானது மலை.

பண் : நட்பாடை

2. பாடல் எண்: 803

மலைச்சாரலும் பொழிற்சாரலும் புறமேவரும் இனங்கள்
மலைப்பாற்கொணர்ந் திடித்தூட்டிட மலங்கித்தம் களிற்றை
அழைத்தோடியும் பிளிரீயவை அலமந்துவந் தெய்த்துத்
திகைத்தோடித்தம் பிடிதேடிடுஞ் சீபர்ப்பத மலையே.

பதப்பிரிப்பு

மலை சாரலும் பொழில் சாரலும் புறமே வரும் இனங்கள்
மலைபால் கொணர்ந்து இடித்து ஊட்டிட மலங்கி தம் களிற்றை
அழைத்து ஓடியும் பிளிரி அவை அலமந்து வந்த எய்த்து
திகைத்து ஓடி தம் பிடி தேடிடும் சீபர்ப்பத மலையே.

கொண்டு கூட்டு

மேற்கண்டவாறே....

பதப்பொருள்

மலைச்சாரலும் - மலையோரங்களில் இருந்தும்; பொழில் சாரலும் -
சோலைகளில் இருந்தும்; புறமே வரும் இனங்கள் - அவற்றிற்கு
வெளியே உள்ள இடங்களில் இருந்தும் வருகின்ற யானைகளை;
மலைபால் கொணர்ந்து - மலைச்சாதியினர் தங்கள் வசிப்பிடமான
மலைகளினிடத்தே கொணர்ந்து; இடித்து ஊட்டிட - உணவினை
வற்புறுத்தி வருத்தி உண்ணக் கொடுக்க; மலங்கி தம் களிற்றை
அழைத்து - இந்நிகழ்ச்சியினைப் பார்த்திருந்த பிடி யானைகள் மனம்
வருந்தி தமது களிறுகளை (ஆணிதத்தை) அழைத்தவாறு ஓடியும் ஓட;
பிளீறி அவை - ஆண்யானைகள் பிளிரிக் கொண்டு; அலமந்து -
பயங்கொண்டு பல இடங்களுக்கும் ஓடி; வந்து எய்ந்து - களைத்து வந்து;
திகைத்து ஓடி - நடுக்கத்துடன் அச்சங்கொண்டு ஓடிச் சென்று; தம்பிடி
தேடும் - தமது பெண் யானைகளைத் தேடித் திரிகின்ற; சீபர்ப் பத
மலையே - சீபர்ப்பத மலையே எங்கள் சிவபிரானது மலை.

தளவிடரை

குறவர்கள் தங்கள் மலைகளுக்கும் சோலைகளுக்கும் அப்பாற்
பட்ட இடங்களினின்றும் வருகின்ற யானைகளைப் பிடித்து தங்கள்
மலையிடத்துக் கொணர்ந்து பிணித்து வைத்து அவைகளைத்
துன்புறுத்தி உணவை உண்பிக்க, அதனைக் கண்ட பெண்
யானைகள் தமது ஆண் யானைகளும் அவர்களால் பற்றப்
பட்டனவோ என மனங்கலங்கி அவைகளை அழைத்து ஓடவும்,

அதனை யறியாமல் அவ் வாண்யானைகள் தம் பெண்யானைகள் அவர்கள் கையகப் பட்டன என்று மருண்டு பிளிறுதலைச் செய்து, பல இடங்களில் திரிந்து அவைகளைக் காணாது இளைத்து வந்து, மீளவும் செய்வதறியாது திகைத்து அவைகளைத் தேடி ஓடுகின்ற, 'சீபர்ப்பதம்' என்னும் மலையே, எங்கள் சிவபிரானது மலை.

பண் : நடடபாடை

3. பாடல் எண்: 804

மன்னிப்புனங் காவல்மட மொழியாள் புனங்காக்கக் கன்னிக்கிளி வந்துகவைக் கோலிக்கதிர் கொய்ய என்னைக்கிளி மதியாதென எடுத்துக்கவ ணொலிப்பத் தென்னற்கிளி திரிந்தேறிய சீபர்ப்பத மலையே.

பதப்பிரிப்பு

மன்னி புனம் காவல் மட மொழியாள் புனம் காக்க கன்னி கிளி வந்து கவைகோலி கதிர் கொய்ய என்னை கிளி மதியாது என எடுத்து கவண் ஒலிப்ப தென் நல் கிளி திரிந்து ஏறிய சீபர்ப்பத மலையே.

கொண்டு கூட்டு

புனம் மன்னி காவல் மட மொழியாள் புனம் காக்க கன்னி கிளி வந்து கவை கோலி கதிர் கொய்ய என்னை கிளி மதியாது என கவண் எடுத்து ஒலிப்ப தென் நல் கிளி திரிந்து ஏறிய சீபர்ப்பத மலையே.

பதப்பொருள்

மன்னி புனம் காவல் மட மொழியாள் - மிகுந்த பொறுப்புடன் தினைப் புனத்தை காவல் காக்கும் இனிமையாக பேசும் இளமைத் தன்மை பொருந்திய மலைக்குறத்தியானவள்; புனம் காக்க - தினைப்புனத்தை காவல் காத்து நிற்கையில்; கன்னி கிளி வந்து - அழகிய இளம் பசுங் கிளியானது புனத்திற்கு வந்து; கவை கோலி கதிர் கொய்ய - திணையின் தாள்களை ஒன்றுசேர்த்து கதிர்களிலுள்ள தினைகளைக் கொத்தித் தின்னத் தொடங்குகையில்; என்னை கிளி மதியாது என - என்னை கிளியானது மதிக்காமல் கதிர்களைக் கொத்துகின்றதே என்றெண்ணி; கவண் எடுத்து ஒலிப்ப - கவணை (பறவைகளைத் துரத்துவதற்காக வைத்திருக்கும் ஒரு கருவி) எடுத்து ஒலி உண்டாகுமாறு விரைவாக ஏறிய; தென் நெல் கிளி திரிந்து - அழகிய இளம் பசுங் கிளியானது மனமாற்றம் அடைந்து; ஏறிய - அவ்விடத்தில் நின்று பறந்து சென்றது;

அவ்வாறான சிறப்புப் பொருந்திய; சீபர்ப் பத மலையே - சீபர்ப்பத மலையே எங்கள் சிவபிரானது மலை.

தளீவுரை

தினைப் புனத்தின் காவலையுடைய இளமைச் சொற்களையுடைய குறமகள் அங்குத் தங்கி அப்புனத்தைக் காத்திருக்குங்கால், அழகிய இளம் கிளி வந்து, கிளைத்த தாளின்கண் உள்ள கதிர்களைக் கவர, அதனைக் கண்டு அவள், 'இக்கிளி என்னை மதியாதுபோலும்' என்று சினந்து, கவணை எடுத்து அதனாற் கல்லை, ஓசையுண்டாக வீச, அவ்வழகிய நல்ல கிளி, தன் எண்ணம் மாறி வெளியேறுகின்ற, 'சீபர்ப்பதம்' என்னும் மலையே, எங்கள் சிவபிரானது மலை.

பண் : நட்பாடை

4. பாடல் எண்: 805

மய்யார்தடங் கண்ணாள்மட மொழியாள் புனங் காக்கச்
செவ்வேதிரிந் தாயோவெனப் போகாவிட விளிந்து
கய்பாவிய கவணாண்மணி எறியஇரிந் தோடிச்
செவ்வாயன கிளிபாடிஞ் சீபர்ப்பத மலையே.

பத்பிரிப்பு

மய் ஆர் தடம் கண்ணாள் மட மொழியாள் புனம் காக்க
செவ்வே திரிந்தாயோ என போகா விட விளிந்து
கய் பாவிய கவணால் மணி எறிய இரிந்து ஓடி
செவ்வாய் அன கிளி பாடிடும் சீபர்ப்பத மலையே.

கொண்டு கூட்டு

3ம் 4ம் வரிகளில்...

செவ்வாய் என கிளி இரிந்து ஓடி

பாடிடும் சீர்ப்பதமலையே... எனக் கொண்டு கூட்டுக.

பதப்பொருள்

மய் ஆர் தடம் கண்ணாள் - மை பூசப் பெற்ற அழகிய அகன்ற கண்
களை உடையவளும்; மட மொழியாள் - இனிமையான மொழியினைப்
பேசும் இளமைத் தன்மை உடையவளுமான மலைக்குறத்தி; புனம்
காக்க - தினைப்புனத்தை காவல் செய்வதற்காக; செவ்வே திரிந்து -
பல இடங்களிலும் கவனமாக சுற்றிப் பார்த்துக் கொண்டு; ஆய்ஓ என -
ஆ, ஓ என்று ஒலிகளை எழுப்பிக்கொண்டு கிளிகளைத் தூரத்தியும்;

போகா விட - அவை போகாமல் (பறக்காமல்); கய் பாவிய கவணால் மணி ளறிய - அழகிய மணிகளை வைத்து அடித்துத் துரத்த; செவ்வாயன கிளி இரிந்து - அழகிய சிவந்த வாயினை உடைய பசங்கிளியானது தினைக்கதிர்களில் நின்றும் நீங்கி (இறங்கி); ஓடி பாடிடும் - கீச்சிட்டுப் பறந்து செல்கின்ற; சீபர்ப் பத மலையே - சீபர்ப்பத மலையே எங்கள் சிவபிரானது மலையாகும்.

தெளிவுரை

மை தீட்டப்பெற்ற அகன்ற அழகிய பெரிய கண்களையுடைய வளும், இளமையான சொற்களையுடையவளும் ஆகிய மலைக் குறத்தி தினைப்புனத்தைக் காத்தற் பொருட்டு பலவிடத்தும் ஓடித் திரிந்து, 'ஆயோ' என்று சொல்லி துரத்தவும் அவை போகாது இருக்கு மனம் வருந்தி, கையிற் பொருந்திய கவணால் மணிகளை வைத்து அடித்துத் துரத்த சிவந்த வாயினையுடைய கிளி (அஞ்சி, ஒளித்து, பறக்கின்ற), சீபர்ப்பதமலையே எங்கள் சிவபிரானது மலை.

பண் : நட்டபாடை

5. பாடல் எண்: 806

ஆனைக்குலம் இரிந்தோடித்தன் பிடிசூழலில் திரியத் தானப்பிடி செவிதாழ்த்திட அதற்குமிக இரங்கி மானக்குற அடல்வேடர்கள் இலையாற்கலை கோலித் தேனைப்பிழிந் தினிதாட்டிடுஞ் சீபர்ப்பத மலையே.

பதப்பிரிப்பு

ஆனை குலம் இருந்து ஓடி தன் பிடி சூழலில் திரிய, அத் தானம் பிடி செவி தாழ்த்திட அதற்கு மிக இரங்கி மான் அக்குற அடல் வேடர்கள் இலையால் கலை கோலி தேனை பிழிந்து இனிது ஊட்டிடும் சீபர்ப்பத மலையே.

கொண்டு கூட்டு

தன் பிடி சூழலில் திரிய ஆனைக்குலம் இரிந்து ஓடி அத் தானம் பிடி செவி தாழ்த்திட அதற்கு மிக இரங்கி மான் அக்குற அடல் வேடர்கள் இலையால் கலை கோலி தேனை பிழிந்து இனிது ஊட்டிடும் சீபர்ப்பத மலையே.

பதப்பொருள்

தன் பிடி சூழலில் திரிய - பெண் யானை அங்கும் இங்கும் அலைந்து திரிய; ஆனை குலம் இரிந்து ஓடி - ஆண் யானைகள் அவற்றைக்

காணாமல் அங்குமிங்கும் தேடி ஓடி; அத்தானம் - அவ்விடத்திலே (ஆண் யானைகளின் அரவங்களைக் கேட்பதற்காக); பிடி செவி தாழ்ந்திட - (அவ்வொலியைக் கேட்பதற்காக) பெண் யானைகள் தமது செவிகளை அவதானிப்புடன் வைத்திருக்க; அதற்கு மிக இரங்கி - அவற்றைப் பார்த்து இரக்கங்கொண்ட; மான் அக்குற அடல் வேடர்கள் - அம்மலைச் சாரலிலே வாழுகின்ற மலைச் சாதியினராகிய வலிமைமிக்க வேடர்கள்; இலையால் கலை கோலி - இலைகளால் ஆன ஒரு கலம் போன்ற ஒன்றினைச் செய்து; தேனை பிழிந்து இனிது ஊட்டிடும் - தேன் வதை களைப் பிழிந்தெடுத்து அங்கே நிற்கின்ற பெண் யானைகளுக்கு அன்புடன் பருகச் செய்கின்ற; சீர்ப்பு பத மலையே - சீர்ப்பு பத மலையே எங்கள் சிவபிரானது மலை.

தெளிவுரை

ஆண் யானைகள், தமது பெண்யானைகள், சாரலிற் பல இடங்களிலும் சென்று திரிதலினால் அதனைக் காணாது தேடி ஓடி, சென்ற இடங்களில் அப்பெண் யானைகளின் கூட்டமும் ஆண் யானைகளின் கூட்டத்தைக் காணாது, அதன் குரலோசையைக் கேட்டற் பொருட்டுச் செவி தாழ்த்து நிற்க, அந்நிலைக்கு மிக இரங்கி, வீரத்தை உடைய குறவர்களாகிய, வெற்றி பொருந்திய வேடர்கள், இலைகளால் கல்லை செய்து அமைத்து, அவைகளில் தேனைப் பிழிந்து வார்த்து, அப் பெண்யானைக் கூட்டத்திற்கு இனிதாக ஊட்டுகின்ற, 'சீர்ப்பு பதம்' என்னும் மலையே, எங்கள் சிவபிரானது மலை.

பண் : நட்ப்பாடை

6. பாடல் எண்: 807

மாற்றுக்களி றடைந்தாய் என்று மதவேழங்கை யெடுத்து
முற்றித்தழ லுமிழ்ந்தும்மதம் பொழிந்தும் முகஞ் சுழியத்
தூற்றத்தரிக் கில்லெனென்று சொல்லியய லறியத்
தேற்றிச்சென்று பிடிஞ்ஞாறுஞ் சீர்ப்பு பத மலையே.

பதப்பிரிப்பு

மாற்றுக்களி றடைந்தாய் என்று மத வேழம் கை எடுத்து
முற்றி தழல் உமிழ்ந்தும் மதம் பொழிந்தும் முகம் சுழிய
தூற்ற தரிக்கிலேன் என்று சொல்லி அயல் அறியத்
தேற்றிச் சென்று பிடி ஞள் அறும் சீர்ப்பு பத மலையே.

கொண்டு கூட்டு

மத வேழம் மாற்று களிற்று அடைந்தாய் என்று கை எடுத்து
மூற்றி தழல் உமிழ்ந்தும் மதம் பொழிந்தும் முகம் சுழிய பிடி
தூற்ற தரிக்கிலேன் என்று சொல்லி அயல்
தேற்றி சென்று சூள் அறும் சீபர்ப்பத மலையே.

பதப்பொருள்

மாற்று களிற்று அடைந்தாய் என்று - நீ வேறு ஆண் யானையுடன்
இணைந்தாய் என்று கூறிய; மதவேழம் - மதம் பொருந்திய ஆண்
யானையானது; கை எடுத்து - தன் துதிக்கையினை உயர்த்தி;
மூற்றிதழல் உமிழ்ந்தும் - கோபம் கொண்டு நெருப்புப் போன்ற
பெருமூச்செறிந்து (அதனால் கண்கள் சிவக்க); மதம் பொழிந்தும் -
மதநீரைச் சிந்தியும்; முகம் சுழிய - முகம் சுழித்துக் கொண்டும் (நிற்க);
பிடி - (ஆண்யானையினது நிலையினைக் கண்ட) பெண்யானையானது;
தூற்றத் தரிக்கிலேன் என்று சொல்லி - உனது பொய்யான
பழிப்புரைகளைக் கேட்டு இனி என்னால் உயிர்வாழ முடியாது என்று
கூறி; அயல் அறிய - (என்று) அதன் பக்கங்களிலேயுள்ள விலங்குகளும்
அறியும் படியாக சபதம் செய்து; தேற்றிச் சென்று - ஆண்யானையினை
தெளிவடையச் செய்து (தன் மீது தவறேதும் இல்லையென்று); சூள்
அறும் - தனது சபதமொழியினை நீக்கிக் கொள்கின்ற; சீபர்ப் பத
மலையே - சீபர்ப்பத மலையே எங்கள் சிவபிரானது மலையாகும்.

தெளிவுரை

மதத்தை உடைய ஆண் யானை ஒன்று, தன் பெண்யானையை
நோக்கி, 'நீ மற்றோர் ஆண்யானை சார்ந்தது என்' என்று சொல்லிக்
கையை உயர்த்தி கோபம் மிகுந்து, கண்களினின்றும் நெருப்புப்
பொறியைச் சிதறி, மதநீரைப் பொழிந்து முகத்தைச் சுளிக்க,
அதனைக் கண்ட பெண்யானை, 'நீர் இவ்வாறு அடாப் பழி
சொல்லித் தூற்றின் உயிர் தரிக்கலாற்றேன்' என்று, அயலறியத்
தனது தவறின்மையைச் சூளுறுத்துக் காட்டி அவ்வாண்
யானையைத் தெளியப்பண்ணி அதனை அடைகின்ற,
'சீபர்ப்பதம்' என்னும் மலையே எங்கள் சிவபெருமானது மலை.

அண்ணையர் இளையயர் பிள்ளையர்,

பண் : நட்பாடை

7. பாடல் எண்: 808

அப்போதுவந் துண்டீர்களுக் கழையாதுமுன் னிருந்தேன்
எப்போதும்வந் துண்டால் எமை எமர்கள் சுழியாரோ
இப்போதும் கிதுவே தொழில் என்றோடி அக் கிளியைச்
செப்பேந்திள முலையாள் எறி சீபர்ப்பத மலையே.

பதப்பிரிப்பு

அப்போது வந்து உண்டீர்களுக்கு அழையாது முன் இருந்தேன்
எப்போதும் வந்து உண்டால் எமை எமர்கள் சுழியாரோ?
இப்போது உமக்கு இதுவே தொழில் என்று ஓடி அக் கிளியை
செப்பு ஏந்து இள முலையாள் எறி சீபர்ப்பத மலையே.

கொண்டு கூட்டு

செப்பு ஏந்து இள முலையாள்

அப்போது வந்து உண்டீர்களுக்கு அழையாது முன் இருந்தேன்
எப்போதும் வந்து உண்டால் எமை எமர்கள் சுழியாரோ?
இப்போது உமக்கு இதுவே தொழில் என்று ஓடி அக்கிளியை
எறி சீபர்ப்பத மலையே.

பதப்பொருள்

செப்பு ஏந்து இள முலையாள் - செப்புக் கிண்ணத்தைப் போன்ற அழகிய
இளமையான முலைகளையுடைய மலைக்குறத்தி; அப்போது வந்து
உண்டீர்களுக்கு - (தினைப்புனத்திற்கு வந்த கிளிகளை நோக்கி)
முன்னமேயே தினைக்கதிர்களை உண்ண வந்த உங்களை; அழையாது
முன் இருந்தேன் - விரட்டியடிக்காமல் பொறுத்துக்கொண்டிருந்தேன்;
எப்போதும் வந்துண்டால் - நீங்கள் எப்போதும் வந்து திணையை
உண்பீர்களானால்; எமை எமர்கள் சுழியாரோ? - எங்கள் சுற்றத்தவர்கள்
எங்களை நோக்கி முகம் சுழிக்க (கோபிக்க) மாட்டார்களா?; இப்போது
உமக்கு இதுவே தொழில் - ஆதலால் இப்போது உங்களுக்குச்
செய்யக்கூடிய செயல் இதுதான்; என்று ஓடி - என்று கூறி ஓடிச் சென்று;
அக்கிளியை - அக்கிளிகளை; எறி - கவணிலே கல் வைத்து எறிந்து
துரத்துகின்ற; சீபர்ப் பத மலையே - சீபர்ப்பத மலையே எங்கள்
சிவபிரானது மலையாகும்.

தெளிவுரை

தினைப்புனத்தைக் காக்கின்ற, கிண்ணம் போலும், உயர்ந்து தோன்றும் இளமையான தனங்களை யுடைய குறமகள், திணையை உண்ண வந்த கிளிகளைப் பார்த்து, 'முன்னே வந்து திணையை உண்ட உங்களுக்கு இரங்கி, உங்களை அதட்டாது அப்போது வாளா இருந்தேன், ஆயினும், நீவிர் இடையறாது வந்து திணையை உண்டால் எங்களை, எங்கள் உறவினர் கோபிக்க மாட்டார்களோ? ஆதலின், இப்போது உமக்கு செய்யத்தக்க செயல் இதுதான்' என்று சொல்லி அவைகளை கவணிலே கல் வைத்து எறிந்து துரத்துகின்ற, 'சீர்ப்பதம்' என்னும் மலையே எங்கள் சிவபெருமானது மலை.

பண் : நட்பாடை

8. பாடல் எண்: 809

திரியும்புரம் நீறாக்கிய செல்வன்றன் கழலை
அரியதிரு மாலோடயன் றானுமவரறியார்
கரியினின மோடும் பிடி தேனுண்டவை களித்துத்
திரிந்தவை திகழ்வாற்பொலி சீர்ப்பத மலையே.

பதப்பிரிப்பு

திரியும் புரம் நீறாக்கிய செல்வன் தன் கழலை
அரிய திருமாலோடு அயன் தானும் அவர் அறியார்
கரியின் இனமோடும் பிடி தேன் உண்டு அவை களித்து
திரி தந்து அவை திகழ்வால் பொலி சீர்ப்பத மலையே.

கொண்டு கூட்டு

கரியின் இனமோடும் பிடி தேன் உண்டு அவை களித்து
திரி தந்து அவை திகழ்வால் பொலி சீர்ப்பத மலையே
திரிபுரமும் நீறாக்கிய செல்வன் தன் கழலை
அரிய திருமாலோடு அயன்தானும் அவர் அறியார்.

பதப்பொருள்

கரியின் இனமோடும் - களிறுகளின் (ஆண்யானைகள்) கூட்டமும்; பிடி - பெண்யானைகளும்; தேன் உண்டு அவை களித்து - தேனினை நன்றாகக் குடித்து மகிழ்ந்து; திரி தந்தவை திகழ்வதால் - மலைச்சாரல் களிலே அவ் யானைகள் உலாவித் திரிகின்ற; பொலி சீர்ப்பத மலையே - பெருமை மிக்க சீர்ப்பதமலையிலே உள்ள; திரிபுரமும் -

முப்புரங்களையும்; நீறாக்கிய - சாம்பராக்கிய; செல்வன் தன் கழலை - சிறப்பினையுடைய சிவனது திருப்பாதங்களை; அரிய திருமாலோடு அயன் தானும் - யாவராலும் அறிதற்கும் அரியவனான திருமாலாயினும் பிரமனாயினும்; அவர் - அத்தகையவர்கள் கூட; அறியார் - (சிவனை) காணவும் மாட்டார்கள்.

தெளிவுரை

ஆண் யானைகளும் பெண் யானைகளும் தேனை உண்டு, பின் அவ்விருகூட்டங்களும் களித்துத் திரிகின்ற அழகு விளங்குதலால் பொலிவெய்திய திருப்பருப்பத மலையில், வானத்தில் திரிகின்ற முப்புரங்களை நீறாகச் செய்த செல்வனாகிய சிவபெருமானது திருவடிகளை, திருமாலும் பிரமனும் கூட காணமாட்டார் (எவராலும் அறிய முடியாதவன்).

பண் : நட்டபாடை

9. பாடல் எண்: 810

ஏனத்திரள் கிளைக்களி போலமணி சிதற
ஏனல்லவை மலைச்சாரலிற் றிரியுங்கர டையும்
மானும்மரை இனமும்மயில் மற்றும்பல வெல்லாம்
தேனுண்பொழில் சோலைமிகு சீபர்ப்பத மலையே.

பதப்பிரிப்பு

ஏனம் திரள் கிளைக்க ளரிபோல மணிசிதற
ஏனல் அவை மலை சாரலில் திரியும் கரடையும்
மானும் மரை இனமும் மயில் மற்றும் பல எல்லாம்
தேன் உண் பொழில் சோலை மிகு சீபர்ப்பத மலையே.

கொண்டு கூட்டு

ஏனம் திரள் கிளைக்க ளரிபோல மணி சிதற
ஏனல் அவை மலை சாரலில் திரியும் கரடையும்
மானும் மரை இனமும் மயில் மற்றும் பல எல்லாம்
தேன் உண்பொழில் சோலை மிகு சீபர்ப்பத மலையே.

பதப்பொருள்

ஏனம் திரள் கிளைக்க - பன்றிக் கூட்டங்கள் நிலத்தை (தன்வெட்டும் பற்களால்) கிழித்துச் செல்ல; ஏரிபோல் - நெருப்புப் பொறி போன்ற; மணி சிதற - நிலத்திலே மண்டிக் கிடக்கின்ற) மாணிக்க மணிகள்

எல்லாம் வெளிக்கிளம்ப; ஏனல் அவை - தினைப்புனைத்தினையுடைய; மலை சாரலிலே - மலைச் சாரலிலே பயந்து ஓடிய; கரடியும் மானும் மரை இனமும் - கரடி, மான், மரை போன்ற மிருகக் கூட்டங்களும்; மயில் மற்றும் பல எல்லாம் - மயில்களும் ஏனைய பறவைகள் எல்லாமும்; தேன் உண் பொழில் சோலைமிகு - தேனை உண்டு மகிழ்கின்ற அழகிய சோலைகள் நிறைந்து காணப்படுகின்ற; சீபர்ப்பத மலையே - சீபர்ப்பத மலையே எங்கள் சிவபிரானது மலையாகும்..

தெளிவுரை

மலைச்சாரலில் பன்றிகள் நிலத்தை அகழ, அவ்விடத்தினின்றும் நெருப்புப் போல மாணிக்கமணிகள் வெளிப்பட, அவற்றைக் கண்டு, தினைக்கூட்டத்தையுடைய மலைச்சாரலை விடுத்து ஓடிய கரடியும் மானும் மரைக் கூட்டமும் மயிலும் மற்றும் பலவும் ஆகிய எல்லாம் பின்பு தேன் உண்டு களிக்கின்ற பூஞ்சோலைகளும் பிற சோலைகளும் மிகுந்திருக்கின்ற 'சீபர்ப்பதம்' என்னும் மலையே எங்கள் சிவபிரானது மலை.

பண் : நட்பாடை

10. பாடல் எண்: 811

நல்லாரவர் பலர் வாழ்தரு வயல்நாவல வூரன்
செல்லலுற வரியசிவன் சீபர்ப்பத மலையை
அல்லலவை தீர்ச்சொன தமிழ் மாலைகள் வல்லார்
ஓல்லைசெல வயர்வானகம் ஆண்டங்கிருப் பாரே.

பதப்பிரிப்பு

நல்லார் அவர் பலர் வாழ்தரு வயல் நாவல ஊரான்
செல்லல் உற அரிய சிவன் சீபர்ப்பத மலையை
அல்லல் அவை தீர் சொன தமிழ் மாலைகள் வல்லார்
ஓல்லை செல உயர் வானகம் ஆண்டு அங்கு இருப்பாரே.

கொண்டு கூட்டு

மேற்கண்டவாறு (பாடல்பிரிப்பு) கொண்டு கூட்டுக.

பதப்பொருள்

நல்லார் அவர் பலர் வாழ்தரு - நல்லோர்கள் நிறைந்து வாழ்வதும்;
வயல் நாவல ஊரன் - வயல்களால் சூழப் பெற்றதுமான திருநாவலூரிலே
தோன்றிய நம்பியாரூரன்; செல்லல் உற அரிய - துன்பங்களை அறவே

19. சீபர்ப்பதம்
10-புத்தியம்

நீக்குகின்ற; சிவன் - சிவபெருமானுடைய; சீபர்ப்பதமலையை - சீபர்ப்பத மலையை; அல்லல் அவைதீர - எல்லோருடைய துன்பங்களும் அறவே நீங்குமாறு; சொன தமிழ் மாலைகள் - பாடியருளிய இத் தமிழ்ப் பா மாலைகளை; வல்லார் - பாடக்கூடிய வல்லமை உள்ளவர்கள்; ஒல்லை செல - விரைவாகச் சென்று; உயர் வானகம் ஆண்டு - உயர்வான சுவர்க்கலோகத்தை அடைந்து; அங்கு இருப்பாரே - அங்கு மகிழ்ச்சியுடன் சிறப்புற்றிருப்பார்கள்.

தெளிவுரை

துன்பம் உறுதல் இல்லாத சிவபெருமானது திருப்பருப்பத மலையை, நல்லவர் பலர் வாழ்வதும் வயல்களை யுடையதுமான திருநாவலூரில் தோன்றிய நம்பியாரூரன் யாவரது துன்பமும் தீருமாறு பாடிய இத்தமிழ்ப் பாமாலைகளைப் பாட வல்லவர்கள் சிறிது காலம் செல்லும் அளவிலே உயர்ந்த விண்ணுலகத்தை ஆண்டு அங்கு இருப்பார்.

அரும்பதங்கள்

தடம்	- பெரியம்	சுனை	- சிறு நீர்த்தேக்கம்
உரிஞ்சி	- உராய்ந்து	பொழில்	- கா/சோலை
மலங்கி	- கலங்கி	கோலி	- சேர்த்து
ஆர்	- அழகு	பிடி	- பெண்யானை
அடல்	- வலிமை	வேழம்	- யானை (கன்று)
மூற்றி	- கோபம் மிகுந்து	தழல்	- நெருப்பு
இரிந்து ஓடி	- பயந்து ஓடி	சூள்	- சபதம்
எமர்	- உறவினர்	கரி	- களிற்று
ஏனம்	- பன்றி	கிளைக்க	- தோண்டுதல்
ஏனல்	- தினை	நாவல	- திருநாவலூர்
செல்லல்	- துன்பம்/கவலை	ஒல்லை	- விரைவு
அலமந்து	- அலைந்து/கலங்கி/துன்புறுதல்		
புனம்	- தினைப்புனம்/தினைவயல்		
மடமொழி	- இளம் குரல்/இளமை ததும்பும் மொழி		
கவை	- தினைகிளை/தினைத்தாள்/தினைக்கதிர்		
கவண்	- கல்வைத்து எறியும் கருவி		
சுழியாரோ	- கோபிக்கமாட்டார்கள்		
செப்பு	- கிண்ணம்/பாத்திரம்/சுவளை		

பயிற்சி வினாக்கள்

1. இத்தலத்தின் சிறப்புக்கள் யாவை?
2. இப்பாடல்களில் இயற்கை வருணனை முக்கியத்துவம் பெறுமாற்றை எடுத்துக்காட்டுக.
3. இப்பாடல்களினூடாக வெளிப்படுத்தப்படும் புராணக் கதைகளை சுருக்கி எழுதுக.
4. இப்பாடல்களினூடாக சுந்தரரின் பக்திச் சிறப்பு வெளிப்படுமாற்றை எடுத்துக்காட்டுக.
5. இப்பாடல் பகுதிகளினூடாக வெளிப்படும் பல்லவர்கால பக்தி இலக்கியப் பண்புகளைக் குறிப்பிடுக.
6. சங்ககால இலக்கியப் பண்புகள் பல்லவர்கால பக்தி இலக்கியங்களிலும் இடம்பெறுமாற்றை இப்பாடல் பகுதிகளினூடாக எடுத்துக்காட்டுக.
7. சீபர்ப்பத மலையில் உலவும் யானைகள் பற்றிய சித்தரிப்பினை விளக்குக.
8. சீபர்ப்பத மலைகளில் உள்ள தினைப்புனைகளில் பறந்து திரியும் கிளிகள் பற்றிய கவிஞரின் சித்தரிப்பினை தொகுத்துத் தருக.
9. இத்தலத்தின் இயற்கை அழகினை சுந்தரர் சித்தரிக்குமாற்றினை விளக்குக.

பெரியாழ்வார் திருமொழி (நீராட்டல்)

பெரியாழ்வார்

பாண்டிய நாடு முத்தும் முத்தமிழும் பெற்றதனால் பொலிவுற்று விளங்கும் நாடாக உளது. அப்பாண்டிய நாட்டில் புத்தூர் என்னும் ஊரை அடுத்த காட்டில் வாழ்ந்த வேடர் குலத் தலைவனுக்கும் அவனது மனைவியாகிய மல்லிக்கும் வில்லி, கண்டன் என்னும் இரு புதல்வர்கள் பிறந்து வேட்டையாடுவதில் வல்லவர்களாக இருந்தார்கள்.

ஒரு நாள் வில்லியும் கண்டனும் வேட்டையாடப் புறப்பட்டுச் சென்றனர். கண்டன் புலியைப் பின்தொடர்ந்து சென்று அம்புகள் ஏவியபொழுது, அம்பிற்குத் தப்பிய புலி கண்டனைக் கொல்லவும் பின்னால் வந்த வில்லி இக்காட்சியைக் கண்டு வருந்தினான். அவ்வளவில் திருமகள் நாதனின் அருளால் வில்லியின் தம்பி கண்டன் உயிர் பெற்றெழுந்த தோடு, வில்லி பெருஞ்செல்வமும் பெற்றான். அதனால் அவன் அந்த இடத்தில் திருமாலுக்கு உயர்ந்த ஒரு கோயிலை எழுப்பினான்; அக்கோயிலைச் சூழப் பல அழகிய தெருக்களை அமைப்பித்து, அத்தெருக்களில் எழிலார் மாடங்களை உடைய வீடுகளையும் கட்டு வித்தான்; பின்பு புத்தூரில் உள்ளாரை அவ்வூரில் குடியேறச் செய்து, குடியேறியவர்களது ஊராகிய புத்தூர் என்பதோடு தன் பெயராகிய வில்லி என்பதையும் சேர்த்து 'வில்லிபுத்தூர்' என்று அத்திருப்பதிக்குப் பெயரிட்டுக் கோயிலின்கண் சிறப்பாகப் பூசை செய்தற்குரிய வழிகளையும் செய்து முடித்தான். அப்பதியைச் சூழ்ந்த இடத்திற்கு 'மல்லிநாடு' என்ற பெயரைத் தனது தாயின் நினைவாக வில்லி பெயரிட, அப்பெயரே அந்நாட்டிற்கு வழங்கப் பெறுவதாயிற்று.

வில்லிபுத்தூரில் குடியேறிய மறையவர்களுள் முகுந்த பட்டர் என்னும் முன்குடுமிச் சோழிய பிராமணர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் பதுமவல்லி என்னும் மங்கை நல்லாளை மணந்து, இல்லறம் என்னும் நல்லறத்தை

இனிது நடத்தி வந்த காலத்தே, திருமகள்நாதனின் அருளால் அவருக்கு ஓர் ஆண்மகவு பிறந்தது. அந்த ஆண்மகவே பிற்காலத்தில் போற்றிப் புகழப்படும் பெரியாழ்வார் ஆவார்.

பெரியாழ்வார் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் (கி.பி. 9ஆம் நூற்றாண்டில்) குரோதன ஆண்டு ஆனித் திங்கள் வளர்பிறையில் பொருந்திய ஏகாதசி திதியில் ஞாயிற்றுக்கிழமை அன்று சுவாதி நட்சத்திரத்தில் ஸ்ரீ கருடாமிசராய் அவதரித்தருளினார்.

பெற்றோர் இவருக்கு விட்டுசித்தன் என்ற பெயரை வைத்துத் தக்க வயதில் கல்வி கற்பிக்கத் தொடங்கினர். பின்னர் இவருக்குத் திருமாலுக்குத் தொண்டு செய்வதே சிறந்தது எனத் தோன்றியது. எனவே, மூதாதையர் ஈட்டி வைத்திருந்த பொருட் குவியலினின்றும் ஒரு பெரும்பகுதியைக் கொண்டு நீர்ப்பாங்கான நிலத்தினைத் தேர்ந்தெடுத்து, வேலி வளைத்து அதில் பலவகை மலர்ச்செடிகளையும் பயிரிட்டு, அம்மலர்களால் அழகிய மாலைகளைக் கட்டி, அப்பதியில் உள்ள வடபெருங்கோயிலின்கண் எழுந்தருளியிருக்கும் திருமாலிற்குச் சார்த்தி வருவாராயினார்.

அப்பொழுது பாண்டிய நாட்டில் வல்லபதேவன் என்னும் அரசன் செங்கோலோச்சி வந்தான். அவன் பாண்டியார்தம் குலத்திற்கு ஓர் எழில்மிக்க விளக்குப் போன்றவன், பல கலைகளைத் தேர்ந்தவன். அவன் எல்லாத் துறைகளிலும் சிறந்து விளங்கினான். எனினும், அவன் அறக்கள வேள்வியிலும் மாட்சிமை அடைய வழி யாது எனச் சிந்தித்து, உண்மைப் பொருளை உணர்தலே அதற்கு வழி என முடிவு செய்தான். அவ்வமயம் வேதவேதாந்தங்களைக் கற்ற செல்வநம்பி என்னும் புரோகிதர் அரசனிடம் வர, அவரை நோக்கி அரசன், 'அந்தமில் இன்பத்தை எவ்வாறு பெறலாம்?' எனக் கேட்டான். அதற்கு மறைவராகிய செல்வநம்பி, 'வேதமுடிவாகிய பரம்பொருள் இன்னது என்பதை வித்துவான்கள்மூலம் நிச்சயித்து, அவ்வழியாலே பெறலாம்' என்று அறிவிக்க, அரசனும் 'அங்ஙனமே ஆகுக' என்றான். பின்னர் அரசன் தனது அரியணைக்கு முன்புறத்தில் ஒரு தோரணக் கம்பத்தை நட்டு, கிழிச்சீரையிலே பெரும் பொற்குவியலை இட்டு, அப்பொற்கிழியை அக்கம்பத்தில் கட்டித் தொங்கவிட்டு, 'தாம் கூறும் உண்மைப் பொருளால் இப்பொற்கிழி தானே அறுந்துவிழும்படி எவர் செய்கின்றாரோ அவருக்கு இப்பொற்கிழி உரியதாம்' என்று எல்லா

இடங்களுக்கும் பறையறைந்தும் தூதர்கள் மூலமும் அறிவித்தான். பலர் வந்து சொல்மாரி பொழிந்தும் பொற்கிழி அறுபடவில்லை.

திருமகள்நாதன், விட்டுசித்தர் கனவில் தோன்றி, பாண்டியன் அவைக்குச் சென்று பொற்கிழி தானே அறும்வண்ணம் உண்மைப் பொருளை உணர்த்தும்படி அறிவிக்க, அங்ஙனமே விட்டுசித்தரும் இறைவன் பணியை மேற்கொண்டு, மறுநாள் காலை பாண்டியனது நகர் சேர்ந்தார். பாண்டிய வேந்தனாகிய வல்லபதேவரும் செல்வநம்பியும் சென்று விட்டுசித்தரை வரவேற்றனர். விட்டுசித்தரைக் கண்ட அரசன் வணங்கி, 'அருளிற் சிறப்புடையீர்! தங்கள் வருகையால் என் மனம் மகிழ்ச்சியுற்றது' என்று கூறினான். அரசனது அவையில், அரசன் விட்டுசித்தருக்குச் சிறந்ததோர் இருக்கை ஈந்து அமரச் செய்தான்.

அப்பொழுது அங்கிருந்த புலவர்கள் விட்டுசித்தரை அவமதிக்கும் முறையில் பார்த்து, "கற்றார் அவையில் சென்று ஒன்றினைக் கூறுதலால் உண்டாகும் இழிவை எண்ணாது வந்தமை, 'குருட்டுக்கண் இருட்டைக் கண்டு அஞ்சுமோ?' என்ற பழமொழிக்கு ஒப்பாக உள்ளது" என்று தங்களுக்குள் விட்டுசித்தரைக் குறித்து உரையாடிக்கொண்டனர்.

புலவர்கள் இங்ஙனம் பேசிக்கொண்டிருக்கையில், அரசன் குறிப்பின்படி செல்வநம்பி, விட்டுசித்தரை நோக்கி, "தங்கள் வேதமுடிவாயுள்ள உண்மைப் பொருளை எங்களுக்கு உணர்த்தல் வேண்டும்" என உரைத்தார்.

வைகுந்தவாசனாகிய திருமாலின் திருவருள் பெற்றதன் காரணமாக அவையின் இடையில் வந்து அவை வணக்கம் கூறிய விட்டுசித்தர், வேதமுடிவாயுள்ள உண்மைப் பொருளை தம் சொற்கள் கொண்டு விளக்கவுரை ஆற்றினார். விட்டுசித்தரால் ஆற்றப்பட்ட அவ் விளக்கவுரை, கேட்டார்ப் பிணிக்குத் தகையவாய்க் கேளாரும் வேட்ப மொழிவதாகிய சொற்களால் அமைந்த ஆய்வுரையாகவும் அவரால் கூறப்பட்ட சொற்கள் யாவும் பிறிதோர் சொல் அச்சொல்லை வெல்லுந் தன்மையில்லாமல் விழுமிய பொருள் பொதிந்ததாகவும் உண்மைப் பொருளை உணர்தற்கு ஏற்றதாகவும் இருந்தது. உடனே பொற்கிழி கட்டியிருந்த கம்பம் பொற்கிழி இவர் அருகு வரும்படி வளையலாயிற்று. விட்டுசித்தரும் பொற்கிழியை அறுத்துக்கொண்டார். வேந்தனும் செல்வநம்பியும் ஏனையோரும் விட்டுசித்தரை வணங்கிப் போற்றினர்.

பின்னர் அரசன் கட்டளையினால் ஏவலர் அந்நகர மாடங்கள்தோறும் கொடிகளை ஏற்றி, தோரணக் கம்பங்கள் நாட்டி, மலர்மாலைகள் கட்டித் தொங்கவிட்டனர். வல்லபதேவனாகிய பாண்டிய மன்னன் விட்டுசித்தருக்கு 'பட்டர்பிரான்' என்னும் பட்டம் வழங்கி, பட்டத்து யானையின்மீது அவரை ஏற்றி, நகர் உலா வரச் செய்தான். விட்டுசித்தர் உலாவிவரும் வீதிகள் யாவும் அலங்காரம் செய்யப்பட்டிருந்தன. 'வேதங்கள் ஓதி விரைந்து கிழியறுத்த பட்டர்பிரான் வந்தார்' என்னும் வாழ்த்தொலிகள் முழங்க விட்டுசித்தர் வீதிகள்தோறும் உலாவந்த விழா சீரிய முறையில் நடைபெற்றது.

அங்ஙனம் உலாவருதல் நிழ்ந்தகாலத்து, பரமபதத்தின் தலைவனாக விளங்கும் உலக ரட்சகரான திருமாலானவர் அயன், அரன், இந்திரன் முதலியோர் புடைசூழக் கருடன் மீது இவர்ந்து வந்து, விட்டுசித்தருக்கும் அரசருக்கும் காட்சியளித்தார்.

முதலும் ஈறும் இல்லாத முதற்பொருள் ஆகியவரும், அமரர்கள் அதிபதியும், உயர்வுற உயர்நலம் உடையவரும், பரமபதத்தில் சித்தரும் முத்தரும் சேவிக்க விளங்கும் பரம்பொருள் ஆனவரும் பீதாம்பரதாரியுமாகிய பரந்தாமனது எழிலைக் கண்ணுற்ற விட்டுசித்தர் என்னும் நாமம் கொண்ட பட்டர்பிரான், அன்பின் மிகுதியினால், இறைவன் எழில்நிலை பெற்றிருக்கும் வகையில் பல்லாண்டு பாடி வாழ்த்துவாராயினார்.

மன்னர் அரசனிடமும் செல்வநம்பியிடமும் விடைபெற்றுக்கொண்டு, வில்லிபுத்தூரை அடைந்த விட்டுசித்தர் கிழியறுத்துக் கொணர்ந்த பொன்னைக் கொண்டு வடபெருங்கோயிலைப் புதுப்பித்து அதனை அங்குள்ள திருமாலுக்கே ஆக்கினார். பின்பு கண்ணனது திருஅவதாரச் சிறப்பினை நாற்பத்துநான்கு திருமொழிகளாகப் பாடினார். இவற்றின் மொத்தப் பாசுரங்கள் நானூற்று அறுபத்தொன்று ஆகும். திருப்பல்லாண்டின் பாசுரங்கள் பன்னிரண்டு ஆகும். ஆக விட்டுவித்தரால் பாடப்பட்ட பாசுரங்களின் எண்ணிக்கை நானூற்று எழுபத்து மூன்று ஆகும். இவருடைய பாசுரங்கள் 'பெருயாழ்வார் திருமொழி' என்று வழங்கப்பட்டு, நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தத்தில் முதற்கண் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

விட்டுசித்தர் திருமலைப் பல்லாண்டு பாடி வாழ்த்தியமையால், 'பெரியாழ்வார்' என்று இவரை வைணவப் பெரியார்கள் கூறலாயினர்.

நீராட்டம்

(யசோதை கண்ணனை நீராட வரும்படி அழைத்தல்)

அறுசீர்க் கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

1. பாடல்

வெண்ணெய் யளைந்த குணுங்கும்
விளையாடு புழுதியும் கொண்டு
திண்ணென இவ்விரா வுன்னைத்
தேய்த்துக் கிடக்க நா னொட்டேன்
எண்ணெய் புளிப்பழங் கொண்டிங்கு
கெத்தனை போதும் இருந்தேன்,
நண்ண லரிய பிரானே!
நாரணா! நீராட வாராய்.

பதப்பிரிப்பு

வெண்ணெய் அளைந்த குணுங்கும்
விளையாடு புழுதியும் கொண்டு
திண்ணென இவ் இரா உன்னை
தேய்த்துக் கிடக்க நான் ஓட்டேன்
எண்ணெய் புளிப்பழம் கொண்டு இங்கு
எத்தனை போதும் இருந்தேன்
நண்ணல் அரிய பிரானே
நாரணா நீராடவாராய்.

கொண்டு கூட்டு

வெண்ணெய் அளைந்த குணுங்கும்
விளையாடு புழுதியும் கொண்டு
இவ் விரா திண்ணென உன்னை
தேய்த்துக் கிடக்க நான் ஓட்டேன்.
எண்ணெய் புளிப்பழம் கொண்டு இங்கு
எத்தனை போதும் இருந்தேன்.
நண்ணல் அரிய பிரானே
நாரணா நீராடவாராய்.

பதவுரை

வெண்ணெய் அளைந்த குணுங்கும் - வெண்ணெய்யை அளைந்ததனால் உடலில் ஏற்பட்ட மொச்சை மணமும்; விளையாடு புழுதியும் கொண்டு - விளையாடியதனால் உடலிலே படிந்த புழுதியோடு; இவ் இரா - இன்றைய இரவிலே; திண்ணென தேய்த்துக் கிடக்க - உடம்பை படுக்கையில் தேய்த்துக் கொண்டு தூங்க; நான் ஓட்டேன் - நான் சம்மதிக்கமாட்டேன்; எண்ணெய் புளிப்பழம் கொண்டு - (உடலைத் தேய்ப்பதற்கு) எண்ணெய்யும் புளிப்பழமும் தயாராக வைத்துக்கொண்டு; இங்கு எத்தனை போதும் இருந்தேன் - இங்கு (உன் வருகைக்காக) எவ்வளவு நேரமாக காத்துக்கொண்டிருக்கின்றேன்; நண்ணல் அரிய பிரானே - எவராலும் நெருங்குவதற்கு அரிய பெருமானே; நாரணா நீ நீராட வாராய் - நாராயணனே நீ நீராடுவதற்கு வருவாயாக!

தெளிவுரை

வெண்ணெயை அளைந்ததனால் உண்டான மொச்சை நாற்றத் தையும் விளையாடுவதனால் ஏற்படும் புழுதியையும் உடம்பில் கொண்டிருந்து, அதனால் இன்றைய இரவில் உடம்பைப் படுக்கையில் தேய்த்துக்கொண்டு படுக்கும்படி விட நான் உறுதியாகச் சம்மதிக்கமாட்டேன். தேய்த்துக் கொள்வதற்கு வேண்டிய எண்ணெயையும் புளிப்பழத்தையும் தயாராக வைத்துக் கொண்டு இங்கே நான் எவ்வளவு நேரமாக உன் வருகையை எதிர்பார்த்து இருக்கிறேன்? ஒருவராலும் தம் முயற்சியினால் கிட்டுவதற்கு அரிய பெருமானே, நாராயணனே! நீராடுவதற்கு நீ வரவேண்டும்.

சிறப்புரை

வெண்ணெய்த் தாழிக்குள்ளே தன்னுடைய கை எட்டுமளவும் நீட்டி வெண்ணெயை எடுத்ததனால் அவ்வெண்ணெய் பட்டு மொச்சை நாற்றம் வீசும்; அத்துடன் விளையாடப் போனால் புழுதியும் படியும்; இவ்விரண்டும் உடம்பில் இருந்தால் தினவு ஏற்படும். ஆகையால் யசோதைப் பிராட்டி கண்ணனைப் பார்த்து, குணுங்கும் புழுதியும் உடம்பிற் கிடத்தலால் தினவெடுத்துப் படுக்கையில் உடம்பைத் தேய்த்துக் கொண்டு படுத்திருக்கும்படி உன்னை நான் விடமாட்டேன். ஆகையால் நீ எண்ணெய் தேய்த்து நீராடும்படி வேண்டிய எண்ணெயையும், அதைப் போக்கும் புளிப்பழத்தையும் சேர்த்து வெகு நாழிகையாக உன் வரவிற்குக்

காத்திருக்கிறேன்; நீ திருமஞ்சனம் ஆட வரவேண்டும் என்றழைக்கிறாள்.

புளிப்பழம் - எண்ணெய்ப்பசைபோகப் பயன்படுத்தும் புளிப்புச் சுவையுடைய ஒரு பழத்தைப் பயன்படுத்துவர். சிகைக்காயைக் குறிக்கும் என்றும் சொல்வர்.

2. பாடல்

கன்றுக ளோடச் செவியில்
கட்டெறும்பு பிடித்திட்டால்
தென்றிக் கெடுமாகில் வெண்ணெய்
திரட்டி விழுங்குமா காண்பன்
நின்ற மராமரம் சாய்த்தாய்!
நீ பிறந்ததிருவோணம்
இன்று நீ நீராட வேண்டும்
எம்பிரான்! ஓடாதே வாராய்.

பதப்பிரிப்பு

கன்றுகள் ஓட செவியில்
கட்டெறும்பு பிடித்திட்டால்
தென்றி கெடும் ஆகில் வெண்ணெய்
திரட்டி விழுங்குமா காண்பன்
நின்ற மராமரம் சாய்த்தாய்
நீ பிறந்த திருவோணம்
இன்று நீ நீராட வேண்டும்
எம்பிரான் ஓடாதே வாராய்.

கொண்டு கூட்டு

மேற்கண்டவாறு (பாடல் பிரிப்பு) கொண்டு கூட்டுக.

பதவுரை

கன்றுகள் ஓட - பசுக்கன்றுகள் ஓடித் திரிகையில்; செவியில் கட்டெறும்பு பிடித்து இட்டால் - கட்டெறும்புகளைப் பிடித்து அவைகளின் காதுகளில் விடுவாய்; தென்றி கெடும் ஆகின - இதனால் அக்கன்றுகள் எல்லாம் சிதறி ஓடும்; வெண்ணெய் திரட்டி விழுங்கும் மா காண்பன் - எனவே வெண்ணெய்யைத் திரட்டி விழுங்குவதற்கு கிடைக்காதல்லவா?; நின்ற மரா மரம் சாய்த்தாய் - உயர்ந்த பெரிய மராமரங்களை அம்பால் எய்து

வீழ்த்தினாய்; இன்று நீ பிறந்த திருவோணம் - இன்று நீ பிறந்த திருவோணமாகும் (பிறந்த நட்சத்திரம்); நீ நீராட வரவேண்டும் - (ஆதலால்) நீ நீராட வரவேண்டும்; எம்பிரான் ஓடாதே வாராய் - எமது தலைவனே நீ ஓடிவிடாமல் நீராட வரவேண்டும்.

தெளிவுரை

ஏழு மராமரங்களை அம்பெய்து சாய்த்தவனே! பசுவின் கன்றுகள் வெருண்டோடும் படி அவற்றின் காதுகளில் கட்டெறும்பைப் பிடித்து நீ போடுகிறாய். அதனால் அவை சிதறி ஓடிவிடுகின்றன. எனவே வெண்ணெயைத் திரட்டி நீ விழுங்குவதற்குக் கிடைக்காதல்லவா? இன்று நீ பிறந்த திருவோணமாகும். ஆகையால் நீ நீராட வேண்டும். எமது தலைவனே நீ ஓடிவிடாமல் வரவேண்டும்.

சிறப்புரை

கன்று உண்டானால் பால் கறக்கலாம். பால் உண்டானால் வெண்ணெய் உண்டாகும். உனக்கு வெண்ணெய் வேண்டுமென்றால் கன்று அவசியம் வேண்டும். ஆகவே அவற்றின் காதுகளில் கட்டெறும்பைப் பிடித்துப் போட்டு ஓடும்படி செய்யாதே என்கிறாள்.

கண்ணன் பற்றிய புராணக்கதை (மராமரம் வீழ்த்திய கதை)

கண்ணன் குழந்தையாக இருந்து செய்த குறும்புகளை தாங்க முடியாத யசோதை அவனை உரலோடு சேர்த்து கட்டி விட்டாள். அப்போது கண்ணன் அவ்வுரலை இழுத்துக் கொண்டு இரு மருத மரங்களில் மோதி அவற்றை வேரோடு விழச் செய்தான். சபிக்கப்பட்ட அம்மரங்கள் பின்னர் குபேரனின் மைந்தர்களாக சாபம் நீங்கப் பெற்றனர்.

3. பாடல்

பேய்ச்சி முலை யுண்ணக் கண்டு

பின்னையும் நில்லாதென் னெஞ்சம்

ஆய்ச்சிய ரெல்லாருங் கூடி

அழைக்கவும் நான் முலை தந்தேன்

காய்ச்சின நீரொடு நெல்லி

கடாரத்தில் பூரித்து வைத்தேன்,

வாய்த்த புகழ்மணி வண்ணா!

மஞ்சன மாடநீவாராய்.

பதப்பிரிப்பு

பேய்ச்சி முலை உண்ண கண்டு
பின்னையும் நில்லாது என் நெஞ்சம்
ஆய்ச்சியர் எல்லாரும் கூடி
அழைக்கவும் நான் முலை தந்தேன்
காய்ச்சின நீரொடு நெல்லி
கடாரத்தில் பூரித்து வைத்தேன்
வாய்த்த புகழ் மணி வண்ணா!
மஞ்சனம் ஆட நீ வாராய்.

கொண்டு கூட்டு

பேய்ச்சி முலை உண்ண கண்டு
பின்னையும் என் நெஞ்சம் நில்லாது
ஆய்ச்சியர் எல்லோரும் கூடி
அழைக்கவும் நான் முலை தந்தேன்
நெல்லியொடு காய்ச்சின நீர்
கடாரத்தில் பூரித்து வைத்தேன்
புகழ் வாய்ந்த மணி வண்ணா
மஞ்சனம் ஆட நீ வாராய்.

பதவுரை

பேய்ச்சி முலை உண்ண கண்டு - பேய்ச்சியாகிய பூதனையின் முலையிலே பாலோடு சேர்த்து அவளது உயிரைக் குடித்ததைப் பார்த்து; பின்னையும் - பின்னரும்; என் நெஞ்சம் நில்லாது - என் மனம் தாங்கமாட்டாமல்; ஆய்ச்சியர் எல்லோரும் கூடி அழைக்கவும் - இடையர் சேரியில் உள்ள பெண்கள் எல்லோரும் ஒன்று கூடி பதறி கதறி என்னை அழைக்கவும்; நான் முலை தந்தேன் - நான் உனக்கு முலைப் பாலூட்டினேன்; நெல்லியொடு காய்ச்சின நீர் - நெல்லியை நீரில் இட்டு காய்ச்சிய கொதித்த நீரினை; கடாரத்தில் பூரித்து வைத்தேன் - பெரிய பாத்திரத்தில் நிறைத்து வைத்திருக்கின்றேன்; புகழ் வாய்ந்த மணிவண்ணா - புகழ் வாய்ந்த அழகிய நீல நிறத்தவனே; மஞ்சனம் ஆட நீ வாராய் - மஞ்சன நீராட வருவாயாக!

தெளிவுரை

நீ பூதனையின் உயிரைப் பாலோடு குடித்ததைப் பார்த்த பின்பும் நான் பயந்து ஓடாமல் என் மனம் கேளாமல் ஆய்ச்சியர் எல்லாம்

கூடிக் கதறி என்னை அழைக்கவும் உன்னிடம் அன்பு கொண்ட நான் பால் கொடுத்தேன். நெல்லிக்காயை நீரில் இட்டுக் காய்ச்சி பெரிய பாத்திரத்தில் நிரப்பி வைத்திருக்கிறேன். புகழ் வாய்ந்த மணிவண்ணா நீ நீராட வரவேண்டும் என்று அழைக்கிறாள்.

கடாரம் - பெரிய பாத்திரம்; பூரித்து வைத்தேன் - நிரப்பி வைத்தேன். நெல்லிக்காயைத் தண்ணீரில் இட்டுக் குளித்தல் பழங்கால வழக்கமாகும்.

கண்ணன் பற்றிய புராணக்கதை (வஞ்சகப் பேய்மகள் துஞ்ச)

குழந்தைப் பருவத்து கிருஷ்ணனைக் கொல்வதற்காக மாயத் தன்மைகள் நிறைந்த பூதனை என்னும் அரக்கியை கம்சன் ஏவி விட்டான். பூதனை அழகியதொரு பெண்ணாக உருவெடுத்து வந்து கண்ணனுக்கு முலைப்பால் கொடுக்க முயன்றாள். அப்போது கண்ணன் பால் குடிப்பதற்காக அவள் முலையில் வாய் வைத்து பாலோடு சேர்த்து அவள் உயிரையும் குடித்து விட்டான்.

4. பாடல்

கஞ்சன் புணர்ப்பினில் வந்த
கடிய சகட முதைத்து,
வஞ்சகப் பேய்மகள் துஞ்ச
வாய்முலை வைத்த பிரானே
மஞ்சளும் செங்கழு நீரின்
வாசிகை யும்நாறு சாந்தும்,
அஞ்சன மும்கொண்டு வைத்தேன்
அழகனே! நீராட வாராய்.

பதப்பிரிப்பு

கஞ்சன் புணர்ப்பினில் வந்த
கடிய சகடம் உதைத்து
வஞ்சக பேய்மகள் துஞ்ச
வாய் முலை வைத்த பிரானே
மஞ்சளும் செழுங்கழு நீரின்
வாசிகையும் நாறு சாந்தும்
அஞ்சனமும் கொண்டு வைத்தேன்
அழகனே! நீராட வாராய்.

கொண்டு கூட்டு

மேற்கண்டவாறு (பாடல் பிரிப்பு) கொண்டு கூட்டுக.

பதவுரை

கஞ்சன் புணர்ப்பினில் வந்த - கம்சனுடைய ஏவலால் வந்த; கடிய சகடம் உதைத்து - கொடிய சகடாசுரனை உதைத்துக் கொண்டு; வஞ்சக பேய்மகள் துஞ்ச - வஞ்சக எண்ணத்தோடு உன்னைக் கொல்ல வந்த பூதனையை அழிக்க; வாய் முலை வைத்த பிரானே - அவளது முலையிலே வாய்வைத்து பாலோடு உயிரையும் குடித்த எங்கள் தலைவனே!; மஞ்சளும் செங்கமுநீரின் வாசிகையும் - (மேனியின் நிறத்துக்கான) மஞ்சளையும் (நீராடிய பின் சாத்திக்கொள்ள) செங்கமுநீர் மாலையையும்; நாறு சாந்தும் - வாசனை பொருந்திய சந்தனத்தையும்; அஞ்சனமும் - (கண்ணுக்கு தீட்ட) மையும்; கொண்டு வைத்தேன் - கொண்டு வந்து வைத்திருக்கின்றேன்; அழகனே நீராடவாராய் - அழகிய கண்ணா! நீராட வரவேண்டும்.

வதளிவுரை

கம்சனுடைய ஏவலால் வந்த சகடாசுரனை உதைத்துக் கொண்டும், பூதனையை அழித்தும், எங்களைக் காத்து உதவி செய்தவனே! உன் மேனி நிறம் பெறும்படி சாத்துதற்குரிய மஞ்சளையும், நீராடிய பின் சாத்திக் கொள்ள வேண்டிய செங்கமுநீர் மாலையையும், வாசனை வீசும் சந்தனத்தையும் கண்களில் இடும் மையையும் கொண்டு வந்து வைத்திருக்கிறேன். அழகனே! நீ நீராட வர வேண்டும்.

கண்ணன் பற்றிய புராணக்கதை (கஞ்சன் புணர்ப்பினில் வந்த கடிய சகடம் உதைத்து)

கண்ணன் குழந்தையாக இருந்த பொழுது கம்சன் சகடாசுரன் என்னும் அசுரனை கண்ணனைக் கொல்லும் படி ஏவினான். அவ்வசுரன் கண்ணனைக் கொல்லவந்த போது கண்ணன் அவனை காலால் உதைத்துக் கொன்றான்.

புணர்ப்பு - கபடமான ஆலோசனை; வாசிகை - மாலை; சாந்து - சந்தனம்; அஞ்சனம் - மை.

5. பாடல்

அப்பம் கலந்தசிறு றுண்டி
அக்காரம் பாலில் கலந்து,
சொப்பட நான் சுட்டு வைத்தேன்
தின்ன லுறுதியேல் நம்பி!
செப்பிள மென்முலை யார்கள்
சிறுபுறம் பேசிச் சிரிப்பர்,
சொப்பட நீராட வேண்டும்,
சோத்தம் பிரான் இங்கே வாராய்.

பத்பிரிப்பு

அப்பம் கலந்த சிற்றுண்டி
அக்காரம் பாலில் கலந்து
சொப்பட நான் சுட்டு வைத்தேன்.
தின்னல் உறுதிஏல் நம்பி
செப்பு இளம் மென் முலையார்கள்
சிறுபுறம் பேசி சிரிப்பர்
சொப்பட நீராட வேண்டும்.
சோத்தம் பிரான் இங்கே வாராய்.

கொண்டு கூட்டு

இறுதி இரண்டு அடிகளையும் “சோத்தம்பிரான் சொப்பட நீராட வேண்டும் இங்கே வாராய்” எனக் கொண்டு கூட்டுக.

பதவுரை

அப்பம் கலந்த சிற்றுண்டி அக்காரம் பாலில் கலந்து - பாலில் வெல்லத்தைக் கலந்து செய்த அப்பத்தையும் மற்றும் சிற்றுண்டி களையும்; சொப்பட நான் சுட்டுவைத்தேன் - நன்றாக நான் உனக்கு சுட்டு வைத்திருக்கின்றேன்; தின்னல் உறுதியேல்; நம்பி! - நம்பியே! நீ அவற்றை உண்ண விரும்பினால்; சொப்பட நீராட வேண்டும் - நீ நன்றாக நீராட வேண்டும்; செப்பு இளமென் முலையார்கள் - செப்புக் கிண்ணம் போன்ற இளம் கொங்கைகளை உடைய இடையர் குலப் பெண்கள்; சிறுபுறம் பேசிச் சிரிப்பர் - (நீ நீராடாமல் இருப்பதைக் குறித்து) மறைவில் உன்னைப் பற்றிச் சொல்லிப் பரிகாசம் சொல்லிச் சிரிப்பார்கள்; சோத்தம் பிரான் - கண்ணா! உன்னை வேண்டுகின்றேன்; இங்கே வாராய் - நீ இங்கே வருவாயாக!

தெளிவுரை

கண்ணா! இவ்வூர்ப் பெண்கள் (நீ நீராடமல் இருப்பதைக் குறித்து) மறைவில் உன்னைப் பற்றிச் சொல்லிப் பரிசாசம் செய்து சிரிப்பார்கள். மேலும் பாலில் வெல்லத்தைக் கலந்து செய்த அப்பத்தையும் மற்ற சிற்றுண்டிகளையும் நன்றாக நான் உனக்குச்சுட்டு வைத்திருக்கிறேன். நீ அவற்றை உண்ண விரும்பினால் நன்றாக நீராட வேண்டும். தலைவனே உன்னை வணங்குகிறேன். நீராட நீ வருவாயாக.

செப்பு - பொற்கலசம்; அக்காரம் - வெல்லம்; சொப்பட - நன்றாக; சோத்தம் - வணங்குகிறேன்.

6. பாடல்

எண்ணெய்க் குடத்தை யுருட்டி
இளம்பிள்ளை கிள்ளி யெழுப்பிக்
கண்ணைப் புரட்டி விழித்துக்
கழகண்டு செய்யும் பிரானே!
உண்ணக் கணிகள் தருவேன்
ஒலிகட லோதநீர்போலே,
வண்ண மழகிய நம்பீ
மஞ்சனம் மாடநீ வாராய்.

பதப்பிரிப்பு

எண்ணெய் குடத்தை உருட்டி
இளம் பிள்ளை கிள்ளி எழுப்பி
கண்ணை புரட்டி விழித்து
கழகண்டு செய்யும் பிரானே
உண்ண கணிகள் தருவேன்
ஒலி கடல் ஒத நீர் போல
வண்ணம் அழகிய நம்பீ
மஞ்சனம் ஆட நீ வாராய்.

கொண்டு கூட்டு

மேற்கூறியவாறு (பாடல் பிரிப்பு) கொண்டு கூட்டுக.

பதவுரை

எண்ணெய் குடத்தை உருட்டி - நெய் இருந்த குடத்தை உருட்டிவிட்டும்;
இளம்பிள்ளை கிள்ளி எழுப்பி - தூங்குகின்ற குழந்தைகளின் உடலில்

கிள்ளி அவர்களை எழுப்பியும்; கண்ணைப் புரட்டி விழித்து - கண்களை புரட்டி விழித்து அப்பூச்சி காட்டியும்; கழகண்டு செய்யும் பிரானே - குறும்பு விளையாட்டுக்களைச் செய்யும் தலைவனே; உண்ண கணிகள் தருவன் - உனக்கு உண்பதற்கு சுவையான பழங்கள் தருவேன்; ஒலிகடல் ஓத நீர் போல - ஆர்ப்பரிக்கின்ற கடல் பெருக்கினைப் போல; அழகிய வண்ணம் நம்பீ - அழகிய நீல நிறம் பொருந்திய நற்குணங்களை உடையவனே; மஞ்சனம் ஆட நீ வாராய் - மஞ்சன நீராட நீ வருவாயாக!

தெளிவுரை

கண்ணா நீ (வீட்டிலுள்ளவர் வேறு வேலையாய் இருக்கும் போது) எண்ணெய்க் குடத்தை உருட்டுகிறாய். (அவர்கள் சிந்திய எண்ணெயை வழிப்பதும் துடைப்பதுமாய் இருக்கையில்) சிறு குழந்தைகளைக் கையினால் வெடுக்கென்று கிள்ளி அவர்களைத் தூக்கத்திலிருந்து எழுந்திருக்கும்படி செய்கிறாய். கண் இமையை மாற்றி அப்பூச்சி காட்டுகிறாய். இப்படிப் பல தீம்புகளைச் செய்கின்றவனே! நீ உண்ண நல்ல பழங்களைத் தருவேன். கடல் போன்ற நிறமுடையவனே நீராட நீ வரவேண்டும்.

7. பாடல்

கறந்தநற் பாலும் தயிரும்
கடைந்துறிமேல் வைத்த வெண்ணெய்,
பிறந்தது வேமுதலாகப்
பெற்றறியெனம்பி ரானே,
சிறந்தநற் றாயலர் தூற்றும்
என்பதனாற் பிறர் முன்னே,
மறந்துமுரையாட மாட்டேன்
மஞ்சன மாடநீ வாராய்.

பதப்பிரிப்பு

கறந்த நல் பாலும் தயிரும்
கடைந்து உறிமேல் வைத்த வெண்ணெய்
பிறந்தது முதலாக
பெற்று அறியேன் எம் பிரானே
சிறந்தநல் தாய் அலர் தூற்றும்
என்பதனால் பிறர் முன்னே
மறந்தும் உரையாடமாட்டேன்
மஞ்சனம் ஆட நீ வாராய்.

கொண்டு கூட்டு

மேற்கண்டவாறு (பாடல்பிரிப்பு) கொண்டு கூட்டுக.

பதவுரை

கறந்த நல் பாலும் தயிரும் - பசுவில் கறந்த பாலையும் தயிரையும்;
கடைந்து உறியேல் வைத்த வெண்ணெய் - கடைந்தெடுத்து உறியின்
மேல் வைக்கப்பட்ட வெண்ணெயையும்; பிறந்தது முதலாக பெற்று
அறியேன் பிரானே - நீ பிறந்த நாள் முதற்கொண்டு நான் அவற்றைக்
கண்டறியேன் பெருமானே!; சிறந்த நல்தாய் - சிறந்த உனது தாய் கூட
(பழிசொல்கின்றாளே என்று); அலர் தூற்றும் என்பதனால் - பிறர் பழி
கூறுவார்களே என்பதனால்; பிறர் முன்னே - மற்றவர்கள் எதிரே; மறந்தும்
உரையாடமாட்டேன் - மறந்தும் உன்னை குறைசொல்ல மாட்டேன்;
மஞ்சனம் ஆட நீ வாராய் - மஞ்சன நீராட வருவாயாக!

தனிவுரை

கண்ணா, கறந்த பாலையும் தயிரையும் வெண்ணெயையும் நீ
பிறந்த நாள் முதல் கண்டறியேன். (குற்றம் செய்தாலும் குழந்தை
யின் குற்றத்தை மறைக்கும் இயல்புள்ள) தாயும் பழிசொல்
கின்றாளே என்று மற்றவர்கள் சொல்வார்களே என்ற அச்சத்தினால்
மற்றவர்கள் எதிரே மறந்தும் உன்னைக் குறை சொல்ல மாட்டேன்.
நீ நீராட வரவேண்டும்.

அலர் - பழி

8. பாடல்

கன்றினை வாலோலை கடடிக்

கனிகளுதிர எறிந்து

பின் தொடர்ந் தோடியோர் பாம்பைப்

பிடித்துக் கொண்டாட்டினாய் போலும்,

நின் நிறத்தே னல்லேன் நம்பீ!

நீபிறந் ததிரு நன்னாள்

நன்றுநீ நீராட வேண்டும்;

நாரணா! ஓடாதே வாராய்.

பதப்பிரிப்பு

கன்றினை வால் ஓலை கட்டி
கனிகள் உதிர எறிந்து
பின் தொடர்ந்து ஓடி ஓர் பாம்பை
பிடித்துக் கொண்டு ஆட்டினாய் போலும்
நின் திறத்தேன் அல்லேன் நம்பீ
நீ பிறந்த திரு நல்நாள்
நன்று நீ நீராடவேண்டும்
நாரணா! ஓடாதே வாராய்.

கொண்டு கூட்டு

கன்றினை வால் ஓலை கட்டி
கனிகள் உதிர எறிந்து
ஓர் பாம்பை பின் தொடர்ந்து ஓடி
பிடித்துக் கொண்டு ஆட்டினாய் போலும்
நின் திறத்தேன் அல்லேன் நம்பீ!
நீ பிறந்த திரு நன்நாள்
நன்று நீராட வேண்டும்
நாரணா ஓடாதே வாராய்.

பதவுரை

கன்றினை வால் ஓலை கட்டி - கன்றுகளின் வாலிலே ஓலைகளைக் கட்டிவிட்டு; கனிகள் உதிர எறிந்து - கன்றாக வந்த அசுரனை எறிதடியாக்கி எறிந்த பழங்களை உதிர்த்து; ஓர் பாம்பை பின் தொடர்ந்து ஓடி - பாம்புருவில் வந்த காளிங்கன் என்ற அரக்கனைப் பின் தொடர்ந்து சென்று; பிடித்துக் கொண்டு ஆட்டினாய் போலும் - துரத்திப் பிடித்து ஆட்டிக் கொன்றாய்; நின் திறத்தேன் அல்லேன் நம்பி! - உன் திறமைகளை நான் அறியாமல் இருக்கின்றேனே நம்பி; நீ பிறந்த திருநல் நாள் - நீ பிறந்த நல்ல நாள் இன்று; நன்று நீராட வேண்டும் - (ஆதலால்) நீ நன்றாக நீராடவேண்டும்; நாரணா! ஓடாதே வாராய் - ஓடாமல் நீராட வா நாராயணனே!

தெளிவுரை

கண்ணன் கன்றுகள் துள்ளி ஓடுவதற்காக அவற்றின் வாலிலே ஓலைகளைக் கட்டி விடுகிறான். கன்றாக வந்த அசுரனை எறிதடியாகக் கொண்டு பழங்களை உதிர்த்தான். பின் காளியன்

என்ற பாம்பைப் பிடித்துக்கொண்டு ஆட்டினான். இப்படிப்பட்ட கண்ணனின் செயல்களைத் தான் அறிந்து கொள்ளவில்லை என்று யசோதை கூறுகிறாள்.

நீ பிறந்த நல்லநாள் இன்று. ஆதலால் நீ நன்றாக நீராட வேண்டும் நாராயணனே! ஓடாதே வருவாயாக.

சிறப்புரை

என்றும் குளிக்காதவர்களும் தாம் பிறந்த நாளில் எண்ணெய் தேய்த்துக் கொண்டு நன்னீராடுதல் (மங்கள் ஸ்நானம்) வழக்கமாதலால், அவனது பிறந்தநாளன்று நீராட வருமாறு அழைக்கிறாள் யசோதை.

கண்ணன் பற்றிய புராணக்கதை (பாம்பை பிடித்துக் கொண்டாட்டினாய்)

இடையர்கள் ஆற்றங்கரையிலே தங்கள் பசுக்களை மேயவிட்டுக் கொண்டிருக்கும் பொழுது ஐந்து தலைகளைக் கொண்டு நெருப்புச் சவாலையாக மூச்சு விடுகின்ற காளிங்கள் என்ற கொடிய பாம்பினை பிடித்து அதன் தலைகளில் நடனமாடினான்.

9. பாடல்

பூணித் தொழுவினில்புக்குப்
புழுதி யளைந்தபொன் மேனி,
காணப் பெரிது முகப்பன்
ஆகிலும் கண்டார் பழிப்பர்,
நாணெத்தனையும் லாதாய்
நப்பின்னை காணில் சிரிக்கும்
மாணிக்க மே என் மணியே!
மஞ்சன மாடநீ வாராய்.

பதப்பிரிப்பு

பூணி தொழுவினில் புக்கு
புழுதி அளைந்த பொன்மேனி
காண பெரிது முகப்பன்
ஆகிலும் கண்டார் பழிப்பர்
நாண் எத்தனையும் இலாதாய்
நப்பின்னை காணில் சிரிக்கும்
மாணிக்கமே! என் மணியே
மஞ்சனம் ஆட நீ வாராய்.

கொண்டு கூட்டு

மேற்கண்டவாறு (பாடல் பிரிப்பு) கொண்டு கூட்டுக.

பதவுரை

புணி தொழுவினில் புக்கு - மாடுகளைக் கட்டி வைக்கும் கொட்டிலுக்குச் சென்று; புழுதி அளைந்தபொன் மேனி காண - புழுதி அழுக்குப் படிந்த பொன் போன்ற உனது மேனியை பார்க்க; பெரிதும் உகப்பன் - நான் மிகவும் விருப்புக் கொள்வேன்; ஆகிலும் கண்டார் பழிப்பார் - ஆனாலும் உன்னைப் பார்த்தவர்கள் (இவள் பிள்ளை வளர்ப்பது அழகாயிருக்கிறது) என்னைப் பழிப்பார்கள்; நாண் எத்தனையும் இலாதாய் - சிறிதும் வெட்கம் இல்லாதவளே; நப்பின்னை காணிற் சிரிக்கும் - உன்னை (இக்கோலத்தில்) நப்பின்னை (கண்ணனின் மைத்துனி) கண்டால் சிரிப்பாள்; மாணிக்கமே - என் கரிய மாணிக்கமே; என் மணியே - என் மணி இரத்தினமே!; மஞ்சனம் ஆட நீ வாராய் - மஞ்சன நீராட நீ வருவாயாக.

தளியுரை

பசுக்களைக் கட்டி வைத்துள்ள கொட்டகையிலே புகுந்து புழுதி அளைகின்றாய். அதனால் அழுக்கேறிய உன் உடலைப் பார்க்க நான் விரும்புவேன். ஆனாலும் உன்னைப் பார்த்தவர்கள் (இவள் பிள்ளை வளர்ப்பது அழகாயிருக்கிறது) என்று என்னைப் பழிப்பார்கள். சிறிதும் வெட்கம் இல்லாதவளே! நீ இப்படி இருப்பதை நப்பின்னை பார்த்தால் சிரிப்பாள். என் கரிய மாணிக்கமே, மரகத ரத்தினமே! நீ நீராட வாராய்.

10. பாடல்

கார்மலி மேனி நிறத்துக்
கண்ணபிரானை யுகந்து
வார்மலி கொங்கை யசோதை
மஞ்சன மாட்டிய வாற்றை
பார்மலி தொல்புது வைக்கோன்
பட்டர்பிரான் சொன்ன பாடல்
சீர்மலி செந்தமிழ் வல்லார்
தீனினை யாதும் இலரே.

பதப்பிரிப்பு

கார்மலி நிறத்து
கண்ணபிராணை உகந்து
வார் மலி கொங்கை யசோதை
மஞ்சனம் ஆட்டிய ஆற்றை
பார் மலி தொல் புதுவை கோன்
பட்டர் பிரான் சொன்ன பாடல்
சீர் மலி செந்தமிழ் வல்லார்
தீவினை யாதும் இலரே.

கொண்டு கூட்டு

கார் மலி நிறத்து
கண்ண பிராணை
மலிவார் கொங்கை யசோதை உகந்து
மஞ்சனம் ஆட்டிய ஆற்றை
மலி பார் தொல் புதுவை கோன்
பட்டர் பிரான் சொன்ன
சீர் மலி செந்தமிழ் பாடல் வல்லார்
தீவினை யாதும் இலரே.

பதவுரை

கார் மலி நிறத்து - கரிய நிறத்து மேனியை உடைய; கண்ணபிராணை - நாராயணனை; மலி வார் கொங்கை யசோதை - இறுக்கமான கச்சையினை அணிந்த கொங்கைகளை உடைய யசோதை; உகந்து மஞ்சனம் ஆட்டிய ஆற்றை - விருப்பத்துடன் நீராட்டிய முறையினை; பார் மலி - பரந்த இவ்வுலகத்தினில்; தொல் புதுவை கோன் பட்டர் பிரான் - பண்டைய பெருமைக்குரிய புதுவையின் தலைவனாகிய விஷ்ணுபட்டர்; சொன்ன - பாடிய; சீர்மலி செந்தமிழ்ப் பாடல் - சிறப்புக்கள் நிறைந்த இச்செந்தமிழ்ப் பாடல்களை; வல்லார் - பாட வல்லவர்கள்; தீவினை யாதும் இலரே - தீவினைகள் எதுவும் இன்றி வாழ்வார்கள்.

தெளிவுரை

மேகத்தைவிடச் சிறந்த நிறமுடைய கண்ணனை யசோதை விரும்பி நீராட்டிய விதத்தைப் பழமையான வில்லிபுத்தூருக்குத் தலைவரான பெரியாழ்வார் அருளிச் செய்த செந்தமிழ்ப்

பாடல்களைப் பாடவல்லவர்கள் சிறிதும் பாவம் இல்லாதவராக வாழ்வார். இத்திருமொழியை திருமஞ்சன காலத்தில் சேவிப்பது சம்பிரதாயம்.

அரும்பதங்கள்

குணங்கு	- நாற்றம்/மொச்சை மணம்		
ஒட்டேன்	- சம்மதியேன்/உடன்படேன்		
பிரான்	- கண்ணபிரான்/தலைவன்		
எத்தனைபோது	- எவ்வளவு நேரம்		
மராமரம்	- பெரிய ஆச்சாமரம்		
திருவோணம்	- நட்சத்திர வகைகளில் ஒன்று		
பேய்ச்சி	- ஒருவகைப் பேய்		
ஆய்ச்சியர்	- இடையர் குலப் பெண்கள்		
கடாரம்	- பெரிய பாத்திரம்/சருவம்		
புணர்ப்பு	- வஞ்சனை/சூழ்ச்சி/மாயத்தன்மை		
நாறுசாந்து	- வாசனை மிகுந்த சந்தனம்		
அஞ்சணம்	- கண்ணுக்குப் பூசும் மை		
அக்காரம்	- வெல்லம்/சர்க்கரை		
கழகண்டு	- குறும்பு விளையாட்டு		
நம்பீ	- நற்குணம் நிறைந்தவன்		
அலர்தூற்றல்	- பழி சொல்லுதல்/வசை கூறுதல்		
புணித் தொழுவில்	- மாடு கடடும் தொழுவம்		
நப்பின்னை	- கண்ணனின் மைத்துனி		
கார்	- கருமை/கார்மேகம்		
நண்ணல்	- நெருங்குதல்	தென்றி	- சிதறி
பின்னையும்	- பின்னரும்	காய்ச்சின நீர்	- வெந்நீர்
மஞ்சனம்	- நீராடுதல்	சகடம்	- சகடாசுரன்
வாசிகை	- மாலை	சொப்பட	- சுவைபட
சோத்தம்	- தோத்திரம்	சிறுபுறம்	- புறம் சொல்லல்
ஓதம்	- கடல் பெருக்கு	நற்றாய்	- பெற்றதாய்

உறி	- அடுக்கு	உகப்பன்	- மகிழ்வன்
உகந்து	- விரும்பி	வார்	- மார்புக் கச்சை
மலிபார்	- பரந்த உலகு		

பயிற்சி வினாக்கள்

1. இப்பாடற் பகுதிகளினூடாக வெளிப்படும் கண்ணனின் குறும்புத்தனங்கள் யாவை?
2. யசோதை கண்ணனை நீராட அழைப்பதில் அவள் கையாளும் உபாயங்கள் எவை?
3. பெரியாழ்வார் கண்ணன்மீது கொண்ட பக்தி வெளிப்படுமாற்றினை விளக்குக.
4. இப்பாடல்களினூடாக யசோதையின் தாய்மை உணர்வு வெளிப்படுமாற்றை விளக்கிக் காட்டுக.
5. கண்ணனின் தோற்றச் சிறப்பினை பெரியாழ்வார் சித்தரிக்குமாற்றை விளக்குக.
6. இப்பாடல்களினூடாக வெளிப்படுத்தப்படும் பல்லவர்கால இலக்கியப் பண்புகளை குறிப்பிடுக.
7. இப்பாடல்களில் இடம்பெறும் எச்சங்களை எடுத்துக்காட்டி முற்றுப் பெறுமாற்றையும் விளக்குக.
8. இப்பாடல்களில் இடம்பெறும் தொகைநிலைத் தொடர்களை எடுத்துக்காட்டுக.
9. கண்ணனின் பெருமைகள் இப்பாடலினூடாக வெளிப்படுத்தப்படுமாற்றை விளக்குக.

தனிப்பாடல் திரட்டு

கம்பர்

‘கம்பன் பிறந்த தமிழ்நாடு’ என்று தமிழ் நாட்டிற்குப் பெருமை தந்த புலவராகப் பாரதியாரால் பாராட்டப் பெற்றவர் கம்பர். தமிழிலக்கிய வானில் பேரொளி வீசும் கவிஞர் அவர். காளி பூசை செய்யும் எளிய குடும்பத்தில் பிறந்த இவர், உலகத்துச் சிறந்த கவிஞர்களுள் ஒருவராக மதிக்கப்படுகிறார். சிறுவராக இருந்தபோது ஒரு கம்பங் கொல்லையைக் காவல் புரிந்த காரணத்தால் கம்பர் என்று பெயர் பெற்றதாகக் கூறுவர். காளிகோயிலில் ஒரு கம்பத்தின் அருகே கண்டெடுக்கப்பட்டதால் அந்தப் பெயர் வந்தது என்றும் கூறுவர். காஞ்சி நகரத்தில் உள்ள சிவனாகிய ஏகம்பனை வழிபடும் குடும்பத்தில் பிறந்ததனால் அந்தப் பெயர் அமைந்தது என்று கூறுவரும் உளர். அவரை இளமையில் ஆதரித்து வளர்த்த வள்ளல் சடையப்பரை என்றும் மறவாமல் போற்றினார் கம்பர். தாம் இயற்றிய இராமாயணத்துள் ஆயிரம் பாட்டுக்கு ஒரு முறை சடையப்பரின் புகழையும் பண்பையும் பெருமையையும் உவமையாக அமைத்துப் பாடியுள்ளார். இராமன் இராவணனை வென்று நாட்டுக்குத் திரும்பி முடிசூட்டிக் கொண்ட விழாவை வருணித்த கம்பர், வசிட்ட முனிவர் இராமனுக்கு முடிசூட்டினார் என்ற அளவில் கூறி நிற்கவில்லை. உழுது விளைத்து நாட்டைக் காக்கும் உழவர் பெருமக்க ளாகிய குடிகள் தொழுது முடியை எடுத்துத் தர அதை அவர்களிட மிருந்து வாங்கி வசிட்டன் சூட்டினான் என்று விளக்கப் புகுந்து, வெண்ணெய் நல்லூரின் வள்ளல் சடையப்பரின் மரபினராகிய உழவர் குடும்பத்தார் முடியை எடுத்துக் கொடுக்க வசிட்டன் வாங்கிச் சூட்டினான் என்று புகழ்ந்தார். இவ்வாறு அவர் தம் நன்றியறிதலைப் புலப்படுத்தி யுள்ளார்.

கம்பருடைய காலத்தை ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு எனச் சிலரும் பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டு எனப் பலரும் கூறுவர். குலோத்துங்கனிடம்

அவர் பெற்றிருந்த மதிப்பைவிட மக்களிடம் அவர் பெற்றிருந்த மதிப்பு பெரிது. தம் கலையாற்றலில் பெரு நம்பிக்கை கொண்டிருந்த அவருடைய நெஞ்சம், நாட்டை ஆளும் ஒரு மன்னின் விருப்பு வெறுப்பு களுக்குக் கட்டுபட்டு அடங்கிச் செல்ல முடியவில்லை. அதனால் அரசனோடு கருத்து வேறுபாடு கொள்ள நேர்ந்தபோது “உன்னை அன்றிக் கவிஞர்க்கு வேறு இடமே இல்லையோ” என்று சினந்து கூறி அரசவையை விட்டு வெளியேறியதாகக் கதை கூறும். அப்பாடல் இது,

“மன்னவனும் நீயோ வளநாடும் உன்னதோ?

உன்னை அறிந் தோதமிழை ஒதினேன்? - என்னை

விரைந்தேற்றுக் கொள்ளாத வேந்துண்டோ? உண்டோ

குரங்கு ஏற்றுக் கொள்ளாத கொம்பு.”

கம்பருடைய மகனான அம்பிகாபதிக்கும் அரசன் மகனான அமராவதிக்கும் காதல் ஏற்பட்டபோது அரசன் அதைத் தடுக்க முயன்றான். அரசன் கம்பர் மேல் அதன் காரணமாகவும் காழ்ப்புக் கொண்டான். அம்பிகாபதியின் வாழ்வு முடிந்தபோது மகனை இழந்த கம்பர் பெருந்துயருற்றார். அவரது இராமாயணத்தில், இராமன் காட்டிற்குப் பிரிய நேர்ந்தபோது தசரதன் உற்ற துயரத்திலும் இந்திரசித்துக்காக அவன் தந்தை இராவணன் அடைந்த துயரத்திலும் கம்பரின் துயரம் புலப்படுகிறது என்று கூறுவர். மகனை இழந்த கம்பர் சோழ நாட்டை விட்டுப் பாண்டி நாட்டில் நாட்டரசன் கோட்டைக்குச் சென்று காலமானார் என்று சொல்லப்படுகிறது. அங்கே அவருடைய சமாதி கோயிலாகப் போற்றப்படுகிறது.

உழவரின் தொழிலையும் பண்பையும் சிறப்பித்து ‘ஏர் எழுபது’, ‘திருக்கை வழக்கம்’ ஆகிய நூல்களைக் கம்பர் இயற்றினார். கலைமகளைப் போற்றி அவர் பாடிய நூல் சரசுவதி அந்தாதி. அவர் நம்மாழ்வாரிடத்துப் பூண்ட பக்தியின் சிறப்பு, ‘சடகோபர் அந்தாதி’ என்ற அவர் நூலால் விளங்குகிறது. ‘கடன் பட்டார் நெஞ்சம்போல் கலங்கினான் இலங்கை வேந்தன்’ என்பது நாட்டில் ஒரு பழமொழி போல் வழங்குகிறது. அவ்வாறு கம்பர் பெயரால் தனிப் பாடல்களாக உள்ளவை சில; கம்பராமாயணத்தில் பிற்காலத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள பாட்டுக்கள் பல. எது எவ்வாறாயினும் கம்பர் பெருங்கவிஞர் என்பது நாட்டு மக்கள் அனைவரும் உணர்ந்த ஒரு கருத்தாக நிலவியது. ‘கல்வியிற் பெரியர் கம்பர்’, ‘கம்பன் வீட்டுக் கட்டுத்தறியும் கவிபாடும்’ என்னும் பழமொழிகள் அதற்கு தக்க சான்றுகள் ஆகும்.

சோழன் தன் நாட்டைவிட்டுச் செல்ல வேண்டும் என்று கம்பரை நோக்கிச் சொல்லப் பாடியது

1. பாடல்

மன்னவனும் நீயோ? வளநாடும் உன்னதோ?

உன்னை அறிந்தோ தமிழை ஒதினேன்? - என்னை விரைந்தேற்றுக் கொள்ளாத வேந்துண்டோ? வுண்டோ குரங்கேற்றுக் கொள்ளாத கொம்பு.

தெளிவுரை

இப்பரந்துபட்ட இவ்வலகத்தில் அரசன் என்பவன் நீ ஒருவன் மட்டுமோ? வளப்பம் மிகுந்த நாடு என்பது உன் நாடு மட்டுமோ? உன்னை அறிந்தபின்புதான் தமிழை நான்கற்றேனோ? குரங்கானது தாவி வரும்போது அதனைத் தாங்கிக் கொள்ளாத மரக்கிளை உண்டோ? அதைப் போலவே என்னை விரைவிலே ஏற்றுக் கொண்டு பாராட்டாத மன்னனும் இருக்கின்றானோ? இல்லை என்பதாம்.

பயிற்சி வினாக்கள்

1. கம்பனின் புலமைச் செருக்கு வெளிப்படுமாற்றை விளக்குக.
2. இப்பாடலில் வெளிப்படும் உணர்ச்சிகள் யாவை?
3. இச்செய்யுளில் “குரங்கு ஏற்றுக்கொள்ளாத கொம்பு” என்னும் தொடரின் பொருத்தப்பாட்டினை விளக்குக.
4. இப்பாடலினூடாக சோழர்காலப் புலவர்களின் சிறப்புக்கள் வெளிப்படுமாற்றை விளக்குக.
5. இப்பாடலில் ஓகாரம், உம் ஆசிய இடைச்சொற்கள் எவ்வெப் பொருளில் இடம்பெற்றுள்ளன?

காளமேகப் புலவர்

“ஆசுகவியால் அகில உலகு எங்கும் வீசுபுகழ் காளமேகம்” என்று இரட்டைப் புலவர்களின் பாராட்டைப் பெற்றவர் காளமேகப் புலவர். வரதர் என்பது இவரது இயற்பெயர். இவர் பதினநான்காம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலும் பதினைந்தாம் நூற்றாண்டின் முதற்பகுதியிலும் வாழ்ந்தவர் என்பர். நந்திபுரம் இவர் பிறந்த ஊராகும்.

வைணவ சமயத்தைச் சார்ந்தவராகிய வரதர் சைவ சமயத்த வரும் அழகிலும், இசையிலும் பண்பிலும் சிறந்தவருமாகிய மோகனாங்கி அம்மையாரை மணந்தார். தாமும் சைவராக மாறினார். திருவானைக்கா என்னும் திருத்தலத்தில் குடிகொண்டிருக்கும் சம்புநாதர் மீது திருவானைக்கா உலா பாடியுள்ளார்.

காளமேகப் புலவர் பாடியுள்ள எண்ணற்ற தனிப்பாடல்களில் பல்வேறு சுவையான மெய்ப்பாடுகளைப் புலப்படுத்தும் கருத்துக்கள் சிறக்கின்றன. சரசுவதிமாலை, பரப்பிரம்ம விளக்கம் போன்ற வேறு நூல்களையும் அவர் இயற்றியுள்ளார். “சென்ற தலைமுறை வரையில் காளமேகப் புலவர் வரலாற்றைப் போல் சுவை பயக்கின்ற சரித்திரம் தமிழ் மக்களுக்கு வேறு இருந்த தில்லை. இவர் பாடிய சிலேடைப் பாடல்கள், சமுத்திகள், சித்திர கவிகள் எண்ணிறந்தன. இவை யாவும் அறிவுடைய மக்களுக்கு ஓரளவு படிப்புக் குறைந்தவர்களுக்கு கூட பெருவிருந்தாக இருந்து வந்திருக்கின்றன” என்று பாராட்டியுள்ளார் மு. அருணாசலம்.

தேங்காய்க்கும் நாய்க்கும்

2. பாடல்

ஓடும் இருக்கும் அதனுள்வாய் வெளுத்திருக்கும்
நாடுங் குலைதனக்கு நாணாது - சேடியே
தீங்கானது இல்லாத் திருமலைரா யன்வரையில்
தேங்காயும் நாயுமெனச் செப்பு.

தெளிவுரை

வேலைக்காரப் பெண்ணே! தீமையைக் கொடுக்கின்ற செயல்கள் சிறிதும் இல்லாத திருமலைராயன் என்னும் அரசனுடைய மலையில்,

தேங்காய் மீது-

காயே அல்லாமல் ஓடும் ஒன்றுபட்டு இருக்கும், அத் தேங்காயினது உள்ளிடம் வெண்மையாக இருக்கும்; பெரிய குலை விடுதலினாலே அதன் கொம்பு வளையாது,

நாயின் மீது -

கண்ட விடத்தே நிலைத்து இல்லாமல் ஓடும். சில சமயத்தில் படுத்துக் கொண்டிருக்கும்; அந்த நாயின் வாய் உள்ளிடம்

வெண்மையாய் இருக்கும்; புதிதாக யாவரேனும் வந்தால் அவர்களை ஆராய்ந்து பார்க்கும். பின்னர் குரைத்தலுக்குப் பின்னடைந்து போகாது.

பயிற்சி வினாக்கள்

1. இப்பாடல் நாய்க்கும் தேங்காய்க்கும் பொதுப்படுமாற்றை விளக்குக.
2. இப்பாடலினூடாக நாயக்கர்கால இலக்கியப் பண்பினை எடுத்துக்காட்டுக.
3. இப்பாடலில் இடம்பெறும் அணி யாது? அது பற்றி சிறுகுறிப்பு எழுதுக.
4. ஓடும், இருக்கும் ஆகிய சொற்கள் முற்றாகவும் எச்சமாகவும் இடம்பெறுமாற்றை உதாரணத்துடன் எடுத்துக்காட்டுக.

நாகை காத்தான் சத்திரச் சோற்றையுண்ணுங்கால்
நிந்தையாகப் பேசப் பின் அவன் கேட்டுக் கொண்ட
வண்ணம் துதியாகவும் பாடியது

3. பாடல்

கத்துகடல் சூழ்நாகைக் காத்தன்தன் சத்திரத்தில்
அத்தமிக்கும் போதில் அரிசிவரும் - குத்தி
உலையிலிட ஊர் அடங்கும் ஓர் அகப்பை அன்னம்
இலையில் இட வெள்ளி எழும்.

தெளிவுரை

சப்திக்கின்ற கடலால் சூழப்பட்ட நாகப்பட்டினத்தில் உள்ள 'காத்தான்' என்பானின் சத்திரத்தில், சூரியன் மேற்குக் கடலில் மூழ்கும் சமயத்தில் சமைப்பதற்கு அரிசி வருகிறது. அதனைக் குத்தி உலை வைத்திருக்கும் பாண்டத்தில் போட, ஊரிலுள்ள மக்கள் உறங்குவார்கள். ஒரு கரண்டி அன்னத்தை இலையில் பரிமாற சக்கிரன் உதயமாகும். (விடியற்காலமாகிவிடும்)

பயிற்சி வினாக்கள்

1. இப்பாடலில் நகைச்சுவை உணர்வு மேலோங்குமாற்றை விளக்குக.

2. இப்பாடல் காத்தானின் சத்திரத்தை இகழ்ந்து கூறுமாற்றினையும் புகழ்ந்து கூறப்பட்டிருக்குமாற்றினை விளக்குக.
3. இப்பாடலினூடாக வெளிப்படும் உணர்ச்சிகள் யாவை?
4. இப்பாடலினூடாக புலவர் வாழ்ந்த இக்கால இலக்கியப் பண்பினை விளக்குக.

வசையாக

1. காத்தானின் சத்திரத்தில் சூரியன் மறையும் வேளையில் தான் அரிசி வரும்.
2. அவ்வரிசியை குத்தி உலையில் போட ஊரார் எல்லாம் உறங்கி விடுவார்கள்.
3. சோறு சமைத்து இலையில் போட விடிந்துவிடும்.

இசையாக (புகழ்ந்துரைத்தல்)

1. பஞ்ச காலத்திலும் இவனது சத்திரத்திற்கு அரிசி வந்துவிடும்.
2. அதனை சமைத்துக் கொடுக்க ஊரார் உண்டு உறங்குவார்கள்.
3. காலையிலேயே சமைத்து பரிமாற ஆயத்தமாகிவிடும்.

**வேட்டி ஆற்றில் அடித்துக்கொண்டு போனபோது
இரட்டையர் பாடியது (ஒப்பிலாமணிப்புலவர்
என்பாருமுள்ளர்)**

4. பாடல்

அப்பிலே தோய்த்திட்டு அடுத்தடுத்து நாம் அதனைத் தப்பினால் நம்மை அது தப்பாதோ? - இப்புதியில் இக்கலிங்கம் போனாலென்? ஏகலிங்க மாமதுரைச் சொக்கலிங்கம் தானிருக்கச் சொல்.

தனிவுரை

துணியைத் தண்ணீரில் நனைத்துத் திரும்பத் திரும்ப அடித்து வெளுத்தால் அது நம்மை விட்டுத் தப்பிப்போய் விடாதோ? இவ்வுலகத்தில் ஒப்பற்ற சிவலிங்கமான சிவபெருமான் துணையாக உள்ளார். ஆதலால் இந்தத் துணிபோனால் என்ன? சொல்வாயாக.

பயிற்சி வினாக்கள்

1. இப்பாடலில் வெளிப்படும் உணர்வுகள் யாவை?
2. ஆடை ஆற்றில் அடித்துச் செல்லப்பட புலவர் தன் மனதை எவ்வாறு தேற்றுகின்றார்?
3. ஆடை ஆற்றோடு அடித்துச் செல்லப்பட்டதற்கான காரணமாக புலவர் எதனைக் கூறுகின்றார்?
4. இப்பாடலில் இடம்பெறும் அணிச்சிறப்பை விளக்குக.
5. இப்பாடலில் இடம்பெறும் கவிச்சிறப்பினை விளக்குக.

சொக்கநாதப் புலவர்

படிக்காசுப் புலவர் பாடலைச் சிறப்பித்துப் பாடியது

5. பாடல்

மட்டாருந் தென்களந்தைப் படிக்காச னுரைத்த தமிழ் வரைந்த
வேட்டைப்

பட்டாலே சூழ்ந்தாலு மூவுலகும் பரிமளிக்கும் பரிந்தவ் வேட்டைத்
தொட்டாலுங் கைம்மணக்குஞ் சொன்னாலும் வாய்மணக்குந்
துய்ய சேற்றில்

நட்டாலுந் தமிழ்ப் பயிராய் விளைந்திடுமே பாட்டிலுறு நளினந்
தானே.

தெளிவுரை

தேன் பொருந்திய சோலைகள் சூழ்ந்த அழகிய களந்தை யென்னும் பதியிலுள்ள படிக்காசுப் புலவன் எடுத்துச் சொன்ன தமிழ்ச் செய்யுள் எழுதிய சுவடியை பட்டுத் துணியாலே மூடினாலும் அதன் பரிமளமானது உலக மூன்றிலும் பரவி வாசனை வீசும் அன்பு கொண்டு அந்தச் சுவடியைத் தீண்டிய கை மணக்கும். அப்பாடலை வாயால் பாடினாலும் அப்படிப் பாடிய வாயானது வாசனை வீசும். பரிசுத்தமான சேற்றினில் நட்டு வைத்தாலும் தமிழ்ப் பயிராகி, விளைந்து விடும். பாட்டினில் உற்றதாகிய இன்பம் கொடுக்கும் நயந்தான் என்பதாம்.

பயிற்சி வினாக்கள்

1. படிக்காசுப் புலவனின் கவிதைகளின் சிறப்புக்கள் எவை?
2. படிக்காசுப் புலவனின் கவிதைச் சிறப்பினை சொக்கநாதப் புலவர் எடுத்துரைக்குமாற்றினை விளக்குக.
3. மூவுலகு, பாட்டிலுறும், படிக்காசனுரைத்த ஆசிரியவற்றிற்கு புணர்ச்சி விதி கூறுக.

அரும்பதங்கள்

வளநாடு	- வளம் நிறைந்த நாடு	கொம்பு	- மரக்கொம்பு
ஓதினேன்	- படித்தேன்	வரை	- மலை
சேடி	- தோழி	அப்பு	- நீர்
கலிங்கம்	- ஆடை	கந்துகடல்	- ஒலிக்கின்ற கடல்
நாகை	- நாகபட்டினம்	சத்திரம்	- அன்னசாலை
அன்னம்	- சோறு	பரிமளித்தல்	- மணம் வீசுதல்
நளினம்	- நயம்		

தேம்பாவணி

இத்தாலி நாட்டில் 1680ஆம் ஆண்டில் பிறந்து தம் முப்பதாம் வயதில் தமிழ்நாடு வந்து ஏறக்குறைய முப்பத்தேழு ஆண்டுகளாக தமிழகத்தில் தங்கி மதப்பணி புரிந்த குருவானவரே வீர மாமுனிவர் ஆவார்.

திருக்குறளின் தெள்ளிய நயமும் சிந்தாமணியின் செழுஞ்சுவையும் கம்பராமாயணத்தின் கவியின்பமும் அவர் மனதைக் கவர்ந்தன. சிந்தாமணியைப் போல் கிறிஸ்து மதச் சார்புடைய ஒரு பெருங்காப்பியம் செய்ய ஆசைப்பட்டார். அவ்வாசையின் கனியே தேம்பாவணி என்னும் அருங்காப்பியமாகும். யேசு பெருமானின் வளர்ப்புத் தந்தையாகிய சூசையப்பரின் வரலாற்றைத் தேம்பாவணி சித்திரிக்கின்றது. சிந்தாமணியைப் பின்பற்றி எழுந்த அக்காவியத்தில் திருக்குறளின் மணம் கமழ்கின்றது; கம்பரது கவிநலம் திகழ்கிறது. கதைப் போக்கிலும் தேம்பாவணி பலவிடங்களில் கம்பரது காவியத்தைத் தழுவிச் செல்கின்றது. அந்நூலைத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் அரங்கேற்றுங்கால் அதைக் கேட்டு மகிழ்ந்த புலவர்கள் நம் இத்தாலிய வித்தகருக்கு “வீரமாமுனிவர்” என்னும் பட்டத்தைக் கொடுத்துச் சிறப்பித்ததாகக் கூறுவர்.

தேம்பாவணி 3 காண்டங்களையும் 3615 விருத்தப்பாக்களையும் 6 படலங்களையும் உடைய காவியமாகும். “இது சீவக சிந்தாமணிக்கு இணையான காவியமாகும்” என்கிறார் திரு. பூரணலிங்கம்பிள்ளை. “தமிழ் இலக்கியத்தில் தலைசிறந்த நான்கு காவியங்களுள் தேம்பாவணியும் ஒன்று” என்கிறார் பிஷப் கால்டுவெல்.

மேலை நாட்டவரின் வருகையானது இந்தியாவின் வாழ்வியல் நிலைகளிலும் சிந்தனைப் போக்குகளிலும் கலாசார முறைகளிலும் பண்பாட்டு நெறிகளிலும் சமய அனுபவங்களிலும் இலக்கியக் கோட்பாடுகளிலும் மிகப் பெரிய மாற்றங்கள் ஏற்பட வழியமைத்துக் கொடுத்தது. தொழில்நுட்ப நாகரிகத்தை மையமாகக் கொண்டு தம்

வாழ்வியல் முறைகளையும் சிந்தனைகளையும் அமைத்து வளர்த்து வந்த மேல்நாட்டவரின் வருகை ஒரு மாபெரும் திருப்பு மையமாக அமைந்தது. இதன் வழியாக தமிழ் நாட்டோடு மேல் நாட்டார் கொண்டிருந்த கலாசார உறவு நிலைகளை மூன்று படிநிலைகளாகப் பிரித்து நோக்கலாம். முதல்நிலை வாணிப உறவு. இரண்டாம் நிலை சமயச் சிந்தனைகள் இலக்கிய மரபுகள் ஆகியவற்றின் பரிமாறுதலான வளர்ச்சி. மூன்றாம் நிலையில் கலாசாரப் பண்பாட்டு ஒன்றிணைப் பாக முகிழ்த்தது எனலாம்.

இரண்டாவது நிலையில் ஏற்பட்ட சமய, இலக்கிய, பரிமாறுதல்களின் விளைவாகத் தோன்றிய புதுவகையான இலக்கிய மலர்களாகத் தமிழ் கிறிஸ்தவ இலக்கியங்களைச் சுட்டலாம். கீழை நாட்டு இலக்கிய வடிவங்களையும் ஐரோப்பியப் பண்பாட்டில் நீராடிய கிறிஸ்தவ சமயச் சிந்தனைகளையும் மேல்நாட்டு இறைத்தொண்டர்கள் இணைக்க முயன்ற முயற்சியால் முகிழ்த்து, கிளைத்து, அரும்பி, மலர்ந்து, மணம் பரப்பிய மலர்களே இவ்வகை இலக்கியங்கள் எனலாம்.

சமய அனுபவங்களை தமிழக சூழ்நிலைகளுக்கும் சிந்தனைப் போக்கிற்கும் அழகியல் உணர்வுக்கும் ஏற்ப அமைத்துச் சென்றால் மட்டுமே தாம் கருதிய பயனைப் பெறமுடியும் என்பதை மேலை நாட்டு கிறிஸ்தவத் தொண்டர்கள் வரலாற்று நிலையிலும் அனுபவ முறையிலும் தெளிவாக உணர்ந்திருந்தனர். பௌத்தர்களும் சமணர்களும் வைணவர்களும் இஸ்லாமியர்களும் கடைப்பிடித்த இத்தகைய உத்திகளை தமிழ்நாட்டு மக்களோடு உறவாடத்தக்க கருவியாக கிறிஸ்தவத் தொண்டர்களும் கருதத் தொடங்கினர். ரொபர்ட்டு-டெநாபிலி என்பவரைத் தொடர்ந்து கி.பி 1711 ஆம் ஆண்டு மதுரையை வந்தடைந்த கொண்ஸ்டன்டியஸ் ஜோசப் பெஸ்கி என்னும் இத்தாலிய நாட்டு கிறிஸ்தவத் தொண்டரும் தமிழைக்கற்று இலக்கணங்கள் பல செய்து புதிய இலக்கிய வகைகளைப் புகுத்தி பழைய இலக்கிய வடிவங்களில் புதிய மதச் சிந்தனைகளைப் புகட்டி தமிழ் மக்களோடு கலந்து உறவாடி கிறிஸ்தவத்தைத் தமிழ்ச் சமுதாயச் சூழல்களுக்கு ஏற்ப மாற்றி அறிமுகப்படுத்தும் பெரும்பணியில் ஈடுபட்டார்.

மேல்நாட்டு மொழிகளையும் இலக்கியங்களையும் கற்றுத் தேர்ந்து இந்திய நாட்டிற்கு வந்து இந்தியப் பண்பாட்டின் சிறந்த கூறுகளையும் உட்கொண்டு ஆற்றலுடன் தமிழ்நாட்டு இலக்கிய வகைகளைக் கருவியாகக் கொண்டு சமயப் பணி புரிந்து சிற்றிலக்கிய வகைகள் பலவற்றை தமிழர்களுக்குத் தந்த வீரமாமுனிவர் ஏனைய சமயத்து மக்களைப் போன்று தமிழ்நாட்டு கிறிஸ்தவர்களுக்கு காப்பிய வடிவம் இல்லாத

குறையை நீக்கவும் இலக்கிய இலக்கணம் கற்றறிந்த தமிழ் மக்களைக் கவரவும் படைத்த புதுவகைக் காப்பியம தேம்பாவணியாகும்.

இக்காப்பியத்தின் குறிக்கோள் இறைவனுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையே உள்ள உறவை வற்புறுத்துவதாகவும் மனித குலத்தின்மீது இறைவன் கொள்ளும் எல்லையற்ற அன்பை நிலை நிறுத்துவதாகவும் ஒழுக்க நெறிகளில் மனிதனுக்கு வழிகாட்டுவதாகவும் பிறருக்கு பயன் தரும் வாழ்வை வாழச் செய்யுமாறு மனிதனைத் தூண்டுவதாகவும் அமைய வேண்டும் என்பது வீரமாமுனிவரின் அடிப்படைக் கோட்பாடு என்பதை தேம்பாவணியின் மொத்த அமைப்பும் புலப்படுத்தி நிற்கின்றன.

வீரமாமுனிவரின் தேம்பாவணிக் காப்பியம் கதை அமைப்பில் ஒரு தழுவல் காப்பியமாகத் திகழ்கின்றது. 17ஆம் நூற்றாண்டில் ஸ்பெயின் நாட்டில் வாழ்ந்த ஆகிர்தாள் என்னும் பெண் அன்னை மரியின் அருள் பெற்று அவள் வாளின் கதையை விரிவாகக் கூற அதை எழுதினாள் என்றும் அக்கதையைப் பின்பற்றித் தேம்பாவணிக் காப்பியத்தைத் தாம் தமிழில் படைத்ததாகவும் வீரமாமுனிவர் நூலின் தொடக்கத்திலேயே குறிப்பிட்டு விடுகின்றார்.

தேம்பாவணியின் கவிதை பின்வருமாறு அமைந்துள்ளது. தாவீது அரசன் மரபில் சூதேயா நாட்டில் எனிய குடும்பமொன்றில் காப்பியத் தலைவரான சூசை பிறந்து இளமை முதல் அன்பும் தெய்வீக அருளும் கொண்டு துறவிபோல் வாழ்ந்து வருகின்றனர். காட்டிற்குத் தவம் செய்யச் செல்லத் துணிந்த சூசை இறைவன் அருளால் தடுக்கப்பெற்று, சிமியோன் என்ற சபைக் குருவின் முன்னிலையில் மரியை மணம் செய்கின்றார்.

இறையருளால் தன் மனைவி கருக்கொண்டதும் மனக்குழப்பத்தாலும் வேதனையினாலும் வருந்திப் பின் வானவன் ஒருவனால் உண்மை உணர்ந்து மனமகிழ்வெய்துகின்றார். கடவுட் குழந்தையை எரோதன் என்னும் மன்னன் கொலை புரிய முயல்வது அறிந்து வானவர்கள் வழிகாட்ட குழந்தையோடும் மனைவியோடும் எகிப்து நாட்டுக்கு தப்பிச் செல்கின்றனர். செல்லும் வழியில் திருமறையில் குறிப்பிடும் பல இடங்களுக்கும் கண்டு கேட்டு அறிந்து இறைவனின் செயற்கரிய செயல்களை எண்ணி வியப்புறுகின்றனர், தீய பேய்கள் தன்னைத் தாக்க வந்தபோது இடையறாத வேண்டுகூறலும் உறுதியான உள்ளத்தாலும் அசைக்க முடியாத கடவுள் நம்பிக்கையாலும் அவற்றை முறியடிக்கின்றார். இறுதியில் நோய்வாய்ப்பட்டு அமைதியாக மாண்டு கிறிஸ்துவோடு உயிர்த்தெழுந்து விண்ணுலகிலும் பின்னர் மண்ணுலகிலும் முடிசூட்டப் பெறுகின்றார்.

பைத்திரம் நீங்கு படலம்

பைதிரம் என்பது நாடு என்று பொருள்படும். எனவே இப் படலம் நாட்டை விட்டு நீங்குவதென்று பொருள்படும். எரோது மன்னன் அரசனாக இருந்தபோது தீர்க்கதரிசியான தேவகுமாரன் யூதேயாநாட்டு அரசனாவான் என உரைக்கக் கேட்டு கலக்கமடைந்தான். அதனால் குழந்தை யேசுவை கொல்லத் திட்டமிட்டான். ஆனால் அவரையோ அவரின் இருப்பிடத்தையோ அவனால் அறியமுடியவில்லை. இந்நிலையில் வானதூதனால் முன் கூட்டியே சூசைக்கு இது வெளிப்படுத்தப்பட்டதனால் சூசையும் மரியாளும் குழந்தை யேசுவை எடுத்துக்கொண்டு இறைவனின் கட்டளைப்படி எசித்துக்கு (எகிப்துக்கு) பயணமாகின்றனர். இப்படலத்தின்கதைப்பகுதி இதுவேயாகும்.

சூசைக்கு வானவன் கட்டளை

1. பாடல்

களிமுகத்தி னிவையாகிப் பைம்பூ மேய்ந்த கனலொப்பச்
சுளிமுகத்தி னுற்றதுய ருள்ளம் வாட்டித் துகைத்தன்னார்
வளிமுகத்தின் விளக்கன்ன மயங்கி யேங்க வந்தவையான்
கிளி முகத்தின் கிளவியொடு விரும்பி யிங்கண் கிளக்குகிற்பேன்.

பதப்பிரிப்பு

களி முகத்தின் இவை ஆகி, பைம் பூ மேய்ந்த கனல் ஒப்ப,
சுளி முகத்தின் உற்ற துயர் உள்ளம் வாட்டித் துகைத்து, அன்னார்,
வளி முகத்தின் விளக்கு அன்ன மயங்கி ஏங்க வந்தவை, யான்
கிளி முகத்து இன் கிளவியொடு விரும்பி இங்கண் கிளக்கு கிற்பேன்.

கொண்டு கூட்டு

களி முகத்தின் இவை ஆகி, பைம்பூ மேய்ந்த கனல் ஒப்ப,
சுளி முகத்தின் உற்ற துயர் உள்ளம் வாட்டித் துகைத்து, அன்னார்,
வளி முகத்தின் விளக்கு அன்ன மயங்கி ஏங்க வந்தவை,
கிளி முகத்து இன் கிளவியொடு யான் விரும்பி இங்கண்
கிளக்குகிற்பேன்.

பதவுரை

களிமுகத்தின் இவை ஆகி - இவ்வாறானவையெல்லாம் மகிழ்ச்சியோடு முடிந்ததன் பின்னர்; பைம்பூ மேய்ந்த கனல் ஒப்ப - அழகிய புதிய

பசும் பூவை வாட்டிய நெருப்பைப் போல; களிமுகத்தின் உற்றதுயர் - மிகுந்து வந்த துயரம்; உள்ளம் வாட்டி - உள்ளத்தை வாட்டி; துகைத்து - வதைக்க; அன்னார் - சூசையும் அன்னை மரியாளும்; வளிமுகத்தின் விளக்கு அன்ன மயங்கி ஏங்க - காற்றினிடையே பட்ட விளக்கினைப் போல கலங்கி ஏங்குமாறு; வந்தவை - நேர்ந்தவற்றை; கிளி முகத்தின் கிளவியொடு - கிளியிடம் தோன்றும் இனிய சொல்லோடு; விரும்பி யான் - உள்ளம் விரும்பி; இங்கண் கிளக்குகிற்பேன் - சொல்ல முற்படுவேன்.

தெளிவுரை

இவையெல்லாம் மகிழ்ச்சியோடு நடந்தபின், பசுமையான பூவை மேய முற்பட்ட நெருப்புப் போல, சினந்த தன்மையாக வந்தடைந்த துயரம் தம் உள்ளத்தை வாட்டி மிதிக்கக் கொண்டு, சூசையும் மரியாளுமாகிய அவர்கள், காற்றின் முன் இட்ட விளக்குப்போல மயங்கி ஏங்குமாறு நேர்ந்தவற்றை, கிளியினிடம் தோன்றும் இனிய சொல்லோடு நான் இங்கு விரும்பிச் சொல்ல முற்படுவேன்.

2. பாடல்

**பூந்தாமக் கொம்பனையாள் பூத்த பைம்பூ முகைமுகத்திற்
றேந்தாமத் திருமகனேர்ந் தின்னு மெண்ணாள் செலவன்னார்
தாந்தாமக் கடிநகர்க்கண் டங்கலுள்ளி நாடொறும் பொற்
காந்தாமக் கோயில் விழா வணியின் வெஃகிக் கனி சேர்வார்.**

பதப்பிரிப்பு

பூ தாம கொம்பு அனையாள், பூத்த பைம்பூ முகை முகத்தின் தேன் தாமம் திரு மகன் நேர்ந்து, இன்னும் எண் நாள் செல, அன்னார் தாம் தாமம் கடி நகர்க்கண் தங்கல் உள்ளி, நாள் தொறும், பொன் காந்து ஆம் அக் கோயில் விழா அணியின் வெஃகிக் கனி சேர்வார்.

கொண்டு கூட்டு

பூ தாம(ம்) கொம்பு அனையாள், பூத்த பைம்பூ முகை முகத்தின் தேன் தாம(ம்) திரு மகன் நேர்ந்து, இன்னும் எண் நாள் செல
அன்னார்

தாம் தாம(ம்) கடி நகர் கண் தங்கல் உள்ளி, பொன்
காந்து ஆம் அக்கோயில் நாள் தொறும் விழா அணி இன் வெஃகி
கனி சேர்வார்.

பதவுரை

தாம பூ கொப்பு அணையாள் - அழகிய பிரகாசம் பொருந்திய பூங்கொம்பு போன்ற மரியாள்; பூத்த பைம்பூ முகை முகத்தில் - பூக்கும் பருவத்து மொட்டுப் போன்ற முகத்தில், தேன் தாமம் திருமகன் நேர்ந்து - தேன் நிறைந்த மாலையைப் போன்ற திருமகனை காணிக்கையாக கொடுத்ததன் பின்; இன்னும் எண் நாண் செல - மேலும் எட்டுநாட்கள் அக்கோவிலுக்கு செல்வதற்காக; தாம கடி நகர் கண் - ஒளிவீசும் மதிலால் காக்கப்பட்ட அந்நகரில்; தங்கல் உள்ளி - தங்க நினைத்து; நாள் தொறும் - தினந்தோறும்; பொன் காந்து ஆம் - பொன்ஒளி வீசும் அக்கோவிலுக்கு; விழா அணியின் - விழாக் கோலம் காண விரும்புவார் போல; வெஃகிக் கனி சேர்வார் - அவர்கள் இனிதே சென்றனர்.

தெளிவுரை

ஒளியுள்ள பூங்கொம்பு போன்ற மரியாள், பூக்கும் பருவத்துப் பசுமையான மலர் மொட்டுப் போன்ற முகங் கொண்டு தேன் நிறைந்த மாலை போன்ற திரு மகனைக் காணிக்கையாக நேர்ந்த பின், மேலும் எட்டு நாட்கள் அக்கோவிலுக்குச் செல்ல வசதியாக, அம்மூவரும் ஒளி பொருந்திய மதிற் காவலுள்ள அந்நகரில் தங்க நினைந்து, பொன்னொளி கொண்ட அக்கோவிலுக்கு நாள்தோறும் விழாக் கோலம் காண்பது போன்ற விருப்பத்தோடு இனிதே சென்று சேர்வர்.

3. பாடல்

நெஞ்சுபதி கொண்டவரு ளெஞ்சா நீரார் நிறைந்தைந்நாண்
மஞ்சுபதி கொண்டமலை யொத்த பைம்பூ மணிப்புகைசூழ்
விஞ்சுபதி கொண்டமரர் வைகுங் கோயில் மேவியபின்
னஞ்சு பதி கொண்டவுரைத் தூது வானோ நவின்றடைந்தான்.

பதப்பிரிப்பு

நெஞ்சு பதி கொண்ட அருள் எஞ்சா நீரார் நிறைந்து ஐந் நாள்,
மஞ்சு பதி கொண்ட மலை ஒத்த, பைம் பூ மணிப் புகை சூழ்
விஞ்சு பதி கொண்டு அமரர் வைகும் கோயில், மேவிய பின்,
நஞ்சு பதி கொண்ட உரைத் தூது வானோன் நவின்று அடைந்தான்.

கொண்டு கூட்டு

மஞ்சு பதி கொண்ட மலை ஒத்த,
பைம்பூ மணிப் புகை சூழ்
விஞ்சு பதி கொண்ட அமரர் வைகும் கோயில்,

நெஞ்சு பதி கொண்ட அருள் எஞ்சா நீரார் நிறைந்து ஐந்நாள்
மஞ்சு மேவிய பின்
நஞ்சு பதி கொண்ட தூது உரை வானோன் நவின்று அடைந்தான்.

பதவுரை

மஞ்சுபதி கொண்ட மலை ஒத்த - மேகங்கள் குடிகொண்ட மலை போன்று; பைம்பூ மணிப் புகை சூழ் - பசுமையான மலர்போல அழகிய வாசனைப் புகைகள் சூழ்ந்துகிடக்கும்; விஞ்சு பதி கொண்ட - மிகுந்த சிறப்புக்களைக் கொண்ட; அமரர் வைகும் கோயில் - வானவர் தங்கும் திருக்கோவிலுக்கு; நஞ்சு பதி கொண்ட - தம் நெஞ்சில் குடிகொண்ட; அருள் எஞ்சா நீரார் - அருள் என்றும் நீங்காத மூவரும்; நிறைந்து ஐந்நாள் மேவிய பின் - நிறைவாக ஐந்து நாட்கள் சென்று வந்த பின்; வானோன் நஞ்சு பதி கொண்ட உரை தூது - வானவன் ஒருவன் நஞ்சு கொண்ட தூது மொழியை; நவின்று அடைந்தான் - கூறியவாறு வந்து சேர்ந்தான்.

தொழிவுரை

மேகங்கள் குடிகொண்ட மலை போன்று, பசுமையான மலர்போல் மெல்லிய அழகிய வாசனைப் புகைகள் சுற்றிலும் மிகுந்த பதியாகக் கொண்டு வானவர் தங்கும் திருக்கோவிலுக்கு, தம் நெஞ்சில் குடிகொண்ட அருள் என்றும் நீங்காத இயல்புள்ள அம்மூவரும் நிறைவாக ஐந்து நாட்கள் சென்று வந்த பின், ஒரு வானவன் நஞ்சு குடிகொண்ட தூது மொழியைக் கூறியவாறு வந்து சேர்ந்தான்.

4. பாடல்

கான்வயிறார் பூங்கொடியோ னுறங்குங் காலை கதிர் தும்மி,
மீன்வயிறா ருருக்காட்டி விண்ணோனெய்தி “விரைக்கொடியோ
யூன்வயிறார் வேல்வேந்த னிளவற்கோற லுள்ளின னீ
தேன் வயிறா ரிப்பதி நீத் தெசித்து நாட்டைச் செல்க” வென்றான்.

பதப்பிரிப்பு

கான் வயிறு ஆர் பூங் கொடியோன் உறங்குங் காலை, கதிர் தும்மி,
மீன் வயிறு ஆர் உருக் காட்டி விண்ணோன் எய்தி, “விரைக்கொடியோய்
ஊன் வயிறு ஆர் வேல் வேந்தன் இளவற் கோறல் உள்ளினன்; நீ
தேன் வயிறு ஆர் இப் பதி நீத்து, எசித்து நாட்டைச் செல்க” என்றான்.

கொண்டு கூட்டு

வயிறு காள் ஆர் பூங்கொடியோன் உறங்கும் காலை கதிர் தும்மி,
மீன் வயிறு ஆர் உரு காட்டி விண்ணோன் எய்தி விரைக்
கொடியோய்,
ஊன் வயிறு ஆர் வேல் வேந்தன் இளவல் கோறல் உள்ளினன் நீ
வயிறு
தேன் ஆர் இப்பதி நீத்து, எசித்து நாட்டைச் செல்க என்றான்.

பதவுரை

காள் வயிறு ஆர் பூங்கொடியோன் - வாசனை மிகுந்த மலர்க்
கொடியினை உடையவராகிய சூசை; உறங்கு காலை - உறங்கும்
வேளையில்; கதிர் தும்மி - கதிரொளி வீசி; மீன் வயிறு ஆர் உரு காட்டி
- ஒளி நிறைந்த விண்மீன் வடிவம் காட்டி; வானதூதன் எய்தி -
வானதூதன் வந்து தோன்றி; விரைகொடியோய் - வாசனை வீசும்
மலர்க்கொடியை உடையவனே; ஊன் வயிறு ஆர் வேல் வேந்தன் -
பகைவரின் தசையினை தன்னிடத்துக் கொண்ட வேலை உடைய
மன்னன் எரோதன்; இளவல் கோறல் உள்ளினன் - திருக்குமாரனைக்
கொல்ல நினைத்துள்ளான்; நீ தேன் வயிறு ஆர் இப் பதி நீத்து -
ஆகையால் தேன் கமழும் இந்நகரத்தை விட்டு நீங்கி; எசித்து நாட்டை
செல்க என்றான் - “எகிப்து நாட்டுக்கு செல்வீராக” என்றான்.

தெளிவுரை

தன்னுள் வாசனை நிறைந்த மலர்க்கொடியை உடையவரான சூசை
உறங்கிக் கொண்டிருந்த வேளையில், கதிரைப் பொழிந்து, விண்
மீனிடத்து நிறைந்து காணும் ஒளி உருவம் காட்டி அவ்வானவன்
வந்து நின்று, “வாசனை கொண்ட மலரக் கொடியை உடைய
வனே, பகைவரின் ஊனைத் தன்னிடத்துக் கொண்ட வேலை
உடைய மன்னன் (ஏரோதன்) சிறுவனைக் கொல்ல நினைந்துள்ளான்:
எனவே, தன்னிடத்துத் தேன் நிறைந்துள்ள இந்நகரை விட்டு
நீங்கி, எசித்து (எகிப்து) நாட்டிற்குச் செல்வாயாக” என்றான்.

5. பாடல்

அழற்குளித்த பைந்தாதோ கண்பாய் வேலோ வகல்வாயுட்
புழற்குளித்த செந்தீயோ வருமோ கூற்றோ பொருவின்றி
நிழற்குளித்த வருவானோன் கொடுஞ் சொற்கேட்டு
நெடுங்கடனீர்ச்
சுழற் குளித்த மனஞ்சோர்ந்து வளனப் பணியைத்
தொழுதுளைந்தான்.

பதப்பிரிப்பு

அழல் குளித்த பைந் தாதோ? கண் பாய் வேலோ? அகல் வாய்ப் புண்
புழல் குளித்த செந் தீயோ? உருமோ? கூற்றோ? பொருவு இன்றி
நிழல் குளித்த உருவானோன் கொடுஞ் சொல் கேட்டு, நெடுங் கடல்
நீர்

சுழல் குளித்த மனம் சோர்ந்து, வளன், அப்பணியைத் தொழுது,
உளைந்தான்.

கொண்டு கூட்டு

பொருவு இன்றி நிழல் குளித்த உருவானோன் கொடுஞ்சொல்
கேட்டு

அழல் குளித்த பைந்தாதோ, கண்பாய்வேலோ அகல் வாய் புண்
புழல் குழித்த செந்தீயோ? உருமோ கூற்றோ நெடும் கடல் நீர்
கழல் குளித்த மனம் சோர்ந்து வளன் அப்பணியை தொழுது
உழைந்தான்.

பதவுரை

பொருவு இன்றி நிழல் குளித்த உருவானோன் கொடும் சொல் கேட்டு -
ஒப்பில்லாத ஒளி வடிவான வானதூதன் சுறிய கொடிய சொல்லைக்
கேட்டு; அழல் குளித்த பைந்தாதோ - நெருப்பில் மூழ்கிய பசுமையான
பூந்தாதோ; காண்பாய் வேலோ? - கண்ணில் பாய்ந்த வேல்தானோ?;
அகல்வாய்புண் புழல் குளித்த செந்தீயோ? - அகன்ற புண்ணின்
துவாரத்துள் நுழைந்த செந்நெருப்போ?; உருமோ? - இடியோ?;
கூற்றோ? - உயிர் பறிக்கும் யமனோ?; நெடும் கடல் நீர் கழல் குளித்த
- நெடிய கடல் நீரில் உண்டான சுழியில் அகப்பட்டு மூழ்கிய
தன்மையைப் போல; மனம் சோர்ந்து - உள்ளம் சோர்ந்து; வளன் அப்
பணியை தொழுது உளைந்தான் - வானவன் இட்ட கட்டளையை
ஏற்றுக்கொண்டு பின்னர் வருந்தினான்.

தெளிவுரை

அச் சொல்லைக் கேட்ட சூசையின் உள்ளம் நெருப்பில் மூழ்கிய
பசுமையான பூந்தாதோ அக் கொடுஞ்சொல் கண்ணில் பாய்ந்த
வேல் தானோ? அகன்ற வாயை உடைய புண்ணின் துவாரத்துள்
நுழைந்த செந்தீயோ? இடியோ? கூற்றுவனோ? ஒப்பற்றவிதமாய்
ஒளியில் மூழ்கிய உருவத்தைக் கொண்ட அவ்வானவனின்
கொடுஞ் சொல்லைக் கேட்டு, நெடிய கடல் நீரில் உண்டான

சுழியில் அகப்பட்டு மூழ்கிய தன்மையாய் மனம் சேர்ந்து, அக்கட்டளையைச் சூசை தொழுது ஏற்றுக்கொண்டு, பின்னும் வருந்தினான்.

6. பாடல்

மலிநிழற்பட டலர்மலரின் னொய்யஞ் சேயின் மழவினையும்
பொலிநிழற்பட டலர் பூங்கொம்பொத்தா னொய்யவும்,

புரைவினையால்

அலி நிழற்பட டெரியெசித்தார் நாட்டின் சேணும் ஆய்ந்தவளன்
புலி நிழற்பட டேங்கியமான் போல ஏங்கிப் புலம்பினான்.

பதப்பிரிப்பு

மலி நிழல் பட்டு அலர் மலரின் நொய் அம் சேயின் மழவினையும்,
பொலி நிழல் பட்டு அலர் பூங் கொம்பு ஒத்தாள் நொய்யவும், புரை
வினையால்

அலி நிழல் பட்டு ஏரி எசித்தார் நாட்டின் சேணும் ஆய்ந்த வளன்,
புலி நிழல் பட்டு ஏங்கிய மான் போல ஏங்கிப் புலம்பினன் ஆல்.

கொண்டு கூட்டு

மலி நிழல் பட்டு அலர் மலரின் நொய் அம் சேயின் மழவு
இனையும்,

பொலி நிழல் பட்டு அலர் பூங்கொம்பு ஒத்தாள் நொய்யவும்,
புரைவினையால்

அலி நிழல் பட்டு ஏரி எசித்தார் நாட்டின் சேணும் ஆய்ந்த வளன்,
புலி நிழல் பட்டு ஏங்கிய மான் போல ஏங்கிப் புலம்பினன் ஆல்.

பதவுரை

மலி நிழல் பட்டு - மிக நிறைந்த நிழலிலே; அலர் மலரின் - மலர்ந்த பூவினும்; நொய் அம்சேயின் மழ வினையும் - மென்மையான அழகிய மகனின் இளமையும்; பொலி நிழல்பட்டு - பொலிந்த நிழலிடையே; அலர் பூங்கொம்பு ஒத்தாள் - மலர்ந்த பூங்கொம்பு போன்ற மரியாளின்; நொய்யவும் - மென்மையும்; புரை வினையால் - தம் பாவச் செயல்களால்; அலி நிழல்பட்டு ஏரி எசித்தார் நாட்டின் - நெருப்பில் நிழலில் அகப்பட்டதுபோல்எரியம் எசித்து நாட்டின்; சேணும் - தொலைவையும்; ஆய்ந்தவளன் - ஆராய்ந்து பார்த்த சூசை; புலி நிழல் பட்டு - புலியின் நிழல் தன்மேல் பட்டு; ஏங்கிய மான்போல - ஏக்கமடைந்த மாண்பு போல; ஏங்கி புலம்பினன் ஆல் - ஏங்கிப் புலம்பினான்.

தெளிவுரை

நிறைந்த நிழலில் வளர்ந்து மலர்ந்த பூவினும் மென்மையான அழகிய மகனின் இளமையையும் பொலிந்த நிழலிடையே வளர்ந்து மலர்ந்த பூங்கொம்பு போன்ற மரியாளின் மென்மையையும் தம் பாவச் செயல்களால் நெருப்பின் நிழலில் அகப்பட்டது போல் எரியும் எசித்து (எகிப்து) மக்கள் வாழும் நாட்டின் தொலைவையும் ஆராய்ந்து பார்த்த சூசை, புலியின் நிழல் தன்மேல் பட்டு ஏங்கிய மான்போல ஏங்கிப் புலம்பினான்.

7. பாடல்

அறிவின்மை யுறவின்மை யறத்தி னின்மை யங்கட்சென்
னெறியின்மை நெறிதொலைக்கு முறுதி யின்மை நெறிதன்னிற்
பறியின்மை சார்பின்மை தன்பா வின்மை பரிசல்லாற்
பிறிவின்மை யோர்ந்துளைந்தா னுளைந்து மீண்டே பிரிவுற்றான்.

பதப்பிரிப்பு

அறிவு இன்மை, உறவு இன்மை, அறத்தின் இன்மை, அங்கண் செல்
நெறி இன்மை, நெறி தொலைக்கும் உறுதி இன்மை, நெறி தன்னில்
பறி இன்மை, சார்பு இன்மை, தன்பால் இன்மை பரிசு அல்லால்
பிறிவு இன்மை ஓர்ந்து உளைந்தான்; உளைந்து, மீண்டே பிரிவு
உற்றான்.

கொண்டு கூட்டு

அறிவு இன்மை, உறவு இன்மை, அறத்தின் இன்மை, அங்கண்
செல்
நெறி இன்மை, நெறி தொலைக்கு உறுதி இன்மை, நெறி தன்னில்
பறி இன்மை, சார்பு இன்மை, தன்பால் இன்மை பரிசு அல்லால்
பிறிவு இன்மை ஓர்ந்து உளைந்தான். உளைந்து, மீண்டு டேபிரிவு
உற்றான்.

பதவுரை

அறிவு இன்மை - அங்கு அறிந்தவர் யாரும் இல்லாமை; உறவு இன்மை
- தமக்கு உறவினர் யாரும் இல்லாமை; அறத்தின் இன்மை -
அங்குள்ளோரிடம் அறவுணர்வு இல்லாமை; அங்கண் செல்நெறி
இன்மை - அங்கு செல்லும் வழி தெரியாமை; நெறி தொலைக்கும்
உறுதி இன்மை - வழியைக் கடந்து செல்வதற்கும் உரிய துணை
இல்லாமை; நெறி தன்னில் பறி இன்மை - வழியில் செல்வதற்குப்
பொன் இல்லாமை; தன் பால் இன்மை - தன்னிடம் உள்ள வறுமை;

பரிசு அல்லால் பிறிது இன்மை ஓர்ந்து - அல்லாமல் வேறொன்றும் இல்லாமையை எண்ணி; உளைந்தான் - வருந்தினான்; உழைந்து மீண்டே பிரிவு உற்றான் - இவ்வாறு வருந்திய பின் அங்கிருந்து பிரிந்து மரியாளிடம் சென்றான்.

தெளிவுரை

அங்கு அறிமுகமானவர் இல்லாமை, உறவினர் இல்லாமை, அறவுணர்வு கொண்டவர் இல்லாமை, அங்குச் செல்லும் வழி தெரியாமை, வழியைக் கடந்து தொலைக்கும் செல்லத் துணை இல்லாமை, வழியில் பொன் இல்லாமை, பிற ஆதரவு எதுவும் இல்லாமை, தன்னிடம் வறுமைத்தன்மையே அல்லாமல் வேறொன்றும் இல்லாமை - இவற்றையெல்லாம் நினைந்து வருந்தினான்; இவ்வாறெல்லாம் சிறிது நேரம் வருந்தியும், பின் அங்கிருந்து பிரிந்து மரியாளிடம் சென்றான்.

8. பாடல்

வேரியந் தாரினான் விரைந்தெ முந்தனன்
மாரியந் தாரையின் வளர்கண் டாரைநீர்
நேரியந் துணைவியை நேடி நாயகன்
தேரியங் கேவிய பணியைச் செப்பினான்.

பதப்பிரிப்பு

வேரி அம் தாரினான் விரைந்து எழுந்தனன்;
மாரி அம் தாரையின் வளர் கண் தாரை நீர்
நேரி, அம் துணைவியை நேடி, நாயகன்
தேரி அங்கு ஏவிய பணியைச் செப்பினான்.

கொண்டு கூட்டு

வேரி அம் தாரினான் விரைந்து எழுந்தனன்
மாரி அம் தாரை யின் கண் வளர் நீர் தாரை
நேரி, அம் துணைவியை தேடி, நாயகன்
தேரி அங்கு ஏவிய பணியைச் செப்பினான்.

பதவுரை

வேரி அம்தாரினான் - தேனுள்ள அழகிய மணமுள்ள மாலையை அணிந்த சூசை; விரைந்து எழுந்தனை - விரைவாக எழுந்தான்; மாரி அம் தாரைஇன் - மழையின் அழகிய நீர்த்தாரை போல; கண் வளநீர் -

தன் கண்ணிலே பிறக்கும் கண்ணீர்; தாரை நேரி - தாரையாக சொரிய; அம் துணைவியை தேடி - அழகிய தன் துணைவியாகிய மரியானைத் தேடி; நாயகன் தேரி - இறைவன் வானவன் வாயிலாக; அங்கு ஏவிய பணியை செப்பினான் - அங்கு ஏவிய கட்டளையை எடுத்துக் கூறினான்.

தெளிவுரை

தேனும் வாசனையும் பொருந்திய அழகிய மலர்க் கொடியை மாலையாகக் கொண்ட சூசை விரைந்து எழுந்தான்; மழையின் அழகிய நீர்த் தாரைபோல், தன் கண்ணில் பிறக்கும் கண்ணீர்த் தாரை சொரிந்து, அழகிய தன் துணைவியைத் தேடிக் கண்டு, ஆண்டவன் நல்லதென்று தெளிந்து அங்கு வானவன் மூலம் ஏவிய கட்டளையை எடுத்துக் கூறினான்.

9. பாடல்

செய்யிதட் டாமரை பழித்த சீறடித்
துய்யிதட் டுப்பவிழ் சுருதி வாயினா
ளையிதட் டாரினா னறையத் தீமுனர்
நொய்யிதட் டாதென நொந்து வாடினாள்.

பதப்பிரிப்பு

செய் இதழ் தாமரை பழித்த சீறு அடி
துய் இதழ் துப்பு அவிழ் சுருதி வாயினாள்,
ஐஇதழ் தாரினான் அறைய, தீமுனர்
நொய் இதழ் தாது என நொந்து வாடினாள்.

கொண்டு கூட்டு

செய் இதழ் தாமரை பழித்த சீறு அடி
துய் இதழ் துப்பு அவிழ் சுருதி வாயினாள்
ஐ இதழ் தாரினான் அறைய, தீமுனர்
நொய் இதழ் தாது என நொந்து வாடினாள்.

பதவுரை

செய் இதழ் தாமரை - செந்நிற இதழ்களைக் கொண்ட தாமரை மலரை; பழித்த சீறு அடி - பழிக்கும் அழகிய சிறு பாதங்களையும்; துய் இதழ் - தூய உதடுகள்; தப்பு அவிழ் - பவளம்போல் விரியும்; சுருதி வாயினாள் - வேதம் ஓதும் வாயினையுடைய மரியாள்; ஐ இதழ் தாரினான் -

அழகான இதழ்களாலான பூமாலை யை அணிந்த சூசை; அறைய - இவ்வாறு கூற; தீ முனர் நொய் - தீயின் முன்னே இடப்பட்ட; இதழ் தாது என - மென்மையான இதழ்களைக் கொண்ட பூந்தாது போல; நொந்து வாடினாள் - மனம் நொந்து வாடினாள்.

தெளிவுரை

செந்நிற இதழ்களைக் கொண்ட தாமரை மலரைப் பழித்த சிறிய அடிகளும், தூய உதடுகள் பவளம் போல் விரியும் வேத வாயும் கொண்ட மரியாள், அழகிய இதழ்கள் உள்ள மலர்க் கொடியை மாலையாகக் கொண்ட சூசை இவ்வாறு கூறவும், மெல்லிய இதழ்களிடையே இருக்கும் பூந்தாது தீயின்முன் இடப்பட்டாற் போல நொந்து வாடினாள்.

10. பாடல்

எதிரிலான் பகையிலா னிணையெ லாமிலா
 னுதிரிலா மதுகையா லுணர்வின் மேனின்றான்
 விதிரிலா விதியிதென் றிறைஞ்சி வேண்டினர்
 பிதிரிலாத் திருவுளம் பேணித் தேரினார்.

பதப்பிரிப்பு

எதிர் இலான் பகை இலான் இணை எலாம் இலான்
 உதிர் இலா மதுகையான் உணர்வின் மேல் நின்றான்
 விதிர் இலா விதி இது என்று இறைஞ்சி வேண்டினர்;
 பிதிர் இலாத் திரு உளம் பேணித் தேரினார்.

கொண்டு கூட்டு

எதிர் இலான் பகை இலான் இணை எலாம் இலான்
 உதிர் இலா மதுகையான் உணர்வின் மேல் நின்றான்
 விதிர் இலா விதி இது என்று இறைஞ்சி வேண்டினர்
 பிதிர் இலா திரு உளம் பேணி தேரினார்.

பதவுரை

எதிர் இலான் - தனக்கு எதிர் இல்லாதவனும்; பகை இலான் - தனக்கு பகைவர்கள் இல்லாதவனும்; இணை எலாம் இலான் - தனக்கு ஒப்புமை இல்லாதவனும்; உதிர் இலா மது கையான் - அழிவே இல்லாத வல்லமை உடையவனும்; உணர்வின் மேல் நின்றான் - எவருடைய உணர்வுக்கும் எட்டாமல் உயர்ந்து நிற்பவனும்; விதிர் இலா விதி இது என்று - ஆண்டவரின் மீறமுடியாத கட்டளை இது என்றும்;

இறைஞ்சி வேண்டினார் - அவ்விருவரும் அவனைத் தொழுது வேண்டினார்; பிதிர் இலாதிரு உளம் - சிதைதல் இல்லாத அவன் திருவுள்ளத்தை; பேணி தேரினார் - விரும்பி ஏற்றுக்கொண்டனர்.

தெளிவுரை

தனக்கு எதிர் இல்லாதவனும், பகை இல்லாதவனும், ஒப்புமை எதுவும் இல்லாதவனும், கெடுதல் இல்லாத வல்லமை உள்ளவனும், உணர்வுக்கு எட்டாமல் உயர்ந்து நின்றவனுமாகிய ஆண்டவனின் தவிர்க்க இயலாக் கட்டளை இது என்று அவ்விருவரும் அவனைத் தொழுது வேண்டினார்; சிதைதல் இல்லாத அவன் திருவுளத்தை விரும்பி தெளிவு கொண்டனர்.

11. பாடல்

தேரிய மனத்தவர் தேறி நாயகன்
 னாரிய முகத்துறை யங்கணேகினார்
 நீரிய முகிலெனப் படத்தை நீக்கலாற்
 சூரியன் னவியெனத் தோன்றல் தோன்றினான்.

பதப்பிரிப்பு

தேரிய மனத்தவர் தேறி, நாயகன்
 ஆரிய முகத்து உறை அங்கண் ஏகினார்;
 நீரிய முகில் என அப் படத்தை நீக்கலால்,
 சூரியன் நவி என தோன்றல் தோன்றினான்.

கொண்டு கூட்டு

தேரிய மனத்தவர் தேறி, நாயகன்
 ஆரிய முகத்து உறை அங்கண் ஏகினார்
 நீரிய முகில் என படத்தை நீக்கலால்
 சூரியன் நவி என தோன்றல் தோன்றினான்.

பதவுரை

தேரிய மனத்தவர் - தெளிந்த மனங்கொண்ட அவ்விருவரும்; தேறி - துணிந்து; நாயகன் ஆரிய முகத்து உறை - இறைவன் அழகிய முகத்தோடு இருந்த; அங்கண் ஏகினார் - அவ்விடம் சென்றனர்; நீரிய முகில் என - நீர் நிறைந்த கார்மேகம் போன்ற; அப்படத்தை நீக்கலால் - அப்போர்வையை விலக்கவும்; சூரியன் நவி என - ஆதவன் அழகு போல்; தோன்றல் தோன்றினான் - தேவகுமாரன் காட்சியளித்தான்.

தெளிவுரை

தெளிந்த மனங் கொண்ட அவ்விருவரும் தேறி, ஆண்டவன் அழகிய முகத்தோடு இருந்த அவ்விடம் சென்றனர்; நீரால் நிறைந்த மேகம் என்னத்தக்க அப் போர்வையை விலக்கவும், ஆதவன் அழகு போல் அம்மகன் தோன்றினான்.

12. பாடல்

முப்பொழு தொருபொழு தாக முற்றுணர்ந்
தெப்பொழு தனைத்துமெப் பொருளி யாவினும்
மெய்ப்பொரு டெளித்தவிர் காட்சி மேன்மையா
னப்பொழு துறங்கினா னன்னப் பார்ப்பனான்.

பதப்பிரிப்பு

முப் பொழுது ஒரு பொழுது ஆக முற்று உணர்ந்து
எப் பொழுது அனைத்தும் எப்பொருள் யாவினும்
மெய்ப்பொருள் தெளித்து அவிர் காட்சி மேன்மையான்,
அப்பொழுது உறங்கினான், அன்னப் பார்ப்பு அனான்.

கொண்டு கூட்டு

முப்பொழுது ஒரு பொழுது ஆக முற்று உணர்ந்து
எப்பொழுது அனைத்தும் எப்பொருள் யாவினும்
மெய்ப்பொருள் தெளித்து அவிர்காட்சி மேன்மையான்
அன்னப் பார்ப்பு அனான் அப்பொழுது உறங்கினான்.

பதவுரை

முப்பொழுது - இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு என்னும் மூன்று காலங்களும்;
ஒரு பொழுது ஆக - ஒரு காலமே போல; முற்று உணர்ந்து - முற்றிலும்
உணர்ந்து; எப்பொழுது அனைத்தும் - எக்காலமாயினும் அனைத்திலும்;
எப்பொருள் யாவிலும் - எப்பொருளாயினும் யாவற்றிலும்; மெய்ப்பொருள்
தெளித்து - உண்மைத் தன்மையை தெளிவாகத் தெரிவித்து; அவிர்
காட்சி மேன்மையான் - விளங்கும் முற்றறிவினால் மேம்பட்டவனாகிய
குழந்தையேசு; அன்ன பார்ப்பு அனான் - அன்ன குஞ்சு போன்றவனாய்;
அப்பொழுது - அப்பொழுது; உறங்கினான் - உறங்கிக்கொண்டிருந்தான்.

தெளிவுரை

இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வு என்னும் மூன்று காலங்களும் ஒரு காலமே
போல முற்றிலும் உணர்ந்து, எக்காலமாயினும் அனைத்திலும் எப்

பொருளாயினும் யாவற்றிலும் உண்மைப் பொருளைத் தெளிவித்து விளங்கும் முற்றறிவினால் மேம்பட்டவனாகிய குழந்தையேசு, அன்னக் குஞ்சு போன்றவனாய், அப்பொழுது உறங்கிக் கொண்டிருந்தான்.

13. பாடல்

**கலைமுகந் தருந்திய புலமைக் காட்சியோ
யலைமுகந் தருந்திய வருளென்று, உன் பணி
கொலைமுகந் தருந்துயர் கொண்டுஞ் செய்வலென்
றுலைமுகந் தருந்தழற் குருகி யேந்தினாள்.**

பத்பிரிப்பு

“கலை முகந்து அருந்திய புலமை காட்சியோய்,
அலை முகந்து அருந்திய அருள் என்று, உன் பணி,
கொலை முகந்த அருந்துயர் கொண்டும், செய்வல்!” என்று,
உலை முகந்த அரும் தழற்கு உருகி, ஏந்தினாள்.

கொண்டு கூட்டு

கலை முகந்து அருந்திய புலமைக் காட்சியோய்,
கொலை முகந்த அரும் துயர் கொண்டும்
அலை முகந்து அருந்திய அருள் என்று உன் பணி, செய்வல் என்று
உலை முகந்த அரும் தழற்கு உருகி ஏந்தினாள்.

பதவுரை

கலை முகத்து அருந்திய - கலைகளையெல்லாம் உட்கொண்ட;
புலமைக் காட்சியோய் - புலமைக்கு ஒப்பான அறிவு கொண்ட
ஆண்டவனே; கொலை முகந்து - கொலையைத் தழுவு வேண்டிய;
அருந்துயர் கொண்டும் - துயரத்தை அடைந்தாலும்; அலை முகத்து
அருந்திய அருள் என்று - அதனை கடலினும் பெரிதாய் உன்
அருளென்று நினைத்து; உன்பணி செய்வல் என்று - உன் கட்டளையை
செய்வேன் என்று; உலை முகந்து அரும் தழற்கு உருகி - மரியாள்
உலைக் களத்தினின்றும் அரிய நெருப்புப் போன்று மனம் உருகி;
ஏந்தினாள் - தன் மகனை கரத்தில் எடுத்துக் கொண்டாள்.

வளியுரை

மரியாள், உலையினின்று வாரிக் கொண்ட அரிய நெருப்புப் போன்ற அந்நிலைக்கு மனம் உருகி, “கலைகளையெல்லாம் வாரி

உட்கொண்ட புலமைக்கு ஒப்பான அறிவு கொண்ட ஆண்டவனே, கொலையைத் தழுவ வேண்டிய அரிய துயரத்தை அடைய நேர்ந் தாலும், அதனை, கடலை வாரி உண்ட (கடலினும் பெரிதாய) உன் அருளென்று மதித்து, உன் கட்டளையைச் செய்வேன்!” என்று கூறி, அம்மகனை ஏந்தி எடுத்துக் கொண்டாள்.

14. பாடல்

ஏர்வள ரடிபணிந் திளவ லேந்தலின்
 னீர்வளர் குவளைதேன் றுளித்தனேர அவன்
 சீர்வளர் விழிமலர் சிறந்து முத்துகச்
 சூர்வளர் மனத்தவர் துகைத்து னேங்கினார்.

பதப்பிரிப்பு

ஏர் வளர் அடி பணிந்து இளவல் ஏந்தலின்,
 நீர் வளர் குவளை தேன் துளித்தல் நேர், அவன்
 சீர் வளர் விழி மலர் திறந்து முத்து உக,
 சூர் வளர் மனத்து அவர், துகைத்து உள் ஏங்கினார்.

கொண்டு கூட்டு

ஏர் வளர் அடி பணிந்து இளவல் ஏந்தலின்,
 நீர் வளர் குவளை தேன் துளித்தல் நேர், அவன்
 சீர் வளர் விழி மலர் திறந்து முத்து உக,
 சூர் வளர் மனத்து அவர், துகைத்து உள் ஏங்கினார்.

பதவுரை

ஏர் வளர் அடி பணிந்து - அழகு நிறைந்த அடிகளைப் பணிந்து; இளவல் ஏந்தலின் - குழந்தை நாதனை ஏந்தி எடுக்கவும்; நீர் வளர் குவளை - நீரில் வளரும் குவளை மலர்; தேன் துளித்தல் நேர் - தேனைத் துளித்தது போல்; அவன் சீர்வளர் - அவன் சிறப்பு மிக்க; விழி மலர் திறந்து முத்து உக - கண்ணாகிய மலரைத் திறந்து முத்துப் போன்ற கண்ணீரை சொரிய; சூர் வளர் மனத்து அவர் - துன்பம் மிகுந்த மனத்தை உடைய இருவரும்; துகைத்து - தாக்குண்டவராய்; உள் ஏங்கினார் - தம் உள்ளத்துள் ஏங்கினார்கள்.

வெளிவுரை

அழகு நிறைந்த அடிகளைப் பணிந்து குழந்தை நாதனை ஏந்தி எடுக்கவும், நீரில் வளரும் குவளை மலர் தேனைத் துளித்தது போல், அவன் சிறப்பு நிறைந்த தன் கண்ணாகிய மலரைத் திறந்து

முத்துப் போன்ற கண்ணீரைச் சொரியவே, துன்பம் பெருகிய மனத்தைக் கொண்ட அவ்விருவரும், தாக்கமடைந்த தன்மையாய்த் தம் உள்ளத்துள் ஏங்கினர்.

15. பாடல்

**கதிர்தருங் காதலன் கன்னித் தாயுரத்
தெதிர்தரும் விழிகலந் தினிதிற் சாய்ந்தனன்
முதிர்தரு மமிர்துக முறுவற் கொட்டலாற்
பொதிர்தரு மின்பமுற் றிருவர் பொங்கினார்.**

பதப்பிரிப்பு

கதிர் தரும் காதலன் கன்னித் தாய் உரத்து
எதிர் தரும் விழி கலந்து இனிதின் சாய்ந்தனன்,
முதிர் தரும் அமிர்து உக முறுவல் கொட்டலால்,
பொதிர் தரும் இன்பம் உற்று இருவர் பொங்கினார்.

கொண்டு கூட்டு

கதிர்தரும் காதலன்
எதிர்தரும் விழி கலந்து கன்னித் தாய் உரத்து இனிதின் சாய்தனன்
முதிர் தரும் அமிர்து உக முறுவல் கொட்டலால் இருவர்
பொதிர்தரும் இன்பம் உற்று பொங்கினார்.

பதவுரை

கதிர் தரும் காதலன் - ஒளியை வீசும் திருக்குமரன்; எதிர் தரும் விழி கலந்து - எதிர்ப்படும் இருவர் கண்களும் கலக்குமாறு; கன்னி தாய் உரத்து - கன்னித் தாயின் மார்பிலே; இனிதின் சாய்ந்தனன் - இனிதாக சாய்ந்து கொண்டான்; முதிர் தரும் அமிர்து உக - முதிர்ந்த அமிழ்தத்தை பொழிந்த தன்மையாய்; முறுவல் கொட்டலால் - புன் சிரிப்பைக் காட்டவே; இருவர் பொதிர் தரும் இன்பம் உற்று - அவ்விருவரும் நிறைவுதரும் இன்பம் அடைந்து; பொங்கினர் - மனம் பூரித்தனர்.

தெளிவுரை

ஒளியை வீசும் மகன் தன் கன்னித் தாயின் மார்பில், எதிர்ப்படும் இருவர் கண்களும் கலக்குமாறு நோக்கி இனிது சாய்ந்து கொண்ட வனாய், முதிர்ந்த அமிழ்தத்தைப் பொழிந்த தன்மையாய்ப் புன்சிரிப்பைக் காட்டவே, அவ்விருவரும் நிறைவுதரும் இன்பம் அடைந்து மனம் பூரித்தனர்.

16. பாடல்

பொங்கிய வருத்தியாற் பொலிந்த கன்னியுந்
தங்கிய கொடியொடுட் டளிர்ந்த சூசையும்
பங்கய மலரடி பணிந்து பாலனை
யங்கிய ரகலுதற் காசி கேட்டனர்.

பதப்பிரிப்பு

பொங்கிய அருத்தியால் பொலிந்த கன்னியும்,
தங்கிய கொடியொடு உள் தளிர்ந்த சூசையும்,
பங்கய மலர் அடி பணிந்து, பாலனை
அங்கு இவர் அகலுதற்கு ஆசி கேட்டனர்.

கொண்டு கூட்டு

பொங்கிய அருத்தியால் பொலிந்த கன்னியும்
தங்கிய கொடியொடு உள் தளிர்ந்த சூசையும்
பங்கய மலர் அடி பணிந்து,
அங்கு இவர் அகலுதற்கு பாலனை ஆசி கேட்டனர்.

பதவுரை

பொங்கிய அருத்தியால் பொலிந்த கன்னியும் - மிகுந்த ஆசையால்
பொலிவுற்ற கன்னி மரியாளும்; தங்கிய கொடியோடு - தன் கையிலே
ஏந்திய மலர்க்கொடியோடு; உள் தளிர்ந்த சூசையும் - உள்ளமும்
தழைத்த சூசையும்; பங்கய மலர் அடி பணிந்து - குழந்தை யேசுவின்
தாமரை மலர் போன்ற பாதங்களை வணங்கி; அங்கு அவர் அகலுதற்கு -
அங்கு போவதற்கு (எகிப்து) இவ்விருவரும்; பாலனை ஆசி கேட்டனர்
- அப் பாலனையே ஆசி கேட்டனர்.

வெளிவுரை

பொங்கிய ஆசையோடு பொலிந்த கன்னித் தாயும், தன்னிடமுள்ள
மலர்க் கொடியோடு உள்ளமும் தழைத்த சூசையும், குழந்தை
நாதனின் தாமரை மலர் போன்ற அடிகளை வணங்கி, அங்குப்
(எகிப்து) போவதற்கு இவ்விருவரும் அப்பாலனையே ஆசி
கேட்டனர்.

17. பாடல்

மருந்தடக் கனிமுக மகிழ்ந்து நாயக
னருந்தடத் தவர்க்குநல் லருளோ டாசியைத்
தருந்தடத் திவர்ந்திருட் புதைத்த சாமத்தாங்
கிருந் தடத் தேகுதற் கெழுந்து போயினார்.

பதப்பிரிப்பு

மருந்து அடக் கனி முகம் மகிழ்ந்து நாயகன்,
அருந் தடத்து அவர்க்கு நல் அருளோடு ஆசியைத்
தரும் தடத்து இவர்ந்து, இருள் புதைத்த சாமத்து, ஆங்கு
இரும் தடத்து ஏகுதற்கு, எழுந்து போயினார்.

கொண்டு கூட்டு

நாயகன், மருந்து அட கனி முகம் மகிழ்ந்து
அரும் தடத்து நல் அருளோடு ஆசியை அவர்க்கு
தரும் தடத்து இவர்ந்து, ஆங்கு
இரும் தடத்து ஏகுதற்கு, இருள் புதைத்த சாமத்து, எழுந்து
போயினார்.

பதவுரை

நாயகன் - திருக்குமாரனாகிய பாலன்; மருந்து அட - அமுதத்தையும்
வென்ற தன்மையாய்; கனி முகம் மகிழ்ந்து - தனது கனிவான
முகத்தைக் காட்டி மகிழ்ந்து; அரும் தடத்து - அரிய பெருமையாய்; நல்
அருளோடு - நல்ல அருளோடு; ஆசியை அவர்க்கு தரும் இடத்து -
ஆசியை அவர்களுக்கு தரும் மாண்பினால்; இவர்ந்து - அவர்கள் எழுச்சி
கொண்டு; ஆங்கு இரும் தடத்து ஏகுதற்கு - அங்கிருந்து நீண்ட வழியே
செல்வதற்கு; இருள் புதைத்த சாமத்து - இருள் நிறைந்த நள்ளிரவில்;
எழுந்து போயினார் - எழுந்து போயினார்.

வதளிவுரை

அமுதத்தையும் வென்ற தன்மையாய் ஆண்டவனாம் அப்பாலன்
கனிந்த முகம் காட்டி மகிழ்ந்து, அரிய பெருமையாய் நல்ல
அருளோடு ஆசியை அவர்களுக்குத் தரும் மாண்பினால் அவர்கள்
எழுச்சி கொண்டு, அங்கிருந்து நெடிய வழித் தடத்திற் செல்வதற்கு
இருள் கவிந்த நள்ளிரவில் எழுந்து போயினார்.

18. பாடல்

இருக்கட ரோன்பட வீரை யாயிரங்
குருக்கடர் மேனியைக் கொண்ட வானவர்
திருக்கட ரோனெனச் சிறுவன் றாளிணை
பருக்கடர் பாய்ந்துறப் பணிந்து தோன்றினார்.

பதப்பிரிப்பு

இருச் சுடரோன் பட, ஈர் ஐயாயிரம்,
குருச் சுடர் மேனியைக் கொண்ட, வானவர்,
திருச் சுடரோன் என் அச்சிறுவன் தாள் இணை,
பருச் சுடர் பாய்ந்து உற, பணிந்து தோன்றினார்.

கொண்டு கூட்டு

இரும் சுடரோன் பட,
குரு சுடர் மேனியை கொண்ட ஈர் ஐயாயிரம் வானவர்,
பரு சுடர் பாய்ந்து உற
திருச்சுடரோன் என் அச்சிறுவன் இணை தாள் பணிந்து
தோன்றினார்.

பதவுரை

இரும் சுடரோன் - பெரும் சுடரான சூரியனும்; பட - ஒளி கெட; குரு சுடர் மேனியைக் கொண்ட - ஒளிவீசும் அழகிய மேனியைக் கொண்ட; ஈர் ஐயாயிரம் வானவர் - பதினாயிரம் வானவர்களும்; பரு சுடர் பாய்ந்து உற - திரண்ட ஒளி பாய்ந்து நிலைக்குமாறு; திரு சுடரோன் என - அழகிய ஒளி வீசுபவன் என; அச்சிறுவன் - அச்சிறுவனின்; இணைதாள் - இரண்டு திருவடிகளையும்; பணிந்து தோன்றினார் - வணங்கிய வண்ணம் வந்து தோன்றினார்.

தெளிவுரை

பெருஞ் சுடரோன் எனப்படும் கதிரவன் ஒளி கெடத் தக்க நிறம் வாய்ந்த ஒளி மேனியைக் கொண்ட பதினாயிரம் வானவர், திரண்ட ஒளி பாய்ந்து நிலைக்குமாறு, திருச்சுடரோன் எனப்படும் அச்சிறுவனின் இரண்டு அடிகளையும் வணங்கிய வண்ணம் வந்து தோன்றினார்.

19. பாடல்

எல்லியல் படச்சுட ரிரனி றோற்றினார்
பல்லியங் கடலொலி படமு முக்கினார்
ரல்லியங் குழுவியை யளவில் வாழ்த்தினார்
கல்லியம் பாத்தொடை கனியப் பாடினார்.

பதப்பிரிப்பு

எல் இயல் படச் சுடர் இரவில் தோற்றினார்;
பல் இயம் கடல் ஒலி பட முழக்கினார்;
அல்லி அம் குழுவியை அளவு இல் வாழ்த்தினார்;
கல்லியம் பா தொடை கனியப் பாடினார்.

கொண்டு கூட்டு

எல் இயல் பட சுடர் இரவு இல் தோற்றினார். கடல் ஒலி பட
பல் இயம் முழக்கினார்.
அல்லி அம் குழுவியை அளவு இல் வாழ்த்தினார்.
கல்லியம் பா தொடை கனிய பாடினார்.

பதவுரை

எல் இயல் பட - பகலின் தன்மை தோன்றுமாறு; சுடர் இரவில்
தோற்றினார் - (வானவர்) ஒளியுடன் இரவில் தோற்றம் செய்தனர்; கடல்
ஒலி பட - கடலின் ஒலியும் கெடுமாறு; பல் இயம் முழக்கினார் - பல
இசைக்கருவிகளை முழக்கினார்; அல்லி அம் குழுவியை - ஆம்பல் மலர்
போன்ற அழகிய குழந்தையை; அளவு இல் வாழ்த்தினார் -
அளவில்லாது வாழ்த்தினர்; கல்லியம்பா - தேன் போன்ற இனிய
பாடல்களை; தொடைகனிய பாடினர் - தொடை நயம் கனியப் பாடினர்.

தெளிவுரை

அவ்வானவர் பகலின்தன்மை தோன்றுமாறு ஒளிரும் இரவு போல்
அதனைத் தோன்றத் செய்தனர்; கடலின் ஒலியும் கெடுமாறு பல
இசைக் கருவிகளை முழக்கினர்; ஆம்பல் மலர் போல் அழகிய
அக்குழந்தையை அளவில்லாது வாழ்த்தினர்; தேன் போன்ற
பாடல்களைத் தொடைநயம் கனியப் பாடினர்.

20. பாடல்

வார்வளர் முரசு மாரா வரிவளர் வளையு மூதா
தேர்வள ருருளும் செல்லா தெருவள ரரவுந் தோன்றா
ஊர்வளர் அசைவு மில்லா வுறங்கிய சாமத் தேகிச்
சீர்வள ருயிர் போய்வீரர் செத்துடம் பொத்த தன்றே.

பதப்பிரிப்பு

வார் வளர் முரசும் ஆரா, வரி வளர் வளையும் ஊதா,
தேர் வளர் உருளும் செல்லா, தெரு வளர் அரவும் தோன்றா,
ஊர் வளர் அசைவும் இல்லா உறங்கிய சாமத்து ஏகி,
சீர் வளர் உயிர் போய் அவ் ஊர் செத்த உடம்பு ஒத்தது அன்றே.

கொண்டு கூட்டு

வார் வளர் முரசும் ஆரா, வரி வளர் வளையும் ஊதா,
தேர் வளர் உருளும் செல்வா, தெரு வளர் அரவும் தோன்றா,
ஊர் வளர் அசைவும் இல்லா உறங்கிய சாமத்து ஏகி,
சீர் வளர் உயிர் போய் அவ் ஊர் செத்த உடம்பு ஒத்தது அன்று ஏ.

பதவுரை

வார்வளர் - வாரால் இறுக்கிக் கட்டப்பெற்ற; முரசும் ஆரா - (முரசுகளும் ஒலிக்கவில்லை; வரிவளர் - வரிகளைக் கொண்ட; வளையும் ஊதா - சங்குகளும் ஊதாவில்லை; தேர் வளர் - தேரோடு பொருந்திய; உருளும் செல்லா - சக்கரங்களும் உருண்டு செல்லாமலும்; தெருவளர் - தெருவிலே தோன்றும்; அரவும் தோன்றா - ஆரவாரமும் தோன்றவில்லை; ஊர்வளர் - ஊரிலே காணப்படும்; அசைவும் இல்லா - நடமாட்டமும் இல்லாமல்; உறங்கிய சாமத்து ஏகி - உறங்கிக் கிடந்த நடுச் சாமத்திலே; அவ் ஊர் - அவ்வூரானது; சீர் வளர் உயிர் போய் - சிறந்த வாழ்வுக்கான உயிரானது நீங்கி; செத்த உடம்பு ஒத்தது அன்றே - செத்த உடம்பினைப் போல் காணப்பட்டது.

தெளிவுரை

வாரால் கட்டப் பெற்ற முரசு முழங்காமலும், வரிகளைத் தன்பால் கொண்டுள்ள சங்கு ஊதாமலும், தேரோடு பொருந்திய சக்கரம் உருண்டு செல்லாமலும், தெருவிலே வளரும் ஆரவாரம் தோன்றாமலும், ஊரில் காணப்படும் நடமாட்டம் இல்லாமலும், உறங்கிக் கிடந்த நள்ளிரவில் இவர்கள் நீங்கிச் சென்றமையால், அவ்வூர் தன் சிறப்பு வளர்வதற்குக் காரணமான உயிர் போகச் செத்த உடம்பு போன்று காணப்பட்டது.

21. பாடல்

நல்வினை யுலந்த போழ்தின் னலமெலா மகலும் போலக்
கொல்வினை யறுப்ப வந்த குணத்தொகை யிறைவன் போக
வல்வினை மருளிற் பொங்கு மல்லவை யுயிரை வாட்டப்
புல்வினை மல்கிச் சீலம் புரிநலம் போயிற் றன்றே.

பதப்பிரிப்பு

நல்வினை உலந்த போழ்தின் நலம் எலாம் அகலும் போல,
கொல் வினை அறுப்ப வந்த குணத் தொகை இறைவன் போக,
வல் வினை மருளின் பொங்கும் அல்லவை உயிரை வாட்ட,
புல் வினை மல்கி, சீலம் புரி நலம் போயிற்று அன்றே.

கொண்டு கூட்டு

நல்வினை உலந்த போழ்தின் நலம் எலாம் அகலும் போல,
கொல் வினை அறுப்ப வந்த குண தொகை இறைவன் போக,
வல் வினை மருளின் பொங்கும் அல்லவை உயிரை வாட்ட,
புல் வினை மல்கி, சீலம் புரி நலம் போயிற்று அன்று ஏ.

பதவுரை

நல்வினை உலந்த போழ்தின் - நல்ல செயல்கள் எல்லாம் அழிந்தபோது; நலம் எலாம் அகலும் போல - நன்மைகள் எல்லாம் நீங்குதல் போல; கொல்வினை அறுப்ப வந்த - கொல்லும் தன்மை வாய்ந்த பாவவினைகளை அறுக்க அவதரித்த; குணதொகை இறைவன் போக - குணங்கள் நிறையப் பெற்ற திருக்குமரன் நீங்கிச் செல்ல; வல்வினை மருளில் - வலிமை வாய்ந்த அறிவு மயக்கத்தால்; பொங்கும் அல்லவை - பெருகும் பாவங்கள்; உயிரை வாட்ட - உயிர்களை வாட்டி வதைக்க; புல்வினை மல்கி - இழிந்த தீய செயல்கள் அதிகரித்து; சீலம் புரி நலம் - நல்லொழுக்கத்தால் வரும் நன்மைகள் எல்லாம்; போயிற்று - போய்விட்டன.

தொழிவுரை

நற்செயல் அழிந்த போதே நலமெல்லாம் நீங்குதல் போல,
கொல்லும் தன்மை வாய்ந்த பாவ வினையை அறுக்க அவதரித்து
வந்த, குணமெல்லாம் தொகையாகக் கொண்ட திருக்குமரன்
நீங்கிப் போகவே, வலிமையின் வயப்பட்ட அறிவு மயக்கத்தால்
பெருகும் பாவங்கள் உயிரை வாட்ட, அதனால் தீவினை பெருகி,
நல்லொழுக்கத்தால் வரும் நன்மையெல்லாம் போயிற்று.

22. பாடல்

இருள்புரி கங்குல் நாப்பண் இரிந்தறக் கடலோன் போக
அருள்புரி உணர்வு காட்சி யறந்தவஞ் சுருதி தானந்
தெருள்பொறை நீதி வீரஞ் சீர்தகை யறுதி ஞானம்
பொருள் புகழ் புலமைமற்றப் பொலிநலம் போயிற்றன்றே.

பதப்பிரிப்பு

இருள் புரி கங்குல் நாப்பண் இரிந்து அறக் கடலோன் போக,
அருள் புரிவு உணர்வு காட்சி அறம் தவம் சுருதி தானம்
தெருள் பொறை நீதி வீரம் சீர் தகை உறுதி ஞானம்
பொருள் புகழ் புலமை மற்றப் பொலி நலம் போயிற்று அன்றே.

கொண்டு கூட்டு

இருள் புரி கங்குல் நாப்பண் அற கடலோன் இரிந்து போக,
அருள் புரிவு உணர்வு காட்சி அறம் தவம் சுருதி தானம்
தெருள் பொறை நீதி வீரம் சீர் தகை உறுதி ஞானம்
பொருள் புகழ்புலமை மற்ற பொலி நலம் போயிற்று அன்று ஏ.

பதவுரை

இருள் புரி கங்குல் நாப்பண் - இருள் செறிந்த இரவின் நடுச்சாமத்திலே;
அறகடலோன் இரிந்து போக - அறக்கடலாகிய இறைவன் நீங்கிச்
செல்ல; அருளும் புரி உணர்வு - அருளும் அன்புணர்ச்சியும்; காட்சி -
அறிவும்; அறம் - தருமமும்; தவம் - தவமும்; சுருதி - வேதமும்; தானம்
- கொடையும்; தெருள் - தெளிவும்; பொறை - பொறுமையும்; நீதி -
நீதியும்; வீரம் - வீரமும்; சீர் - சிறப்பும்; தகை - பெருமையும்; உறுதி -
உறுதியும்; ஞானம் - ஞானமும்; பொருள் - பொருளும்; புகழ் - புகழும்;
புலமை - புலமையும்; மற்று - மற்றைய; பொலி நலம் - ஒரு நாட்டை
பொலியச் செய்யும் நல்லவையெல்லாம்; போயிற்று - போய்விட்டன.

தெளிவுரை

இருளைச் செறியும் இரவின் நடுவே அறக்கடலாகிய ஆண்டவன்
நீங்கிச் செல்லவே, அருளும் அன்பும் உணர்வும் அறிவும் அறமும்
தவமும் வேதமும் கொடையும் தெளிவும் பொறுமையும் நீதியும்
வீரமும் சிறப்பும் பெருமையும் உறுதியும் ஞானமும் பொருளும்
புகழும் புலமையும் மற்றும்மாக ஒரு நாட்டைப் பொலியச் செய்யும்
நலமெல்லாம் போயிற்று.

23. பாடல்

அலைபுறங்கொண்ட ஞாலத் தடரிருள் சீக்க யாக்கை
நிலைபுறங் கொண்ட ஞான நெடுஞ்சுட ரனையான் போகக்
கொலைபுறங் கொண்ட வேந்தன் குணத்துரி நகரு நாடும்
வலைபுறங் கொண்ட பாவ மலிந்திருள் மொய்த்த தன்றே.

பதப்பிரிப்பு

அலை புறம் கொண்ட ஞாலத்து அடர் இருள் சீக்க, யாக்கை
நிலை புறம் கொண்ட ஞான நெடுஞ் சுடர் அனையான் போக,
கொலை புறம் கொண்ட வேந்தன் குணத்து, உரி நகரும் நாடும்
வலை புறம் கொண்ட பாவம் மலிந்து, இருள் மொய்த்தது அன்றே.

கொண்டு கூட்டு

அலை புறம் கொண்ட ஞாலத்து அடர் இருள் சீக்க, யாக்கை நிலை புறம் கொண்ட நெடும் ஞான சுடர் அனையான் போக, கொலை புறம் கொண்ட வேந்தன் குணத்து, உரி நகரும் நாடும் வலை புறம் கொண்ட பாவம் மலிந்து, இருள் மொய்த்தது அன்று ஏ.

பதவுரை

அலை புறம் கொண்ட - கடலால் சூழப்பட்ட; ஞாலத்து அடர் இருள்சீக்க - இவ்வுலகத்தே நிறைந்திருக்கின்ற பாவ இருளைப் போக்கும் வண்ணம்; யாக்கை நிலை புறம் கொண்ட - உடலோடு சேர்ந்த அவதாரம் எடுத்த; ஞான நெடும் சுடர் அனையான்போக - நெடிய ஞானச்சுடர் போன்ற இறைவன் நீங்கிச் செல்ல; கொலை புறம் கொண்ட வேந்தன் குணத்து - கொலைக்குணத்தை வெளிப்படையாக்க கொண்ட ஏரோது மன்னனின் குணத்தைப் போல; உரி நகரும் நாடும் - நாடும் நகரமும்; வலை புறம் கொண்ட - வலையால் மூடப்பட்டதுபோல; பாவம் மலிந்து இருள் மொய்த்தது அன்றே - பாவங்கள் மிகுந்து அறியாமை என்னும் இருளால் மூடிக்கிடந்தது.

வதளிவுரை

கடலைப் புறத்தே சூழக் கொண்ட இவ்வுலகத்தில் செறிந்துள்ள இருளைப் போக்கும் வண்ணம், உடல் நிலையைப் புறத்தே காட்டி வந்துதித்த நெடிய ஞானச் சுடர் போன்ற ஆண்டவன் நீங்கிப் போகவே, கொலையை வெளிப்படையாகவே கொண்ட ஏரோது மன்னனின் குணத்தைப் போலவே, அவனுக்குரிய நகரத்திலும் நாட்டிலும் வலையாக மூடிக்கொண்டது போன்ற பாவம் மலிந்து, இருளே சூழ்ந்து இருந்தது.

24. பால்

கதிதள்ளி யுயர்வா னேற்றுங் கனிந்த தம் வேந்தனோடும்
பதிதள்ளி யமரர் போகப் பகையுநீண் பசியுநோயும்
நிதி தள்ளி மிடியுங் கேடு நிசிதமுந் தீய யாவும்
மதிதள்ளி மருட்டும் பேயு மறுகுடி யாயிற் றன்றே.

பதப்பிரிப்பு

கதி தள்ளி உயர் வான் ஏற்றும் கனிந்த தம் வேந்தனோடும்
பதி தள்ளி அமரர் போக, பகையும் நீள் பசியும் நோயும்
நிதி தள்ளி மிடியும் கேடும் நிசிதமும் தீய யாவும்,
மதி தள்ளி மருட்டும் பேயும் மறுகுடி ஆயிற்றே அன்றே.

கொண்டு கூட்டு

உயர்வான் கதி தள்ளி ஏற்றும் கனிந்த தம் வேந்தனோடும் அமரர் பதி தள்ளி போக, பகையும் நீள் பசியும் நோயும் நிதி தள்ளி மிடியும் கேடும் நிசிதமும் தீய யாவும், மதி தள்ளி மருட்டும் பேயும் மறுகுடி ஆயிற்று அன்று ஏ.

பதவுரை

உயர்வான் கதி தள்ளி ஏற்றும் - உயர்ந்த வானுலகம் முடிவில்லாது போற்றும்; கனிந்த தம் வேந்தனோடும் - அன்புக்குரிய அரசனாகிய இறைவனோடு; அமரர் பதி தள்ளி போக - வானவரும் அந்நகரை விட்டு விலகிப் போக; பகையும் நீள் பசியும் நோயும் - பகையும் பசியும் நோயும்; நிதி தள்ளி மிடியும் - செல்வத்தைப் போக்கிய வறுமையும்; கேடும் நிசிதமும் - கேடும் இழிந்தவையும்; தீய யாவும் - தீயன யாவும் சேர்ந்து; மதி தள்ளி - அறிவை அகற்றி; மருட்டும் பேயும் - மயக்கும் பேய்களும்; மறுகுடி ஆயிற்று - குடி வந்து சேர்ந்துவிட்டன.

தெளிவுரை

உயர்ந்த வானுலகம் முடிவில்லாது போற்றும் கனிவுக்குரிய தம் அரசனாகிய ஆண்டவனோடு வானவரும் அந்நகரை விட்டு விலகிப் போகவே, பகையும் நீடித்த பசியும் நோயும் செல்வத்தைப் போக்கிய வறுமையும் கேடும் இகழ்ச்சியும் தீயன யாவும், வந்து சேர்ந்ததோடு, அறிவை அகற்றி மயக்கும் பேயும் அங்கு குடியாய் வந்து சேர்ந்தது.

25. பாடல்

மணிவளர் முகிற்றண் ணூர்தி வானுடுக் கொடி தண் திங்கள்
அணிவளர் குடை கொண் டெங்கு மருணிழல் மன்னன் போகப்
பணிவளர் நகரு நாடும் பனிப்புறப் பகைத்து வாட்டிப்
பிணிவளர் வினையின் செந்தீப் பிரிவிலா மேய்ந்த தன்றே.

பதப்பிரிப்பு

மணி வளர் முகில் தண் ஊர்தி, வான் உடுக் கொடி, தண் திங்கள்
அணி வளர் குடை கொண்டு, எங்கும் அருள் நிழல் மன்னன் போக,
பணி வளர் நகரும் நாடும் பனிப்பு உற, பகைத்து வாட்டி,
பிணி வளர் வினையின் செந்தீ, பிரிவு இலா மேய்ந்தது அன்றே.

கொண்டு கூட்டு

மணி வளர் முகில் தண் ஊர்தி, வான் உடு கொடி, தண் திங்கள்
அணி வளர் குடை கொண்டு, எங்கும் அருள் நிழல் மன்னன் போக,
பணி வளர் நாடும் நகரும் பணிப்பு உற,
பிணி வளர் வினையின் செந்தீ, பகைத்து வாட்டி இலா மேய்ந்தது
அன்று ஏ.

பதவுரை

மணி வளர் முகில் தண் ஊர்தி - நீலமணி போல் விளங்கும் மேகத்தை
குளிர்ந்த வாகனமாகவும்; வான் உடு கொடி - விண்மனைக் கொடியாக
வும்; தண் திங்கள் அணி வளர்குடை கொண்டு - குளிர்ச்சி பொருந்திய
சந்திரனை குடையாகவும் கொண்டு; எங்கும் அருள் நிழல் மன்னன் -
எங்கும் அருளாகிய நிழலைத் தரும் திருக்குமாரன்; போக - நீங்கிப்
போக; பணிவளர் நகரும் நாடும் - அணிகலன்கள் நிறைந்த எருசலேம்
நகரும் யூதேய நாடும்; பணிப்புற - நடுங்குமாறு; பிணி வளர் செந்தீ
பகைத்து - துன்பம் வளர்வதற்குக் காரணமான தீவினையால் வரும்
செந்நெருப்பானது பகைத்து; வாட்டி பிரிவிலா மேய்ந்தது - வாட்டி
விலகாமல் வருந்திக் கொண்டிருந்தது.

தெளிவுரை

நீலமணி போல் விளங்கும் மேகத்தைக் குளிர்ந்த வாகனமாகவும்
விண்மனைக் கொடியாகவும் குளிர்ந்த மதியை அழகு பொருந்திய
குடையாகவும் கொண்டு, எங்கும் அருளாகிய நிழலைத் தரும்
அரசனாகிய திருக்குமாரன் நீங்கிப் போகவே, அணிகலன் நிறைந்த
யூதேய நாடும் எருசலேம் நகரமும் நடுங்குமாறு, துன்பம்
வளர்வதற்குக் காரணமான தீவினையால் வரும் செந்தீ பகைத்து
வாட்டி, விலகாமல் வருத்திக் கொண்டிருந்தது.

26. பாடல்

கண்ண கன்ற வகழிக லங்கலிற்
தண்ண கன்றத ரங்கந்த ளம்பலே
எண்ண கன்றகு ணத்திவர் நின்மினென்று
ஒண்ண கன்றகை நீட்டின தொத்தவே.

பதப்பிரிப்பு

கண் அகன்ற அகழி கலங்கலின்,
தண் அகன்ற தரங்கம் தளம்பலே,
எண் அகன்ற குணத்து இவர், “நின்மின்!” என்று
ஒண் அகன்ற கை நீட்டினது ஒத்தவே.

கொண்டு கூட்டு

கண் அகன்ற அகழி கலங்கலின்,
தண் அகன்ற தரங்கம் தளம்பலே,
எண் அகன்ற குணத்து இவர், நின்மின் என்று,
ஒண் அகன்ற கை நீட்டினது ஒத்த ஏ.

பதவுரை

கண் அகன்ற - பரந்து கிடந்த; அகழி கலங்கலின் - அகழி காற்றில் அசைந்து கலங்குவதால்; தண் அகன்ற - குளிர்ந்த அகன்ற; தரங்கம் - அலைகள்; தளம்பலே - கரையில் தளம்பும் தோற்றமானது; எண் அகன்ற - எண்ணில்லாத; குணத்து இவர் - நற்குணம் படைத்த இவர்களை; நின்மின் என்று - போகாதீர்கள் நில்லுங்கள் என்று; ஒண் அகன்ற - ஒளி பொருந்திய; கை நீட்டினது ஒத்தவே - கைகளை நீட்டித் தடுப்பதைப் போன்றிருந்தது.

வதளிவுரை

பரந்து கிடந்த அகழி காற்றில் அசைந்து கலங்குதலால், குளிர்ந்த அகன்ற அலைகள் கரையில் தளம்பும் தோற்றம், எண்ணுக்கு அடங்காத நற்குணம் படைத்த இவர்களை, “போகாதே நில்லுங்கள்” என்று ஒளி பொருந்திய நீண்ட கைகளை நீட்டித் தடுப்பதை ஒத்திருந்தது.

27. பாடல்

அலைய லைந்தலர் கூப்பிய தாமரை
அலைய லைந்தலை மீதெழுந் தாடலந்
நிலைய டைந்தனர் நீங்கலிர் நின்மினென்று
உலைவு அடைந்துகை கூப்பிய தொத்தவே.

பதப்பிரிப்பு

அலை அலைந்து அலர் கூப்பிய தாமரை
அலை அலைந்து அலை மீது எழுந்து ஆடல், அந்
நிலை அடைந்தனர், “நீங்கலிர்! நின்மின்!” என்று,
உலைவு அடைந்து கை கூப்பியது ஒத்தவே.

கொண்டு கூட்டு

அலை அலைந்து அலர் கூப்பிய தாமரை
இலை அலைந்து அலை மீது எழுந்து ஆடல்,
அந்நிலை அடைந்தனரு, நீங்கலிர் நின்மின் என்று,
உலைவு அடைந்து கை கூப்பியது ஒத்த ஏ.

பதவுரை

அலை அலைந்து - அலைகளால் அலைந்து; அலர் கூப்பிய தாமரை - தன் இதழ்களைக் கூப்பிய தாமரை; இலை அலைந்து - இலையோடு கூடி அலைந்து; அலைமீது எழுந்து ஆடல் - அலைமீது எழுந்து ஆடும் தோற்றமானது; அந்நிலை அடைந்தனர் - அவ்விடம் வந்த மூவரையும்; நீங்கலிர் நின்மின் என்று - எங்களை விட்டு நீங்காதீர்கள் நில்லுங்கள் என்று; உலைவு அடைந்து - உள்ளம் கலங்கி; கை கூப்பியது ஒத்தவே - கை கூப்பித் தடுப்பதை ஒத்திருந்தது.

தெளிவுரை

அலையால் அலைந்து தன் மலரைக் குவித்துக் கொண்ட தாமரை, இலையோடு கூடி அசைந்து அலைக்குமேல் எழுந்து நின்று ஆடும் தோற்றம், அவ்விடம் வந்தடைந்த இம்மூவரை, "எம்மை விட்டு நீங்காதீர்கள்! நில்லுங்கள்!" என்று, கலக்கம் அடைந்து கை கூப்பித் தடுப்பதை ஒத்திருந்தது.

28. பாடல்

நாக நெற்றியி னன்மணி யோடைபோல்

நாக நெற்றியி னன்மணி யாறுபாய்

நாக நெற்றியி னன்மலர்க்கா அப்பால்

நாக நெற்றியி னன்மதி தோன்றிற்றே.

பதப்பிரிப்பு

நாக நெற்றியின் நன் மணி ஓடை போல்,

நாக நெற்றியின் நன் மணி ஆறு பாய்,

நாக நெற்றியின் நன் மலர் கா அப்பால்

நாக நெற்றியின் நன் மதி தோன்றிற்றே.

கொண்டு கூட்டு

மேற்கூறியவாறு

பதவுரை

நாக நெற்றியின் - யானையின் நெற்றியில்; நல்மணி ஓடைபோல் - நல்ல மணிகள் பதித்த நெற்றிப் பட்டம் போல; நாக நெற்றியின் - மலை உச்சியில் இருந்து; நல்மணி ஆறுபாய் - நல்ல மாணிக்கக் கற்களைக் கொண்ட ஆறுகள் பாய்ந்தோடுவதும் போல; நாக நெற்றியின் - புன்னை மரங்களின் கிளைகளில்; நல்மலர் கா அப்பால் - நல்ல மலர்களைக் கொண்ட சோலைகளுக்கு அப்பால்; நாக நெற்றியின் - வானத்தின் நெற்றியிலே; நன்மதி தோன்றிற்று - சந்திரன் உதயமாயிற்று.

தெளிவுரை

யானையின் நெற்றியில் அணிந்த நல்ல மணிகள் பதித்த நெற்றிப் பட்டம் போல், மலையின் உச்சியினின்று நல்ல மணிகளைக் கொண்ட ஆறு பாய்ந்தோடுவதும் போல, தன் உச்சியில் நல்ல மலர்களைக் கொண்ட புன்னை மரங்கள் நிறைந்ததுமான சோலைக்கு அப்பால், வானத்தின் நெற்றியில் நல்ல திங்கள் அப்பொழுது உதித்தது.

29. பாடல்

உறைகி டந்தவிண் வேந்துயி ருண்பலென்று
உறைகி டந்தயி லோங்கர சைப்பகைத்
துறைகி டந்தக டற்பறைக் கோர்குணில்
உறைகி டந்தன வொண்பிறை தோற்றமே.

பதப்பிரிப்பு

உறை கிடந்த விண் வேந்து உயிர் உண்பல் என்று
உறை கிடந்த அயில் ஓங்கு அரசைப் பகைத்து,
உறை கிடந்த கடல் பறைக்கு ஓர் குணில்
உறை கிடந்து அன, ஒண் பிறை தோற்றமே.

கொண்டு கூட்டு

ஒன் பிறை தோற்றம் ஏ உறை கிடந்த விண் வேந்து உயிர் உண்பல்
என்று

உறை கிடந்த அயில் ஓங்கு அரசைப் பகைத்து,
உறை கிடந்த கடல் பறைக்கு ஓர் குணில்
உறை கிடந்து அன

பதவுரை

ஒன் பிறை தோற்றமே - ஒளி பொருந்திய சந்திரன் தோற்றம்; உறை கிடந்த - மழைநீரைக் கொண்டுள்ள; விண் வேந்து உயிர் உண்பல் என்று - விண்ணிலக வேந்தனாகிய குழந்தை நாதனின் உயிரை உண்பேன் என்று; உறை கிடந்த - உறைக்குள் கிடந்த; அயில் ஓங்கு - வேலை உயர்த்தி; அரசை பகைத்து - அரசனைப் (ஏரோது) பகைத்து; உறை கிடந்த - உப்பு நிறைந்த; கடல் பறைக்கு - கடலாகிய பறையை (அடிப்பதற்கு); ஓர் குணில் - ஓர் குறுந்தடி; உறை கிடந்து அன - வானத்தில் கிடந்ததுபோல தோன்றிற்று.

தெளிவுரை

ஒளி பொருந்திய அப்பிறையின் தோற்றம், மழையைக் கொண்டுள்ள விண்ணிலக வேந்தனாகிய குழந்தை நாதனின் உயிரை உண்பேனென்று உறைக்குள் கிடந்த வேலை உருவி உயர்த்திய அரசனைப் பகைத்து, உப்புக்காரம் அமைந்து கிடந்த கடலாகிய பறையை அடித்துப் போர்க்குரல் எழுப்புவதற்கென்று ஒரு குறுந்தடி வானத்தில் கிடந்தது போன்று இருந்தது.

30. பாடல்

சிதமி டைந்தலர்ச் சேடனை யாள்கையிற்

சிதமி டைந்தலர் சேடனை நோக்குபச்

சிதமி டைந்தலர் சேடெனத் தாங்குபற்

சிதமி டைந்தலர் சேடுகண் ணொத்தவே.

பதப்பிரிப்பு

சிதம் மிடைந்த அலர்ச் சேடு அணையாள் கையில்

சிதம் மிடைந்து அலர் சேடனை நோக்குப,

சிதம் மிடைந்து அலர் சேடு எனத் தாங்கு பல்

சிதம் மிடைந்து, அலர் சேடு கண் ஒத்தவே.

கொண்டு கூட்டு

மேற்கூறியவாறு

பதவுரை

சிதம் மிடைந்த - வெண்மை செறிந்த; அலர்ச்சேடு அணையாள் - மலரின் அழகு போன்ற தூயவளான கன்னி மரியாள்; கையில் - திருக்கையில்; சிதம் மிடைந்து அலர் - ஞானம் நிறைந்து மலர்ந்துள்ள; சேடனை நோக்குப - திருக்குமாரனை கண்டுமகிழும் பொருட்டு; சிதம் மிடைந்து அலர் சேடு என - வான மெங்கும் நெருங்கப் பூத்த அழகுபோல; தாங்கு - விளங்கி நின்ற; பல் சிதம் மிடைந்து - பல விண்மீன்கள் செறிந்து கிடந்து; சேடு அலர் கண் ஒத்தவே - அழகுடன் மலர்ந்த கண்களை ஒத்திருந்தன.

தெளிவுரை

வெண்மை செறிந்த மலரின் அழகுபோல் தூயவளாகிய கன்னி மரியாள் கையில் ஞானம் நிறைந்து மலர்ந்துள்ள மகனை நோக்கும் பொருட்டு, வானமெங்கும் நெருங்கிப் பூத்த அழகு போல

விளங்கி நின்ற பல விண்மீன்கள் செறிந்து கிடந்து, அழகுடன்
விரிந்த கண்களை ஒத்திருந்தன.

31. பாடல்

மனவ ணங்குவ ணங்கடி நாயகன்
மனவ ணங்குவ ணங்கில் வருந்தினார்
மனவ ணங்குவ ணங்கலி லாளனு
மனவ ணங்குவ ணங்கும ணங்குமே.

பதப்பிரிப்பு

மனவு அணங்கு வணங்கு அடி நாயகன்
மன அவ் அணங்கு வணங்கு இல் வருந்தினார்,
மன அணங்கு வணங்கல் இல் ஆளனும்,
மனவு அணங்கு வணங்கும் அணங்குமே.

கொண்டு கூட்டு

மன அணங்கு வணங்கல் இல் ஆளனும்
மனவு அணங்கு வணங்கும் அணங்கும் ஏ
மனவு அணங்கு வணங்கு அடி நாயகன்
மன் அவ் அணங்கு வணங்கு இல் வருந்தினார்.

பதவுரை

மன அணங்கு வணங்கல் இல் - தன் மனத் துயரம் அடங்குதல்
இல்லாத; ஆளனும் - கணவனாகிய சூசையும்; மனவு அணங்கு
வணங்கும் - மணியின் அழகும் தோற்று வணங்கும்; அணங்குமே -
தெய்வப் பெண் போன்ற மரியாளும்; மனவு அணங்கு வணங்கு -
நவமணிகளும் வணங்குதற் கேற்ற; அடி நாயகன் - அழகிய திருவடிகளை
உடைய தேவகுமாரனுக்கு; மன் அவ் அணங்கு - தொடரும் துன்பங்கள்;
வணங்கு இல் வருந்தினார் - குறையாமை கண்டு வருந்தினார்.

தெளிவுரை

தன் மனத் துயரம் அடங்குதல் இல்லாத கணவனாகிய சூசையும்
மணியின் அழகும் தோற்று வணங்கும் தெய்வப் பெண் போன்ற
மரியாளும் நவமணிகள் தம்மிலும் அழகியதென்று வணங்கும்
திருவடிகளை உடைய ஆண்டவன்பால் நிலைகொண்ட
அத்துன்பங்கள் குறையாமை கண்டு வருந்தினார்.

32. பாடல்

ஆர ணந்தரு மாண்டகை யாகுலக்
கார ணந்தரு கட்டினல் கண்டிடர்
பூர ணந்தரு மார்பு புடைத்தெலா
வார ணந்தரும் வானுறக் கூக்குரல்.

பதப்பிரிப்பு

ஆரணம் தரும் ஆண்டகை ஆகுலக்
காரணம் தரு கண் புனல் கண்டு, இடர்
பூரணம் தரு, மார்பு புடைத்து, எலா
வாரணம் தரும் வான் உறக் கூக்குரல்.

கொண்டு கூட்டு

ஆரணம் தரும் ஆண்டகை ஆகுலம்
காரணம் தரு கண் புனல் கண்டு, இடர்
பூரணம் தரு, மார்பு புடைத்து, எலா
வாரணம், வான் உற கூக்குரல் தரும்.

பதவுரை

ஆரணம் தரும் ஆண்டகை - வேதாகமத்தை தரும் ஆண்டவனுக்கு;
ஆகுல காரணம் தரு - ஏற்பட்ட துயரத்தின் காரணமாக இவர்கள் விடும்;
கண் புனல் கண்டு - கண்ணீரைக் கண்டு; இடர் பூரணம் தரும் - தாமும்
அத்துன்பத்தை முற்றும் உணர்ந்ததை அறிவிப்பது போல; மார்பு
புடைத்து - தமது மார்புகளில் சிறகுகளால் அடித்துக்கொண்டு; எலா
வாரணம் - எல்லாக் கோழிகளும்; வான் உற கூக்குரல் தரும் -
வானத்தை எட்டுமாறு கூக்குரல் எழுப்பிக் கூவின.

தெளிவுரை

வேதத்தை வகுத்துத் தரும் ஆண்டவனுக்கு உற்ற துயரத்தின்
காரணமாக இவர்கள் இடும் கண்ணீரைக் கண்டு, பொறுக்காமல்
தாமும் அத்துன்பத்தை முற்றும் உணர்ந்ததை அறிவிக்கும்
முகமாக, அங்குள்ள எல்லாக் கோழிகளும் தம் மார்புகளைச்
சிறகுகளால் புடைத்துக் கொண்டு, வானத்தை எட்டுமாறு
கூக்குரல் எழுப்பிக் கூவும்.

33. பாடல்

பேர்ந்த தன்பெரு மானடை பீழை வான்
ஓர்ந்த தன்மை யுளைத்தமு தாலென
வார்ந்த தண்பனி தாரையின் மல்கி அன்று
ஆர்ந்த பைந்தழைக் காவழு தாயதே.

பதப்பிரிப்பு

பேர்ந்த தன் பெருமான் அடை பீழை வான்
ஓர்ந்த தன்மை உழைந்து அழுதால் என,
வார்ந்த தண் பனி தாரையின் மல்கி அன்று,
ஆர்ந்த பைந் தழைக் கா அழுது ஆயதே.

கொண்டு கூட்டு

பேர்ந்த தன் பெருமான் அடை பீழை வான்
ஓர்ந்த தன்மை உழைந்து அழுதால் என, அன்று
வார்ந்த தண் பனி தாரை இன் மல்கி
ஆர்ந்த பைந்தழை கா அழுது ஆயது ஏ.

பதவுரை

பேர்ந்த - தன்னை விட்டு நீங்கி மண்ணுலகம் அடைந்த; தன்பெருமான்
அடை - தன் ஆண்டவன் அடைந்த; பீழை - துன்பத்தை; வான் ஓர்ந்த
தன்மை - வானம் உணர்ந்து கொண்ட தன்மையாக; அழுதல் என -
வருந்தி அழுததைப் போல; அன்று வார்ந்த தண் பனி - அன்று வடிந்த
குறித்த பணித்துளிகளாகிய கண்ணீர்; தாரை இன் மல்கி - மழை
தாரகைகளைப் போல எங்கும் பெய்தன; ஆர்ந்த பைந்தழைகா -
நிறைந்த பசுமையான இலைகளைக் கொண்ட காடுகளும்; அழுது
ஆயதே - அழுதது போல் ஆயிற்று.

தெளிவுரை

தன்னை விட்டுப் பெயர்ந்து மண்ணுலகம் அடைந்த தன்
ஆண்டவன் அடையும் துன்பத்தை வானம் உணர்ந்து கொண்ட
தன்மையாக வருந்தி அழுதாற்போல, அன்று வடித்த குளிர்ந்த
பனியாகிய கண்ணீர் மழைத் தாரைபோல் மிகுதியாகப் பெய்து,
நிறைந்த பசுமையான இலைகளைக் கொண்டுள்ள காடும் அழுதது
போல் ஆயிற்று.

34. பாடல்

கறாக றாவெனக் காடைக லுழ்ந்தன
ஞறாஞ் றாவெனத் தோகைக ணைந்தமும்
புறாகு றாவுத லோடிவர் போதலால்
அறாந் றாப்பொழி லாரழு மோதையே.

பதப்பிரிப்பு

கறாகறா எனக் காடை கலுழ்ந்தன;
ஞறாஞ்றா எனத் தோகைகள் நைந்து அமும்;
புறா குறாவுதலோடு, இவர் போதலால்,
அறா நறாப் பொழில் ஆர் அமும் ஓதையே.

கொண்டு கூட்டு

இவர் போதலால் காடை கறாகறா என கலுழ்ந்தன. தோகைகள்
ஞறாஞ்றா என நைந்து அமும். .
புறா குறாவுதலோடு,
அறா நறா பொழில் ஆர் ஓதை அமும் ஏ.

பதவுரை

இவர் போதலால் - இவர்கள் தம்மை விட்டு பிரிந்து போதலால்; காடை
கறாகறா என கலுழ்ந்தன - காடைகள் கறாகறா என அழுதன;
தோகைகள் ஞறாஞ்றா என நைந்து அமும் - மயில்கள்
ஞறாஞ்றாவென்று வருந்தி அமும்; புறா குறாவுதலோடு - புறாக்கள் குறா
குறா என்று அழுதன; அறாநறா பொழில் - வாசனை மாறாத தேனைக்
கொண்டுள்ள சோலைகளும்; ஆர் ஓதையே அமும் - நிறைந்த
ஓசையோடு அமும்.

தனிவுரை

இவர்கள்தம்மைவிட்டுப் பிரிந்து போதலால், காடைகள் கறாகறா
வென்று அழுதன; மயில்கள் வருந்தி ஞறாஞ்றாவென்று அமும்;
புறாக்கள் குறாகுறாவென்று அழுவதனோடு, அவையோடு
சேர்ந்து, என்றும் வாசனை மாறாத தேனைக் கொண்டுள்ள
சோலை, நிறைந்த ஓசையோடு அமும்.

35. பால்

கிளிய முக்குயில் கேட்டழத் தேனுணாது
அளிய முச்சிறை நைந்தழ வாவென
வளிய முத்துயர் மல்கிவ னத்தெலா
உளிய முத்தக வோரழ ஏகினார்.

பதப்பிரிப்பு

கிளி அழ, குயில் கேட்டு அழ, தேன் உணாது
அளி அழ, சிறை நைந்து அழ, ஆ! என
வளி அழ, துயர் மல்கி வனத்து எலா
உளி அழ, தகவோர் அழ ஏகினார்.

கொண்டு கூட்டு

கிளி அழ, கேட்டு குயில் அழ, தேன் உணாது
அளி அழ, சிறை நைந்து அழ, ஆ என
வளி அழ, துயர் மல்கி வனத்து எலா
உளி அழ, தகவோர் அழ ஏகினார்.

பதவுரை

கிளி அழ - கிளிகள் அழவும்; குயில் கேட்டு அழ - அதனைக் குயில்கள்
கேட்டு அழுதன; தேன் உணாது அளி அழ - தேனை அருந்தாது
வண்டுகளும் அழுதன; சிறை நைந்து அழ - அன்னங்களும் நொந்து
அழுதன; ஆ என வளி அழ - ஆ! என்று காற்று அழுதன; துயர் மல்கி
வனத்து - துயரம் மிகுந்து அவ்வனத்தின்; எலா உளி அழ - எல்லா
இடங்களும் அழ; தகவோர் அழ ஏகினார் - பெருமைக்குரிய அவர்களும்
அழுது கொண்டே சென்றனர்.

தளிவுரை

கிளிகள் அழவும், அதனைக் கேட்டுக் குயில்கள் அழவும், தேனை
உண்ணாமல் வண்டுகள் அழவும், அன்னங்கள் நொந்து அழவும்,
ஆ! என்று காற்று அழவும், துயரம் மிகுந்து அவ்வனத்தின் எல்லா
இடங் களும் அழவுமாக, பெருமை வாய்ந்த அவர்கள் அழுது
கொண்டே சென்றனர்.

36. பாடல்

கான்ம றந்தன காமல ரன்னதே
தேன்ம றந்தன தேனின மன்னதே
பான்ம றந்தன மான்பற முன்னதே
ஆன் மறந்தன தம்பிள்ளை யன்னதே.

பதப்பிரிப்பு

கான் மறந்தன கா மலர் அன்னதே;
தேன் மறந்தன தேன் இனம், அன்னதே;
பால் மறந்தன மான் பறழ், அன்னதே;
ஆன் மறந்தன தம் பிள்ளை, அன்னதே;

கொண்டு கூட்டு

அன்னதே கா மலர் கான் மறந்தன, அன்னதே
தேன் இனம் தேன் மறந்தன. அன்னதே
மான் பறழ் பால் மறந்தன. அன்னதே
ஆன் தம் பிள்ளை மறந்தன.

பதவுரை

அன்னதே கா மலர் கான் மறந்த - அதுபோல காட்டில் உள்ள மலர்கள்
வாசனை வீச மறந்தன; அன்னதே தேன் இனம் தேன் மறந்தன - அது
போலவே வண்டினங்கள் தேனை உண்ண மறந்தன; அன்னதே மான்
பறழ் பால் மறந்தன - அது போலவே மான் குட்டிகள் பால் அருந்த
மறந்தன; அன்னதே ஆம் தம் பிள்ளை மறந்தன - அது போலவே
பசுக்கள் தம் கன்றுகளை மறந்தன.

தெளிவுரை

அது போலவே, காட்டிலுள்ள மலர்கள் வாசனை வீச மறந்தன; அது
போலவே, வண்டினங்கள் தேனை உண்ண மறந்தன; அது
போலவே, மான் குட்டிகள் பால் அருந்த மறந்தன; அதுபோலவே,
பசுக்கள் தம் கன்றுகளை மறந்தன.

37. பாடல்

சுருதி யேந்துசு தற்றுமிப் பேனெனக்
கருதி யேந்துகு ரோதங் கதித்தெனப்
பருதி யேந்துப டம்பட ராமுனர்
குருதி யேந்துகு ணக்குசி வந்ததே.

பதப்பிரிப்பு

சுருதி ஏந்து சுதன் துமிப்பேன் என,
கருதி ஏந்து குரோதம் கதித்து என,
பருதி ஏந்து படம் படரா முனர்,
குருதி ஏந்து குணக்கு சிவந்ததே.

கொண்டு கூட்டு

சுருதி ஏந்து சுதன் துமிப்பேன் என,
கருதி ஏந்து குரோதம் கதித்து என,
பருதி ஏந்து படம் படரா முனர்,
குருதி ஏந்து குணக்கு சிவந்தது ஏ.

பதவுரை

சுருதி ஏந்து சுதன் - வேதத்தை தாங்கிக் கொண்டிருந்த மகனை;
துமிப்பேன் என - கொல்லுவேன் என்று; கருதி ஏந்து குரோதம் -
(ஏரோதன்) திட்டமிட்டு தன் மனதில் கொண்டிருந்த பகையை; கதித்தது
என - வானம் கண்டு சினந்தது போல; பருதி ஏந்து படம் - சூரியனைத்
தாங்கிக் கொண்டிருந்த இருளாகிய போர்வையை; படராமுனர் -
விலக்குவதற்கு முன்னரே; குருதி ஏந்து - இரத்தம் பாய்ந்த
தன்மைபோல்; குணக்கு சிவந்ததே - கிழக்குத் திசை சிவந்தது.

தளிவுரை

வேதத்தைத் தாங்கிக் கொண்டிருந்த அந்த மகனைக் கொல்லுவே
னென்று ஏரோதன் திட்டமிட்டுத் தன் மனத்தில் கொண்டிருந்த
பகையை வானம் கண்டுசினந்தாற்போல, ஆதவன் தாங்கிக்
கொண்டிருந்த இருளாகிய போர்வை விலகுவதற்கு முன்னரே,
இரத்தம் பாய்ந்த தன்மையாய் அதன் முகமாகிய கீழ்த்திசை
சிவந்தது.

38. பாடல்

முழுவெ முந்தொனி யொப்பமுந் நீரொலி
எழுவெ முந்துபொ ரக்கதி ரெய்சரம்
விழுவெ முநாவெய் யோன்சிவந் தெய்திவான்
அழுவெ முந்துய ராற்றிலே தோன்றிற்றே.

பதப்பிரிப்பு

முழவு எழும் தொனி ஒப்ப முந்நீர் ஒலி
எழ, எழுந்து பொரக் கதிர் எய் சரம்
விழ எழுந்த வெய்யோன் சிவந்து எய்தி, வான்
அழ, எழும் துயர் ஆற்று இல தோன்றிற்றே.

கொண்டு கூட்டு

முழவு எழும் தொனி ஒப்ப முந்நீர் ஒலி
எழ, பொர எழுந்து கதிர் எய் சரம்
விழ எழுந்த வெய்யோன் சிவந்து எய்தி, வான்
அழ, எழும் துயர் ஆற்று இல தோன்றிற்று ஏ.

பதவுரை

முழவு எழும் தொனி ஒப்ப - போர் முரசினின்று எழுகின்ற ஓசைக்கு ஒப்பாக; முந்நீர் ஒலி எழ - கடல் ஒலி முழங்க; எழுந்து பொர - அப்பகைவன் மேல் எழுந்து போர் தொடுக்க; எய் கதிர் சரம் விழ - எய்யும் அம்புகள் பாய்ந்து விழுமாறு; எழுந்த வெய்யோன் - உதித்தெழுந்த சூரியன்; சிவந்து எய்தி - முகம் சிவந்து தோன்றி; வான் அழ - வானம் அழுவதைக் கண்டு; எழும் துயர் - தானும் எழுந்த துயரத்தை; ஆற்றும் இல - ஆற்றமாட்டாதது போல்; தோன்றிற்று - தோன்றியது.

தெளிவுரை

போர் முரசினின்று எழும் ஓசைக்கு ஒப்பாகக் கடல் ஒலி முழங்க, அப்பகைவன் மேல் எழுந்து போர் புரிய எய்யும் கதிராகிய அம்புகள் பாய்ந்து விழுமாறு உதித்தெழுந்த கதிரவன் முகம் சிவந்து தோன்றி, வானம் அழுவதைக் கண்டு, தானும் எழுந்த துயரத்தை ஆற்ற மாட்டாததுபோல் தோன்றியது.

39. பால்

பானும் பானொடு பாசறை பட்டமும்
வானும் வானொடு மண்ணுமி ரங்கின
வேனு மேதுமு ணர்கில மாக்களுங்
கோனுங் கோடனை கொண்டிரங் காயினார்.

பதப்பிரிப்பு

பானும், பானொடு பாசறை பட்டு அழும்
வானும், வானொடு மண்ணும் இரங்கின
வேனும், ஏதும் உணர்கில மாக்களும்
கோனும் கோடணை கொண்டு இரங்காயினார்.

கொண்டு கூட்டு

பானும், பானொடு பாசறை பட்டு அழும்
வானும், வானொடு மண்ணும் இரங்கின
வேனும், ஏதும் உணர்கில மாக்களும்
கோனும் கோடணை கொண்டு இரங்காயினார்.

பதவுரை

பானும் - சூரியனும்; பானொடு பாசறை பட்டு - சூரியனோடு துன்பப்
பட்டு; அழும் வானும் - அழும் வானமும்; வானொடு மண்ணும் -
அவ்வானத்தோடு சேர்ந்த மண்ணுலகமும்; இரங்கின வேனும் - இவர்
நிலைகண்டு இரங்கின வேனும்; ஏதும் உணர்கில மாக்களும் - ஒன்றும்
உணர்தல் இல்லாத கீழ் மக்களும்; கோனும் - ஏரோதன் என்ன
மன்னனும் மட்டுமே; கோடணை கொண்ட இரங்காராயினார் -
கொடுமை கொண்டு இரங்காதிருந்தனர்.

தெளிவுரை

கதிரவனும் கதிரவனோடு கூடித் துன்பப்பட்டு அழும் வானமும்
அவ்வானத்தோடு சேர்ந்து மண்ணுலகமும் இவர் நிலை கண்டு
இரங்கினவேனும், ஒன்றும் உணர்தல் இல்லாத கீழ் மக்களும்
ஏரோதன் என்ற மன்னனும் மட்டுமே கொடுமை கொண்டு
இரங்காதிருந்தனர்.

அரும்பதங்கள்

பைதிரம்	- நாடு	களி	- மகிழ்ச்சி
கனல்	- நெருப்பு	களிவு	- கோபம்/சினம்
கிளவி	- சொல்	துகைத்து	- வருத்தி/வாட்டி
தாமம்	- அழகு/ஒளி/மாலை	கடி	- காவல்
வெஃகி	- விரும்பி	மஞ்ச	- மேகம்
விஞ்ச	- மேலேன	விரை	- வாசனை

எசித்து	- எகிப்து	மழவினை	- இளமை
அழல்	- நெருப்பு	புழல்	- புண்/துழை/துவாரம்
உரும்	- இடி	பறி	- பொன்
பொருவு	- ஒப்பு	வளன்	- சூசை
மலிநிழல்	- செறிந்த நிழல்	புரைவினை	- பாவவினை
அங்கண்	- அவ்விடம்	பறி	- பொன்
சார்பு	- ஆதரவு	உளைவு	- வருத்தம்
வேரி	- தேன்	தார்	- மாலை
தேரி	- ஆராய்ந்து	செய்	- செய்மை
சீறடி	- சிறியபாதம்	துப்பு	- பவளம்
சுருதி	- வேதம்	நொய்	- மென்மை
மதுகை	- வலிமை	பிதிர்தல்	- சிதைதல்
அப்படம்	- போர்வை	சூரியருளி	- இளஞ்சூரியன்
காட்சி	- அறிவு	உலை	- நெருப்புலை
ஏர்	- அழகு	சூர்	- துன்பம்/அச்சம்
உரம்	- மார்பு	பொதிர்	- நிறைவு
அருத்தி	- ஆசை	பங்கயம்	- தாமரை
மருந்து	- அமிர்தம்	இரும்புடர்	- பெரிய ஒளி
பருசுடர்	- திரட்சியான ஒளி	பட	- கெட/மறைய
எல்	- சூரியன்/பகல்/ஒளி	இரவி	- சூரியன்
கல்லியம்	- தேன்/மது	வார்	- தோற்கயிறு
ஆரா	- ஒலிக்காத	கங்குல்	- இரவு
நாப்பண்	- நடு	தெருள்	- தெளிவு
சுருதி	- வேதம்	யாக்கை	- உடம்பு
ஞாலம்	- கடல்	சீக்க	- விலக்க
கதி	- ஆதரவு	அமரர்	- தேவர்
மதி	- அறிவு	மருட்டும்	- மயக்கும்
நிசிதம்	- இகழ்ச்சி	உடு	- நட்சத்திரம்
பிணி	- நோய்	தண்	- குளிர்ச்சி
தரங்கம்	- கடல்/கடலலை	ஒண்மை	- ஒளி
உலைவு	- கலக்கம்	அபில்	- வேல்
குணில்	- குறுந்தடி	சேடு	- அழகு/இளமை
சேடன்	- இளையோன்/மகன்	அணங்கு	- பெண்

ஆளன்	- கணவன்/ஆள்பவன்	ஆரணம்	- வேதம்
ஆகுலம்	- கவலை/துன்பம்	வாரணம்	- கோழி/யானை
பீழை	- துன்பம்	ஓர்ந்த	- உணர்ந்த
உழைந்து	- வருந்தி	மல்கி	- அதிகரித்து
கலுழ்தல்	- வருந்துதல்	தோகை	- மயில்
குறாவதல்	- துன்புற்று அழுதல்	நறா	- தேன்
அளி	- வண்டு	சிறை	- அன்னம்
உளி	- இடம்	கான்	- காடு
கா	- சோலை	தேன் இனம்	- வண்டினம்
பறழ்	- குட்டி	சுதன்	- மகன்
துமிப்பேன்	- கொல்வேன்	பருதி	- சூரியன்
படம்	- போர்வை/ஆடை	குணக்கு	- கிழக்கு
முந்நீர்	- கடல்	முழவு	- முரசு
பொர	- மோத/தாக்க	பானு	- சூரியன்
கோடணை	- கொடுமை		
கிளக்குகிற்பேன்	- விதந்து உரைப்பேன்		
பார்ப்பு	- அன்னப் பறவையின் இளையது		
முகத்தல்	- அள்ளி எடுத்தல் (திரவத்தை)		
இளவல்	- குழந்தை/இளையவன்		
இவர்ந்து	- பெருமையில் மிகுந்து		
அட	- மிகுந்த/வென்ற/மிஞ்சிய		
வளை	- வெண்மையான சங்கு		
அரவு	- ஒலி/மெல்லொலி		
மருள்	- அறியாமை/மயக்கம்		
அல்லலை	- தீயவை/பாவமானவை		
நாகம்	- யானை, மலை, புன்னைமரம், வானம்		
உறை	- ஆயுத உறை/மழைத்துளி		
சிதம்	- வெண்மை/ஞானம்/விண்மீன்/வாமை		
காடை	- பறவை இனத்தில் ஒன்று		

பயிற்சி வினாக்கள்

1. யேசுபாலகனின் சிறப்புக்கள் எடுத்துரைக்கப்படுமாற்றை விளக்குக.

2. வானவனின் தூதரை கேட்ட சூசையும் பட்ட துயரத்தினை விளக்குக.
3. வானவனின் தூதுரைத்த செய்தியை சூசை கூறக்கேட்ட மரியான் அடைந்த துயரத்தினை விளக்குக.
4. யேசுபாலனும் சூசையும் மரியாளும் நகரை விட்டு நீங்கிச் செல்ல முற்பட்ட காட்சியினை கவிஞர் சித்தரிக்கு மாற்றினை விளக்குக.
5. யேசுபாலனும் சூசையும் மேரியும் எருசலேமை விட்டு நீங்கிச் சென்ற பின் அந்த நகரத்தின் இயல்பினை கவிஞர் சித்தரிக்குமாற்றை விளக்குக.
6. ஏரோது மன்னனின் கொடுமைத் தன்மை புலப்படுத்தப்படு மாற்றை விளக்குக.
7. சந்திர உதயத்தினை கவிஞர் சித்தரிக்குமாற்றினை விளக்குக.
8. யேசுகுமாரனின் தெய்வீகத் தன்மைகள் வெளிப்படுத்தப்படு மாற்றினை விளக்கிக் காட்டுக.
9. சூரியனின் உதயத்தினை கவிஞர் சித்தரிக்குமாற்றினை விளக்குக.
10. இப்பாடல் பகுதியினூடாக இயற்கைக் காட்சிகளை கதையோட்டத்திற்குப் பொருத்தமாக சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கு மாற்றை விளக்கிக் காட்டுக.
11. வீரமாமுனிவரின் அணிகள் கையாளுந்திறன் பற்றி பொருத்தமான பகுதிகளை விளக்கிக் காட்டுக.
12. இப்பாடல் பகுதிகளில் இடம்பெறும் தற்குறிப்பேற்ற அணி பிரயோகத்தினை விளக்கிக் காட்டுக.
13. சூசை, மரியான் ஆகிய பாத்திரச் சிறப்புக்களை விளக்குக.
14. இப்பாடல் பகுதிகளில் இடம்பெறும்
 1. உவமை அணிகள்
 2. உருவக அணிகள்
 3. தற்குறிப்பேற்ற அணிகள்
 வகைப்படுத்திக் காட்டுக.
15. இவர்கள் சோலையினூடாகச் செல்கையில் இறைபாலகன் மீது இயற்கை காட்டும் இரக்கத்தினை கவிஞர் சித்தரிக்கு மாற்றினை விளக்குக.

சீறாப்புராணம்

பதினேழாம் நூற்றாண்டில் இஸ்லாமியத் தமிழ்க் காப்பியங்களில் புகழ்பெற்றது, மூத்தது, முதன்மையானது சீறாப்புராணம். சீறாப்புராணம் நபிகள் நாயகத்தின் புனிதமான வாழ்க்கை வரலாற்றினை புகழ்ந்துபாடும் வரலாற்றுக் காப்பியம். காப்பிய இலக்கணங்களைப் பெற்ற சீறாப்புராணம் பெருங்காப்பியம். ஆனால் வாழ்க்கை வரலாறு திடுமென உறனிக் கூட்டத்தார் படலத்தோடு 5028 பாடல்களில் முடிவு பெற்றது. சீறாப்புராணம் முற்றுப் பெறாது நின்றதை இணைக் காப்பியமாக, துணைக்காப்பியமாக கீழ்க்கரை "பன் அகமது மரைக்கார்" சின்ன சீறா என 1829 பாடல்களில் பாடி நிறைவு செய்துள்ளார்.

சீறாப்புராணம் மூன்று காண்டங்களை உடையது. 92 படல உட்பிரிவு களைக் கொண்டது. விலாதத்துக் காண்டம் (பிறப்பு) தலைமுறை, இளமை, இளமைக்கால முக்கிய நிகழ்ச்சிகள் பற்றி 24 படலங்களில் 1240 விருத்தங்கள் பெற்றது. 40 ஆண்டுகால நிகழ்ச்சிகளைப் பாடுகின்றது.

நுபுவ்வத்துக் (நபித்துவம்) காண்டம் நபி பெருமானாரின் 32 வயது முதல் 13 ஆண்டுகளின் நிகழ்ச்சிகள் 21 படலங்களில் 1014 விருத்தங்களால் ஆகியது.

ஹிஜ்ரத் காண்டம் (இடம்பெயர்தல்) நாயகம் பிறந்த பதிமக்காவை விட்டு மதினா மாநகருக்கு முகம்மது(சல்) அவர்கள் சென்ற பிரயாணமே ஹிஜ்ரத் பயண வாழ்வியல். இது 47 படலங்களில் 2683 விருத்தங்களால் ஆகியது. ஆறு ஆண்டுகால நிகழ்ச்சிகளைப் பாடுகிறது. மொத்தமாக 59 ஆண்டுகால வரலாறு கூறுகிறது.

உமறுப்புலவர் சீறா பாடிய உமறு பற்றிய செய்திகள் கர்ண பரம்பரைக் கதைகளே அதிகம். சான்றாதாரங்கள் கிடைக்கப்பெறவில்லை. உமறுப்புலவரின் முன்னோர் நறுமணப் பொருள் வியாபாரிகள் என்றும்

அரபு வணிகராக தமிழகத்திற்கு வந்தனர் என்றும் அறியப்படுகின்றது. உமறுப்புலவரின் முன் பரம்பரையான முகம்மது அலி சேகுமுதலி. சேகுமுதலியார் என அழைக்கப்பட்டார். உமறுப்புலவரின் தந்தையார் முகம்மது நயினார் பிள்ளை முத்து வியாபாரம் செய்தவர். உமறுப்புலவரின் சந்ததியினர் கீழ்க்கரையில் சென்னையில் களஞ்சியம் என்னும் குடும்பப் பெயருடன் இன்றும் சீரும்சிறப்புமாக வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

உமறுப்புலவரின் காலம் 1642 - 1703 ஆகும். இவரது ஆசிரியர் கடிகை முத்துப்புலவர். எட்டயபுர அரசவையில் சீதக்காதி வள்ளலை சந்தித்தார் உமறுப்புலவர். வள்ளல் மூலம் மெஞ்ஞானப் பெருங்கடல் சதக்கத்துல்லா அப்பா தொடர்பும் பெற்றார். உமறுப்புலவர் பெருமானார் வாழ்வியலை நன்கு ஓதி உணர்ந்தவர். காப்பியம் பாடமேலும் திருவும் கருவும் இவ்விருவர் வழி பெற்றார். சீறாப் புராணம் பற்றிய ஆய்வுகள் நூல்கள் கட்டுரைகள் பலப்பல. சீறா இன்னும் ஓர் இலக்கியப் புத்தையலாக கற்கக்கற்க கருத்துக்கள் ஊறும் கருத்துக் கருவூலமாக திகழுகிறது.

மழை

வான் நின்று வரும் மழை அமிர்தமாகும். உயிர்களின் பசிப்பிணியை போக்குவது மழை. பயிர்வளர உதவுவது மழை. மக்களை வாழ்விப்பது மழை. மழையின்றேல் பசும்புல்லின் தலையினைக் கூட காண முடியாது. மழையில்லாவிடில் எவ்வித வழிபாடுகளும் இல்லை. தானமும் இல்லை தவமும் இல்லை. நீர் இன்றி அமையாது உலகம். மழையில்கையேல் ஒழுக்கமும் இல்லை. எல்லாவற்றிற்கும் அடிப்படை நம்பிக்கை (ஈமான்) மழை இல்லை என்றால் பசி, பட்டினி, வறட்சி, பஞ்சம் தண்ணீர்! தண்ணீர்! எனத் துன்பம் உண்டாகும். இறைவனிடம் மழை வேண்டுதல் இறைஞ்சுதல் என்பது மனிதனின் கட்டாய கடமை. இதுகூட நம்பிக்கையின் ஆதாரம். அல்லாஹ் “தன்னை அழைப்பவனின் அழைப்புக்கு நான் பதிலளிப்பேன்” எனக் கூறும் வசனமும் துஆ இறைஞ்சுதல் பிரார்த்தனை பற்றிய அறிவிப்பைத் தருகிறது. இறைவனிடம் நம் தேவைகளைக் கெஞ்சிக் கோருதல் தேவைப்படுகிறது. பிரார்த்தனை வணக்கத்தின் முளையாகும் என்பது நபிமொழி. உங்கள் இரட்சகன் உங்களைப் பொருட்படுத்துவதில்லை என நபியே! நீர் கூறுவீராக என்று அல்லாஹ் கூறுகின்றான். (25 : 77)

மெஞ்ஞானம், பிரார்த்தனை, தொழுகை, வணக்கங்களால், தானதருமங்களால், மழை வேண்டி நிற்கச் சொல்கிறது. உள்ளம் உருகி பிரார்த்தனை செய்வதன்மூலம் இறைவன் அருளால் மழை பொழியும் என்ற அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கையில் வெற்றியும் உண்டு. முற்காலத்தில் நாவன்மை படைத்த புலவர்களும் இருந்தார்கள். இவர்களின் பாடல்களால் நன்மை தீமை நடந்த வரலாறுகளும் உண்டு. துஆக்கள் மனிதனைத் துன்பத்திலிருந்து விடுவித்து இன்பத்தைத் தருகின்றது. நம்பிக்கையே எண்ணத்தின் வெற்றிக்கு அடிப்படை. “நல்லார் ஒருவர் உளரேல் அவர் பொருட்டு எல்லோர்க்கும் பெய்யும் மழை” என்று கூறுவது பண்டைய மரபு.

சீறாப்புராணத்தில் மழையழைப்பித்த படலம்

சீறாப்புராணத்தில் உமறுப்புலவர் “நபி பெருமானார் மழையழைப்பித்த படலம்” என்றொரு படலத்தையும் பாடியுள்ளார். இறையருளால் ஆற்றிய அற்புதங்களில் ஒன்றாகவும் இது காட்சியளிக்கின்றது. ஹிஜ்ரி ஆறாம் ஆண்டில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியாம் அது. வெள்ளிக்கிழமை அன்று ஜும்மா தொழுகையின் பின்னர் சுலைக்கு என்பவர் மழையில்லாமல் மக்கள் பெற்ற துன்பங்களைக் கூறி மழைவேண்டி துஆ செய்யக்கூறுகின்றார். பெருமானார்துஆச்செய்ய இறையருளால் மழை பொழிந்தது என அறிகின்றோம். பின் ஒரு வார காலமாக கடும் மழை பொழிய அத்துயரம் நீங்கவும் துஆ செய்யக்கேட்டு மழை நின்றது எனவும் அறியமுடிகிறது.

மழையழைப்பித்த படலம்

1. பாடல்

முனிவற வலிமா நல்கு முலையுறு நறும் பான்மாந்திப்
பனிமதிக்கருணை செய்து படவர வழைத்துப் பேசந்
தனி முதற் றூத ராறா மாண்டினிற் றகைமை பெற்ற
வனைகழல் ஸகுபி மார்கள் வழத்திட விருக்கு நாளில்.

பதப்பிரிப்பு

முனிவு அற அலிமா நல்கு முலை உறு நறும்பால் மாந்தி
பனி மதி கருணை செய்து பட அரவு அழைத்து பேசும்
தனி முதல் தூதர் ஆறாம் ஆண்டினில் தகைமை பெற்ற
வனை கழல் அசு கபிமார்கள் வழத்திட இருக்கும் நாளில்.

பதவுரை

முனிவு அற - கோபமற்று; அலிமாநல்கு - தாயரான ஹலிமா கொடுத்த; முலை உறு நறும் பால் மாந்தி - சுவை பொருந்திய முலைப்பாலினை மகிழ்வுடன் அருந்தி; பனி மதி - குளிர்ச்சி பொருந்திய சந்திரனைப் போல; கருணை செய்து - அருள் புரிபவரும்; பட அரவு அழைத்துப் பேசும் - படத்தினை உடைய பாம்பினை அழைத்து உரையாடியவரும்; தனிமுதல் தூதர் - ஒப்பற்ற இறை தூதருமான முகம்மது நபி(ஸல்)யவர்கள்; ஆறாம் ஆண்டினில் - ஹிஜ்ரி ஆறாம் ஆண்டில்; தகைமை பெற்றவனை கழல் - தகுதியான அழகிய வீரக் கழலினை அணிந்த; அசுகபிமார்கள் - (நபிதோழர்கள்); வழத்திட இருக்கும் நாளில் - வாழ்த்தி வருகின்ற நாட்களில்.

தெளிவுரை

கோபம் அற்று தாயான ஹலிமா அன்போடு கொடுத்த முலைப்பாலைக் குடித்து குளிர்ச்சி நிறைந்த சந்திரனைப் போல அருள் புரிபவரும் படத்தினை உடைய பாம்பினை வரைவழைத்து உரையாடியவரும் ஒப்பில்லாத பெரும் இறைவனின் இறுதித் தூதுவருமான, முகம்மது நபி அவர்கள் ஹிஜ்ரி ஆறாம் வருடத்தில் அழகாக வணையப்பட்ட வீரக் கழலினை தரித்த அசு ஹாபிமார்கள் போற்றிப் புகழும்படியாக வாழ்ந்து வரும் நாட்களில்.

முகம்மது நபி அவர்கள் பாம்புடன் உரையாடிய கதை (மதீனா நகர் புகுந்த படலம்)

நபிபெருமான் அவர்களை பகைவர்கள் கொல்லக் கருதிய போது இறைவன் முகம்மது முன் தோன்றி பகைவர்கள் உன்னைக் கொல்லக் கருதியுள்ளனர். எனவே நீ மதினாவிற்கு செல்க என்று கட்டளையிட்டார். அதன்படி அபூபக்கரையும் அழைத்துக் கொண்டு மதீனா வந்தபோது கொடியவர்கள் அவரைத் தெருவிலும் சந்து பொந்துகளிலும் மரக்கிளைகளிலும் இருட் குகைக் குள்ளும் தேடி அலைந்தனர்.

அவ்வேளையில் கருங்குகை ஒன்றினுள் இருவரும் ஒளித் திருக்கசிலந்தியும் புறாவும் அவர்களை காப்பாற்ற எண்ணி சிலந்தி வாசலில் வலை பின்னியும் புறாக்கள் கூடுகட்டி முட்டையிட்டும் வாசலை அடைத்து முகம்மதுவைக் காப்பாற்ற முயன்றன.

அதேபோல் பகைவர்களும் சிலந்தி வலையையும் புறாக் கூட்டையும் கண்டு இக்குகைக்குள் இருக்கமாட்டார்கள் என நினைத்து வேறிடம் சென்றனர்.

அவ்வேளையில் குகையினுள் நபிபெருமான் அவர்கள் களைப்பின்மிகுதியால் அபூபக்கரின் தொடையில் தலைவைத்து சற்றுக் கண்ணயர்ந்தார். அப்போது குகையினுள் இருந்த ஒரு துவாரத்தின் வழியாக ஒரு பாம்பு தலைநீட்டிப்பார்த்தது. என்ன செய்வது என யோசித்து அபூபக்கர் தனது அழகிய ஆடையை கிழித்து அப்பொந்தினை அடைத்தார். சிறிது நேரத்தில் மற்றைய பொந்தில் தலை நீட்டியது. இவ்வாறு பாம்பு தலைநீட்டும் பொந்துகள் எல்லாவற்றையும் அடைத்துவந்தார். இறுதியாக பாம்பு இன்னொரு துவாரத்தினூடாக தலை நீட்டியபோது அடைப்பதற்கு துணியின்றி தனது வலது காலை வைத்து அடைத்தார். அவ்வேளையில் பாம்பு அவரது காலில் கொத்தியது. இருந்தும் முகமதுவின் தூக்கம் கலையாமல் இருக்க அமைதி காத்தார். ஆனால் பாம்பு மீண்டும் மீண்டும் கொத்தியது. விசம் தலைக்கேறியது. அப்போது ஆண்டவன் தனது அருந்தூதரின் தூக்கத்தினைக் கலைத்தார்கள். அபூபக்கரின் தலை துவண்டிருக்க என்ன நடந்தது என நபி அவர்கள் கேட்டபோது பாம்பு தீண்டிவிட்டது எனக்கூறினார்.

எனவே பாம்பினைப் பார்த்து முகமது அவர்கள் "நாங்கள் பல தொல்லைகளைக் கடந்து வந்துள்ளோம் உனக்கு எதுவித தீங்கும் செய்யவில்லை, செய்ய நினைக்கவும் இல்லை. அப்படி இருக்கும் போது ஏன்கடித்தாய் சொல்" எனக் கேட்டபோது

பாம்பு துடிதுடித்து "ஐயா! யான் தூயன் தீமை செய்யவில்லை. உங்கள் வரவு பற்றி பெரியோர்கள் கூறி இருக்கின்றார்கள் அதனால் உங்கள் வரவுதனை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தபோது நீங்களும் வந்தீர்கள். அழகிய வார்த்தையும் குளிர்ச்சி பொருந்திய அழகும் நறுமணம் வீசும் மன்னர் பெருமானை அகமெல்லாம் குளிர் உங்களைக் கண்டேன். அதனால் உங்களைக் கண்டு சலாம் சொல்லவே வந்தேன். ஆனால் உங்களைப் பார்க்க முடியாமல் இந்த இனியார்தடுத்துவிட்டார்தன்னுடைய செயலால். பலநாள் செய்த முயற்சி பாழாய்ப் போனது. நன்னாள் என்று மகிழ்ந்திருந்த

என்னை வேதனை அடையச் செய்ததாலேதான் நான் கடித்தேன்'' என்று பாம்புகூறியது.

நீதி உணர்ந்த பாம்பே! அண்மையில் வந்து என்னைப் பார்த்து நலம் விசாரித்தாய். உனது குலப் பண்பாலே தான் கடித்தாயே ஒழிய சாவதற்காக அல்ல. மீதியான வாழ்நாளை மிகுந்த நலத்துடன் சிறப்பாக வாழ்வாய் எனக்கூறி இறைவனின் தூதரான முகமது அதனைப் போகச் சொன்னார்.

பாம்பும் இறங்கி வந்து நபியின் பாதத்தினை வணங்கி வல்லமை பொருந்திய இஸ்லாத்தின் வளர்நெறியின் வாய்மைக் கலிமாவை எடுத்து ஒதி மெல்ல ஊர்ந்து சென்றது.

விடம் ஏறியதால் உடம்பு கறுத்திருந்த அபூபக்கர் முன் நபியவர்கள் வந்து பாம்பு கடித்த கடிவாயில் தனது கனி இதழ் போன்ற வாயில் இருந்து உமிழ்நீரை எடுத்துத் தடவியதும் நிலைத்திருந்த நஞ்சு உடம்பை விட்டு இறங்கியது அபூபக்கரும் மனம் களித்தார்.

2. பாடல்

கீர்த்திசேர் வள்ளல் வெள்ளிக் கிழமையிற் குத்து பாவில்
ஆர்த்தெழுந் தோதி மின்ப ரதனிடையிருக்கும் போதில்
கூர்த்தசீர் ஸகுபி மாரிற் குரைகழல் சுலைக்கு என்போர்
பார்த்திவர் தம்மைப் பார்த்துப் பரவிநின் றினைய சொன்னார்

பதப்பிரிப்பு

கீர்த்திசேர் வள்ளல் வெள்ளிக் கிழமையிற் குத்துபாவில்
ஆர்த்து எழுந்து ஒதி மின்பர் அதன் இடை இருக்கும் போதில்
கூர்த்தசீர் அசுகபிமாரில் குரை கழல் சுலைக்கு என்போர்
பார்த்திவர் தம்மை பார்த்து பரவி நின்று இணைய சொன்னார்.

பதவுரை

கீர்த்தி சேர் வள்ளல் - புகழ் நிரம்பப் பெற்ற வள்ளலாகிய முகம்மது நபி(ஸல்) அவர்கள்; வெள்ளிக்கிழமை குத்துபாவில் - வெள்ளிக்கிழமை குத்துபா பிரசங்கத்தினை; ஆர்த்து எழுந்து ஒதி - உரத்த சத்தத்துடன் சொற்பொழிவாற்றி; மின்பர் அதன் இடை இருக்கும் போதில் - சொற்பொழிவு மேடையில் அமர்ந்திருக்கும்போது; கூர்த்தசீர் - மிகச் சிறந்த; அசுகபிமாரில் - நபியின் தோழர்களில்; குரைகழல் - ஒலிக்கின்ற

கழலினை அணிந்த; சுலைக்கு என்போர் - சுலைக்கு எனப்படுபவர்; பார்த்திவர்தம்மை - தலைவராகிய முகம்மது நபியவர்களை; பார்த்துபரவி நின்று - அவரை நோக்கி நின்று; இனைய சொன்னார் - பின்வருமாறு கூறினார்.

தெளிவுரை

புகழ் நிரம்பப்பெற்ற வள்ளலாகிய முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள். வெள்ளிக்கிழமை அன்று ஜும்மா தொழுகையின் பின்னர் கொத்துபா பிரசங்கத்தினை பெரும் ஆரவாரத்துடன் மேடையில் நின்று நிகழ்த்தி பின்னர் மிகச் சிறந்த அசகபிமார்களில் (நபித் தோழர்கள்) ஒலிக்கின்ற கழலினை அணிந்த சுலைக்கு (றலி) என்பவர் கோமானாகிய நபி பெருமானாரைப் பார்த்து வணங்கி பின்வருமாறு கூறத் தொடங்கினார்.

3. பாடல்

மாரிநீர் வறந்து சோலை மரமிலை யுதிர்ந்து மிக்க
பாரினி லெழுந்த பைங்கூழ் பசையறக் கருகிக் கானற்
தேரினம் பரந்த பெற்ற சிறார்களுக்கு குணவு நல்கும்
வாரிள முலைப்பால் வற்ற வருந்தினர் மடவா ரெல்லாம்.

பதப்பிரிப்பு

மாரிநீர் வறந்து சோலை மரம் இலை உதிர்ந்து மிக்க
பாரினில் எழுந்த பைங்கூழ் பசை அற கருகி கானல்
தேர் இனம் பரந்த பெற்ற சிறார்களுக்கு உணவு நல்கும்
வார் இள முலைப்பால் வற்ற வருந்தினர் மடவாரெல்லாம்

பதவுரை

மாரி நீர் வறந்து - மழையில்லாது நீரானது வற்றி; சோலைமரம் இலை உதிர்ந்து - சோலைகளில் உள்ள மரங்களில் இருந்து இலைகள் எல்லாம் உதிர்ந்து; மிக்க பாரினில் எழுந்த பைங்கூழ் - இவ்வுலகில் உள்ள பசுமையான பயிர்கள் எல்லாம்; பசை அற கருகி - பசுமையை இழந்து கருகி; கானல் தேர் இனம் பரந்த - கானல் நீரின் காட்சிகளே எங்கும் பரந்தது; மடவார் எல்லாம் - பெண்கள் எல்லோரும்; பெற்ற சிறார்களுக்கு - தாங்கள் பெற்றெடுத்த குழந்தைகளுக்கு; உணவு நல்கும் - அமுதாகக் கொடுக்கின்ற; வார்இள முலை பால் வற்ற - கச்சினை அணிந்த இளமையான முலையிலே பால் வற்றியதனால்; வருந்தினர் - துன்புற்றார்கள்.

தெளிவுரை

மழையில்லாது எங்கும் நீர் வற்றி சோலைகளிலே உள்ள மரங்களில் இருந்து இலைகள் எல்லாம் உதிர்ந்து இவ்வுலகில் பயிர்கள் எல்லாம் பசுமை இழந்து கருகி, கானல் நீரின் காட்சியே எங்கும் பரந்தது. பெண்கள் எல்லோரும் தாம் பெற்றெடுத்த குழந்தைகளுக்கு அமுதாக ஊட்டும் முலைப்பால் வற்றியதால் துன்பமடைந்தனர்.

4. பால்

தருமமுந் தவமு முள்ள தயவும்போ யெவருங் கொஞ்சக்
கருமமுங் களவும் பாவகாரிக ளுறவுங் கொண்டு
வருவிருந் தொருவன் வந்தால் வாயிலை யடைத்துத் தூய
வரிவையர் தமக்கு நாணி யாண்மை கெட்டலைந் தாரன்றே

பதப்பிரிப்பு

தருமமும் தவமும் உள்ள தயவும் போய் எவரும் கொஞ்ச
கருமமும் களவும் பாவகாரிகள் உறவும் கொண்டு
அரும் விருந்து ஒருவன் வந்தால் வாயிலை அடைந்து தூய
அரிவையர் தமக்கு நாணி ஆண்மை கெட்டு அலைந்தார் அன்றே.

கொண்டு கூட்டு

எவரும் தருமமும் தவமும் உள்ள தயவும் போய் கொஞ்ச
கருமமும் களவும் பாவகாரிகள் உறவும் கொண்டு
அரும் விருந்து ஒருவன் வந்தால் வாயிலை அடைத்து தூய
அரிவையர் தமக்கு நாணி ஆண்மை கெட்டு அலைந்தார் அன்றே.

பதவுரை

எவரும் தருமமும் தவமும் உள்ள தயவும் போய் - எல்லோரும் (ஆண்கள்) தருமமும் தவமும் மனதிலுள்ள இரக்கமும் அகல; கொஞ்ச கருமமும் - சிறுமையான செயல்களையும்; களவும் பாவகாரிகள் உறவும் கொண்டு - திருட்டையும் பாவகாரரது உறவையும் கொண்டு; அருவிருந்து ஒருவன் வந்தால் - அரிதாக வருகின்ற விருந்தாளி ஒருவன் வீட்டுக்கு வந்தால்; வாயிலை அடைத்து - வீட்டு வாசலை மூடி; தூய அரிவையர் தமக்கு நாணி - குல மகளிரைவிட வெட்கப்பட்டு; ஆண்மை கெட்டு அலைந்தார் - ஆண்களுக்குரிய இயல்பினை இழந்து அலைந்து திரிந்தார்கள்.

தெளிவுரை

ஆண்கள் எல்லோரும் தருமமும் தவமும் மனத்திலே உள்ள இரக்கமும் அகன்று சிறுமையான செய்கைகளும் களவும் பாவகாரரது தொடர்பினையும் கொண்டு, வீட்டிற்கு அரிதாக வருகின்ற விருந்தாளி வந்தால் தங்களது வீட்டுக்கதவினை மூடி, தூய குலமகளிரை விட மேலாக வெட்கமடைந்து தங்களது ஆண்மைக்குரிய இயல்புகளை இழந்து அலைந்து திரிந்தார்கள்.

5. பாடல்

**கருமைசேர் பெரியமேதி கபிலையு நறும்பால் வற்றி
அருமையா யீன்ற கன்றும் வானுல கதனிற் செல்ல
ஒருவழி நடப்பக் கால்க ளுதைக்கா லடிப்ப மாழ்கித்
தெருவழி கிடக்கும் வாட்டஞ் செப்புதற் கரிய தம்மா**

பதப்பிரிப்பு

கருமைசேர் பெரிய மேதி கபிலையும் நறும் பால் வற்றி
அருமையாய் ஈன்ற கன்றும் வான் உலகு அதனில் செல்ல
ஒரு வழி நடப்ப கால்கள் ஊதைக்கால் அடிப்ப மாழ்கி
தெருவழி கிடக்கும் வாட்டம் செப்புதற்கு அரிது அம்மா.

பதவுரை

கருமை சேர் பெரிய மேதி கபிலையும் - கரிய நிறம் பொருந்திய
எருமைகளும் பசுக்களும்; நறும்பால் வற்றி - தமது இனிய பால்
வற்றியதனால்; அருமையாய் ஈன்ற கன்றும் - தாம் அரிதாக ஈன்றெடுத்த
கன்றுகளும்; வான் உலகு அதனில் செல்ல - இறந்து விண்ணுலகடை
யவும்; கால்கள் ஒரு வழி நடப்ப - கால்கள் சென்ற திசையில் நடந்து
செல்லவும்; ஊதைக்கால் அடிப்ப - அங்கு குளிக்காற்று வீசவும்; மாழ்கி
- மயக்கமடைந்து; தெரு வழி கிடக்கும் வாட்டம் - வீதிகளிலே விழுந்து
கிடக்கின்ற துன்பத்தினை; செப்புதற்கு அரிது அம்மா - சொல்லுவ
தென்றால் முடியாது தாயே.

தெளிவுரை

கரிய நிறம் பொருந்திய எருமைகளும் பசுக்களும் தமது
முலைப்பால் வற்றியதனால் அரிதாகப் பெற்றெடுத்த தமது
கன்றுகளும் இறந்து விண்ணுலகடைய, கால்கள் சென்ற
திசையிலே நடக்க, கடுங்குளிர் காற்றானது வீச, மயக்கமடைந்து
வீதிகள் எங்கும் விழுந்து கிடக்கின்ற காட்சியினை எடுத்தரைக்க
முடியாது தாயே!

6. பாடல்

பறவைகள் பறக்கி லாது பழுவங்க ளடுக்கு மங்கு
நிறைதளிரிலாமை கண்டு நெட்டுயிர்ப் பெறிந்து பாரச்
சிறகினை விரித்துத் தண்ணீர் தேடிச்சென் றோடி விண்ணி
லுறைதுளி யின்றி நாவு முலர்ந்துமெய் புலர்ந்த மாதோ.

பதப்பிரிப்பு

பறவைகள் பறக்கிலாது பழுவங்கள் அடுக்கும் அங்கு
நிறை தளிர் இலாமை கண்டு நெட்டு உயிர்ப்பு எறிந்து பார
சிறகினை விரித்து தண்ணீர் தெடிசென்று ஓடி விண்ணில்
உறை துளி இன்றி நாவும் உலர்ந்து மெய் புலர்ந்த மாதோ.

கொண்டு கூட்டு

பறவைகள் பறக்கிலாது பழுவங்கள் அடுக்கும் அங்கு
தளிர் இலாமை கண்டு நிறை நெட்டுயிர்ப்பு எறிந்து பார
சிறகினை விரித்து தண்ணீர் தேடி ஓடி சென்று விண்ணில்
உறை துளி இன்றி நாவும் உலர்ந்து மெய் புலர்ந்த மாதோ.

பதவுரை

பறவைகள் பறக்கிலாது - பறவைகள் பறக்க இயலாமல்; பழுவங்கள்
அடுக்கும் - காடுகளுக்குப் பறந்து சென்று; அங்கு தளிர் இல்லாமை
கண்டு - அங்கேயும் பசுந்தளிர்கள் இல்லாததைக் கண்டு; நிறை
நெட்டுயிர்ப்பு எறிந்து - நீண்ட பெருமூச்சு விட்டு; பாரசிறகினை விரித்து
- தமது அகன்ற பெரிய சிறகுகளை விரித்துக்கொண்டு; தண்ணீர் தேடி
- தண்ணீரைத் தேடி; ஓடி சென்று - பலவிடயங்களுக்கும் பறந்து சென்று;
விண்ணில் உறைதுளி இன்றி - விண்ணில் கூட நீர்த்துளி
கிடைக்கப்பெறாமல்; நாவும் உலர்ந்து - நாவும் வரண்டு; மெய் புலர்ந்த
மாதோ - உடலும் வாட்ட மடைந்தது தாயே!

தெளிவுரை

பறவைகள் பறக்க முடியாத நிலையிலும் காடுகளுக்கு பறந்து
சென்று அங்கும் பசுமையான தளிர்கள் கிடைக்கப் பெறாமையால்
நீண்ட பெருமூச்சுகளை விட்டு, தமது அகன்ற பெரிய சிறகுகளை
விரித்து தண்ணீர் தேடி பல இடங்களுக்கும் பறந்து சென்றன.
வானில் கூட சிறுநீர்த்துளி கிடைக்காமல் நாக்கும் உலர்ந்து உடலும்
வாட்டமடைந்தது தாயே!

7. பாடல்

மருத நன் னிலமும் பாலை வனமென வுலர்ந்து வாவி
பெருகிய கூவ லோடை பிறங்குநீர் வறந்தி யாதும்
பருகநன் னீரு மின்றிப் பசிமிகுத் தழகு குன்றி
அரிவையர் கற்பு மின்றி யகவிட மெலிந்த தன்றே.

பதப்பிரிப்பு

மருத நல் நிலமும் பாலை வனம் என உலர்ந்து வாவி
பெருகிய கூவல் ஓடை பிறங்கு நீர் வறந்து யாதும்
பருக நல் நீரும் இன்றி பசி மிகுந்து அழகு குன்றி
அரிவையர் கற்பும் இன்றி அகல் இடம் மெலிந்தது அன்று.

கொண்டு கூட்டு

மருத நன்னிலமும் பாலைவனம் என உலர்ந்து
பெருகியவாவி கூவல் பிறங்கு நீர் ஓடை வறந்து பருக யாதும்
நன்னீரும் இன்றி பசி மிகுந்து அழகு குன்றி
அரிவையர் கற்பும் இன்றி அகல் இடம் மெலிந்தது அன்றே.

பதவுரை

மருத நன்னிலமும் - நல்ல மருத நிலமும்; பாலைவனம் என - வரட்சி
பொருந்திய பாலை நிலத்தைப்போல; உலர்ந்து - வரண்டு; பெருகிய
வாவி கூவல் - பெருக்கடைந்திருந்த குளங்களும் கிணறுகளும்; பிறங்கு
நீர் ஓடை - சலசலத்து ஓடும் நீரோடைகளும்; வறந்து - வரட்சியடைந்து;
பருக யாதும் நன்னீரும் இன்றி - அருந்துவதற்கும் தூயநீர் இன்றி; பசி
மிகுந்து - பசி அதிகரித்து; அழகு குன்றி - அழகு கெட்டு (பொலிவிழ்ந்து);
அரிவையர் கற்பும் இன்றி - பெண்கள் கற்பும் இழந்து; அகல் இடம் -
பரந்த இவ் உலகமானது; மெலிந்தது - வருந்தியது.

தெளிவுரை

நல்ல மருத நிலம் கொடிய பாலை வனத்தைப்போல வரட்சி
யடைந்து நீர் பெருகியிருந்த (முன்னர்) குளங்களும் கிணறுகளும்
சலசலத்த நீரோடைகளும் வரட்சியடைந்து குடிப்பதற்கும் தூய நீர்
சிறிதுமின்றி பெண்களது கற்புமின்றி பரந்த இவ்வுலகமானது
வருந்தியது.

8. பாடல்

ஊனற மெலிந்து புலால்பொதிந் திருந்த
வுடலமு மென்புரு வாகி
மேனிமி ரொளிபோய்க் கரங்கடா ளதைத்து
மெலிந்திறந் தனர்சிலர் சிலபேர்
கூனியுங் குறைந்துந் திருந்தடை கிழங்குங்
கொணர்ந்தவித் துப்பறப் பிசைந்து
கானினி லலைந்து திரிந்தனர் சாம
காலமு மிகுந்தன வென்றே.

பதப்பிரிப்பு

ஊன் அற மெலிந்து புலால் பொதிந்து இருந்த
உடலமும் என்பு உரு ஆகி
மேனி மிர் ஒளி போய் கரங்கள் தாள் அதைத்து
மெலிந்து இறந்தனர் சிலர் சில பேர்
கூனியும் குறைந்தும் திருந்து அடைகிழங்கும்
கொணர்ந்து அவித்து உப்பு அற பிசைந்து
கானினில் அலைந்து திரிந்தனர் சாம
காலமும் மிகுந்தன என்றே.

கொண்டு கூட்டு

சிலர் ஊன் அற மெலிந்து புலால் பொதிந்து இருந்த
உடலமும் என்பு உரு ஆகி
மேனிமிர் ஒளிபோய் கரங்கள் தாள் அதைத்து
மெலிந்து இறந்தனர் சிலபேர்
கூனியும் குறைந்தும் திருந்து அடை கிழங்கும்
கொணர்ந்து அவித்து உப்பு அற பிசைந்து
சாம காலமும் மிகுந்தன என்று கானில் அலைந்து திரிந்தனர்.

பதவுரை

சிலர் ஊன் அற மெலிந்து - சிலர் உடலில் தசையற்று மிகவும்
மெலிவடைந்து; புலால் பொதிந்து இருந்த - முன்னர் இறைச்சியினால்
செறிந்திருந்த; உடலமும் என்பு உருஆகி - உடலும் எலும்பாலான
உருவமாகி; மேனி மிர் ஒளிபோய் - உடலில் மிகுந்திருந்த பிரகாசம்
மறைந்து; கரங்கள் தாள் அதைத்து - கைகளும் கால்களும் வீங்கி;

மெலிந்து இறந்தனர் - மெலிந்து மாண்டு போயினர்; சில பேர் - வேறு சிலர்; கூனியும் குறைந்தும் - கூனியும் குறுகியும்; திருந்து அடைகிழங்கும் கொணர்ந்தும் - கிடைத்த இலைகளையும் கிழங்குகளையும் கொணர்ந்து; அவித்து உப்பு அற பிசைந்து - அவித்து உப்புமில்லாமல் பிசைந்து உண்டு; சாமகாலமும் மிகுந்தன என்றே - இத்தகைய பஞ்சகாலம் பெருகி விட்டதே என்று; கானில் அலைந்து திரிந்தனர் - காட்டில் அலைந்து திரிந்தார்கள்.

வதளிவுரை

சிலர் உடலில் தசை நீங்கப் பெற்று வாட்டமுற்று மெலிவடைந்து முன்னர் மாமிசத்தால் மறைந்திருந்த உடலானது எலும்பாலான உருவமாகி உடம்பின் பிரகாசமும் நீங்கப் பெற்று கைகளும் கால்களும் வீங்கி மாண்டு போயினர். இன்னும் சிலர் கூனலடைந்தும் மெலிவடைந்தும் செழிப்பான இலைகளையும் கிழங்குகளையும் எடுத்து வந்து அவித்து உப்புமில்லாமல் பிசைந்து உண்டு இத்தகையதொரு பஞ்சகாலம் தோன்றியதே என்று காட்டினில் அலைந்து திரிந்தனர்.

9. பாடல்

திருத்தமாய் யுரைப்பக் கேட்டுத் திருநபி யிரங்கிப் பாரில் வருத்தங்க ணீங்க வேண்டி மனத்தினிற் கிருபை மீறிப் பொருத்தரும் புறுக்கான் வேதப் பொருளினை யெவரு முள்ளத் திருத்தரு மொளியை யுன்னி துஆவிரந் திருகை ஏந்தி.

பதப்பிரிப்பு

திருத்தமாய் உரைப்ப கேட்டு திருநபி இரங்கிஇப் பாரில் வருத்தங்கள் நீங்க வேண்டி மனத்தினில் கிருபை மீறி பொருத்து அரும் புறுக்கான் வேதப் பொருளினை எவரும் உள்ளத்து இருத்து அரும் ஒளியை உன்னி துஆ இரந்து இருகை ஏந்தி.

கொண்டு கூட்டு

திருத்தமாய் உரைப்ப, திருநபிகேட்டு இரங்கி, மனத்தினில் கிருபை மீறி, பொருத்து, பாரில் வருத்தங்கள் நீங்க வேண்டி, அரும்புறுக்கான் வேதப்பொருளினை, எவரும் உள்ளத்து இருத்து, அரும் ஒளியை, உன்னி, இரகை ஏந்தி, துஆ இருந்து.

பதவுரை

திருத்தமாய் உரைப்ப - சுலைக்கு (றலி) இவ்வாறு தெளிவாகக்கூற; திருநபி கேட்டு - தெய்வீகத் தன்மை பொருந்திய முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் கேட்டு; இரங்கி - இரக்கங் கொண்டு; மனத்தினில் கிருபை மீறி - உள்ளத்தில் அருள் பொங்கி; பொருத்து - நிலைத்து நிற்க; பாரில் வருத்தங்கள் நீங்க வேண்டி - இவ்வுலகில் உள்ள துன்ப துயரங்களைப் போக்க விரும்பி; அரும் புறுக்கான் வேதப் பொருளினை - அரிய புறுக்கான் என்ற வேதத்தின் உட்பொருளும்; எவரும் உள்ளத்து இருத்து - அனைவரும் தங்கள் மனங்களிலே இருத்தியுள்ள; அரும் ஒளியை - அரிய ஒளிமயமான அல்லாஹ்வை; உன்னி - நினைந்து; இருகை ஏந்தி - இரண்டு கைகளையும் மார்போடு நேராக உயர்த்தி; துஆ இருந்து - வேண்டிப் பிரார்த்தித்து.

தெளிவுரை

சுலைக்கு (றலி) இவ்வாறு தெளிவாக எடுத்துச் சொல்ல, தெய்வீகத் தன்மை பொருந்திய முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் அதனைக் கேட்டு, இரங்கி உள்ளத்திலே அருள் நிறைய இவ்வுலகில் உள்ள துன்ப துயரங்களைப் போக்க விரும்பி அரிய புறுக்கான் என்னும் வேதத்தின் உட்பொருளும் அனைவரும் தங்கள் உள்ளத்திலே நிலைநிறுத்தியுள்ள அரிய ஒளிமயமான அல்லாஹ்வை நினைந்து இருகைகளையும் மார்புக்கு நேராக உயர்த்தி வேண்டிப் பிரார்த்தித்து.

10. பாடல்

இறைவனே மறையின் வாழ்வே எங்கணும் பரந்து நின்ற குறைவிலாப் பொருளே சோதி குலவிய வொளியே நீதி முறைகுறை வறநின் றோனே முதல்வனே யழிவில் லாமல் நிறைசெழுஞ் சுடரே யென்று நிகழ்ந்திடக் கிருபை செய்தான்.

பதப்பிரிப்பு

இறைவனே மறையின் வாழ்வே, எங்கணும் பரந்து நின்ற குறைவு இல்லாப் பொருளே, சோதி குலவிய ஒளியே, நீதி முறை குறைவு அற நின்றோனே, முதல்வனே அழிவு இல்லாமல் நிறை செழும் சுடரே, என்று நிகழ்த்திட கிருபை செய்தான்.

பதவுரை

இறைவனே - இறைவா; மறையின் வாழ்வே - வேதங்களின் வாழ்வானவனே!; எங்கணும் பரந்து நின்ற குறைவு இலா பொருளே -

எங்கும் நிறைந்து நிற்கின்ற எந்தக் குறைவுமில்லாப் பொருளோனே!;
 சோதி குலவிய ஒளிவே - பிரகாசம் நிறையப் பெற்ற ஒளியானவனே;
 நீதி முறை குறைவு அற நின்றோனே - நீதி முறைகள் குறைவில்லாமல்
 நின்றவனே; முதல்வனே - எல்லாவற்றிற்கும் ஆதியானவனே; அழிவு
 இல்லாமல் நிறை செழும் சுடரே - என்றும் அழிதல் இல்லாது நிற்கின்ற
 நிறைவான செழுஞ் சுடராகிய அல்லாஹ்வே; என்று நிகழ்த்திட - என்று
 முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் வேண்டுகல் செய்ய; கிருபை செய்தான்
 - இறைவனும் அருள் புரிந்தான்.

தெளிவுரை

இறைவா! வேதங்களின் வாழ்வோனே! எங்கும் நிறைந்திருக்கின்ற
 எந்தக் குறைவுமில்லாப் பொருளோனே! பிரகாசம் நிறைப் பெற்ற
 ஒளிமயமானவனே! நீதி முறைகள் குறைவில்லாமல் நிற்பவனே!
 எல்லாவற்றிற்கும் முதலானவனே என்றும் அழிதல் இல்லாது
 நிற்கின்ற பூரணமான செழுஞ்சுடராகிய அல்லாஹ்வே! என்று
 முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் வேண்டுகல் புரிய இறைவனும்
 அருள் புரிந்தான்.

11. பாடல்

அகமிசை யிருந்து புசித்திடக் கிடையா
 தாகுல மிகுத் துளங் கலங்கிச்
 செகதல முழுதுந் திரிந்தலைந்தவர்கள்
 திரவியக் குவைபல வெதிர
 விகலற வெடுத்து மனைமிசை புதைத்தோர்
 ரிதயபங் கையங்களிப் பென்ன
 மகிதல முழுதுந் துதிசெயக் கரிய
 மழை முகிற் கருவுதித் ததுவே.

பதப்பிரிப்பு

அகம் மிசை இருந்து புசித்திட கிடையாத
 ஆகுலம் மிகுத்து உளம் கலங்கி
 செகதலம் முழுதும் திரிந்து அலைந்தவர்கள்
 திரவிய குவை பல எதிர
 இகல் அற எடுத்து மனைமிசை புதைத்தோர்
 இதய பங்கயம் களிப்பு என்ன
 மதிதலம் முழுதும் துதிசெய கரிய
 மழை முகில் கரு உதித்ததுவே.

பதவுரை

அகம்மிசை இருந்து - வீட்டிலே இருந்து; புசித்திட கிடையாத ஆகுலம் மிகுந்து - உண்பவதற்கு எதுவுமே இல்லாமல் துன்பம் மிகுந்து; உளம் கலங்கி - மனங்கலங்கி; செகதலம் முழுதும் திரிந்து - இவ்வுலகிலே உள்ள சகல இடங்களுக்கும் சென்று; அலைந்தவர்கள் - அலைந்து திரிந்தவர்கள்; பல திரவிய குவை எதிர - பல செல்வக் குவியல்கள் எதிரே வர; இகல் அற எடுத்து - கடினமின்றி எடுத்து (கஷ்டப்படாமல்); மனைமிசை புதைத்தோர் - வீட்டினுள்ளே புதைத்து வைத்தவர்களின்; இதயபங்கயம் - நெஞ்சத்தாமரையின்; களிப்பு என்ன - மகிழ்ச்சியைப் போல உள்ளம் மகிழ்ந்து; மதி தலம் முழுதும் - இவ்வுலகின் அனைத்து இடங்களும்; துதிசெய - போற்றும்படியாக; கரிய மழை முகில் - கரு நிற மழை மேகமானது; கரு உதித்தது - மழைக்கான கருக் கொண்டது.

வதளிவுரை

வீட்டில் இருந்து உண்பதற்கு எதுவுமே இல்லாமல் துன்பம் மிகுந்து, மனங்கலங்கி, இவ்வுலகெங்கும் அலைந்து திரிந்தவர்கள். பல பொற்குவியல் எதிரே வர கடினமின்றி அவற்றை எடுத்து வீட்டினுள்ளே புதைத்து வைத்தவர்களின் உள்ளத்து மகிழ்ச்சியைப் போல இவ்வுலகம் முழுவதும் போற்றும் படியாக கரிய மழை மேகமானது கருக்கொள்ளத் தொடங்கியது.

12. பாடல்

ஆதியி னருளி னால்வந் தருள்செயு முகிலாம் பிள்ளைத் தீதறு திசையிற் தோன்றிச் செழுங்கிரி தவழ்ந்து விண்ணின் மீதுற நடந்து காலால் விரைந்து சென் றோடிக் கூடிக் காதல் சேர் நிலத்தை நாளுங் காத்திடச் செறிந்த தன்றே.

பதப்பிரிப்பு

ஆதியின் அருளினால் வந்து அருள் செய்யும் முகிலாம் பிள்ளை தீது அறு திசையில் தோன்றி, செழும் கிரி தவழ்ந்து விண்ணின் மீது உற நடந்து, காலால் விரைந்து சென்று ஓடி கூடி காதல் சேர் நிலத்தை நாளும் காத்திட செறிந்தது அன்றே.

பதவுரை

ஆதியின் அருளினால் - முதல்வனான அல்லாஹ்வின் கிருபையினால்; வந்து அருள் செய்யும் - தோன்றி கருணை பொழிகின்ற; முகிலாம்பிள்ளை

- மழை மேகமாகிய குழந்தையானது; தீது அற திசையில் தோன்றி -
 களங்கமில்லாத திசைகளிலே தோன்றி; செழும் கிரி தவழ்ந்து - வளப்பம்
 பொருந்திய மலைகளில் தவழ்ந்து; விண்ணின் மீது உற நடந்து -
 வானிலே பொருந்த நடந்து; காலால் விரைந்து ஓடி சென்று கூடி -
 கால்களினாலே விரைவாக ஓடிச் சென்று; ஒன்றாகி காதல் சேர்
 நிலத்தை - அன்பு கலந்த இவ்வுலகினை; நாளும் காத்திட செறிந்தது
 அன்றே - தினமும் காத்திட நெருங்கியது.

தெளிவுரை

எல்லாவற்றிற்கும் ஆதி முதல்வனான அல்லாஹ்வின் அருளினால்
 பிறந்து அருள் பொழிகின்ற மேகமாகிய குழந்தையானது
 களங்கமில்லாத திசைகளெங்கும் தோன்றி செழிப்பான மலை
 களின்மீது தவழ்ந்து, ஆகாயத்தோடு பொருந்துமாறு நடந்து
 கால்களினால் விரைவாக ஓடிச்சென்று ஒன்று சேர்ந்து அன்பு கலந்த
 இவ்வுலகினை தினமும் காப்பாற்றுவதற்காக நெருங்கி வந்தது.

13. பாடல்

அலையொடு தழுவிச் சூன் முதிர்ந் தெழுந்தே

யழகுற விளங்குமை மாரி

தலை மக வளிக்கத் தாய் மனைக் குற்ற

தனையள் போற் றரைமிசை யடுத்துக்

குலவிமெய் பதறிப் பயமிகுத் ததிர்ந்த

குரலொடு மின்னிவாய் வெருவித்

துலைவற வறவாண் மகவளித் ததுபோற்

சொரிந்தது குளிர்ந்ததந் நிலமே.

பதப்பிரிப்பு

அலையொடு தழுவிச் சூன் முதிர்ந்து எழுந்தே

அழகுற விளங்குமை மாரி

தலை மகவு அளிக்க தாய் மனைக்கு உற்ற

தனையள் போல், தரை மிசை அடுத்து

குலவி மெய் பதறி பயம் மிகுத்து அதிர்ந்த

குரலொடு, மின்னி வாய் வெருவி

துலைவு அற உற ஆண் மகவு அளித்தது போல்

சொரிந்தது அம் நிலம் குளிர்ந்ததுவே.

பதவுரை

அலையொடு தழுவி எழுந்து - கடல் நீரினை முகந்து எழுந்து; சூல் முதிர்ந்து - கருக்கொண்டு முதிர்ச்சியடைந்து; அழகு உற விளங்கு - அழகு மிகுந்து விளங்கிய; மை மாரி - கரிய நிறம் பொருந்திய மழை மேகமானது; தலை மகவு அளிக்க - தலைப் பிரசவத்திற்காக; தாய் மனைக்கு உற்ற - தான் பிறந்த தாய் வீட்டிற்காகச் சென்ற; தனையள் போல - மகளைப் போல; தரைமிசை அடுத்து - இப்பூமியின் மீது செறிந்து; உலவி மெய் பதறி - உலாவி உடல் பதட்டமடைந்து; பயம் மிகுந்து - பயம் அதிகரித்து; அதிர்ந்த குரலொடு - அதிரும் ஒலியோடு; மின்னி துலைவு அற - மின்னல் மின்னி நீண்ட தூரத்திற்கு கேட்கும் படியாக; உற வாய் வெருவி - மிகுந்த சத்தமிட்டு; ஆண் மகவு அளித்தது போல - ஆண் குழந்தையைப் பெற்றெடுத்தது போல; சொரிந்தது - மழையைப் பொழிந்தது; அக் குளிர்ந்தது நிலமே - அதனால் பூமி குளிர்ந்தது.

வதளிவுரை

கடல் அலையொடு நீரை முகந்து எழுந்த (மேகமானது) கருக்கொண்டு முதிர்ச்சியடைந்து, அழகு மிகுந்து விளங்கிய கரிய நிறத்தினை உடைய மழை மேகமானது தலைப் பிரசவத்திற்காக தன் தாய் வீட்டிற்குச் சென்ற மகளைப் போல இவ்வுலகின் மீது செறிந்து, உலாவி, உடல் பதறி பயத்துடன் அதிரும் ஒலியோடு மின்னல் மின்னி நீண்டதூரம் கேட்கும் படியாக மிகுந்த சத்தமிட்டு, ஆண் குழந்தையைப் பெற்றெடுத்ததுபோல மழையைப் பொழிந்தது. அதனால் இப்பூமியும் குளிர்ச்சியடைந்தது.

14. பாடல்

மின்னுட னிடயு முழங்கிடத் திகிரி
மிசைதிரி கதிரவன் மறைந்து
பின்னிட விரவும் பகலினு மிருளே
பிறங்கிடக் கலங்குநீர் பரந்து
முன்னிட நதிக ணிறைந்துமே லெழுந்து
மோதிடச் செறுக்கரை தகர்த்து
மன்னிய விருபால் வகுத்திடுங் காலை
மடையுட னெடுத்தெறிந் தனவே.

பதப்பிரிப்பு

மின் உடன் இடியும் முழக்கிட, திகிரி
மிசை திரி கதிரவன் மறைந்து
பின் இட, இரவும் பகலினும் இருளே
பிறங்கிட, கலங்கு நீர் பரந்து
முன் இட, நதிகள் நிறைந்து மேல் எழுந்து
மோதிட, செறு கரை தகர்த்து
மன்னிய இரு பால் வகுத்திடும் காலை
மடையுடன் எடுத்து எறிந்தனவே.

பதவுரை

மின் உடன் இடியும் முழக்கிட - மழையொடு மின்னலும் இடியும் இடித்து முழங்கிட; திகிரி மிசை திரி கதிரவன் மறைந்து - தேரிலே திரிகின்ற சூரியன் மறைந்து; பின் இட - பின்னே செல்ல; இரவும் பகலினும் இருளே பிறங்கிட - இரவிலும் பகலிலும் எங்கும் இருளே மிகுந்து தோன்றவும்; கலங்கு நீர் பரந்து முன்னிட - நிலத்தில் பெய்த மழை நீரானது கலங்கி எங்கும் பரந்து முன்னே செல்ல; நதிகள் நிறைந்து மேல் எழுந்து மோதிட - ஆறுகள் நிரம்பி மேலெழுந்து எங்கும் மோதிச் செல்லவும்; செறு கரை தகர்த்து - வயல் வரம்புகளை உடைத்துக்கொண்டு; மன்னிய இருபால் - இரு பக்கங்களிலும்; வகுத்திடும் காலை - அமைந்திருந்த வாய்க்கால்களை; மடையுடன் எடுத்து எறிந்தன - அவற்றின் அணைக்கட்டுக்களோடு உடைத்தெறிந்தன.

வதளிவுரை

மழையொடு மின்னலும் இடியும் இடித்து முழங்கிட தேரிலே திரிகின்ற சூரியன் மறைந்து போகவும் இரவிலும் பகலிலும் எங்கும் இருளே நிறைந்திருக்கவும் நிலத்திலே பெய்த மழை நீரானது கலங்கி முன்னோக்கிப் பரந்து செல்லவும் ஆறுகள் நிரம்பப் பெற்று அந்நீர் எங்கும் மோதிச் செல்லவும், வயல் வரம்புகளை உடைத்துக் கொண்டு, இரு கரைகளிலும் இமைந்திருந்த அணைக்கட்டுக்களையும் உடைத்தெறிந்தன.

15. பாடல்

வேயினை முறித்து வெடித்தமுத் தனைத்து
முல்லையம் புறவினுக் களித்துத்
தூய நெய் தயிர் பால் கடத்துட னெடுத்துச்
சுடு நிலப் பாலையிற் செறித்து
நேயபைந் நாக மணியினை மருத
நிலத்தினிற் றொகுத்துநெற் குவிமேற்
போயதை நெய்த னிலத்திலிட டுப்பைப்
புணரியிற் புகுத்தின வெள்ளம்.

பதப்பிரிப்பு

வேயினை முறித்து வெடித்த முத்து அனைத்தும்,
முல்லை அம் புறவினுக்கு அளித்து,
தூய நெய் தயிர் பால் கடத்துடன் எடுத்து
சுடு நில பாலையில் செறித்து,
நேய பை நாக மணியினை மருத
நிலத்தினில் தொகுத்து நெல்குவி மேல்
போய் அதை நெய்தல் நிலத்தில் இட்டு உப்பை
புணரியில் புகுத்தின வெள்ளம்.

பதவுரை

வெள்ளம் வேயினை முறித்து - மழையினால் உண்டான வெள்ளமானது
முங்கில்களை உடைத்துக்கொண்டு; வெடித்த முத்து அனைத்தும் -
(அதனால்) முங்கில்களின் உள்ளேயிருந்த முத்துக்களெல்லாம் சிதறி;
முல்லை அம் புறவினுக்கு அளித்து - முல்லை நிலத்திலே உள்ள
அழகிய காடுகளுக்கு கொடுத்து; தூய நெய் தயிர் பால் கடத்துடன்
எடுத்து - அந்நிலத்திலே உள்ள தூய நெய்யையும் தயிரையும்
பாலையும் குடத்துடன் எடுத்து; சுடு பாலை நிலத்தில் செறிந்து -
(அவற்றை) வெப்பமான பாலை நிலத்தில் சேர்த்து; பைநாக மணியினை
- படத்தினை உடைய நாகபாம்புகளின் இரத்தினங்களை; நேய மருத
நிலத்தினில் தொகுத்து - வளம் நிறைந்த மருத நிலத்திற்கு எடுத்துச்
சென்று; நெல்குவி மேல் - நெற்குவைகளின் மீது சென்று; அதை
நெய்தல் நிலத்தில் இட்டு - அவற்றை நெய்தல் நிலத்திற்கு கொண்டு
சேர்த்து; உப்பை - அந்நிலத்திற்குரிய உப்பினை; புணரியில் புகுத்தின
- கடலோடு கொண்டு போய்ச் சேர்த்தது.

தெளிவுரை

மழை பெய்ததனால் உண்டாகிய வெள்ளமானது மூங்கில்களை முறித்தன. அதனால் அம் மூங்கில்களிலேயுள்ள முத்துக்கள் சிதறிச் சிந்தின. அம்முத்துக்களை முல்லை நிலத்திலுள்ள காடுகளுக்கு கொடுத்து. முல்லை நிலத்திலுள்ள நெய், தயிர், பால் என்பவற்றை குடத்தோடு எடுத்து வெப்பம் பொருந்திய பாலை நிலத்தில் சேர்த்தது. அப்பாலையிலுள்ள படத்தினை உடைய நாகத்தின் இரத்தினங்களை வளம் பொருந்திய மருத நிலத்தில் கொண்டு சேர்த்தது. அப்பாலையி லுள்ள படத்தினை உடைய நாகத்தின் இரத்தினங்களை வளம் பொருந்திய மருத நிலத்தில் கொண்டு சேர்த்தது. அம்மருத நிலத்திலுள்ள நெற்குவைகளின் (குவியல்) மீதுசென்று நெய்தல் நிலத்திலே சேர்த்தது. நெய்தல் நிலத்திலே உள்ள உப்பினை கடலோடு கொண்டு சேர்த்தது.

16. பாடல்

வீடுக டிறந்து வெளியிடை புகுந்து
வேண்டுவ திவையென விரும்பித்
தேடுவ தேடிச் சமைத்துண வரிதாய்ச்
சிறார்மனை தொறுமிருந் தலறப்
பாடுறு பசிகண் டவரனை மார்கள்
பயோதரந் தனைமுனிந் தினிமேற்
கேடறு மழைதா னுலகெலாம் பெய்து
கெடுத்திட வந்ததென் றுரைப்பார்.

பதப்பிரிப்பு

வீடுகள் திறந்து வெளி இடை புகுந்து
வேண்டுவது இவை என விரும்பி
தேடுவ தேடி சமைத்து உண அரிதாய்
சிறார் மனை தொறும் இருந்து அலற
பாடு உறு பசி கண்டு அவர் அனைமார்கள்
பயோதரம் தனை முனிந்து, இனி மேல்
கேடு அறு மழை தான் உலகு எலாம் பெய்து
கெடுத்திட வந்தது என்று உரைப்பார்.

கொண்டு கூட்டு

வீடுகள் திறந்து வெளி இடை புகுந்து
வேண்டுவது இவை என விரும்பி
தேடுவதேடி உணவு சமைத்து அரிதாய்
சிறார் மனைதொறும் இருந்து அலற
பாடு உறு பசி கண்டு அவர் அனைமார்கள்
பயோதரம் தனை முனிந்து
உலகு எலாம் பெய்து கெடுத்திட வந்தது
இனிமேல் கேடு அறு மழைதான் என்று உரைப்பார்.

பதவுரை

வீடுகள் திறந்து - வீட்டின் கதவுகளை மோதித் திறந்து; வெளி இடைபுகுந்து - எல்லா இடங்களினூடும் சென்று; வேண்டுவது இவை என விரும்பி - இவை தாம் தேவையானவை என விருப்பங் கொண்டு; தேடுவ தேடி - தேட வேண்டியவைகளை தேடிக்கொண்டு; உணவு சமைத்த அரிதாய் - உணவை சமைப்பதற்கு முடியாமல்; சிறார் மனை தொறும் இருந்து அலற - வீட்டில் இருந்து கொண்டு சிறுவர்கள் எல்லாம் கதறி அழ; அவர் அனைமார்கள் - அவருடைய தாய்மார்கள்; பயோதரம் தனை முனிந்து - மழை பொழியும் மேகம் மேல் கோபங்கொண்டு; உலகு எலாம் பெய்து - உலகம் முழுவதும் மழை பொழிந்து; கெடுத்திட வந்தது - அழிப்பதற்காக வந்துள்ளதே; இனிமேல் கேடு அறு மழை தான் - இனிமேல் அழிதல் இல்லாத மழையைத்தான் தரவேண்டும்; என்று உரைப்பார் - என்று கூறினார்கள்.

தெளிவுரை

வீட்டின் கதவுகளில் மோதி அவற்றைத் திறந்து உள்ளே எல்லா இடங்களுக்கும் சென்று, தேவையானவை இவைதான் என்று விருப்பத்தோடு தேடவேண்டியவைகளை தேடிக்கொண்டு, உணவினைச் சமைக்க முடியாமல், வீட்டிலே சிறுவர்கள் எல்லாம் பசியினால் கதறியழ, அவர்களின் பசித்துன்பத்தைக் கண்டு அவர்களது தாய்மார்கள் மழையைப் பொழிகின்ற மேகம் மீது கோபங்கொண்டு உலகையே மழை பொழிந்து அழிக்க வந்துள்ளாய். இனிமேலாவது அழிதல் தன்மை இல்லாத மழையைத் தரவேண்டும் என்று உரைத்தார்கள்.

17. பாடல்

நளிர் புனல் பரந்து தலைக்கடை கடந்து
நலந்தரு மனைப்புறஞ் செய்ய
குளிருடன் வாடைக் காலும்வந் தடிப்பக்
கொழுந்துவிட் டெரிகன றமுவி
வெளிவர வரிதா யிருந்தவ ரலது
மெலிந்தவ ரிளைஞர்க ளெவரு
மொளிவிடு நகைகள் கிடுகிடுடன் றடிப்ப
வுடற்பட படவென மிடைவார்.

பதப்பிரிப்பு

நளிர் புனல் பரந்து தலை கடை கடந்து
நலம் தரு மனைப் புறஞ்செய்ய
குளிருடன் வாடை காலும் வந்து அடிப்ப
கொழுந்து விட்டு எரிகனல் தமுவி
வெளிவர, அரிதாய் இருந்தவர் அலது
மெலிந்தவர் இளைஞர்கள் எவரும்
ஒளி விடு நகைகள் கிடுகிடு என்று அடிப்ப
உடல் பட பட என்று மிடைவார்.

பதவுரை

நளிர் புனல் பரந்து - குளிர்ச்சியான மழைநீரானது எங்கும் பரவி;
தலைகடை கடந்து - தலைவாசலையும் கடந்து; நலம் தரு மனை புறம்
செய்ய - நலத்தினைத் தருகின்ற வீட்டின் புறத்தே வந்தடையவும்;
குளிருடன் வாடைகாலும் வந்து அடிப்ப - குளிருடன் வாடைக்காற்றும்
வந்து வீச; கொழுந்து விட்டு எரி - கொழுந்து விட்டு எரிகின்ற; கனல்
தமுவி - நெருப்பின் அருகே இருந்து குளிர் காய்ந்து; வெளிவர அரிதாய்
- வெளியே இலகுவில் வரமுடியாமல்; இருந்தவர் - இருந்தவர்கள்;
மெலிந்தவர் - களைத்து சோர்ந்தவர்கள்; இளைஞர்கள் - சிறுவர்கள்;
அலது எவரும் - அல்லாமல் மற்றைய ஏனையோரும்; ஒளிவிடு
நகைகள் - ஒளி வீசும் அழகிய பற்கள் எல்லாம்; கிடு கிடு என்று அடிப்ப
- கிடு கிடு என்று நடுங்கி ஒன்றுடன் ஒன்று அடிக்க; உடல் படபட என -
உடம்பும் படபட என நடுங்கவும்; மிடைவார் - வருந்துவார்கள்.

தெளிவுரை

குளிர்ந்த மழை நீரானது எங்கும் பரவி வீட்டு வாசலையும்
தாண்டிச் சென்று நன்மையைத் தருகின்ற வீட்டின் வெளியே

வந்தடையவும் குளிர்ந்த வாடைக் காற்றும் வந்து வீசவும் கொழுந்து விட்டு எரிகின்ற நெருப்பிலே குளிர்காய்ந்து கொண்டு இருந்தவர்கள், வெளியே வரவும் முடியாமல் இருந்தவர்கள், களைத்தவர்கள், சிறுவர்கள் அல்லாமல் மற்றும் உள்ள ஏனையோரும் ஒளி வீசும் அழகிய பற்கள் நடுக்கத்தினால் கிடுகிடு என்று ஒன்றோடு ஒன்று அடிக்கவும் உடலும் படபட என நடுங்கவும் வருந்திக் கொண்டிருந்தார்கள்.

18. பாடல்

காற்றொடு குளிர் மடிப்பதாற் தொறுக்கள்
காடெலாங் கிடந்துயிர் விடுப்ப
வேற்றமா யயங்கள் கயம்புகக் கமல
மிழுப்பன வெண்ணிறந் தனவால்
ஆற்றினைக் கடந்தோ ராறுசெல் லரிதா
யாறிரு நாண்மழை பெயலால்
வேற்றொரு நகர்க்குஞ் செலவரி தாகி
மெலிந்தன வுலகினி லெவையும்.

பதப்பிரிப்பு

காற்றொடு குளிரும் அடிப்பதால் தொறுக்கள்
காடு எலாம் கிடந்து உயிர் விடுப்ப
ஏற்றமாய் அயங்கள் கயம் புக கமலம்
இழுப்பென எண்ணிறந்தன ஆல்
ஆற்றினைக் கடந்து ஓர் ஆறு செல்ல அரிதாய்
ஆறு இருநாள் மழை பெயலால்
வேற்று ஒரு நகர்க்கும் செல அரிதாகி
மெலிந்தன உலகினில் எவையும்.

கொண்டு கூட்டு

காற்றொடு குளிரும் அடிப்பதால் தொறுக்கள்
உயிர்விடுப்ப, காடு எல்லாம் ஏற்றமாய் கிடந்து,
அயங்கள் கயம்புக, கமலம்
இழுப்பென எண்ணிறந்தன (ஆல்)
ஆறு இருநாள் மழை பெயலால்
ஆற்றினை கடந்து ஓர் ஆறு செல்ல அரிதாய்
உலகினில் எவையும் வேறு ஓர்
நகர்க்கும் செல அரிதாகி மெலிந்தன.

பதவுரை

காற்றொடு குளிரும் அடிப்பதால் - காற்றோடு சேர்ந்து குளிரும் வீசுவதால்; தொறுக்கள் உயிர்விட்டு காடு எலாம் ஏற்றமாய்க்கிடப்ப - பசுக்கள் பெருமளவில் இறந்து காடுகள் முழுவதும் கிடக்க; அயங்கள் கயம் புக - ஆடுகள் எல்லாம் வெள்ளத்தால் அடிபட்டு குளங்களில் கிடக்கவும்; கமலம் இழுப்பன எண் இறந்தனவால் - இவ்வாறு வெள்ள நீரால் இழுத்துச் செல்லப்பட்டவை எண்ணிக்கை இல்லாதனவாம்; ஆற்றினைக் கடந்து ஓர் ஆறு செல்ல அரிதாய் - ஆறுகளைக் கடந்து வேறோர் பாதையில் செல்வதற்கும் முடியாமல்; ஆறு இருநாள் மழை பெயலால் - எட்டு நாட்கள் தொடர்ந்து மழை பெய்ததனால்; உலகினில் எவையும் - உலகில் உள்ள எல்லா உயிர்களும்; வேற்று ஒரு நகர்க்கும் செல அரிதாகி - வேறு எந்த ஒரு நகரத்திற்கும் செல்ல முடியாமல்; மெலந்தடை - வருந்தின.

தெளிவுரை

காற்றோடு கலந்து குளிரும் வீசுவதால் பசுக்கள் குளிரால் பெருந்தொகையாக இறந்து காடெல்லாம் கிடந்தன. ஆடுகள் எல்லாம் வெள்ளத்து நீரால் இழுக்கப்பட்டு குளங்களிலே அடைந்து கிடக்க நீரால் அடித்துச் செல்லப்பட்டவை எண்ணற்றவை. ஆறுகளைக் கடந்து வேறு பாதைகளுக்குப் போகமுடியாமல் தொடர்ந்து எட்டு நாட்கள் மழை பெய்ததால் உலகில் உள்ள உயிரினங்கள் யாவும் வேறு நகர்களுக்கும் செல்ல முடியாமல் வருந்தினர்.

- ஆறு இரு என்பதனை சில பதிப்புக்கள் எட்டு நாட்களாகவும் சில பதிப்புக்கள் பன்னிரெண்டு நாட்களாகவும் குறிப்பிடுகின்றன.

19. பாடல்

பிறந்ததீ விருட்டிப் பொழிந்தன ஷலகம்
பேதுறற் றணிப்பதற் கினிமேல்
அறந்தவா வாய்மை முகம்மதே யன்றி
யாற்றுதற் கியாருள ரென்னச்
சிறந்தசு ஷாபி மார்களி லொருவர்
சிந்தை கூர் புகர்தின மதனில்
நிறைந்திடு மொழிசேர் குத்துபா வோது
நேரத்திற் சென்றடி வணங்கி...

பதப்பிரிப்பு

பிறந்த தீவு இருட்டி பொழிந்தன உலகம்
பேது உறல் தணிப்பதற்கு இனிமேல்
அறம் தவா வாய்மை முகம்மதே அன்றி
ஆற்றுதற்கு யார் உளர் என்ன
சிறந்த அசுகாபிமார்களில் ஒருவர்
சிந்தை கூர் புகர் தினம் அதனில்
நிறைந்திடும் மொழி சேர் குத்துபா ஓது
நேரத்தில் சென்று அடிவணங்கி.

கொண்டு கூட்டு

சிறந்த அசுகாபிமார்களில் ஒருவர்
பிறந்த தீவு இருட்டி பொழிந்தன உலகம்
பேது உறல் தணிப்பதற்கு இனிமேல்
அறம் தவா வாய்மை முகம்மதே அன்றி
ஆற்றுதற்கு யார் உளர் என்ன
சிந்தை கூர் புகர்தினம் அதனில்
நிறைந்திடும் மொழிசேர் குத்துபா ஓது
நேரத்தில் சென்று அடிவணங்கி.

பதவுரை

சிறந்த அசுகாபிமார்களில் ஒருவர் - சிறப்புக்குரிய அசுகாபிமார்களில் ஒருவர்; பிறந்த தீவு இருட்டி பொழிந்தன - நாம் பிறந்த இத்தீவு முழுவதும் இருளடைந்து மழை பொழிகின்றது; பேது உறல் தணிப்பதற்கு - இதனால் இவ்வுலகமானது மதிமயக்கத்தால் துன்புறுவதை குறைப்பதற்கு; இனிமேல் - இனிமேல்; அறம்தவா வாய்மை முகம்மதே அன்றி - அறம் தவறாத சத்தியத்தின் வழி நடக்கும் முகம்மது நபியை(ஸல்)த் தவிர வேறு யார் உள்ளனர்; என்ன - என்று சொல்லி; சிந்தை கூர் புகர் தினம் அதனில் - உள்ளம் மகிழ்ச்சி கொள்ளும் அந்த வெள்ளிக்கிழமை தினத்தினில்; நிறைந்திடும் மொழிசேர் குத்துபா ஓது நேரத்தில் - பூரண வசனத்தை உடைய குத்துபா பிரசங்கத்தை நிகழ்த்தும் வேளையில்; சென்று அடி வணங்கி - அவரிடம் சென்று பணிவுடன் வணங்கி...

வதளிவுரை

சிறப்புமிக்க அசுகாபிமார்களில் ஒருவர் இவ்வுலகம் முழுவதும் இருள் நிறைந்து மழை பொழிகிறது. இதனால் இவ்வுலகமானது

துன்பத்தினால் மதிமயங்கி தவிப்பதை தணிப்பதற்கு இனிமேல் அறம் தவறாது சத்தியத்தின் வழி நடக்கும் முகம்மது நபியைத் (ஸல்) தவிர வேறு யார் இருக்கின்றார்கள் (வேறு எவரும் இல்லை) என்று சொல்லி உள்ளம் மகிழும்படியான வெள்ளிக் கிழமையன்று பூரணவசனங்கள் நிறைந்த கொத்துபாபிரசங்கத்தை நிகழ்த்திக் கொண்டிருக்கும் வேளையில் பணிவுடன் சென்று அவரை வணங்கி...

20. பாடல்

தருமமு மறிவு ஒழுக்கமும் பொறையும்
 தயவுமோர் வடிவென வெடுத்தே
 வருதிரு நபியே யிருவது தினமாய்
 மழை பொழி தரநில வலையம்
 வெருவரல் பெரிதாய் மெலிவது தவிர
 மேன்மையும் வளமையும் கொடுக்கக்
 கருமுகி லகலத் துஆச்செயு மென்றார்
 ஹபீபிற சூலவை செய்தார்.

பத்பிரிப்பு

தருமமும் அறிவும் ஒழுக்கமும் பொறையும்
 தயவும் ஓர் வடிவு என எடுத்தே
 வரும் திரு நபியே இரு அறு தினமாய்
 மழைபொழி தர நில வலையம்
 வெருவரல் பெரிதாய் மெலிவது தவிர
 மேன்மையும் வளமையும் கொடுக்க
 கருமுகில் அகல துவா செய்யும் என்றார்
 கபீபு இறசூல் அவை செய்தார்.

பதவுரை

தருமமும் அறிவும் ஒழுக்கமும் பொறையும் தயவும் - அறமும் ஞானமும் ஒழுக்கமும் பொறுமையும் அருளும்; ஓர் வடிவு என எடுத்தே வரு - ஓர் வடிவம் எடுத்து வந்ததைப் போல; திரு நபியே - தெய்வீகத் தன்மை பொருந்திய முகம்மது நபியே(ஸல்); இரு அறு தினமாய் - எட்டு நாட்களாக; மழை பொழிதர - மழை தொடர்ந்து பொழிவதனால்; நில வலையம் - இவ்வுலகமானது; வெருவரல் பெரிதாய் - மிகப் பயந்து; மெலிவது தவிர - துன்பப் படுவதைத் தவிர்க்கவும்; மேன்மையும் வளமையும் கொடுக்க - இவ்வுலகத்திற்கு உயர்வையும் வளத்தையும் தரவும்; கருமுகில் அகல - கரிய நிற மழை மேகமானது விலகிச் செல்ல;

துவா செய்யும் என்றார் - வேண்டுதல் புரியுங்கள் என்று கூறினார்; கப்பி - ஹப்பி என்னும் பெயருக்கும் உரியவரான; இறகூல் - முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்களும்; அவை செய்தார் - அப்படியே செய்தார்.

வதனிலுரை

அறமும் ஞானமும் ஒழுக்கமும் பொறுமையும் அருளும் ஒன்று சேர்ந்து வடிவம் எடுத்ததைப் போன்ற தெய்வீகத் தன்மை பொருந்திய முகம்மது நபியே (ஸல்) எட்டு நாட்களாக தொடர்ந்து பெய்யும் மழையினால் இப்பூவுலகானது வருந்துவதைத் தவிர்க்கவும் இவ்வுலகிற்கு உயர்வும் வளமும் கொடுக்கவும் கரிய நிறத்தினையுடைய மழை மேகமானது விலகவும் வேண்டுதல் (துஆ) புரியுங்கள் என்றார். ஹப்பி என்னும் பெயருக்கும் உரியவரான முகம்மது நபி அவர்களும் அவ்வாறே செய்தார்.

21. பாடல்

நன்மைக ளெவர்க்கு நடத்திட வந்த
நபி துஆச் செய்திட முகிலுந்
தென்வரை முதலாம் வரைகளிற் புகுந்த
தினகரன் விசும்பிடை செறிந்தான்
புன்மர முதலா மானிட ரீறாப்
புனியினி லுயிருள வனைத்துந்
தன்மமு நெறியுந் தவறிலா தீனர்
குலமெனத் தழைத்துயர்ந் தனவே.

பதப்பிரிப்பு

நன்மைகள் எவர்க்கும் நடந்திட வந்த
நபி துஆ செய்திட முகிலும்
தென் வரை முதலாம் வரைகளில் புகுந்த
தினகரன் விசும்பு இடைசெறிந்தான்
புல் மரம் முதலாம் மானிடர் ஈறா
புனியினில் உயிர் உள அனைத்தும்
தன்மமும் நெறியும் தவறு இலாதீனர்
குலம் என தழைத்து உயர்ந்தனவே.

பதவுரை

எவர்க்கும் நன்மைகள் நடத்திடவந்த - எல்லோர்க்கும் நன்மைகள் செய்திட இவ்வுலகிற்கு வந்த; நபி - முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள்; துவா செய்திட - வேண்டுதல் புரிய; முகிலும் தென்வரை முதலாம்

வரைகளில் புகுந்த - மேகங்கள் தென் பொதிகை மலைகளினிடத்தே சேர்ந்து; தினகரன் விசும்பிடை செறிந்தான் - சூரியன் விண்ணிலே தோன்றினான்; புல் மரம் முதலாம் மானிடர் ஈறாக - புல் மரம் தொடக்கம் மனிதர்கள் வரை; புனியினில் உயிர் உள அனைத்தும் - இவ்வலகிலே உள்ள உயிரினங்கள் அனைத்தும்; தன்மமும் நெறியும் - தருமமும் ஒழுக்க நெறியும்; தவறு இலா - தவறுகள் புரிந்திடா; தீனர் - தீனூல் இஸ்லாத்தினரின்; சூலம் என - கூட்டத்தைப் போல; தழைத்து உயர்ந்தன - செழித்து ஓங்கின.

வதனியுரை

எல்லோருக்கும் நன்மை புரிவதற்காக இவ்வலகிற்கு வந்த முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் இவ்வாறு வேண்டுகல் புரிய மழை மேகங்கள் எல்லாம் தென்பொதிகை மலையைச் சேர்ந்தது. விண்ணிலே சூரியனும் தோன்றினான். புல், மரம் தொடக்கம் மக்கள் ஈறாக இவ்வலகில் உள்ள உயிரினங்கள் அனைத்தும் அறத்திலும் ஒழுக்கத்திலும் விலகாத தீனூல் இஸ்லாத்தினருடைய கூட்டத்தைப் போல செழித்து ஓங்கின.

அரும்பதங்கள்

முனிவு	- கோபம்	கீர்த்தி	- புகழ்
பார்த்திவர்	- அரசன்/தலைவன்	குரைகழல்	- ஒலிக்கின்ற கடல்
கானல்நீர்	- கானல்நீர்	பைங்குழம்	- பயிர்
வார்	- மார்புக்கச்சை	மேதி	- எருமை
கபிலை	- பசு	செப்புதல்	- கூறுதல்
ஊதைக்காற்று	- குளிர்காற்று	பழுவம்	- காடு
நெட்டுயிர்ப்பு	- பெருமூச்சு	ஊன்	- இறைச்சி
புலால்	- இறைச்சி தசை	அதைத்து	- வீங்கி
சாமகாலம்	- பஞ்சகாலம்	மறை	- வேதம்
இகல்	- கடினம், பகை	மதிதலம்	- பூமி
கிரி	- மலை	சரல்	- கரு
மை	- கருமை, கரிய	வெருவி	- பிதற்றல்
பிறங்கிட	- நிறைந்திட	செறு	- வயல்
வேய்	- மூங்கில்	புறவு	- புறா/காடு
கடம்	- குடம்	நேயம்	- விருப்பம்
புணரி	- கடல்/சங்கமம்	பாடு	- கஷ்டம், துன்பம்
பயோதரம்	- மழை	நளிர்	- குளிர்ச்சி

கேடு	- அழிவு, துன்பம்	புகர்தினம்	- வெள்ளிக்கிழமை
புனர்	- நீர்	தலைக்கடை-	வீட்டுவாசல்
கனல்	- நெருப்பு	மிடைதல்	- வருந்துதல்
தொறுக்கன்	- பசுக்கள்	ஏற்றம்	- மிகை
கயம்	- குளம்	அயம்	- ஆடு
கமலம்	- தாமரை	பேது	- மயக்கம்
பொறை	- பொறுமை	நிலவலையம்-	பூவுலகம்
வெருவரல்	- பயப்பிடுதல்	இறகூல்	- தூதர்
வரை	- மலை	தென்வரை	- பொதிகைமலை
தீனர்குலம்	- இஸ்லாமியர்	சுலைக்கு	- ஒருவரின் பெயர்
அசுறாயிமார்	- நபித்தோழர்கள்		
தீன்	- தீனூல் இஸ்லாம் / சன்மார்க்கம்		
குத்துபா/குத்தபா-	பள்ளி வாசலில் வெள்ளிக் கிழமைகளில் மதியத் தொழுகையின் போது நிகழ்த்தப் படும் மார்க்கப் பிரசங்கம்		
மின்பபர்	- பள்ளிவாசலில் உள்ள பிரசங்கம் மேடை		
சுவல்	- நீர்நிலை/கிணறு/துரவு		
புறுக்கான்	- முஸ்லீம்களின் வேத நூலான புனித குர்ஆன்		
துஆ	- வேண்டுதல் / பிரார்த்தனை/இறைஞ்சுதல்		
ஆகுலம்	- மனக்கவலை, துன்பம்		
சூல்	- கரு/கருக் கொண்ட மேகம்		
தலைமகவு	- முதற்பிள்ளை/தலைப்பிரசவம்		
திகிரி	- சூரியன்/தேர்ச் சக்கரம்/தேர்		
பைநாகம்	- படத்தினை உடைய பாம்பு		
கப்பீஇறகூல்	- அல்லாஹ்வின் தூதரான முகம்மது நபியவர்கள்		
பாவகாரி	- பாவம் செய்தவர்கள்		
மடை	- மதகணை/அணை		
அசுறாயிமார்/சகுபிமார்	- நபியின் தோழர்கள்		

பயிற்சி வினாக்கள்

1. இப்பாடல்களில் முகம்மது நபி(ஸல்) அவர்களின் சிறப்புக்கள் எடுத்துரைக்கப்படுமாற்றை விளக்குக.

2. மழையழைப்பித்த படலத்தில் வரட்சியின் தன்மையை கவிஞர் சித்தரிக்குமாற்றினை விளக்குக.
3. வரட்சியின் கொடுமையால் மக்கள் அடைந்த துன்பத்தினை கவிஞர் எவ்வாறு சித்தரித்துள்ளார்?
முகிலினது தன்மைகள் சித்தரிக்கப்பட்டிருக்குமாற்றை விளக்குக.
4. மழைபொழிந்த காட்சியினை கவிஞர் சித்தரிக்குமாற்றை விளக்குக.
5. வெள்ளத்தின்போது ஏற்பட்ட நிகழ்வுகளை கவிஞர் எவ்வாறு சித்தரித்துள்ளார்?
6. மழை அழைப்பித்த படலப் பாடல்களில் கவிஞரின் கவித்துவம் வெளிப்படுமாற்றை விளக்குக.
7. இப்பாடல்களில் இடம்பெறும் அணிச்சிறப்பினை விளக்குக.
8. மழையினால் மக்கள் அடைந்த துயரங்கள் எவ்வாறு எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன?
9. மழையழைப்பித்த பாடல் பகுதியில் பக்தி உணர்வு வெளிப்படுமாற்றை விளக்குக.
10. மழையழைப்பித்த படலக் கதைப் பகுதியினை 100 சொற்களில் சுருக்கி எழுதுக.
11. இப்பாடல் பகுதிகளினூடாக இறைவனின் பெருமைகள் எடுத்துரைக்கப்படுமாற்றினை விளக்குக.
12. மழையின்மையால் இயற்கையில் ஏற்பட்ட தாக்கத்தினை கவிஞர் சித்தரிக்குமாற்றை விளக்குக.
13. மழையின்மையால் உயிரினங்கள் அடைந்ததுன்பம் எடுத்துரைக்கப்படுமாற்றை விளக்குக.
14. உமறுப்புலவரின் கவித்திறம் பற்றி சிறுகுறிப்பெழுதுக.
15. மழை அதிகம் பொழிந்ததால் ஏற்பட்ட துன்பத்தினை விளக்குக.
16. இப்பாடல்களினூடாக வேண்டுகளின் சிறப்பும் பக்தியின் சிறப்பும் குதூகல உணர்வும் வெளிப்படுத்தப்படுமாற்றை விளக்குக.
17. துஆ வின் சிறப்புப் பெருமையும் இப்பாடல் பகுதியினூடாக வெளிப்படுத்தப்படுமாற்றை எடுத்துக்காட்டுக.
18. பின்வரும் பாடலடிகளின் பொருட் சிறப்பினை விளக்குக.

உமர்கையாம் பாடல்கள் (மொழிபெயர்ப்பு)

இவர் ஒரு பாரசீக கவிஞர். இக்கவிஞருடைய புகழ் தமிழ்நாட்டிலும் வழங்கி வருகின்றது. இவருடைய பாடல்களை கவிமணி தேசிக விநாயகம்பிள்ளை தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். இவர் கணிதத் துறையிலும் சோதிடத்திலும் சிறந்து விளங்கியவர். இவர் மக்களுடைய வாழ்க்கையைக் குறித்தும் அவ்வாழ்க்கையில் அமைந்துள்ள நிலையாமை, வறுமை, துன்பம் என்பன குறித்தும் இவர் எழுதிய பாடல்கள் மக்கள் மத்தியில் என்றும் இவரைப் பிரபல்யப்படுத்தி வருகின்றது.

இவருடைய இயற்பெயர் தியாதுடன் அல்பாத் உமர். இவர் நிசபு என்னும் இடத்தில் பிறந்தார். இவர் தனது பெயருடன் கையாம் என்னும் சொல்லையும் சேர்த்துக் கொண்டார். இதன் பொருள் கூடாரம் செய்பவன் என்பதாகும். இவருடைய தந்தையின் குடும்பத் தொழிலாக இருந்திருக்கலாம்.

எந்தக் கவலையும் இல்லாமல் வாழ்ந்து வந்த உமர் கையாம் தனது கல்விப் பயிற்சிகளுக்கு இடையே மக்களின் இம்மை மறுமை பற்றி சிந்தித்து பல கவிதைகளை இயற்றியுள்ளார். இவற்றைப் ருபயாத் என்பர். இதன் பொருள் நான்கு அடிகளைக் கொண்டது என்பதாகும்.

இளவயதில் அட்சர கணிதத்தில் ஆய்வுகள் எழுதி வெளியிட்டார். இரு மடிப்பெருக்கம், மும்மடிப்பெருக்கம், கூம்பு வடிவம் பற்றிச் சிந்தனைக் கட்டுரைகள், சமன்பாடுகளைப் பற்றி வெளியிட்டு அறிவுலகைத் திகைக்க வைத்தார். கணித மேதை 'யூக்லிட்' பற்றி ஆராய்ந்தெழுதினார். பௌதிகம் பற்றியும் எழுதினார்.

முன்பிருந்த 'கலண்டரை' மாற்றியமைத்தார். வரலாற்று மொழியியல், இயந்திரவியல், மண்சிற்பம், மருத்துவம், இசை, தத்துவம் முதலிய

பல்வேறு துறைகளில் மேதையாக விளங்கினார். அவிசென்னா - இப்னு சீனாவின் நாவலை மொழிபெயர்த்தார்.

இவர் தன் வாழ்க்கையில் சிந்தித்துக் கண்ட முடிவு இன்பம் உணர்ச்சியை விளைவிக்கக்கூடியது அல்ல என்பது ஆகும். இவருடைய பாடல்களில் மனிதனுடைய வாழ்க்கை முடிந்த பின் மறுமையைக் குறித்தும் கூட யாதும் ஒன்றும் கூறமுடியாது என்ற கருத்தைக் காணலாம். இவ்வலகத்தில் உண்பதும் குடிப்பதும் சுகித்து வாழ்வதும் தான் கைகண்ட பலனா? என்று இவர் ஐயம் கொள்கின்றார். ஆனால் இவருடைய பாடல் முழுவதிலும் சோக உணர்ச்சிதான் அதிகமாய் அமைந்திருக்கும். இவருடைய கவிதை வாசிப்போருடைய உள்ளத்திலே சோக உணர்ச்சியை நிலை பெறச் செய்யும். ஆனாலும் சில அறிஞர்கள் இச்சோக உணர்வைப் புரிந்துகொள்ளாது ஒன்றிலும் நம்பிக்கை இல்லாதவன், இகழ்ந்து நகையாடும் அடங்காச் சிரிப்பொலியையும், மது, மங்கையர் இன்பம், மதுரமான பாட்டு இன்பம் இவற்றை வலியுறுத்தும் உபதேசங்களைத் தான் இவருடைய பாடல்களில் காணலாம் என்று கூறி வருகின்றனர்.

ஆன்மாக்கள் துடிதுடித்து வருந்தும் துன்பநிலை இந்தப் பாரசீகக் கவிதைகளிலே ஆங்காங்கு காணப்படுகின்றது.

ச. து. சுப்பிரமணிய யோகியார்

(30. 11. 1904 - 21. 07.1963)

(மொழி பெயர்ப்பு)

இவர் சிறந்த தேச பக்தர். இளவயதிலேயே பல தேச பக்த பாடல்களை இயற்றினார். யோகாசன பயிற்சி பெற்றிருந்தமையால் சுப்பிரமணிய யோகியார் என அழைக்கப்பட்டார். இவர் தமிழ் நாட்டிற்கருகேயுள்ள கேரளா மாநிலத்தில் பிறந்தவர். பத்திரிகை ஆசிரியராகவும் இதழாசிரியராகவும் கடமையாற்றினார். பல மொழிகளில் பாண்டித்தியம் பெற்றவர்.

இவர் ஏராளமான கவிதைகளை எழுதியுள்ளார். அத்துடன் கட்டுரைகள், சிறுகதைகள், நாடகங்கள் என்பவற்றையும் எழுதியுள்ளார். சுதந்திரதாகம் போராட்டத்திற்காக சிறை சென்ற செம்மல் ஆவார். திரைப்படத் துறையிலும் ஈடுபாடு கொண்டவராக விளங்கினார்.

பாடல்

சுற்றி நடம் புரியும் சுடர் ரோஜா கூறுதல் காண்:
குற்றமிலாச் சிரிப்போடு இக்குவலயத்தே பிறந்தேன்: என்
பட்டிதழின் மூடு மொட்டுப் பெட்டி திறந்து உள்ளவெலாம்
கொட்டினேன் மணம்வீசக் குளிர் காவில் முழுவதுமே:

பொருள்

சுழன்று அசைந்தாடுகின்ற அழகிய ரோஜா மலர் கூறுவதனைக்
கேளாய். எந்தக் களங்கமுமில்லா புன் சிரிப்போடு இவ்வுலகில்
பிறந்தேன். எனது மொட்டிலுள்ள பட்டுப் போன்ற இதழ்கள் விரிய
உள்ளே நிறைந்திருந்த வாசனையெல்லாம் அழகிய குளிர்ந்த
சோலையெங்கும் பரவச் செய்தேன்.

**பொன்னை விளைத்துப் புதைப்போரும் மழைத்துளிபோல்
பொன்னைப் பெருங்காற்றில் பறக்க விட்டுப் போவோரும்
என்ன பயன் கண்டா? இறந்தார், பின் மண் புதைத்தார்:
பொன்னேனும் பேர்த்தெடுப்பர் பொன்புகழும் பெற்றிலரே.**

பொருள்

தங்கத்தைப் பெருக்கி அதனைப் பதுக்கி வைத்திருப்பவரும் எங்கும்
அதனை அள்ளி வீசுவரும் இறுதியில் என்ன பயனைப் பெற்றார்கள்.
இறந்ததன் பின்னர் மண்ணிலே புதையுண்டு போனார்கள். மண்ணிலே
புதையுண்ட தங்கத்தையாவது மக்கள் மண்ணிலே இருந்து பெயர்த்
தெடுப்பார்கள். அந்தத் தங்கத்திற்குரிய புகழைக்கூட இவர்களால் பெற
முடியவில்லையே.

**காணும் கனவெல்லாம் கரியாகப் போகுமன்றிப்
பேணிப் பெருமை தரும் பெருங் கனவும் எல்லாமும்
பாலை வனாந்தரத்துப் பனி ஒளிபோல் சின்னேரம்
கோலம் விளக்கிப் பின் குமைவது காண் - காணோமே!**

பொருள்

நாம் காணும் கனவுகளெல்லாம் கரியாகப் போய்விடும் (பயனின்றி).
நாம் மனம் விரும்பி நினைவிருத்தும் நல்ல கனவுகள் கூட பாலைவனத்
திலே தோன்றும் ஒளிவீசும் பனித்துளிகள் அழகுடன் விளங்கி மறைந்து
விடுவதைப் போன்று மறைந்து போகுமே.

கவிஞர் அப்துல் காதர் லெப்பை

(மொழி பெயர்ப்பு)

09. 07. 1913 இல் மட்டக்களப்பு நகருக்குத் தெற்கே 5 மைல் தொலைவில் உள்ள காத்தான்குடி என்னும் கிராமத்தில் பிறந்தார். தமிழாசிரியரான இவர் இலங்கையின் பல பாகங்களுக்கும் சென்று அர்ப்பணிப்புடன் சேவையாற்றினார். முஸ்லிம் மாணவர்களின் கல்விக்காக அளப்பரிய சேவையாற்றிய இவரை இலக்கிய உலகு கவிஞராகவே அடையாளம் கண்டது. அறிஞர் அலீஸ், கவிஞர் எம்.சி.எம் சுபைர் ஆகியோரின் தொடர்பு இவரை வெளியுலகில் மேலும் பெருமையுறச் செய்தது. கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம் மக்களின் திருமண சடங்கு முறைகளை “செய்ந்பு நாச்சியார் மான்மியம்” என்னும் தலைப்பில் சுவை பொருந்திய நூலாக வெளியிட்டார். 11ம் ஆண்டுக்குரிய “தமிழ்மொழியும் இலக்கியமும்” பாடத்தில் இது இடம்பெற்றுள்ளது. உமர்கையாம் பாடல்களை இவரும் மொழிபெயர்த்தார். அம்மொழிபெயர்ப்பில் உள்ள மூன்று பாடல்கள் இங்கு விதந்துரைக்கப்பட்ட பகுதியாக அமைந்துள்ளன.

பாடல்

பாராய் அந்த ரோஜாவைப்

பார்த்து நகைக்கும் அதனழகைத்

தேராய் அது சொல் வார்த்தை இது:

“திகழும் இந்த உலகினிடை

நேராய் வந்து மலர்ந்துள்ளதாம்

நிறைந்த பட்டுப் பைகீறிச்

சீராய் நிதியைப் படிமீது

சிதறி விதைத்துச் சென்றிடுமாம்.”

வாருள்

அந்த அழகிய ரோஜாமலர் சிரிக்கின்ற அழகினைப் பாராய். அது கூறும் வார்த்தை இதுவாகும். இதனைக் கேட்டுத் தெளிந்துகொள். சிறந்து விளங்கும் இந்த உலகிலே வந்து மலர்ந்துளதாம். தனது மொட்டான பட்டுப் போன்ற இதழ்களைத் திறந்து அதனுள்ளே நிறைந்திருக்கும் வாசனைச் செல்வத்தை சிந்தி பரவச் செய்துள்ளதாம்.

நெடிதே எண்ணி வருந்துவதேன்?

நினைத்த எல்லாம் உலகினிலே

முடிவாய் வெந்த சாம்பரென

முடிவதன்றி வேறில்லை:

படியும் தூசி மணல் மீது

பாலை வனத்தின் பனி என்றும்

நொடிதே தோன்றி ஒளிவீசி

நொய்தாய் ஈற்றில் மறைவது போல்

வாருள்

எதனை நினைத்து பெருங்கவலை கொள்கின்றாய். இவ்வுலகினிலே நாம் நினைத்தவை எல்லாம் முடிவில் எரிந்து சாம்பராகவே முடிந்துவிடும். தூசுகள் படிக்கின்ற மணல்மீது பாலை வனத்தினிலே தோன்றும் பனி யானது கணப்பொழுதில் தோன்றி பளபளத்து ஒளி வீசிவிட்டு மறைவதைப்போல.

மழைபோல் வாரியளித்தவரும்

மறைவாய்ப் பூட்டி யொளித்தவரும்

பிழையே யின்றி ஈற்றினிலே

பிரிந்து மண்ணாய்ப் போனதலால்,

விழைவொ டாரும் அவருடலம்

விலை பொன்னாக மாறியதாய்

அழையார் தோண்டி யெடுத்ததனின்

அளவும் உரையும் காணாரே.

வாருள்

மழை போல வாரிவாரி அள்ளி அள்ளிக் கொடுத்தவர்களும் பிறருக்கும் கொடுக்காமல் பதுக்கி வைத்தவர்களும் இறுதியிலே மரணித்து மண்ணோடு மண்ணாய்ப் போய்விட்டார்கள். இறந்ததன் பின்னர் அவரது உடலை பொன்னாய் மாறி விட்டதோ என்று எவராவது விருப்பங்கொண்டு உடலைத் தோண்டி அதன் தரத்தினை உரைகல்லில் தேய்த்து அதன் அளவையும் கண்டாரில்லை.

கவிமணி தேசிக விநாயகம்பிள்ளை
(மொழி பெயர்ப்பு)

பாடல்

சிரித்த ரோஜா மலரைப் பார்

செப்பும் இனிய மொழியைக் கேள்:

'அருத்தி யோடிவ் உலகில் வந்து

அழகார் நந்த வனமதிலே

பரித்த பட்டுப் பைகீறிப்

பைம்பொன் நிதியைப் படிமீது

விரித்து வீசி எங்கெங்கும்

விதைத்துச் செல்வேன்' என்றிடுமே.

வாருள்

அன்றலர்ந்த அழகிய ரோஜா மலரைப் பார். அம் மலர் கூறும் இனிய வார்த்தைகளைக் கேள். "விரும்பி இவ்வுலகில் வந்து அழகியதொரு பூஞ்சோலையிலே பட்டுப்பையினைப் போன்ற மொட்டினை விரித்து வாசனைச் செல்வத்தை எங்கும் பரப்பிச் செல்வேன்" என்றது.

நினைப்பு நீண்டு தழைத்துவரும்

நீறி வெந்து சாம்பருமாம்:

அனைத்தும் பாலை வனத்தினிலே

அமையும் பனிபோல் அரைநொடியில்,

மனத்தில் தோன்றி நிலையாது

மாண்டு மறைதல் உண்மையதாம்:

எனைத்து நூலின் வலியாலும்

இதனை மறக்க இயலாதே.

வாருள்

எண்ணங்கள் எல்லாம் வளர்ந்து பெருகி வரும். பின்னர் அவை எல்லாம் எரிந்து சாம்பர் போன்றாகிவிடும். இவையெல்லால் பாலைவனத்திலே தோன்றுகின்ற பனித்துளி மறைந்து விடுதல் போல இந்நினைவுகள் எல்லாம் கணப்பொழுதில் உள்ளத்தில் தோன்றி மறைந்துவிடும். இது உண்மை. எத்தனை நூல்களைக் கற்றுத் தெளிந்தாலும் இவ்வுண்மையை மறுக்கமுடியாது.

வாரி வாரிக் கொடுத்தவரும்
வழங்கி டாது வைத்தவரும்
பாரில் மண்ணாய்ப் போனதலால்
பசும்பொன் னானது அறியோமே!
ஊரில் அவர்தம் உடலையெடுத்து
உரையும் நிறையும் காணாரே
ஓடும் உள்ளத் துண்மையிதை
ஊன்றி நோக்கி உணர்வாயே!

பொருள்

பிறருக்கு அள்ளி அள்ளிக் கொடுத்தவர்களும் பிறருக்கு எதனையும் கொடுக்காது பதுக்கி வைத்திருந்தவர்களும் இறந்ததன் பின்னர் மண்ணாகத்தான் போனார்களேயன்றி பசும் பொன்னாகப் போனதாக நாம் அறியவில்லை. புதைக்கப்பட்ட அவர் உடலினை எடுத்து உரை கல்லிக் உரைத்துப் பார்த்து அதன் நிறையினையும் எவரும் கண்டு கொள்ளப் போவதில்லை. யாவரினதும் உள்ளத்திலே தோன்றுகின்ற இவ்வுண்மையினை கவனத்துடன் ஆழ்ந்து நோக்கி உணர்ந்து கொள்வாயாக!

அரும்பதங்கள்

செப்பும்	- சொல்லும்	அருத்தி	- விருப்பு
பரித்த	- பாதுகாத்த	உடலம்	- உடல்
குவலயம்	- பூமி	கோலம்	- அழகு
குமைவது	- அழிவது		

பயிற்சி வினாக்கள்

1. மனித வாழ்வின் நிலையாமைக் கருத்து வெளிப்படுத்தப் பட்டிருக்குமாற்றினை விளக்குக.
2. ரோஜாமலரின் பெருமை சித்தரிக்கப்பட்டிருக்குமாற்றினை விளக்குக.
3. நிலையாமைக் கருத்தை கவிஞர் வெளிப்படுத்த கையாண்டுள்ள உத்திகளை விளக்குக.

4. இம் மூன்று கவிதைகளையும் ஒப்பு நோக்கி அவற்றிடையே காணப்படும் பொதுமைக்கருத்தை வெளிப்படுத்திக் காட்டுக.
5. கவிஞர்களின் தனித்துவமான கவிதைச் சிறப்புக்களை வெளிப்படுத்திக் காட்டுக.
6. இக்கவிதைகளில் கவிஞர்களின் அணிப்பயன்பாட்டினை விளக்கிக் காட்டுக.
7. இக்கவிதைகளில் காணப்படும் பொதுமைச் சிறப்பினை விளக்குக.

பாரதியார் கவிதைகள்

1882 இலிருந்து 1921 வரை வாழ்ந்த மகாகவி பாரதியை தமிழறிந்தோர் அமரகவி என்றும் மகாகவி என்றும் போற்றுகின்றனர். தற்கால இந்தியாவின் உண்மைக் குரல்களில் ஒன்றாக பாரதியை வரலாற்றாசிரியர்கள் வியந்து உரைக்கின்றனர். நாட்டின் ஒற்றுமை, அதன் சுதந்திர தாகம் என்பவற்றை எடுத்தோதிய பாரதி, அனைத்துலக சகோதரத்துவம் அதை நாடும் மனிதகுல மேன்மை பற்றியெல்லாம் கவிதை செய்தவர். குறுகிய காலத்துள் பத்திரிகையாளராகவும் கவிஞராகவும் தேசபக்தராகவும் நின்று தமிழ் மக்களின் சிந்தனையிலும் ஒரு முரசியை ஏற்படுத்தியவர்.

பண்டைத்தமிழ் மரபில் ஊன்றிய நிலையும் அது பற்றிய ஆழ்ந்த அறிவும் ஆர்வமும் இருந்ததால் மரபு பிறளாது தமிழ்க் கவிதையில் புதுமை செய்தவர் பாரதி. ஒப்பந்தத் தொழில் முறை, பெல்ஜியம் மீது வன்முறைத் தாக்குதல், பெரும் ரஷ்யப் புரட்சி, தேசிய ஒருமைப்பாடு, உண்மைச் சுதந்திரம் என்னும் உலகளாவிய பொருள்களைத் தமிழில், பொதுமக்கள் பேசும் மொழியில், உரைநடையிலும் கவிதையிலும் இறுக்கமாகத் தந்து ஒரு புதுமரபை ஏற்படுத்தியவர் பாரதி.

திருப்பள்ளியெழுச்சி

பள்ளியெழுச்சி என்பது துயில் எழுப்புதல், துயில் நீங்கி எழுதல் எனப் பொருள்படும். இதன் உள்ளார்ந்த பொருளை நோக்கின் சீவாத்மா (ஆன்மா) பரமாத்வாவை (இறைவனை) உணராது அஞ்ஞான நிலையில் (தூக்க நிலையில்) இருப்பதாகவும் அவ்வாறான சீவாத்மாக்களை அஞ்ஞான இருளில் இருந்து நீக்கி மெஞ்ஞானப் பரம் பொருளை அடையச் செய்வதற்காக அதனை எழுச்சி கொள்ளச் செய்வதாக பாடப்படுவதாகக் கொள்ளலாம்.

சங்ககால இலக்கியங்களில் அரண்மனைகளில் அரசனை துயில் எழுப்பும் நோக்கிலும் மங்கல ஓலியினை அரசன் கேட்டு தூக்கத்தில் இருந்து எழும்ப வேண்டும் என்னும் நோக்கிலும் பாணர், விறலியர், காலையில் மங்கல ஓசைகளை அரண்மனை முன்றலில் எழுப்புவர். இது துயில் எழுநிலை என்றும் துயிலெழுபடை என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

பல்லவர்கால பக்தி இலக்கியங்களிலேயே இது சிறப்பாக இடம்பெற்றுள்ளது. மாணிக்கவாசகரும் பெரியாழ்வாரும் முறையே சிவனையும், திருமாலையும் துயிலெழுப்புவதாக பள்ளியெழுச்சி பாடியுள்ளனர்.

இவ்வகையில் முன்னையகால இலக்கியங்களிலும் நாட்டார் வழக்காற்றிலும் தன் மனதைப் பறிகொடுத்த பாரதியாரும் தன் கவிதைகளுக்கும் இவ்வாறானவற்றை வாகனமாக்கினார். பாரத நாட்டை பாரத மாதாவாக உருவகித்துக் கொண்டு அவளை துயிலெழுப்புவதாக பாரதமாதா திருப்பள்ளியெழுச்சியைப் பாடியுள்ளார்.

இப்பாடல் பாரத நாட்டு விடுதலையை கருவாகக் கொண்டது. அடிமைத் தளையில் சிக்குண்டு அஞ்ஞான இருளில் மூழ்கிக் கிடந்த பாரத நாட்டை (மக்களை) சுதந்திர வேட்கையினையூட்டி எழுச்சி கொள்ளச் செய்வதற்காகவே இதனைப் பாடியுள்ளார்.

எளிய நடையும் இலகுவான சொல்லாட்சியும் ஓசை நயமும் கவிதைக்கு மெருகூட்டுகின்றன.

பாரத மாதா திருப்பள்ளி எழுச்சி

பொழுது புலர்ந்தது; யாம் செய்த தவத்தால்
புன்மை யிருட்கணம் போயின யாவும்;
எழுபகம் பொற்கடர் எங்கணும் பரவி
எழுந்து விளங்கியது அறிவெனும் இரவி;
தொழுதுனை வாழ்த்தி வணங்குதற்கு இங்கு உன்
தொண்டர்பல் லாயிரர் சூழ்ந்துநிற் கின்றோம்
விழிதியில் கின்றனை இன்னும் எம் தாயே!
வியப்பிது காண்! பள்ளி யெழுந்தருளாயே!

புள்ளினம் ஆர்த்தன; ஆர்த்தன முரசம்;
பொங்கியது எங்கும் சுதந்திர நாதம்;
வெள்ளிய சங்கம் முழங்கின, கேளாய்!
வீதியெ லாம் அணு குற்றனர் மாதர்;
தெள்ளிய அந்தணர் வேதமும் நின்றன்
சீர்த்திரு நாமமும் ஓதிநிற் கின்றார்;
அள்ளிய தெள்ளமு தன்னைஎம் அன்னை,
ஆருயிரே! பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே!

பருதியின் பேரொளி வானிடைக் கண்டோம்;
பார்மிசை நின்னொளி காணுதற்கு அலந்தோம்;
கருதிநின் சேவடி அணிவதற்கு என்றே
கனிவுறு நெஞ்சக மலர்கொடு வந்தோம்;
சுருதிகள் பயந்தனை: சாத்திரம் கோடி
சொல்லரு மாண்பினை ஈன்றனை, அம்மே!
நிருதர்கள் நடுக்குறச் சூல்கரத்து ஏற்றாய்!
நிர்மலையே! பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே!

நின்னெழில் விழியருள் காண்பதற்கு எங்கள்
நெஞ்சகத்து ஆவலை நீயறி யாயோ?
பொன்னனை யாய், வெண் பனிமுடி யிமயப்
பொருப்பினன் ஈந்த பெருந்தவப் பொருளே!
என்ன தவங்கள் செய்து எத்தனை காலம்
ஏங்குவம் நின்னருட்கு ஏழையம் யாமே?
இன்னமும் துயிலுதி யேல்இது நன்றோ?
இன்னுயிரே பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே!

மதலையர் எழுப்பவும் தாய் துயில் வாயோ?

மாநிலம் பெற்றவள் இஃதுண ராயோ?

குதலை மொழிக்கிரங் காதொரு தாயோ?

கோமகளே! பெரும் பாரதர்க் கரசே!

விதமுறு நின்மொழி பதினெட்டும் கூறி

வேண்டிய வாறு உனைப் பாடுதும் காணாய்:

இதமுற வந்து எமை ஆண்டருள் செய்வாய்!

ஈன்றவளே! பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே!

வாருள்

நாங்கள் செய்த தவத்தின் பயனால் பொழுது விடிந்துவிட்டது. கீழ்மையான இருளின் கூட்டமெல்லாம் விலகிவிட்டன. பசுமையான பொன் போன்ற ஒளிக்கதிர்களை உடைய அறிவென்னும் சூரியன் எழுந்து எங்கும் ஒளி வீசுகின்றான். உன்னை வாழ்த்தி வணங்குவதற்காக உனது பல்லாயிரக்கணக்கான தொண்டர்கள் இங்கு கூடி நிற்கின்றார்கள் பாரத மாதாவே! இன்னும் நீ துயில்கின்றனையோ? இது பெரும் வியப்பாக உள்ளது? நீ படுக்கையில் நின்று துயில் நீங்கி எழுந்தருள்வாயாக!

பறவைகள் எல்லாம் ஒலிக்கின்றன. முரசங்கள் எல்லாம் முழங்குகின்றன. சுதந்திர ஓசையானது எங்கும் மிகுந்து ஒலிக்கின்றது. வெண் சங்குகளெல்லாம் ஒலிக்கின்றன. தாயே இதனை நீ கேட்பாயாக. தெருக்கள் தோறும் நெருக்கமுற நிற்கின்ற பெண்களும் தெளிந்த அறிவினையுடைய அந்தணர்களும் நால்வகை வேதங்களையும் உனது அழகிய தெய்வீகத் திருநாமங்களையும் ஒதிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். அள்ளிப் பருகுகின்ற தெளிந்த அமுதம் போன்ற எம்தாயே! எங்கள் உயிர்போன்ற தாயே! படுக்கையினின்றும் துயில் நீங்கி எழுந்தருள்வாயாக!

சூரியனின் பேரொளியை ஆகாயத்தில் கண்டோம். பூமியிலே உனது ஒளியைக் காண்பதற்கு அலைந்து வருந்துகின்றோம். எமது உள்ளத்தில் நினைந்து உனது அழகிய சிவந்த திருப்பாதத்தில் சூடுவதற்காக எமது கனிந்த உள்ளமாகிய மலர்களைக் கொண்டு வந்துள்ளோம். நான்கு வேதங்களை அளித்தாய், சொல்லுவதற்கு அரிதான சிறப்பினை உடைய கோடிக்கணக்கான சாத்திரங்களையெல்லாம் அளித்தாய் தாயே! அசுரர்களை நடுக்கமுறச் செய்ய உனது கையினில் சூலாயுதத்தினை

ஏந்தினாய். விருப்பு வெறுப்பு அற்றவளே நீ படுக்கையில் நின்றும் துயில் நீங்கி எழுவாயாக!

உனது அழகிய கண்களிலே தோன்றுகின்ற அருட்பார்வையைக் காண்பதற்கு எங்கள் உள்ளங்களிலே தோன்றுகின்ற ஆசையை நீ அறியமாட்டாயா? இலக்குமியைப் போன்றவளே! வெண்பனியினை முடியாகக் கொண்ட கைலாயமலையை உடையான் பெற்றெடுத்த பெருந்தவப் பொருளாய் உள்ளவளே! உனது அருளைப் பெறுவதற்காக ஏழைகளாகிய நாங்கள் எத்தனை தவங்களைச் செய்து எவ்வளவு காலமாக ஏங்குகின்றோம். நீ இன்னமும் துயில் கொள்வது நன்றாகுமா? எங்களின் இனிய உயிர் போன்றவளே நீ படுக்கையினின்றும் துயல் நீங்கி எழுந்தருள்வாயாக!

தன் குழந்தைகள் எழுப்பத்தக்க முறையில் தாயானவள் நித்திரை கொள்வாளோ? இப்பரந்த உலகினை ஈன்றவளாகிய நீ இதனை உணரமாட்டாயோ? தனது குழந்தையின் மழலை மொழிக்கு இரங்காதவளும் ஒரு தாயா? தலைவியே! பாரததேசத்தின் அரசியே! உனக்கு பிரியமான பதினெட்டு மொழிகளாலும் நாம் விரும்பிய வண்ணம் உன்னை வாழ்த்திப் பாடுகின்றோம். இதனை நீ அறிவாயாக! எங்களை மகிழ்விக்க வந்து எம்மையெல்லாம் ஆண்டருள் செய்வாயாக! நீ படுக்கையினின்றும் துயில் நீங்கி எழுந்தருள்வாயாக!

அரும்பதங்கள்

புன்மை	- இழிவு	கணம்	- கூட்டம்
இரவி	- சூரியன்	பள்ளி எழுச்சி	- துயில் நீங்கி எழுதல்
நாதம்	- ஓசை	புன்	- பறவை
சங்கம்	- சங்கு	நாமம்	- பெயர்
பருதி	- சூரியன்	பார்	- பூமி
நிருதர்கள்	- அரக்கர்கள்	சூல்	- சூலாயுதம்
எழில்	- அழகு	பொருப்பு	- மலை
மதலை	- குழந்தை	குதலை	- மழலை மொழி

பயிற்சி வினாக்கள்

1. இக்கவிதையில் பாரதியின் நாட்டுப்பற்று வெளிப்படுமாற்றை விளக்குக.
2. பாரதியில் உள்ளத்திலே தோன்றும் உணர்வலைகள் வெளிப்படுமாற்றை விளக்குக.

3. இக்கவிதையில் காணப்படும் சிறப்புக்களை எடுத்து விளக்குக.
4. இக்கவிதையில் விடுதலை உணர்வை வெளிப்படுத்த கவிஞன் கையாண்ட உத்திகள் எவை?
5. காலைக்காட்சி சித்தரிக்கப்படுமாற்றினை விளக்குக.
6. இக்கவிதையினூடாக கவிஞர் எதனை வலியுறுத்துகின்றார்?
7. பள்ளியெழுச்சி பற்றி சிறுகுறிப்பெழுதுக.
8. பள்ளியெழுச்சி என்னும் வடிவம் பாரதியின் தேசிய விடுதலை உணர்வு வெளிப்பாட்டிற்கு சிறப்புற பொருந்து மாற்றை விளக்குக.

பெண்கள் விடுதலைக் கும்மி

இவை பெரும்பாலும் பெண்களுக்கே உரியவை. கும்மியடிக்கும் போது ஒரு குத்துவிளக்கையோ, கிருஷ்ணன் சிலையையோ நடுவில் வைத்து, அதைச் சுற்றிச்சுற்றிப் பல பெண்கள் பாடிக்கொண்டும் கைகளில் தாளம் தட்டிக்கொண்டும் வருவார்கள். சங்கராந்தி பொங்கல் பண்டிகைகளில் பெண்கள் நடுவே வெறும் கூடையை வைத்துக் கைகொட்டிச் சுற்றிவந்து கும்மியடிப்பார்கள். பாடல்களும் அவைகளுக்கான தாளமும் எளியனவாயிருக்கும். ஆடல் எளிதாயினும் அதில் அமையும் நிலைகளும் நடைகளும் உடல் நெளிவுகளும் இயற்கையெழில் நிரம்பியிருக்கும். பழைய வழக்கங்களைக் கைவிடாத கிராமக் குடும்பங்களில் பெண்கள் வயதுவந்ததை ஒட்டி நடத்தப்படும் விழாக்களில் கும்மியடிப்பார்கள். பார்வதி சோபனம், உருக்குமிணி திருமணம், இயற்கை வருணனை, வாழ்க்கைச் சித்திரம், வேதாந்தக் கருத்துக்கள் முதலியவைகளைப்பற்றிய பாடல்கள் பாடப்படும். எல்லோரும் சேர்ந்து பாடுவதுமுண்டு; ஒருவர் முறைவைத்து மற்றவர்கள் பின்பற்றிப் பாடுவதுமுண்டு. சில கோயில்களில் தேவியின் திருமண விழாக்களிலும் கும்மியடிப்பார்கள்.

இந்தக் கும்மி கோலாட்டங்களில் பலர் சேர்ந்து சுற்றி ஆடும் போது அமையும் நடனச் சித்திரங்கள் பலவகைப்பட்டனவாயும்

எழில் மிகுந்துமிருக்கும். பரத நாட்டியத்திலுள்ள அடவு வகைகளை அறிந்தவர்களுக்கு இந்தப் பாமர நடனங்களில் அமைந்த தட்டடவு, மெட்டடவு, நாட்டடவு, குதித்தலடவு முதலிய கால் வேலைப்பாடுகளும், பதாகம், அஞ்சலி, சிகரம் முதலிய ஹஸ்த வகைகளும், உடல் நெளிவுகளும், கை, கால், அசைவுகளும் எளிய நடையில் லாவகமாயிருப்பது தெரியவரும்.

மலையாளத்தில் பிராமணிப் பாட்டு, கைகொட்டிக் களியாட்டம் முதலிய பாமர நடனங்களும் உண்டு. தமிழ் நாட்டில் மாவிளக்கேற்றி விரதம் கழிக்கும் சந்தர்ப்பங்களிலும் கும்மியடிப்பதுண்டு. ஆயர்குல வாழ்க்கை, மலர்பறித்தல் முதலியவைகளைச் சித்திரித்து ஆடும் கும்மிகளுமுண்டு.

கோயம்புத்தூர் மாவட்டம், திருச்சிராப்பள்ளியிலுள்ள மீனாவளி வட்டம் இவ்விடங்களில் பெண்களேயன்றி ஆண்களும் ஆடும் ஓயில் கும்மி என்ற வகையும் திருச்சியில் ஆண்களே கோலாட்டமாடும் வைந்ததானை என்ற வகையுமுள.

பெண்கள் விடுதலைக் கும்மி

காப்பு

**பெண்கள் விடுதலை பெற்ற மகிழ்ச்சிகள்
பேசிக் களிப்பொடு நாம் பாடக்
கண்களிலே யொளி போல உயிரில்
கலந்தொளிர் தெய்வம் நற் காப்பாமே.**

பெண்கள் விடுதலை பெற்ற மகிழ்ச்சிகள்
பேசி களிப்பொடு நாம் பாட
கண்களிலே ஒளி போல உயிரில்
கலந்து ஒளிர் தெய்வம் நல் காப்பாமே.

வாசுள்

பெண்களுக்கு விடுதலை கிடைக்கப்பெற்றதை மகிழ்வோடு உரைத்து நாங்கள் பாடுவதற்கு எங்கள் கண்களிலே ஒளி நிறைந்திருப்பது போல, எங்கள் உயிரினில் கலந்து ஒளிர்கின்ற தெய்வம் காவலாக நின்ற உதவட்டும்.

கும்மியடி தமிழ் நாடு முழுவதும்

குலுங்கிடக் கைகொட்டிக் கும்மியடி

நம்மைப் பிடித்த பிசாசுகள் போயின

நன்மை கண்டோமென்று கும்மியடி

(கும்மி)

கும்மி அடி தமிழ் நாடு முழுதும்

குலுங்கிட கைகொட்டி கும்மிஅடி

நம்மை பிடித்த பிசாசுகள் போயின

நன்மை கண்டோம் என்று கும்மி அடி.

வாரூள்

நம்மைப் பற்றியிருந்த பிசாசுகள் (கீழ்மையான அடிமைத்தன்மைகள்) எல்லாம் அகன்று எமக்கு நன்மைகள் (அடிமைத் தன்மைகளில் நின்று விடுதலை) கிடைத்துவிட்டன என்று தமிழ் நாடு முழுவதும் அதிர்ந்து ஒலிக்கும்படியாக கைகளைக் கொட்டி கும்மியடியுங்கள்.

ஏட்டையும் பெண்கள் தொடுவது தீமையென்று

எண்ணி இருந்தவர் மாய்ந்து விட்டார்:

வீட்டுக்குள்ளே பெண்ணைப் பூட்டி வைப்போம் என்ற

விந்தை மனிதர் தலைகவிழ்ந்தார்

(கும்மி)

ஏட்டையும் பெண்கள் தொடுவது தீமை

என்று எண்ணி இருந்தவர் மாய்ந்து விட்டார்

வீட்டுக்குள்ளே பெண்ணை பூட்டி வைப்போம் என்ற

விந்தை மனிதர் தலை கவிழ்ந்தார்.

வாரூள்

பெண்கள் கல்வி கற்பதற்காக நூல்களைத் தொடுவது கூட தீங்கானது என்று எண்ணி வந்தவர்களெல்லாம் அழிந்தொழிந்து போய்விட்டார்கள். பெண்களையெல்லாம் வீட்டுக்குள்ளே அடிமைகளாகப் பூட்டி வைப்போம் என்ற அதிசயமான மனிதர்கள் கூட இன்று எங்கள் விடுதலையைக் கண்டு தலை குனிந்து நிற்கின்றார்கள்.

மாட்டை யடித்து வசக்கித் தொழுவினில்

மாட்டும் வழக்கத்தைக் கொண்டுவந்தே,

வீட்டினில் எம்மிடம் காட்ட வந்தார், அதை

வெட்டி விட்டோமென்று கும்மியடி.

(கும்மி)

மாட்டை அடித்து வசக்கி தொழுவினில்
 மாட்டும் வழக்கத்தை கொண்டு வந்தே
 வீட்டினில் எம்மிடம் காட்ட வந்தார் அதை
 வெட்டி விட்டோம் என்று கும்மி அடி.

வாருள்

ஐந்தறிவு படைத்த மாடுகளை அடித்துத் துன்புறுத்தி தம் வசப்படுத்தி
 வேலை வாங்கி பட்டி தொட்டிகளில் கட்டி வைப்பதனைப் போல பாரத
 நாட்டுப் பெண்களையும் மிருகங்களைப் போல அடிமைப்படுத்தலாம்
 என்று கருதினார்கள். அக்கொடியவர்களின் செயல்களையெல்லாம்
 தகர்த்து வீழ்த்திவிட்டோம் என்று கும்மியடி.

நல்லனிலை கொண்டு நாயை விற்பார், அந்த

நாயிடம் யோசனை கேட்ப துண்டோ?

கொல்லத் துணிவின்றி நம்மையும் அந்நிலை

கூட்டிவைத் தார்பழி கூட்டிவிட்டார்.

(கும்மி)

நல்ல விலை கொண்டு நாயை விற்பார் அந்த
 நாயிடம் யோசனை கேட்பது உண்டோ
 கொல்ல துணிவு இன்றி நம்மையும் அந்நிலை
 கூட்டி வைத்தார் பழி கூட்டி விட்டார்.

வாருள்

நாய்களை சந்தையிலே நல்ல விலை பேசி விற்பார்கள். அதற்காக அந்த
 நாயிடம் ஆலோசனை கேட்பார்களா? (இல்லை) அதைப் போன்றே
 பெண்களாகிய எம்மையும் அழிப்பதற்குத் துணிவு இல்லாமல்
 திருமணம் என்ற பெயரில் விலை கூறி விற்று விட்டார்கள். அதனால்
 தீராத பழியினையும் தேடிவிட்டார்.

கற்பு நிலையென்று சொல்லவந்தார் - இரு

கட்சிக்கும் அஃது பொதுவில் வைப்போம்:

வற்புறுத் திப்பெண்ணைக் கட்டிக் கொடுக்கும்

வழக்கத்தைத் தள்ளி மிதித்திடுவோம்.

(கும்மி)

கற்பு நிலை என்று சொல்ல வந்தார் இரு
 கட்சிக்கும் அஃது பொதுவில் வைப்போம்
 வற்புறுத்தி பெண்ணை கட்டி கொடுக்கும்
 வழக்கத்தைத் தள்ளி மிதித்திடுவோம்.

வாருள்

கற்பு என்பதனை பெண்களுக்கு மட்டுமல்ல ஆண்களுக்கும் இன்றியமையாதது என்பதனை பொதுவாகக் கொள்வோம். பெண்களின் விருப்பமின்றி பலவந்தப்படுத்தி கட்டிக்கொடுக்கும் திருமான முறைகளை இனிமேல் காலால் மிதித்து புறம் தள்ளி விடுவோம்.

பட்டங்கள் ஆள்வதும் சட்டங்கள் செய்வதும்

பாரினிற் பெண்கள் நடத்த வந்தோம்:

எட்டு மறிவினில் ஆணுக் கிங்கே பெண்

இளைப்பில்லை காணென்று கும்மியடி.

(கும்மி)

பட்டங்கள் ஆள்வதும் சட்டங்கள் செய்வதும்

பாரினில் பெண்கள் நடத்த வந்தோம்

எட்டும் அறிவினில் ஆணுக்கு இங்கே பெண்

இளைப்பு இல்லை காண் என்று கும்மி அடி.

வாருள்

பெண்களாகிய நாங்கள் பட்டம் பெற்று ஆளுமை புரிவதற்கும் பல்வேறு வகையான சட்டங்களை இயற்றுவதற்கும் உலகில் முயற்சித்து வருகின்றோம். ஆணுக்கு நிகராக எந்த வகையிலும் கல்வி அறிவினில் பெண்களும் சளைத்தவர்கள் அல்ல என்று சொல்லி கும்மியடி.

வேதம் படைக்கவும் நீதிகள் செய்யவும்

வேண்டி வந்தோ மென்று கும்மியடி,

சாதம் படைக்கவும் செய்திடுவோம்: தெய்வச்

சாதிபடைக்கவும் செய்திடுவோம்.

(கும்மி)

வேதம் படைக்கவும் நீதிகள் செய்யவும்

வேண்டி வந்தோம் என்று கும்மி அடி

சாதம் படைக்கவும் செய்திடுவோம்; தெய்வச்

சாதி படைக்கவும் செய்திடுவோம்.

வாருள்

வேத நூல்களையும் நிதி நூல்களையும் நாட்டம் கொண்டு படைத்துக்காட்ட வந்துள்ளோம். வீட்டினில் உணவையும் சமைப்போம் அந்தணர்களின் தொழிலான கோயிற் கிரியைகளையும் புரிந்திடுவோம் என்று சொல்லி கும்மியடி.

காத லொருவனைக் கைப்பிடித்தே, அவன்
 காரியம் யானினும் கைகொடுத்து
 மாதர் அறங்கள் பழமையைக் காட்டிலும்
 மாட்சி பெறச் செய்து வாழ்வமடி.

(கும்மி)

காதல் ஒருவனை கைப்பிடித்தே அவன்
 காரியம் யானினும் கை கொடுத்து
 மாதர் அறங்கள் பழமையை காட்டிலும்
 மாட்சி பெற செய்து வாழ்வம் அடி.

வொருள்

எங்கள் மனதுக்குப் பிடித்த ஒருவனை காதலித்து திருமணம் செய்து
 கொண்டு அவனது செயல்கள் யானினுக்கும் துணையாக நின்று
 உதவிக் கொண்டு பண்டைக் காலத்தில் பெண்கள் செய்த அறச்
 செயல்களைக் காட்டிலும் சிறப்புறச் செய்து மேன்மையுற வாழ்வோமடி.

குறிப்புரைகள்

பாரதியாரின் பெண்கள் விடுதலைக் கும்மி என்ற இப்பாடல்
 கள் பெண் விடுதலையைக் கருவாகக் கொண்டு பாடப்பட்ட
 தாகும். பாரதியார் பெண் விடுதலையை, புதுமைப் பெண்களைக்
 காண விழைந்தாரே அன்றி அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் காண
 வில்லை. அவரது காலத்தில் ஆண்களால் பெண்களுக்கு இழைக்
 கப்பட்ட கொடுமைகளைக் கண்டு குமுறியெழுந்தார். கும்மிப்
 பாடல் என்பது பெண்களின் மகிழ்ச்சிப் பிரவாகத்தில் பாடப்படும்
 நாட்டார் வழக்காற்றுப்பாடலாகும்.

இக்கவிதையினூடாக பெண்களை அடிமைப்படுத்தல், பெண்
 களை வருத்தி கொடுமைகள் இழைத்தல், பெண்கள் கல்வி கற்க
 விடாமல் தடுத்தல், வீட்டினுள் அடிமைகளாகப் பூட்டி வைத்தல்,
 பெண்களை விலங்குகள் போல நடத்துதல், பெண்களுக்கு
 மட்டுமே கற்பு நிலையை வற்புறுத்துதல் போன்ற பெண்களுக்கு
 இழைக்கப்பட்ட கொடுமைகளை எடுத்துக்காட்டுகின்றார்.

அதேவேளை இக் கவிதையின் பிற்பகுதியினூடாக விடுதலை
 பெற விழையும் பெண்களின் சிறப்பினையும் எடுத்துக் காட்டு
 கின்றார். பெண்கள் பட்டங்கள் பெற்று ஆளுமை புரிவதும்
 சட்டங்களை இயற்றுவதும் ஆண்களுக்கு நிகராகப் பெண்களும்
 அறிவினில் ஓங்குவதும் வேதநூல்கள் (அறிவியல் நூல்கள்) நீதி

நூல்கள் ஆகியவற்றைப் படைப்பதும் வீட்டுக் கடமைகளைச் செய்வதோடு உயர்ந்த சமூகப் பணிகளைப் புரிவதும் தான் விரும்பியவனைக் காதலித்து மணம் செய்து வாழுவதும் போன்ற செயல்களை விடுதலை பெற்ற பெண்களின் செயல்களாகவும் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

அரும்பதங்கள்

களிப்பு	- மகிழ்வு	ஏடு	- நூல்
விந்தை	- வியப்பு/அதிசயம்	சாதம்	- உணவு/சோறு
வசக்கி	- வசப்படுத்தி	மாட்சி	- சிறப்பு/மேன்மை
தலைகவிழ்தல்	- நாணுதல்	இளைப்பில்லை	- குறைவில்லை
தொழுவம்	- மாடுகளை கடடும் இடம்		

பயிற்சி வினாக்கள்

1. கும்மிப் பாடல் பற்றி சிறுகுறிப்பு எழுதுக.
2. இப்பாடலில் பெண்ணினத்துக்கு இழைக்கப்பட்ட கொடுமைகளாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டவைகளைக் குறிப்பிடுக.
3. விடுதலை பெறத் துடிக்கும் பெண்களின் மேன்மைகள் எடுத்துக் காட்டப்படுமாற்றை விளக்குக.
4. பெண்கள் விடுதலைக் கும்மி என்னும் பாடல் பெண் விடுதலையை நோக்காகக் கொண்டது. இக்கூற்றின் பொருத்தப்பாட்டை விளக்குக.
5. பாரதியார் தான் வாழ்ந்த காலத்துப் பெண்கள் அனுபவித்த துன்பங்களாக எவற்றைக் குறிப்பிடுகின்றார்?
6. இக்கவிதையினூடாக பாரதியார் கூறவிழைவன யாவை?
7. இக்கவிதையில் பாரதியாரின் “பெண் விடுதலை” நோக்கு வெளிப்படுமாற்றை விளக்குக.
8. பெண்களின் விடுதலை பெற்ற அனுபவங்களாக எவற்றை வெளிப்படுத்துகின்றார்?
9. பாரதியார் தான் கூற விழைந்த விடயத்தினை இக்கவிதையினூடாக வெளிப்படுத்துமாற்றில் உள்ள சிறப்புக்களை விளக்குக.

ஞாயிறு

(வசன கவிதை)

பாடல்

ஒளி தருவது யாது? தீராத இளமையுடையது யாது?
வெய்யவன் யாவன்? இன்பம் எவனுடையது?
மழை எவன் தருகின்றான்? கண் எவனுடையது?
உயிர் எவன் தருகின்றான்?
புகழ் எவன் தருகின்றான்? புகழ் எவனுக்குரியது?
அறிவுத் தெய்வத்தின் கோயில் எது?

ஞாயிறு

அதுநன்று.

வாருள்

இவ்வுலகிற்கு ஒளியைத் தருவது எது? என்றும் மாறாத இளமைத் தன்மை பொருந்தியது எது? இவ்வுலகிற்கு வெப்பத்தைத் தருபவன் யார்? இன்பத்தை அளிப்பவன் (இருளைப் போக்கி ஒளியைக் கொடுப்பது) யார்? இவ்வுலகிற்கு மழையைத் தருபவன் யார்? இவ்வுலகிற்கு கண்போன்று விளங்குபவன் யார்? புகழைத் தருபவன் யார்? புகழுக்கு உரியவன் யார்? அறிவு எதைப்போல் ஒளி வீசும்? அறிவுத் தெய்வத்தின் கோயிலாக விளங்குவது யாது? இவை அனைத்திற்குமான விடை சூரியனே. எனவே அனைத்திற்கும் அதுவே நன்றாகும்.

நீ ஒளி, நீ சுடர், நீ விளக்கம், நீ காட்சி,
மின்னல், இரத்தினம், கனல், தீக்கொழுந்து -
இவை யெல்லாம் நினது நிகழ்ச்சி.

வாருள்

சூரியனே! நீயே ஒளி. நீயே ஒளிக்கதிர். நீயே எல்லாவற்றையும் விளக்க மடையச் செய்கின்றாய். நீயே எங்கும் அழகிய காட்சியாகின்றாய். நீயே மின்னல். நீயே ஒளி வீசும் இரத்தினம். நீயே நெருப்பு, நீயே கொழுந்து விட்டெரியும் நெருப்பு. இவை யாவும் உனது செயல்களே!

கண் நினது வீடு.

புகழ், வீரம் - இவை நினது லீலை,
அறிவு நின்குறி, அறிவின் குறி நீ,

நீ சுடுகின்றாய், வாழ்க, நீ காட்டுகின்றாய், வாழ்க!
 உயிர் தருகின்றாய், உடல் தருகின்றாய்,
 வளர்க்கின்றாய், மாய்க்கின்றாய்,
 நீர் தருகின்றாய், காற்றை வீசுகின்றாய், வாழ்க!

பொருள்

கண்ணே உன் வீடு (பார்வை ஒளி), புகழ், வீரம் என்பன உனது விளையாட்டுக்கள். அறிவே உனது குறிக்கோள். அறிவின் குறிக்கோளும் நீதான். நீயே சூட்டைத் தருகின்றாய். நீ வாழ்க. நீயே அனைத்தையும் எமக்கே காட்டுகின்றாய். நீ வாழ்க எமக்கு உயிரைத் தந்து உடலைத் தந்து அவற்றை வளர்க்கின்றாய், (பின்னர்) அவற்றை அழிக்கின்றாய். நீரைத் தருகின்றாய், காற்றாக வீசுகின்றாய். நீ வாழ்க.

குறிப்புரை

இவ்வசன கவிதையினூடாக சூரியனின் மேன்மையையும் அதனால் மனிதன் பெறும் பயன்பாட்டினையும் எடுத்துக் கூறியுள்ளார்.

முதற் பாடலில் ஒளியையும் வெப்பத்தையும் இன்பத்தையும் மழையையும் எமக்கு உயிரையும் புகழையும் தருவதாகவும் இரண்டாம் பாடலில் ஒளியைத் தருவதாகவும் அனைத்தையும் விளக்கமுறச் செய்வதாகவும் காட்சிகளாகவும் உடலையும் உயிரையும் தந்து அவற்றை வளர்த்தெடுப்பதாகவும் அவற்றை அழிப்பதாகவும் நீரையும் காற்றையும் தருவதாகவும் அதன் பயன்பாடு பற்றிக்கூறியுள்ளார்.

மேலும் இப்பாடல்களினூடாக சூரியனின் மாட்சிமை (சிறப்பு) பற்றியும் விளக்கியுள்ளார்.

என்றும் மாறா இளமைத் தன்மையுடையது என்றும் இவ்வுலகத்தின் கண் போன்றது என்றும் அனைத்திற்கும் உயிரையும் புகழையும் தருபவன் என்றும் அறிவுத் தெய்வத்தின் கோயில் என்றும் புகழ், வீரம் என்பவை அவனது லீலைகள் என்றும் அறிவிற்குக் குறிக்கோள் என்றும் அனைத்தையும் படைத்து வளர்த்து அளிப்பவனென்றும் சூரியனது சிறப்புகளும் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன.

பாரதியார் இயற்கை மீது கொண்ட ஈடுபாட்டிற்கு பல கவிதைகள் சான்றாகும். அந்த வகையில் இதுவும் ஒன்று.

அரும்பதங்கள்

வெப்பவன் - சூரியன்

ஞாயிறு - சூரியன்

லீலை - குறும்பு/விளையாட்டு

பயிற்சி வினாக்கள்

1. இக்கவிதையினூடாக சூரியன் எமக்களிக்கும் பயன்களாகக் கவிஞர் எவற்றைக் குறிப்பிடுகின்றார்?
2. இக்கவிதையினூடாக ஞாயிற்றின் பெருமைதனை கவிஞர் எடுத்துரைக்குமாற்றினை விளக்குக.
3. இக்கவிதையில் காணப்படும் சிறப்புக்களை விளக்குக.
4. சூரியனது சிறப்புக்களாக கூறப்பட்டுள்ளவை யாவை?
5. சூரியனது பயன்களாக கூறப்பட்டுள்ளவை யாவை?
6. எமது வாழ்க்கையில் சூரியனின் அவசியத்தினை கவிஞர் வலியுறுத்துமாற்றினை விளக்குக.

பாரதிதாசன் கவிதைகள்

இருபதாம் நூற்றாண்டில் நவீன தமிழ்க் கவிஞர்களுள் பாரதியாருக்கு அடுத்தபடியாகப் புகழ்பெற்று விளங்குபவர் புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசன். இவருடைய இயற்பெயர் கனக சுப்புரெத்தினம். இவர் தமிழாசிரியராகப் பணி புரிந்தார். இதழாசிரியராகவும் பணிபுரிந்தார். திரைப்படத் துறையிலும் தொடர்பு கொண்டிருந்தார். பாரதியாரிடத்தில் கொண்ட ஈடுபாட்டின் விளைவாக பாரதிதாசன் என்ற புனைபெயரை தனக்கு இட்டுக்கொண்டார். பொதுவுடைமை என்னும் புதுக்கொள்கையை வரவேற்கும் தன்மையை இவருடைய பாடல்களில் நிரம்பக் காணலாம். இவருடைய கவிதைகளில் இசைநயம் மிக்கவை. இவை உணர்த்தும் கருத்துக்களில் உணர்ச்சிப்புயல் வீசும்.

எளிய சொற்களையே கையாண்டிருந்தாலும் அவை கவிதையில் நிகரற்ற வேகம் கொண்டனவாய் விளங்கும். தான் உணர்த்த விரும்பிய விடயங்களை அழுத்தமாக, திட்பமாக, நுட்பமாக உணர்த்தும் திறமை அவருக்கும் அவருடைய சொற்களுக்குமுண்டு. திராவிட இயக்கம், பகுத்தறிவு இயக்கம், சீர்த்திருத்த இயக்கம் என்பவற்றில் ஈடுபாடு கொண்டு இவற்றைப் பரப்பும் நோக்கில் பல பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். தமிழின்மீது இவர் கொண்ட பற்றையும் இவரின் கவிதைகளில் காணலாம். இயற்கையழகில் தன்னைப் பறிகொடுத்து பல பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். விதந்துரைக்கப்பட்ட பாடப்பகுதியாக 'புத்திரிகை' என்னும் கவிதை இடம்பெறுகின்றது.

பத்திரிகை

பத்திரிகை பொதுசனத் தொடர்புச்சாதனங்களில் முக்கியமான தொன்றாகும். இந்த நூற்றாண்டில் பத்திரிகையின் வளர்ச்சி பற்றி சொல்லத் தேவையில்லை. இத்தகைய பத்திரிகையை பாரதிதாசன் பெண்ணாக உருவகித்து அதை முன்னிலைப் படுத்திக் கூறியுள்ளார். பத்திரிகைகளின் உள்ளடக்கம் பற்றியும் அதன் பயன்பாடுகள் பற்றியும் பலவாறு விபரித்துள்ளார். பத்திரிகை வாசித்தல் பண்டிதர் தொடக்கம் பாமரர் வரை இன்றியமையாததொன்றாகும் என வலியுறுத்திக் காட்டியுள்ளார். இலகுநடை எளிமையான சொற்கள் மட்டுமல்ல இடையிடையே விரவிவரும் அணிகளும் கவிதைக்கு அழகு சேர்ப்பனவாய் அமைந்துள்ளன.

பாடல்

காரிருள் அகத்தில் நல்ல
கதிரொளி நீதான்; இந்தப்
பாரிடைத் துயில்வோர் கண்ணிற்
பாய்ந்திடும் எழுச்சி நீ தான்;
ஊரினை நாட்ட இந்த
உலகினை ஒன்று சேர்க்கப்
பேரறி வாளர் நெஞ்சிற்
பிறந்த பத்திரிகைப் பெண்ணே.

வாருள்

அறியாமை என்னும் கரிய இருள் நிறைந்த உள்ளத்திலே அதனை அகற்றும் சூரியனின் ஒளி போன்றவள் நீயேதான். இவ்வுலகில் உறக்கத்திலே இருப்போர்களின் கண்களில் எழுச்சியை தோன்றச் செய்பவளும் நீ தான். ஊரினை நிலை நிறுத்தவும் இவ்வுலகத்தில் வாழும் மக்களை ஒன்றுபடுத்தவும் பெருமை பொருந்திய அறிஞர்களின் உள்ளத்திலே தோன்றிய பத்திரிகைப் பெண்ணே.

அறிஞர்தம் இதய ஓடை

ஆழநீர் தன்னை மொண்டு
செறிதரும் மக்கள் எண்ணம்
செழித்திட ஊற்றி ஊற்றிக்
குறுகிய செயல்கள் தீர்த்துக்
குவலயம் ஓங்கச் செய்வாய்;
நறுமண இதழ்ப்பெண் ணேஉன்
நலம்காணார் ஞாலம் காணார்.

பொருள்

கற்றறிந்த அறிஞர்களின் உள்ளமாகிய நீரோடையிலே ஆழத்திலேயுள்ள நீரினை அள்ளிக்கொண்டு, செறிவாக நிறைந்து வாழும் மக்களின் கருத்தினிலே தோன்றுகின்ற எண்ணங்கள் செழிப்படைய அந்நீரினை ஊற்றி ஊற்றி வளரச் செய்து, இழிந்த செயலினை நீக்கி இவ்வுலகத்தினை உயர்வடையச் செய்வாய். வாசனை பொருந்திய இதழ்களையுடைய பத்திரிகைப் பெண்ணாளே! உன் சிறப்பினை அறியாதார் இவ்வுலகினைப் பற்றி அறியமாட்டாதவர்.

கடும்புதர் விலக்கிச் சென்று

களாப்பழம் சேர்ப்பார் போலே

நெடும்புனி மக்கட் கான

நினைப்பினிற் சென்று நெஞ்சிற்

படும்பல நுணுக்கம் சேர்ப்பார்

படித்தவர். அவற்றை யெல்லாம்

'கொடும்' என அள்ளி உன்தாள்

கொண்டார்க்குக் கொண்டு போவாய்!

பொருள்

கடும் புதர்களினூடாகச் சென்று களாப்பழத்தினை பறித்துச் சேர்ப்பவர்களைப் போல இப்பரந்த உலகிலே உள்ள மக்களின் எழுச்சியான எண்ணத்துடன் சென்று உள்ளத்திலே உதிக்கின்ற பல நுணுக்கமான விடயங்களையெல்லாம் பேரறிஞர்கள் தொகுத்துச் சேர்த்துத் தருவார்கள். அவ்வாறான விடயங்களையெல்லாம் வெகு விரைவாக உனது பத்திரிகைத் தாள்களிலே கொண்டு சேர்ப்பாய் (மக்களுக்கு).

வானிடை நிகழும் கோடி

மாயங்கள், மாநி லத்தில்

ஊனிடை உயிரில் வாழ்வின்

உட்புறம் வெளிப்பு றத்தே,

ஆனநற் கொள்கை, அன்பின்

அற்புதம் இயற்கைக் கூத்துத்

தேனிதழ் தன்னிற் சேர்த்துத்

தித்திக்கத் தருவாய் நித்தம்!

பதப்பொருள்

வான்வெளியில் நிகழுகின்ற கோடிக்கணக்கான மாஜாயால நிகழ்வுகளையும் இப்பரந்த நிலவுலகத்திலே வாழுகின்ற உயிரினங்களின்

அகம், புறம் பற்றிய வாழ்வியல் நெறிகள், அன்பினால் தோன்றும் அற்புதமான நிகழ்வுகளையும் இயற்கையில் தோன்றும் அழகியல் கோலங்களையும் உனது தேன் போன்ற இதழ்களாகிய பத்திரிகைகளிலே இணைத்து தினந்தோறும் தித்திப்புடன் சுவைபடத்தருவாய்.

சிறுகதை ஒன்று சொல்லிப்

பெருமதி யூட்டும் தாளே!

அறைதனில் நடந்த வற்றை

அம்பலத் திழுத்துப் போட்டுக்

கறையுளம் தூய்மை செய்வாய்!

களைப்பிலே ஊக்கம் பெய்வாய்!

நிறைபொருள் ஆவாய் ஏழை

நீட்டிய வெறுங்க ரத்தே.

வாருள்

சிறுகதை ஒன்றினை கூறுவதன் ஊடாக பெரும் அறிவினை ஊட்டுகின்ற பத்திரிகைத் தாளே! பூட்டப்பட்ட அறைகளில் இரகசியமாக நடப்பன வற்றைக் கூட அனைவரும் அறியத்தக்க வகையில் வெளிக்கொணர்ந்து கறை படிந்த உள்ளங்களைக் கூட தூய்மை பெறச் செய்வாய். களைப்புற்றவர்களைக்கூட ஊக்கம் பெறச் செய்வாய். கரங்களை நீட்டிய ஏழைக்கு பெருஞ் செல்வத்தைக் கொடுப்பது போல அறிவுத்தாகம் நிறைந்தோருக்கு அறிவியல் செய்திகளைக் கொடுத்திடுவாய்.

ஓவியம் தருவாய்! சிற்பம்

உணர்விப்பாய்! கவிதை யூட்டக்

காவியம் தருவாய்! மக்கள்

கலகல வெனச்சி ரிப்பு

மேனிடும் விகடம் சொல்வாய்!

மின்னிடும் காதல் தந்து

கூவுவாய்! வீரப் பேச்சுக்

கொட்டுவாய்க் கோலத் தாளே!

வாருள்

அழகிய சித்திரங்களைத் தந்திடுவாய். சிற்பங்கள் பற்றி உணர்ந்திடச் செய்வாய். கவிதைகளின் சிறப்பினை உணர்த்த காவியங்களைத் தந்திடுவாய். மக்கள் மனம் விட்டு கலகலவென சிரித்து மகிழும்

வண்ணம் நகைச்சுவையான விடயங்களைக் கூறுவாய். உள்ளங்களிலே ஒளிக்கீற்றை தோன்றச் செய்யும் காதல் விடயங்களைப் பற்றிக் கூறுவாய். வீரம் பொருந்திய உரைகளையெல்லாம் அள்ளிக் கொட்டிடுவாய். அழகியகோலம் கொண்ட பத்திரிகைப் பெண்ணே!

தெருப்பெருக் கிடுவோ ருக்கும்

செகம்காக்கும் பெரியோர்க் கும்கை

இருப்பிற் பத்திரிகை நாளும்

இருந்திடல் வேண்டும்! மண்ணிற்

கருப்பெற் றுருப்பெற் றிளநடை

பெற்றுப் பின் ஐந்தே ஆண்டு

வரப்பெற்றார், பத்திரிகை நாளும்

உண்டென்றால் வாழ்க்கை பெற்றார்!

வாருள்

தெருக்களைக் கூட்டி சுத்தம் செய்வோருக்கும் இவ்வுலகினைக் காத்திடும் பெரியோருக்கும் தினமும் பத்திரிகையானது அவர்களது கைகளில் இருந்திடல் வேண்டும். இவ்வுலகில் கருவினில் உருவாகி, இளநடை நடந்து பின்னர் ஐந்து வயது நிறையப்பெற்றவராய் வளரும் குழந்தைகள் தினமும் பத்திரிகை படிப்பாராயின் அவர்கள் பயனுள்ள வாழ்க்கை வாழப்பெற்றவராவர்.

குறிப்புரை

பாரதிதாசன் பல இயற்கை நிகழ்வுகளை உருவகப்படுத்தி பல கவிதைகளை யாத்துள்ளார். அதேவகையில் பத்திரிகையையும் ஒரு பெண்ணாக உருவகப்படுத்தி இக்கவிதையைப் படைத்துள்ளார்.

பத்திரிகையின் சிறப்பினையும் பத்திரிகையின் பயன்பாட்டினையும் பத்திரிகையினால் மக்களுக்கும் கிடைக்கப்பெறும் நன்மைகளையும் கூறிச் செல்வதோடு, தனித்தனியாகவும் பத்திரிகை தாங்கி வரும் செய்திகளைக் கூறாக்கியும் எடுத்து விளக்கிக் கூறியுள்ளார். பத்திரிகையின் சிறப்பினையும் பத்திரிகை யின் பயன்பாடுகளையும் கவிதையினூடாகக் கூறிச் செல்கையில் கவிஞர் தனக்கேயுரித்தான பாணியில் எளிமையான பதங்களையும் இலகுவான சொல்லாட்சிகளையும் கையாண்டுள்ளதோடு இடையிடையே உருவகம், உவமை அணிகளையும் கையாண்டுள்ளமையும் இரசித்து இன்புறத்தக்கதாக அமைந்துள்ளது.

அரும்பதங்கள்

அகம்	- மனம்	பார்	- உலகு
மொண்டு	- அள்ளி/உறுஞ்சி	குவலயம்	- உலகம்/பூமி
ஞாலம்	- பூமி	நலம்	- நன்மை
களாப்பழம்	- ஒருவகைப் பழம்	நுணுக்கம்	- நுட்பம்
கொடும்	- விரைவு	தேனிதழ்	- இனிய இதழ்
தித்திப்பு	- இனிப்பு	மதி	- அறிவு
அம்பலம்	- வெளிப்படுத்தல்	கறை	- களங்கம்
விகடம்	- நகைச்சுவை	செகம்	- உலகு

பயிற்சி வினாக்கள்

1. பத்திரிகையினால் மக்கள் அடையும் பயன்களாக எவற்றைக் குறிப்பிடுகின்றார்?
2. பத்திரிகையின் சிறப்பினை கவிஞர் கூறுமாற்றை விளக்குக.
3. இக்கவிதையின் சிறப்பினை விளக்குக.
4. இக்கவிதையில் இடம்பெறும் அணிச் சிறப்பினை விளக்குக.
5. பத்திரிகையில் இடம்பெறும் செய்திகளாக கவிஞர் எவற்றைக் குறிப்பிடுகின்றார்?

பாரதி உள்ளம்

பாரதியாருடைய அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றி பல்வேறு கவிஞர்கள் பிற்காலத்தில் எழுச்சி பெற்றிருக்கின்றார்கள். மகாகவி பாரதியினுடைய அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றி பாரதிதாசன், நாமக்கல், கவிமணி போன்ற பல்வேறு கவிஞர்கள் அவரது சமகாலத்தில் எழுச்சி பெற்றவர்கள் கனக சுப்புரத்தினம் என்ற தனது இயற்பெயரையே பாரதியார் மீது கொண்ட ஈடுபாட்டின் காரணமாக பாரதிதாசன் என மாற்றிக் கொண்டார். (தாசன் - அடிமை) பாரதிதாசன் தனது முதல் கன்னிக் கவிதையாகிய

“எங்கெங்கு காணினும் சக்தியடா

ஏழு கடலும் அவள் வண்ணமடா”

என்ற இரண்டு வரிகளுடன் பாரதியின் ஆசீர்வாதம் கிடைக்கவே தமிழ்க் கவிதை உலகில் காவடி எடுத்து வைத்தார். இவரது கவிதைகள் பாரதியினது அடிச்சுவட்டினைப் பின்பற்றியதாகவே காணப்படுகின்றது.

பாரதியின் கவிதைகளில் தென்றல் வீசுமானால் இவரது கவிதைகளில் புயல் வீசும்.

பாரதியையே மிஞ்சிவிடக் கூடிய வகையில் உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தும் ஆற்றலை இவரது கவிதைகளில் காணலாம். பாரதியாரைப் போன்றே பாரதிதாசனும் தன் கவிதைகள் வாயிலாக சமூக சீர்திருத்தக் கருத்துக்களை முன்வைக்கத் தவறவில்லை.

“பாரதி உள்ளம்” என்ற தலைப்பில் இவரால் பாடப்பட்ட இக் கவிதையானது பாரதியாரில் இவர் கொண்டிருந்த ஈடுபாட்டினையும் பாரதியார் பற்றிய அவரது உள்ளக் கிடக்கைகளையும் எடுத்துக்காட்டுவனவாக அமைந்துள்ளன. இக்கவிதையினூடாக எமது சமுதாயத்தில் புரையோடிப் போயுள்ள சாதிப் பாகுபாட்டினையும் செம்மொழியாம் தமிழ்மொழியை மேன்மையுறச் செய்தல் ஆகிய இரண்டு விடயங்களையும் அவர் உள்ளத்திலே கொண்டிருந்த தன்மையை எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். பாரதியாரின் சமகாலத்தவரான பாரதிதாசன் பாரதியாரை நன்கு புரிந்துணர வாய்ப்புக் கிடைத்திருந்தது. அவருடைய உள்ளத்தையும் உள்ளத்திலே பொதிந்து கிடந்தவைகளையும் படம் பிடித்துக் காட்டுவது போல “பாரதி உள்ளம்” என்னும் இக்கவிதை அமைந்துள்ளது.

இவரது “பாரதி உள்ளம்” பாரதியினது உள்ளக் கிடக்கையை வெளிப்படுத்துவதாக இக்கவிதையை அமைத்துள்ளார். இதில் உள்ள நான்கு பாடல்களிலும் சாதியை ஒழித்திலும் தமிழை வளர்த்தல், செந்தமிழ் நாட்டின் மீது கொண்ட பற்றும் எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றன.

பாரதியின் உள்ளத்தை படம் பிடித்துக்காட்ட முயன்ற பாரதிதாசன் பாரதியாரின் சொல்லும் செயலும் ஒன்றாகவே இருந்தது என்பதை வலியுறுத்துகின்றார். பாரதியின் சொல்லின் சாதி ஒழிப்பும் தமிழ் வளர்ச்சியும் செந்தமிழின் பற்றும் நிறைந்திருந்தமை போலவே பாரதிதாசனும் குறிப்பிடுகின்றார்.

சாதி ஒழிப்புப் பற்றி பாரதி சொல்லில் காட்டாமல் செயலிலேயே காட்டினார். தாழ்த்தப்பட்டோர் உண்ட உணவை சந்தியில் வைத்து உண்டதன் மூலம் செயலில் காட்டினார்.

பாரதி எதற்கும் அடிபணியாத உள்ளம் உடையவர் என்பதையும் எடுத்துக் கூறியுள்ளார்.

பாடல்

சாதி ஒழித்திடல் ஒன்று - நல்ல
தமிழ் வளர்த்தல்மற் றொன்று
பாதியை நாடு மறந்தால் - மற்றப்
பாதி துலங்குவ தில்லை.
சாதி களைந்திட்ட ஏரி - நல்ல
தண்டமிழ் நீரினை ஏற்கும்
சாதிப் பிணிப்பற்ற தோளே - நல்ல
தண்டமிழ் வாளினைத் தூக்கும்!

வாருள்

தமிழ் மக்கள் ஆற்றவேண்டிய முக்கிய பணிகளாவன எம்மிடையே உள்ள சாதி ஏற்றத்தாழ்வினை ஒழித்தல், நல்ல தமிழை வளர்ச்சி பெறச் செய்தல் என்பனவாம். இவற்றுள் ஒரு பணியினை நாம் செய்ய மறந்து விட்டால் மற்றைய பணியும் ஒளியிழந்து போய்விடும். சாதிப் பாகுபாடு என்ற மாசியை அகற்றிய நீர் நிறைந்த ஏரிதான் நல்ல குளிர்ச்சி பொருந்திய தமிழாகிய நீரினை ஏற்றக்கூடியது. சாதிக் கட்டுக்களற்ற நல்ல தோள்கள் தான் நல்ல குளிர்ச்சி பொருந்திய தமிழாகிய வாளினை ஏந்தக்கூடிய வலிமை பொருந்திய தோள்களாகும்.

**என்றுரைப் பார்என் னிடத்தில் - அந்த
இன்ப உரைகளென் காதில்
இன்றும் மறைந்திட வில்லை - நான்
இன்றும் இருப்பத னாலே!
பன்னும்நம் பாரதி யாரின் - நல்ல
பச்சைஅன் புள்ளத்தி னின்று
நன்று பிறந்தஇப் பேச்சு - நம்
நற்றமிழர்க் கெழில் மூச்சு!**

வாருள்

இவ்வாறு பாரதியார் என்னிடத்தில் கூறிய அந்த இனிமையான வார்த்தைகள் இன்றும் மறந்திடாமல் என் காதில் ஒலித்துக் கொண்டே யிருக்கின்றன. இவ்வுலகில் நான் வாழும் வரைக்கும் அவ்வொலி ஒலித்துக் கொண்டேயிருக்கும். உண்மையான அன்பு நிறைந்த கவிஞரின் உள்ளத்தினின்றும் தோன்றிய இவ்வார்த்தை யானது நல்ல தமிழினைப் பேசுகின்ற தமிழர்களாகிய நமக்கு அழகிய உயிர் மூச்சினைப் போன்றது.

மேலவர் கீழவர் இல்லை - இதை
 மேலுக்குச் சொல்லிட வில்லை;
 நாலு தெருக்களின் கூட்டில் - மக்கள்
 நாலா யிரத்தவர் காணத்
 தோலினில் தாழ்ந்தவர் என்று - சொல்லும்
 தோழர் சமைத்ததை உண்பார்.
 மேலும் அப்பாரதி சொல்வார் - "சாதி
 வேரைப் பொசுக்குங்கள்" என்றே.

வாருள்

இவ்வுலகில் பிறந்த மக்களில் கீழோர் என்றும் மேலோர் என்றும் எவரும்
 இல்லை. பாரதியார் இதனை மேலோட்டமாகப் பேச்சளவில் மாத்திரம்
 கூறிவிடவில்லை. பல்வேறு திசைத் தெருக்களிலும் கூடி வாழுகின்ற
 ஆயிரக்கணக்கானவர் நேரில் காணத்தக்கதாக சாதியில் தாழ்ந்தவர்கள்
 என்று சொல்லப்படுகின்ற நண்பர்கள் தமது கைகளால் சமைத்துக்
 கொடுத்த உணவினை உண்பார். மேலும் இது பற்றிக் கூறுகையில்
 சாதி என்று கூறப்படும் மரத்தின் வேரினையே சுட்டெரித்து (அடியோடு
 அழித்தல்) விடுங்கள் என்று சொல்லுவார்.

செந்தமிழ் நாட்டினிற் பற்றும் - அதன்
 சீருக்கு நல்லதோர் தொண்டும்
 நிந்தை இலாதவை அன்றோ! - எந்த
 நேரமும் பாரதி நெஞ்சம்
 கந்தையை எண்ணுவ தில்லை - கையிற்
 காசை நினைப்பதும் இல்லை.
 செந்தமிழ் வாழிய! வாழி - நல்ல
 செந்தமிழ் நாடென்று வாழ்ந்தார்.

வாருள்

செம்மொழித் தமிழ் பேசிடும் தமிழ் நாட்டின்மீது பற்றும் அந்நாட்டின்
 சிறப்பினுக்காக பல்வேறு பணிகளையும் புரிதல் இகழ்ச்சியில்லாதவை
 அல்லவா? பாரதி தன் உள்ளத்திலே எந்த வேளையிலாவது கீழ்மையான
 எண்ணங்களைக் கொண்டிருப்பதில்லை. கைநிறையப் பணம் சேர்க்க
 விரும்பியதுமில்லை. செம்மொழியாகிய தமிழ் வாழ்க. வாழ்க.
 செந்தமிழ் நாடும் வாழ்கவே என்று வாழ்ந்தார்.

அரும்பதங்கள்

துலங்குதல்	- பிரகாசித்தல்	பொசுக்குதல்	- எரித்தல்
சீர்	- சிறப்பு	கந்தை	- கிழிந்த துணி
பன்னும்	- புகழும்	நிந்தை	- இகழ்ச்சி
தண்டமிழ்	- குளிர்மை பொருந்திய தமிழ்		

பயிற்சி வினாக்கள்

1. பாரதிதாசன் பாரதியார் மீது கொண்டிருந்த ஈடுபாட்டினை இக்கவிதையினூடாக வெளிப்படுமாற்றை விளக்குக.
2. சாதிப்பாகுபாடு பற்றியும் அதனால் ஏற்படும் தாக்கங்கள் பற்றியும் கவிஞர் எடுத்துரைக்குமாற்றை விளக்குக.
3. பாரதியாரின் உள்ளத்திலே நிறைந்திருந்தவை பற்றி கவிஞர் கூறுவன யாவை?
4. செந்தமிழின் சிறப்புப் பற்றியும் அதனை வளர்ச்சி பெறச் செய்வதற்குமாக இக்கவிதையில் எடுத்துரைக்கப்பட்ட விடயங்கள் யாவை?

கம்பதாசன் கவிதைகள்

இவரது இயற்பெயர் சி.சு.ராஜப்பா (1916-1973). புதுவையிலுள்ள வில்லியலூரில் பிறந்தார். இவருக்குப் பாடசாலைக் கல்வியைவிட அனுபவக்கல்வியே கைகொடுத்தது. பாரதிக்குப் பின், அவரால் தோற்று விக்கப்பட்ட மறுமலர்ச்சிக் கவிதைப் போக்கைப் பின்பற்றி கவிதைகள் பாடியவர்களுள் இவரும் ஒருவர். இளவயதிலேயே கவிதை உலகில் காலடிவைத்த கம்பதாசன் தனது கவிதைகளில் சமத்துவ சமதர்மக் கருத்துக்களை முக்கிய பொருளாக கொண்டுள்ளார். சினிமாத்துறையிலே மிகுந்த ஈடுபாடு.கொண்ட இவர், பல திரையிசைப் பாடல்களையும் எழுதியுள்ளார். மேலும், கதாசிரியராகவும், வசனகர்த்தாவாகவும் திகழ்ந்தார். இவர் பலவகையான கவிதைகளை எழுதியிருந்தாலும் தொழிலாளரைக் குறித்துப் பாடியுள்ளவை சிறப்புப் பெறுகின்றன. எளிய நடை, எளிய பதங்கள், மக்களை இலகுவாகக் கவரும் தன்மை என்பன இவரது கவிதைகளில் மேலோங்கி நிற்கும் பண்புகளாகும். “புத்தர் புனர் ஜென்மம்” என்னும் காவியம் பலரது பாராட்டைப் பெற்றதாகும். இவர் ஒரு ஜனரஞ்சகக் கவிஞராவார்.

தொழில்

கவிதை பற்றிய விளக்கம்

இக்கவிதையானது “கம்பதாசன் கவிதைகள்” என்னும் அவரது கவிதைத் தொகுப்பில் காணப்படுகின்றது. இவரது கவிதைகள் பல தொழிலாளர் நலனையே மையமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டவையாகும். தொழிலாளர்களின் மேன்மையையும் அவர்களின் உழைப்பின் மகிமையையும் இவ்வுலகில் தொழிலாளர் பெறும் முக்கியத்துவத்தினையும் தொழிலின் முக்கியத்துவத்தினையும் பல கவிதைகளில் வடித்துத் தந்துள்ளார்.

மென்மையானதொரு உணர்ச்சிப் போக்கினை வெளிப்படுத்தி தொழில் என்னும் இக்கவிதையை எழுதியுள்ளார். தொழிலாளர் களுக்கு நாம் கைமாறு செய்யவேண்டியது எம்மனைவரினதும் கடமையாகுமென்றும் வலியுறுத்தியுள்ளார்.

கவிஞர் இயற் கையை வர்ணித்துச் செல்லும் பாங்கு, கற்பனை வளம், சொல் லாட்சித்திறன் என்பனவும் கவிதைக்கு அழகு சேர்ப்பனவாய் அமைந்துள்ளன.

பாடல்

கீழ்த் திசையின் இருடகீறி கிளர் உடை நுதலில்
 கிளிமூக்கு நிறப்பொட்டு தீட்டும் கிரணன்,
 ஆழ் கடலின் அலைகளிடம் ஆடல் கற்றே
 அனற் சுவாலை யிடத்தோடி அருளும் காற்று
 வீழ் புனலில் ஏழ்வர்ணம் விளைத்து புலத்தை
 விளைவேற்றி வினையின் திறம் விளம்பும் நதிகள்
 சூழ் மதுவை விருந்தீந்து சுரும்பு பாட
 சுகந் தத்தைத் தூவு குளிர் சோலை மலர்கள்.

வாருள்

கிழக்குத் திசையிலே இருளைக் கிழித்து, அழகிய வைகறைப் பெண்ணின் நெற்றியில் கிளியின் செந்நிறம்போல் செக்கச் சிவந்த சூரியன் எழுகின்றான். ஆழமான கடலினிடையே தோன்றும் அலை களிடம் நடனம் பயின்று, தீச்சுவாலையின் வெப்பத்தைத் தணிக்கும் கடற்காற்று. மழை பொழிகையில் வானிலே தோன்றும் வானவில். நிலத்திலே விளைச்சலை மிகையாக அளித்திடும் நதிகள். மலர்கள் தேனினை விருந்தாகக் கொடுக்க அதனை உண்ட வண்டுகள் இன்னிசை பாடிடும். அழகிய சோலை மலர்கள் நறுமணத்தைச் சிந்திடும்.

அந்தரத்தே இருட்சாணம் மெழுகி உருவாம்

அரும்புள்ளிக் கோலமிடும் அந்திவானம்
 விந்தையதாம் வேழமென விண்ணில் பறந்து

வெண்முத்து நேர்திவலை சிந்தும் மேகம்
 செந்துளிளிராம் புல் நுனியில் வைரச் சிரிப்பைத்

தெளித்துரவி அணைப்பினிலே சேர் பனித்துளிகள்
 சுந்தரமாய் காதலர்கள் தூக்கம் நீங்கிச்

சொல்லாடத் தூண்டவரும் சோதி மதியம்.

வொருள்

இருள் பரந்த அந்தி வானத்திலே அழகிய புள்ளிகளால் கோலமிட்டதைப் போன்று நட்சத்திரங்கள் நிறைந்திருக்கும். பெரியதொரு அதிசயம் போல வெண்ணிற மேகங்களில் இருந்து வெண் முத்துக்கள் போன்று பனி நீர்த்துளிகள் சிந்துகின்றன. புல்லின் செந்தளிர் நுனியில் அப்பனித்துளிகள் சேர்ந்திருக்கின்றன. இனிதாகத் துயின்ற காதலர்கள் தூக்கத்தை விடுத்து சொல்லாடத் தூண்டிடும் வெள்ளிநிலா.

மண்ணுமுது பொன்நெல் தரும் தாய்நேர் உழவர்,
மானமொடு வாழக் கலை நெய்கை கோளர்,
விண்ணதிர முரசார்த்துப் பகைமை வீழ்த்தி
வெற்றியின்சங் கூதுகின்ற யுத்த வீரர்,
கண்துயிலை நேர்மரணம், கண்ணின் விழிப்பு,
காட்சி நிகர் ஜனனம் மொழி காக்கும் கவிஞர்,
உண்மை என உள்ளதெனும் தெய்வம் இந்த,
உலகதனைப் படைக்க முதல் உற்றது தொழிலே.

வொருள்

நிலத்தை உழுது அழகிய செந்நெல்லை உற்பத்தி செய்யும் தாய்க்கு நிகரான உழவர்கள். மானத்தை காக்க உதவும் உடைகளை நெய்யும் கைகோளர் (நெசவுத் தொழில் செய்பவர்) விண்ணும் அதிரும்படியாக வீரமுரசம் ஒலித்து பகைவரை அழித்து வெற்றி சங்கினை ஊதும் போர் வீரர்கள். பிறப்பு, இறப்பு, வாழ்வு, இயற்கைக் காட்சிகள் இவற்றை வடிக்கும் கவிஞர். என்றும் உள்ளதான உண்மை இறைவன் உலகைப் படைக்க தொழிலே முதல் தோன்றியது.

தொழில் இன்றேல் அழிவாகும், அழிவது தொழிலே,
தொழிலில்லா இடமில்லை சுதந்திரம் தொழிலே,
அழகில்லா ஒன்றினை அழகாக்கும் தொழிலே,
அச்சமில்லா உச்சிதத்தின் ஆக்கம் தொழிலே,
கழிவில்லாப் பெருமையதன் கருத்துத் தொழிலே
காலத்தால் களங்கமுறா கற்புத் தொழிலே
தொழிலாளர் ஓங்கிடுக, அவர் பசி துடைக்கத்
தொண்டாற்றல் நமது தொழில் கவிதைத் தொழிலே.

வாரூள்

தொழில் என்றொன்று இல்லாவிடின் யாவுமே அழிந்துவிடும். ஆனால் அந்த அழிதல் கூட ஒரு தொழில்தான். தொழில் இல்லாத இடமே யில்லை. சுதந்திரமும் தொழில்தான். அழகில்லாதவற்றை அழகாக்குவதும் தொழில்தான் பயமில்லாத ஆக்கச் செயற்பாடும் தொழிலேதான். நிலையான பெருமைக்குரிய எண்ணமும் தொழில்தான். எக்காலத்திலும் களங்கப்படாத கற்பும் தொழில்தான். தொழிலாளர்கள் உயர்ந்திருக்க அவர்களது பசியைப் போக்க தொண்டு புரிவதே நமது தொழில் கவிதையே அதற்கான தொழில்.

அரும்பதங்கள்

அனல்	- நெருப்பு	புனல்	- நீர்
சுரும்பு	- ஆண்வண்டு	சுந்தம்	- நறுமணம்
நுதல்	- நெற்றி	வேழம்	- யானை
திவலை	- பனித்துளி	சுந்தரம்	- அழகு
உடை	- சூரியனின் மனைவி	ஜனனம்	- பிறப்பு
கைளோள்	- நெசவுத் தொழில் செய்வோர்		

பயிற்சி வினாக்கள்

1. கவிஞர் தொழிலின் மகத்துவத்தினை வெளிப்படுத்து மாற்றினை விளக்குக.
2. இக்கவிதையில் இயற்கைக் காட்சிகள் சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கு மாற்றை விளக்குக.
3. கவிஞரின் கற்பனைச்சிறப்பு வெளிப்படுமாற்றினை விளக்குக.
4. கவிதையில் இடம்பெறும் அணிப்பிரயோகத்தின் பொருத்தப்பாடு பற்றி விளக்குக.
5. கவிஞர் இக்கவிதையில் எடுத்துக்காட்டும் தொழில்களைக் குறிப்பிடுக.

பிச்சமுர்த்தி கவிதைகள்

இவர் புதுக்கவிதைத் துறையிலே மிக முன்னணியில் திகழ்ந்தவர். கும்பகோணத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவரது இயற்பெயர் வேங்கட மகாலிங்கம் (1900 - 1976). மணிக்கொடி எழுத்தாளர்களுள் இவரும் ஒருவர். ரேவதி போன்ற பல புனைபெயர்களிலும் எழுத்துலகில் பிரகாசித்தார். கட்டுரைகள், சிறுகதைகள், மரபுக்கவிதைகள், ஓரங்க நாடகங்கள் போன்ற பல்வேறு படைப்புகளை எழுதியபோதும் புதுக்கவிதையே அவருக்கு அழியாப் புகழைத் தேடித்தந்தது. தத்துவவியல் பட்டதாரியான இவர், தத்துவம், அறிவியல், காதல், சமயம், பொருளாதாரம், இயற்கை, சமூகம் முதலானவற்றைப் பற்றியே தன் கவிதைகளை எழுதியுள்ளார். இவ்வாறான கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தும்போது உவமை, உருவகம், படிமம், குறியீடு ஆகியவற்றை சிறப்பான முறையிலே கையாண்டு தனது கவிதைகளைச் சிறப்படையச் செய்துள்ளார்.

பூக்காரி

கவிதை பற்றிய விளக்கம்

உலக வரலாற்றில் எவராலும் அன்றும் இன்றும் என்றும் மறக்கமுடியாதவை முதலாம் இரண்டாம் உலக மகா யுத்தங்கள். மனித குலத்தின் மீது மனிதனாலேயே தொடரப்பட்ட கொடிய யுத்தம். ஆக்கிரமிப்பும் அடாவடித்தனங்களும் இப்போரின் மூலவேர். இப்போர்களின் கொடுமையை மக்கள் பலவாறாக இன்றும் அறிந்தும் தெரிந்தும் வருகின்றனர். இவ்வாறானதொரு நோக்கிலேயே போரின் கொடுமையையும் அப்போரின்மீது மக்கள்கொண்ட ஈடுபாட்டையும் கொண்டு சில குறியீட்டுச் சொற்களையும் பல குறியீட்டுத் தொடர்களையும் கையாண்டு தனக்கே யுரியதொரு பாணியில் இக்கவிதையினை அமைத்துள்ளார்.

வாசகனின் இரத்தத்தையே உறைய வைப்பது போன்ற ஒரு கற்பனைக்களத்தினை அமைத்து ஒரு திகில் நிறைந்த கதை போல கவிதையை நடத்திச் சென்றிருப்பது கவிஞனின் கைவண்ணம் என்றே கூறலாம்.

அழிவை விடுத்து அன்பை நேசியுங்கள், அன்பே சிவம் போன்ற கருத்துக்களுக்கு அழுத்தம் கொடுத்து உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தி நிற்பது இக்கவிதையின் சிறப்பிற்கான காரணங்களில் ஒன்றாகும். மக்களின் மனங்களில் அன்பையும் அஹிம்சையையும் சமாதானத்தையும் நட்டுவிட்டுச் செல்கின்றதொரு நயம்மிக்க கவிதை.

ந. பிச்சமூர்த்தி

பாடல்

மழைக்காலின் மையிருட்டில்
மேகம் குனிய இடி முழங்க,
வீடு வந்த மழையின் கண்ணீர்,
பூக்காரி பொங்கும் குரல்
மையிருட்டில் மேனி ஓங்கி
மழை நீரின் குரலினொடு
பரவிற்று திசை எங்கும்,
“மல்லிகை வேண்டுமா?
ஜாதி மல்லிகை?”

வாருள்

மழைக்காலம், கும்மென்னும் கரிய இருட்டு இடிஇடித்து முழங்குகின்றது. மேகங்கள் மழையைப் பொழிகின்றன. வீடுகளைச் சுற்றி எங்கும் வெள்ளம் நிறைந்திருக்கின்றது. இத்தனைக்கும் நடுவே பூக்காரி ஒருத்தி அந்தக் கரிய இருளினிடையே மல்லிகைப் பூ வேண்டுமா? ஜாதி மல்லிகைப் பூ வேண்டுமா? என்று தனது உரத்த குரலில் கூப்பாடு போடும் சத்தம் எங்கும் பரவியது.

மழை இருட்டில்

தெருவிலொரு

ஈ குருவி பறக்கவில்லை.

மேகம் வலுத்தது

மழை மீன்கள் துள்ளின.

மின்னல்கள் சிரித்து
மேகத்தைக் கொளுத்தின.
சுதலென்னும் நாகம்
குடையோடு சீறிற்று
அஞ்சி ஒடுங்கிய அழகிய பெண்கள்
அடுப்பங்கரை சேர்ந்து
கணப்பை மருவினர்.

“மல்லிகை ரத்தினம்
மருக்கொழுந்து பச்சை
ஏறிமணக்கும்
சுந்தலோர் வாரீர்!
மல்லிகை வேணுமா?
ஜாதி மல்லிகை!”
என்றமுதாள் பூக்காரி.
பூக்காரி பொங்கும் குரல்.

பெண்களை எழுப்பவில்லை.
சாரலின் கடுஞ்சினத்தில்
பூ மோகம் ஆடவில்லை.
பூக்காரி குரலினோடு
சுடிற்று மழையின் கண்ணீர்,
பூக்காரி பொட்டுக் கூடை
திரும்பிற்று வீடு நோக்கி.

பொருள்

மழை தொடர்ந்து பொழிந்து கொண்டேயிருந்தது. எங்கும் கரிய இருள் நிறைந்திருந்தது. தெருவிலே மனித சஞ்சாரமோ விலங்குகளையோ எதுவுமே அற்றுக் காணப்பட்டது. மேகங்கள் மழையைத் தொடர்ந்து பொழிந்து கொண்டேயிருந்தது. ஆகாய வெளியெங்கும் மின்னல் மின்னின. நாகத்தைக் கண்டால் நடுங்குவதைப் போல மழைக் குளிரானது அனைத்தையுமே ஆட்டம் காணச் செய்தது. மழைக்கும் குளிருக்கும் மின்னலுக்கும் பயந்து அழகிய பெண்கள் எல்லாம் அடுப்பங்கரைக்குச் சென்று அங்கு குளிர் காய்ந்தனர் (அடுப்பங்கரை நெருப்பினருகேயிருத்தல்).

(இவ்வேளையிலும்) மல்லிகைப்பூ, ரத்தினம் (குண்டு மல்லிகை), மருக்கொழுந்து, பூ மணம் செறிந்த கூந்தலையுடைய பெண்களே மல்லிகைப்பூ வேணுமா? ஜாதி மல்லிகைப்பூ வேண்டுமா? என்று பூக்காரி வாய்விட்டுக் கத்தினாள். ஆனால் அவளின் கூக்குரல் பெண்கள் எவரையும் அழைத்து வரவில்லை. மழைக் கடுங் குளிரினால் பெண்கள் எவரும் பூக்களில் விருப்பம் கொள்ளவில்லை. பூக்காரியின் கூக்குரலை விட மழை பொழியும் ஓசை ஓங்கி ஒலித்தது. இயலாத நிலையில் பூக்காரி பூக்கூடையுடன் தன் வீட்டை நோக்கித் திரும்பினாள்.

**உலகெங்கும் உற்பத்தியாய்
நாடெல்லாம் சந்தை மேடாய்
வியாபாரத்தில் போட்டி மூள
சந்தைக் குரலிடையே
போர் விதைகள் கருவடைந்த
கனவுத் தெய்வம் கடைத் தெருவில்
கொட்டின்றி முழக்குமின்றி,
தூக்கிப் பேச ஆளுமின்றி
அருஞ் சரக்கை விரித்து வைத்து
வாங்குவோர்க் கேங்கிற்று.**

“அன்புச் சரக்கு
அழியாத சரக்கு
தின்றாலும் எக்காலமும்
தித்திக்கும் சரக்கு
வேண்டுவோர் வாரீர்!
வாங்குவோர் கூடர்”
சந்தைக் கலவரத்தில்
தெய்வக்குரல் கேட்கவில்லை.
சந்தைக் கடை கலைந்ததும்
கனவுத் தெய்வம் போகவில்லை.

வாருள்

உலகமெங்கும் ஆயுதங்கள் உற்பத்தி. உலக சந்தையெங்கும் ஆயுதங் களுக்கான போட்டா போட்டி. இவ்வாயுத போட்டிச் சந்தைக்கிடையே யுத்தத்திற்கான ஆயுத்தம் கருக்கொள்ளத் தொடங்குகின்றன. இத்தனைக்கும் மத்தியில் கனவுத் தெய்வமானது பரபரப்போ

ஆரவாரமோ இன்றி தனது அரிய பொருட்களைப் பரப்பி வைத்துக் கொண்டு அவற்றை எவராவது வாங்க வரமாட்டார்களா? என்று ஏக்கத் தோடும் எதிர்பார்ப்போடும் நின்றது.

அன்புப்பொருள், என்றும் அழியாத பொருள். எப்பொழுது சுவைத்தாலும் தித்திக்கும். இதனை வாங்க விரும்புவோர் வாருங்கள்! வேண்டுவோர் வந்து கூடுங்கள். ஆயுதச் சந்தையின் ஆரவாரத்தில் கனவுத் தெய்வத்தின் தெய்வீகக் குரலை எவரும் கேட்டபாடில்லை. சந்தை கலைந்து போயிற்று. ஆனால் கனவுத் தெய்வம் மட்டும் அவ்விடத்தைவிட்டு அகலவேயில்லை.

சூலம் எழுந்தது

அண்டம் அதிர்ந்தது,
உலகெங்கும் கூடாரம்
ஊரெங்கும் விஷப்புதை
வானெங்கும் பிளேனிறகு
தெரு வெங்கும் பிணமலை.
பீரங்கிக் குரல்பேச
கேட்டதொரு வேறு குரல்.

அன்பும் அஹிம்சையும்
விற்பு வந்தேன் ஆதிமுதல்
பூக்காரி பூவைப் போல
கண்ணெடுப்பார் யாருமில்லை.
ருத்திரனின் வெறிக் கூத்தில்
கடுமோகம் கொண்டுவீட்டார்.

காமனை எரித்த ருத்திரன்
கண் சிமிட்டில் தணிந்து போவான்
“அன்பே சிவமாவான்
மங்கலமாய் மலர்தருவான்
வேண்டுவோர் வாரீர்!
வாங்குவோர் கூடர்!”

பிளேனிறகின் உயரம்
தெய்வக்கூரல் ஏறவில்லை.
நெஞ்சுடையாக் கனவுத் தெய்வம்

கூவுதலைக் குறைக்கவில்லை

“அன்பே சிவ மாவான்.

மங்கலமாய் மலர்தருவான்

வேண்டுவோர் வாரீர்!

வாங்குவோர் கூடர்!”

வாருள்

ஆயுதங்கள் அழிவைத் தொடங்கின. உலகமே அதிர்ந்தது. உலக மெங்கும் போர் சூழ்ந்தது. ஆயுதங்களின் நச்சுப் புகை எங்கும் பரவியது. வான வெளியெங்கும் யுத்த விமானங்கள். வீதியெங்கும் பிணக்குவியல். பீரங்கிகள் எங்கும் முழங்கின. இத்தனைக்கும் மத்தியில் வேறோர் குரலும் கேட்டது. ஆரம்பம் தொடக்கம் அன்பையும் அஹிம்சையையும் விற்று வந்தேன். பூக்காரியின் பூவை எவரும் கண்ணெடுத்துப் பார்க்காததுபோல, எவரும் இதனை வாங்கவில்லை. அழித்தற் கடவுளான உருத்திரனின் யுத்த வெறி ஆட்டத்தில் கடும் விருப்புக் கொண்டு விட்டார்கள். தனது கடுங்கோபத்தினால் காமனை எரித்த உருத்திரன் கணப்பொழுதில் அடங்கிவிடுவான். அன்பே சிவ வடிவமாவான். மங்கலமானவற்றை மலரச்செய்வான். அவற்றை விரும்புவோர் வாருங்கள். வாங்குவோர் வந்து கூடுங்கள்.

ஆயுதங்களிலும் போரிலும் காட்டிய ஈடுபாட்டினை மக்கள் கனவுத் தெய்வத்தின் தெய்வீகக் குரலுக்குக் காட்டவில்லை. ஆனால் கனவுத் தெய்வமோ உள்ளம் தளராமல் கூவிக்கொண்டேயிருந்தது. அன்பு தான் சிவனாவான். மங்கலங்களை மலர்ந்தருள்வான். வேண்டுவோர் வாருங்கள்! வாங்குவோர் கூடுங்கள்! என்று கூவிக்கொண்டே இருந்தது.

அரும்பதங்கள்

மழைக்கால் - மழைக்காலம் (மழை)

கணப்பு - சூடு

மேகம்குனிய - மழை பொழிய

கூலம் - ஆயுதம்

மையிருட்டு - கரிய இருள்

காமன் - மன்மதன்

முழுக்குமின்றி - ஆர்பரிப்பின்றி

நத்திரன் - சிவன்

பிணமலை - பிணக்குவியல்

பயிற்சி வினாக்கள்

1. பூக்காரியின் பூ விற்பனை பற்றி கவிஞர் சித்தரிக்குமாற்றினை விளக்குக.
2. சுனவுத் தெய்வத்தின் "அன்புச் சரக்கு" விற்பனை பற்றி கவிஞர் சித்தரிக்குமாற்றை விளக்குக.
3. ஆயுதப் போட்டியின் சந்தைக் காட்சியினை கவிஞர் சித்தரிக்குமாற்றினை விளக்குக.
4. இக்கவிதையில் இடம்பெறும் குறியீட்டுத் தொடர்களை விளக்குக.
5. யுத்தத்தின் கொடுமையை கவிஞர் எவ்வாறு சித்தரித்துள்ளார்?
6. இக்கவிதையினூடாக கவிஞர் உணர்த்த விழையும் கருத்துக்கள் யாவை?
7. யுத்தத்தின் மீது கொண்டுள்ள மோகத்தினை கவிஞர் வெளிக்கொணருமாற்றின் சிறப்பினை விளக்குக.
8. கவிஞர் தனது கருத்து வெளிப்பாட்டினை வலியுறுத்தக் கையாண்ட உத்திகளை எடுத்துக்காட்டுக.

மஹாகவி கவிதைகள்

இவரது இயற்பெயர் து.உருத்திரமூர்த்தி. அளவெட்டியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். தமது 19வது வயதிலேயே எழுதுவினைஞராக கொழும்பில் தொழில் புரியத் தொடங்கினார். பின்னர் இலங்கை நிர்வாக சேவைப் பரீட்சை மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு நிர்வாக உத்தியோகத்தராகி பின் உதவி ஆணையாளராகப் (அரசகரும மொழித் திணைக்களம்) பதவி உயர்வு பெற்றார்.

காலத்திற்கேற்ற வகையில் கவிதையை வளர்த்துச் சென்றவர் மட்டுமல்ல இலங்கையில் தமிழ்க்கவிதை வளர்ச்சியில் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பையும் வழங்கியவராவார். தனது 16வது வயதிலேயே கவிதை உலகில் காலடி எடுத்து வைத்தார். பண்டிதன், மாபாடி, புதுக்கம்பன் போன்ற புனைபெயர்களிலும் கவிதை எழுதினார்.

இவருடைய தனித்துவச் சிறப்பிற்கு பல காரணங்கள் உள. காவியங்களையும் கவிதைகளையும் இசைப்பாடல்களையும் வானொலிப்பாடல் நாடகங்களையும் மேடைப்பா நாடகங்களையும் இயற்றி வெளியிட்டார். இவற்றுள் 'கோடை', 'குறும்பா', 'வீடும் வெளியும்', 'கண்மணியாள் காதை', 'இரண்டு காவியங்கள்', 'வள்ளி', 'புதியதொரு வீடு' என்பன குறிப்பிடத்தக்கவை.

இவருடைய கவிதைகள் மத்திய, அதற்கும் அடித்தள நிலையிலுள்ள மக்களின் வாழ்க்கையையே சித்திரிப்பதாக அமைந்துள்ளதைக் காணலாம். எளிமை, இனிமை, மனிதாபிமானம் என்பன இவருடைய ஆக்கங்களில் மேலோங்கி நிற்கும். கற்பனைக்கு அதிக இடங்கொடாமல் சாதாரணமாக உலா வருகின்ற பாத்திரங்களைக்கொண்டு சமூகப் பிரச்சனைகளை யதார்த்தப் பண்புகளுடன் வெளியிட்டுள்ளார்.

இங்கே பாடத்திட்டத்திற்காக விதந்துரைக்கப்பட்ட பகுதியாக மீண்டும் தொடங்கும் மிடுக்கு என்னும் கவிதை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளது.

மீண்டும் தொடங்கும் மிடுக்கு

கவிதை பற்றிய விளக்கம்

மஹாகவி அவர்கள் இக்கவிதையினூடாக யாழ்ப்பாணத்து விவசாயிகளின் கடின உழைப்பையும் அவர்களது விடாமுயற்சியையும் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். இயற்கை அனர்த்தமோ, செயற்கை அனர்த்தமோ எதுவாக இருப்பினும் மனந்தளராது மனவலிமை மிக்கவர்களாகத் தொடர்ந்து நம்பிக்கையோடு நிலத்தோடு போராடும் மிடுக்குமிக்கவனாக சித்தரித்துக் காட்டியுள்ளார்.

இக்கவிதையில் பல்வேறு உணர்ச்சிகள் வெளிப்படுகின்றன. நம்பிக்கை, பெருமிதம், அவலம், கோபம், வீரம் போன்றன அவையாகும். எளிமையான சொற்களைக் கையாண்டிருப்பதோடு யாழ்ப்பாணத்து பேச்சு வழக்குச் சொற்களையும் கையாண்டுள்ளார். கற்பனைகளோ, கருணைகளோ மிகைப்படாத அளவிற்கு கவிதையை நடத்திச் சென்றுள்ளார்.

மஹாகவி

பாடல்

மப்பின்றிக் காலமழை காணா மண்ணிலே
சப்பாத்தி முள்ளும் சரியாய் விளையாது
ஏர் ஏறாது: காளை இழுக்காது.
எனினும் அந்தப்
பாறை பிளந்து பயன் விளைப்பான்
என் ஊரான்.

ஆழத்து நீருக்ககழ்வான் அவன்
நாற்று
வாழத் தன் ஆவி வழங்குவான்: ஆதலால்
பொங்கி வளர்ந்து பொலிந்தது பார்
நன்னெல்லு.

தங்க நகைகளைத் தலைக்கணிந்த பெண்களே,
கூடிக் குனிந்து கும்மி கொட்டுவதும்
காதினிக்கப்
பாடிக்கவலை பறக்கச் செய்கின்றதும் போல்,

முற்றி. மனிதன் முயற்சிக்கு
 இறை கொடுக்கும்
 பொற்காசாம் நெல்லுப் பொதிகமந்து
 கூத்தாடும்
 அந்தப் பயிரின் அழகை அளந்தெழுத
 எந்தச் சொல் உண்டாம் எமக்கு?
 அவ்வுழைப் பாளி
 உள்ளம் நெகிழ்ந்தான்,
 ஒரு கதிரைக் கொத்தாகக்
 கிள்ளி முகர்ந்தான்
 கிறுகிறுத்துப் போகின்றான்.

வாடும் வயலுக்கு வார்க்கா முகில், கதிர்கள்
 சூடும் சிறு பயிர்மேல்
 'சோ' வென்று நள்ளிரவிற்
 கொட்டும், உடன் கூடும்
 கொலைக் காற்றும் தானுமாய்
 எட்டுத் திசையும் நடுங்க முழங்கி எழும்.
 ஆட்டத்து மங்கையர் போல்
 அங்கு மொய்த்து நின்ற பயிர்
 பாட்டத்தில் வீழ்ந்தழிந்து பாழாகிப் போய்விடவே
 கொள்ளைபோல் வந்து கொடுமை விளைவித்து
 வெள்ளம் வயலை விழுங்கிற்று.....
 பின்னர் அது,
 வற்றியதும், ஓயா வலக்கரத்தில் மண்வெட்டி
 பற்றி, அதோ பார், பழையபடி கிண்டுகிறான்.
 சேர்த்தவற்றை
 முற்றும் சிதற வைக்கும் வானத்தைப்
 பார்த்தயர்ந்து நிற்கும் பழக்கமற்றோன்
 வாழி, அவன்
 ஈண்டு முதலில் இருந்தும் முன்னேறுதற்கு
 மீண்டும் தொடங்கும் மிடுக்கு!

மப்பு மந்தாரத்தினைத் தவிர பருவ மழையைக் காணாத நிலத்திலே
 சப்பாத்திக் கள்ளி (வறள் நிலத்தாவரம்) கூட நன்றாக வளராத நிலத்தில்

கலப்பை கூட அந்நிலத்தில் ஏறாது(புதையாது) அக்கலப்பையைப் புதைத்தாலும் கூட காளை மாட்டினால் கூட அதனை இழுக்கமுடியாது. அத்தகைய வரண்ட கடினமான நிலத்தை உழுது என் ஊர் விவசாயி (யாழ்ப்பாணத்து விவசாயி) பயிர் செய்கின்றான்.

மழைநீரோ ஆற்றுநீரோ இல்லாத அந்த நிலத்தில் நிலத்தடிக் கீழ் நீருக்காக நிலத்தைத் தோண்டி (கிண்டி) தான் நட்ட பயிரை வளரச் செய்வதற்காக உயிரையே கொடுத்து உழைக்கின்றான். இவ்வாறான தனது முயற்சியினால் அதோ பார் செந்நெல் வளர்ந்து செழித்து நிற்கின்றது.

தங்க ஆபரணங்களைத் தலையிலே அணிந்த பெண்கள் ஒன்றாகக் கூடி கும்மி கொட்டுவதும் (மகிழ்ச்சியினால்) கேட்பதற்கு இனிமையாக பாடல்களைப் பாடி கவலைகளைப் போக்குவதும் போல நெற்கதிர்கள் நன்றாக முற்றி விவசாயியின் முயற்சிக்கு இறைவனால் கொடுக்கப்படுகின்ற பொற்காசான (நெல்லுக்கு உருவகம்) கதிரினைச் சுமந்து காற்றிலே அசைந்தாடுகின்ற அந்த நெற்பயிர்களின் அழகைச் சித்திரிப்பதற்கு எம்மிடம் வார்த்தைகள் உண்டா?

அவ்விவசாயி உள்ளம் குழைந்தான் (மகிழ்ந்தான்) ஒரு நெல்லின் கதிரை கொத்தாகக் கிள்ளி அதன் நாற்றத்தை (மணம்) நுகர்ந்து பார்த்தான். அதனால் கிறுகிறுத்துப் (இன்ப அதிர்ச்சி) போனான்.

நெற்பயிர் வளர்ந்து நீரின்றி வாடியிருந்தபோது மழை பொழியாத மேகங்கள் நெற்கதிர்களைச் சுமந்து நின்ற பயிர்கள் மேல் நள்ளிரவில் பெருமழை பொழிந்தது. மழையுடன் சேர்ந்து வீசிய கொடுங்காற்றும் திசைகளெல்லாம் அதிரச் செய்தது (பெருங்காற்றுடன் கூடிய பெருமழை)

நடன மாதர்களைப்போல (ஆட்டமும் அழகும்) அங்கு செறிந்து நின்ற நெற்பயிர்கள் பாட்டம் பாட்டமாக பெய்த பெருமழையாலும் கடுங்காற்றாலும் நிலத்திலே கிடையாக (பாடத்திலே) வீழ்ந்து அழிந்தன.

பெருமழையால் ஏற்பட்ட வெள்ளமானது கொள்ளையடித்துச் சென்றது போல வயலையே மூழ்கடித்துவிட்டது. வயலே முழுமையாக அழிந்துவிட்டது.

வெள்ளம் வற்றியதும் ஓயாத முயற்சியுடைய அந்த விவசாயி மீண்டும் தனது வலக்கையில் மண்வெட்டியினை எடுத்துக் கொண்டு அங்கே பார் நிலத்தினைக் கொத்துகிறான் (மீண்டும் பயிர் செய்வதற்காக)

தனது முயற்சியினால் கிடைக்கப்பெற்ற செல்வத்தை முழுமையாகவே அழித்துவிட்ட மழைபொழியும் வானத்தைப் பார்த்து மனம் தளராத அந்த விவசாயி மீண்டும் முதலில் இருந்து தனது விவசாய முயற்சியினால் முன்னேறுவதற்காகத் தனது வலிமையை (எடுப்பான முயற்சி) மீண்டும் ஆரம்பிக்கின்றான்.

அரும்பதங்கள்

மப்பு	- முசாப்பு	காலமழை	- பருவமழை
ஏர்	- கலப்பை	அகழ்தல்	- தோண்டுதல்
நாற்று	- பயிர்	ஆவி	- உயிர்
பொலிந்தது	- செழித்தது	பொதி	- நெற்கதிர்க் குலை
முகர்த்தல்	- மணத்தல்		
வார்க்காமுகில்	- மழை பொழியாத மேகம்		
கொலைக்காற்று	- கடுங்காற்று		
ஆட்டத்து மங்கையர்	- நடனமாதர்		
பாட்டத்தில்	- கிடையாக		
கிண்டுகிறான்	- கொத்துகின்றான்		
மிடுக்கு	- வலிமை		

பயிற்சி வினாக்கள்

1. இக்கவிதையின் ஊடாக கவிஞன் விவசாயியைச் சித்தரிக்குமாற்றினை விளக்குக.
2. இக்கவிதையில் கவிஞரால் கையாளப்பட்ட உத்திகளை விளக்குக.
3. இக்கவிதையில் இடம்பெறும் உவமைகளையும் அதன் பொருத்தப்பாட்டினையும் விளக்குக.
4. இக்கவிதையில் இடம்பெறும் சிறப்புக்களை எடுத்துக்காட்டுக.
5. 'மீண்டும் தொடங்கும் மிடுக்கு' என்னும் தலைப்பு கவிதைக்குப் பொருந்துமாற்றினை விளக்குக.
6. விவசாயியின் "மிடுக்கு" வெளிப்படுமாற்றை விளக்குக.

நீலாவணன் கவிதைகள்

இவர் மட்டக்களப்பிற்குத் தெற்கே 20 மைல் தொலைவில் உள்ள பெரிய நீலாவணையில் 31.06.1931இல் கேசவப்பிள்ளை, தங்கம்மா ஆகியோருக்கு மகனாகப் பிறந்தார். தந்தையார் ஆயுர்வேத வைத்தியராவர். தாயாரின் அப்பா சட்டாம்பியராவர். தந்தை, தாய் வழி இலக்கிய அறிவு பெற உதவியது.

சிறுகதை, கட்டுரை, பாநாடகம், உருவகக் கதைகள், உரைநடைச் சித்திரம், விமர்சனம் எனப் பலவகையான இலக்கியவகைகளில் ஈடுபட்ட போதிலும் கவிஞராகவே மதிக்கப்பட்டார். இவர் தமது இளமைக்காலக் கல்வியை மருதமுனையிலுள்ள அல்மனார் பாடசாலையில் பெற்றார். எஸ்.எஸ்.ஸி வரை படித்தார். கவிமணி அல்ஹாஜ் சரிபுதீன் அவர்களின் தலை மாணாக்கர் எனப் பெயர்பெற்றார். இவருடைய கவிதா வளர்ச்சியில் கவிமணி அல்ஹாஜ் சரிபுதீனின் செல்வாக்கு உண்டு. கவிமணி அல்ஹாஜ் சரிபுதீன் அவர்கள் விபுலானந்தரின் மாணவர். எனவே நீலாவணனையும் அக்கல்விப் பரம்பரையில் வந்தவராகக் கொள்ள முடியும்.

ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையில் பண்டிதமணி வீ.சி.கந்தையா, பண்டிதர் பூபாலபிள்ளை ஆகியோரின் மாணவராகும் பாக்கியத்தைப் பெற்றார்.

தி.மு.க. பாதிப்பு, பாரதிதாசனின் செல்வாக்கு போன்றன அரசியலில், கவிதைகளில் அதிக ஈடுபாட்டைக் கொடுத்தது. தீவிரமாக தமிழரசுக் கட்சியின் நலனில் அக்கறை காட்டினார். கட்சிப் பத்திரிகையான 'சுதந்திரனில்' கவிதைகளை எழுதினார்.

ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய நீலாவணன் கொழும்பிலிருந்து மாற்றலாகி தனது ஊரை அண்டிய கிராமங்களில் பின்னர் பணியாற்றினார். இவரது கவிதைகளில் தமிழ் உணர்வு, தமிழர் அரசியல், காதல், இயற்கை, கற்பனைகள், குறியீடுகள், பழமை நோக்கு, ஆன்மீகம், புதுமை வேட்கை,

சமூகப் பிரச்சனைகள் என்பவை ஊடறுத்துச் செல்கின்றன. அரசியல் கவிதைகளையும் தன்னை இனங்காட்டிக் கொள்ளாத கவிதைகளையும் எழுதும்போது நீலாவணன் என்ற பெயரைக் கையாளவில்லை.

1967இல் 'பாடும்ன்' என்னும் கலை இலக்கியத் திங்கள் இதழை வெளியிட்டார். ஆனால், இரண்டு இதழ்களே வெளிவந்தன.

முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தையும் நவீன இலக்கியப் போக்கையும் எதிர்த்த நீலாவணன், முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தை எதிர்த்த திரு. எஸ். பொன்னுத்துரையின் நற்போக்கு அணியில் தன்னை இணைத்துக் கொண்டார். கல்முனையில் உதவி அரசாங்க அதிகாரியாக இருந்த இலங்கையர்கோனின் சகவாசம் கிடைத்தமையினால் நவீன இலக்கியத் துறையை அறிய முற்பட்டார். பின்னர் இவர் இலக்கியத்திற் கொண்ட ஈடுபாடு நவீனத்துடனும் முற்போக்குடனும் இணைய வைத்தது. முருகையன், சில்லையூர் செல்வராசன், கே.டானியல், டொமினிக் ஜீவா, அகத்தியர், தெனியான், பேராசிரியர் சிவத்தம்பி போன்றோரின் தொடர்பும் கிடைத்தது.

தன்னைச்சூழ நடைபெறும் பொய்களையும் போலிகளையும் ஈவிரக்க மின்றிச் சாடினார். 25.2.1962 புதன்கிழமையான அன்று திரு எஸ். பொன்னுத்துரைக்கு தங்கப்பதக்கம் சூட்டி பாராட்டுச் செய்ய அங்குரார்ப்பணம் செய்யப்பட்ட கல்முனை எழுத்தாளர் சங்கத்தில் எழுத்தாளராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

இறப்பதற்கு முன்னர் நூலாக வெளியிடுவதற்காகத் தொகுத்த கவிதை களை, 'வழி' என்ற பெயரில் அவர் துணைவி அழகேஸ்வரி 1976இல் வெளியிட்டார். நீலாவணனின் இலக்கிய நண்பரான வ. அ. இராசரத் தினம் நீலாவணனின் 'வேளாண்மை' என்னும் குறுங்காவியத்தை வெளியிட்டார்.

எழில்காந்தன், எறிகுண்டு கவிராயர், இராமபாணம், சின்னான், கவிராயர், மாணரபரணன், கொழுவுத்துறட்டி என்னும் புனைபெயர் களில் எழுதியுள்ளார். இவரது பாநாடகங்கள், சிறுகாவியங்கள், உருவகக் கதைகள், சிறுகதைகள், கட்டுரைகள், விருத்தாந்த சித்திரங்கள் இவரது ஆளுமையையும் ஆழ்ந்த புலமையையும் உயர்த்திக் காட்டுகின்றன. தான் இறக்கும்வரை இலக்கியத்துடனேயே நின்று இயங்கினார். 11. 01. 1975இல் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தார். இவரின் "இன்று உனக்குச் சம்பளமா" என்னும் கவிதை விதந்துரைக்கப்பட்ட பகுதியாக இடம்பெறு கின்றது.

இன்று உனக்கும் சம்பளமா?

கவிதை பற்றிய விளக்கம்

கவிஞர் இக்கவிதையினூடாக வறுமையை கருப்பொருளாகக் கொண்டு ஒரு பாத்திரத்தின் வறுமை நிலையினையும் அவரது மன ஏக்கங்கள், உள்ளக் குமுறல்கள், உள்ளத்து உணர்ச்சிகள், அனுபவங்கள், இயலாமைத் தன்மை, எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள் என்பவற்றை கேலியும் கிண்டலுமாகக் கூறியதோடு கவிதையின் இறுதியில் விதியினை நம்புவதோ? விதியின் மீது பாரத்தைச் சுமத்துவதிலோ எவ்வித பயனுமில்லை என்றும் எமது சிந்தனையைத் தூண்டும் விதமாக எடுத்துக் கூறியுள்ளமை நோக்குதற்குரியது.

இக்கவிதையின் தொடக்கத்திலேயே கடலை விளித்துப் பேசுவது போலவும் வினாக்களைக் கேட்பதன் ஊடாகவும் தான் கூறவந்த கருத்துக்களுக்கு அழுத்தம் கொடுத்துக் கூறுகின்றார்.

தனது வறுமையின் துயரத்தையும் வாழ்க்கையில் தான் படும் கஷ்டங்களையும் எதிர்நோக்கும் இடர்களையும் கடலின்மீது ஏற்றிக் கூறுவதானது கவிஞர் கையாண்ட ஒரு உத்தியாகவே கருத முடிகிறது.

இக்கவிதையில் இடையிடையே அணிப்பிரயோகங்களும் கையாளப் பட்டுள்ளன. இலகுவான எளிமையான சொற்களைக் கையாண்டிருப்பதோடு பிரதேச பேச்சுவழக்குச் சொற்களையும் இடையிடையே கையாண்டு கடலுடன் உரையாடும் போக்கில் இக்கவிதையாய் அமைத்துள்ளார். இலகுவான ஓசையமைப்பும் இக்கவிதையில் இழையோடுவதை அவதானிக்கலாம்.

மாதச் சம்பளத்தில் தொழில்புரியும் ஒருவர் சம்பள நாளன்று படும்பாடு, கடன்காசை வசூலிக்க வருபவர்கள் வீட்டிற்குச் செல்லாமல் காலம் கடத்துதல் சாமமானதும் வீட்டிற்குச் செல்லுதல் இவற்றை சுவைபட விளக்குவதே இக்கவிதை.

பாடல்

ஏன் கடலே இரைகின்றாய்?

இன்று உனக்கும் சம்பளமா?

ஏழை வீட்டில்

தான் நீயும் பிறந்தனையோ?

தமிழா நீ கற்றதுவும்

தகாத வார்த்தை!
 தேன் கடலாய் ஓடுமெங்கள்
 திருநாட்டில் பிறந்தபயன்
 தெரிகின்றாயோ?
 வான் தந்த வளமிலையோ
 வயல் தந்த நிதியிலையோ
 வாடாதே நீ

காற்செருப்புக் கழன்றதுவா?
 கட்டுதற்கும் இடமிலையா?
 கால் நூற்றாண்டாய்
 தோற் பொருத்தித் தோற்பொருத்தி
 துணையாக உழைத்த அவை
 தொழிலில் ஓய்ந்தால்
 போற்றுதற்கோர் பொதுக்கூட்டம்,
 போட்டதிலே பொன்னாடை
 போர்த்து மேலும்
 பாற்சோறும் பட்சணமும்
 படைப்பதற்கு நின்னிடத்தே
 பணமா இல்லை?
 'இ போசா' பஸ்களிலே
 ஏறுகையில், வியர்வையினால்
 ஏழை தோழன்
 யப்பானார் இறக்குகின்ற
 புறாமார்க்கு மல்வேட்டி
 அட்டா 'டப்டப்'
 'சப்'பென்று மூச்சுவிட்டு
 சல்லடையாய் மாறிற்றோ?
 சனத்துக்குள்ளே
 இப்படியும் அவமானம்
 ஏதேனும் வந்ததுவா?
 இரைகின்றாய் நீ!

சட்டம்பி ஆனவன்றே
 சந்தையிலே வாங்கிவந்து

சலியா தின்று
 பொட்டுதிப் போனாலும்
 புழுதி மிகப் படிந்தாலும்
 போனமாதம்
 கட்டறுந்த குடையினை எம்
 கந்தோருக் கெடுத்துப் போய்
 கவனமின்றி
 பட்டணத்துக் கடையெதிலும்
 பறிகொத்து விட்டனையோ
 பதறுகின்றாய்?
 கல்லூரி மாணவியுள்
 மகள் கமலா ஏதேனும்
 காசா கேட்டாள்?
 அல்லாஹ் போல் அனுதினமும்
 சில்லறைக்குக் கடன்தந்த
 அவியார் நானா
 பொல்லாத வார்த்தையெதும்
 புகன்றாரோ? பொருமுகிராய்
 போன ஆண்டு
 நிலைவக்கு வரிசையிலே
 நிற்படலை மட்டுமங்கார்
 நிற்கின்றாரோ?
 அந்திபட்டும் இருநாமம்
 ஆச்சுதினிக் கடன்காரர்
 ஆரும் அங்கே
 இந்தவரை நிலலார்கள்
 என்மனையாள் மட்டுமங்கே
 இருப்பாள் ஏங்கி
 நொந்தென்ன கண்டோம் யாம்
 இல்லாமையாம் கொடிய
 நோயைப் போக்க
 விந்தை மருந்தறியாமல்
 விதியென்று பேசுகின்றோம்!
 வீடு செல்வோம்.

கடலே! நீ ஏன் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கின்றாய். இன்று உனக்கும் சம்பளநாளா? நீயும் என்னைப்போல் ஒரு ஏழையின் வீட்டில்தான் பிறந்தாயோ? தமிழனே நீ கற்ற கல்வியும் பொருந்தாத கல்வியோ? (உழைப்பதற்கு வழிகாட்டியாய் அமையவில்லையோ?) தேன் கடலாக பெருகுகின்ற சிறந்த எங்கள் நாட்டிலே பிறந்ததன் பயனை நீ இப்போது தெரிந்து கொண்டாயோ? வானம் தந்த வளம் இல்லையோ? (நீர்வளம்) வயல் தந்த நிதி இல்லையோ? (நிலவளம், பொருள் வளம்) உன்னிடம் இல்லையோ? வாடிவருந்தவேண்டாம்.

உனது கால் செருப்பு அறுந்துவிட்டதோ? அதனைக் கட்டுவதற்கு இடம் ஒன்றும் இல்லையோ? (தைப்பதற்கான கடை இல்லையா? அல்லது செருப்பின் தைப்பதற்கு ஒரு இடமும் இல்லையா?) இருபத்தைந்து வருடங்களாக தைத்து தைத்துப் பாவித்த செருப்பு இப்போது பாவனைக்கு உதவாமல் போய்விட்டது. அதன் சேவையைப் பாராட்ட ஒரு பொதுக்கூட்டம் போட்டு அதற்குப் பொன்னாடை போர்த்தி, பாற்சோறும் பலகாரங்களும் கொடுப்பதற்கு உன்னிடம் பணம் இல்லையா? (கேலிகளும் கிண்டலும்)

இலங்கைக்கான போக்குவரத்துப் பேருந்துகளில் பயணம் செய்வதனால் தோன்றும் வியர்வையினால் ஏழைகளின் தோழனாகிய யப்பான் நாட்டவரால் இறக்குமதி செய்கின்ற புறாமார்க்கு (வர்த்தக அடையாளம்) மல்வேட்டி தேய்ந்து கிழிந்து சல்லடையாக (அரிதட்டு) மாறிவிட்டதா? கடலே! என்னைப் போல் இவ்வாறான அவமானங்களை சனங்களுக்குள்ளே நீயும் அடைந்துவிட்டாயா? அதனால்தான் நீயும் கத்துகின்றாயா?

சட்டம்பித் தொழில் கிடைத்த அன்றே சந்தையிலே நான் வாங்கி வந்த குடையானது மனம் சலியாது பொட்டுதிப் போய், புழுதி படிந்து, கட்டுகள் அறுந்துபோன நிலையில் கந்தோருக்கு எடுத்துச் செல்லும்போது கவனமில்லாமல் கடையொன்றிலே வைத்துவிட்டேன். நீயும் அவ்வாறு பறி கொடுத்துவிட்டா பதறிக்கொண்டிருக்கின்றாய்? (அலைகள் அலை மோதுதல்).

என் மகள் கமலா கல்லூரிக்கு என்னிடம் பணம் கேட்டது போல உன் மகளும் கேட்டாளா? கடவுளைப் போல தினம் கடனுக்கு பண்டங்களைத் தந்த அலியார் நானா (நானா - தமையன்) சொல்லக் கூடாத கடும்

வார்த்தைகளை எனக்குக் கூறியது போல உனக்கும் கூறிவிட்டாரா? ஏன் குமுறிக்கொண்டிருக்கின்றாய்? கடந்த வருடம் கொடுக்கவேண்டிய மிகுதிக் கடனுக்காக (பாக்கி - மிகுதி) வீட்டுவளவின் வாசலில் (படலை - வாசல்) அங்கே யார் யார் காத்து நிற்கின்றார்கள்?

மாலைப் பொழுதாகி இரு சாமங்களையும் கடந்துவிட்டது (முதற்சாமம், இரண்டாம் சாமம்) கடன்காரர் எவரும் இதுவரை அங்கே (வீட்டு வாசலில்) நிற்கமாட்டார்கள். என் மனைவி மட்டுமே வீட்டில் ஏக்கமுடன் இருப்பாள். மனம் நொந்து நொந்து வாழ்க்கையில் எதனைத் தான் கண்டோம். இல்லாமை என்ற கொடிய வறுமை நோயை (உருவகம்) போக்க வழிமுறை ஒன்றையும் காணாமல் எல்லாமே விதி விதி என்று கூறி வீண்வார்த்தை (உழைப்பதற்கான வழிமுறைகளை அறியாது) பேசுகின்றோம். இனி வீட்டிற்குச் செல்வோம்.

அரும்பதங்கள்

இரைதல் - ஒலித்தல்

நிதி - செல்வம்

பட்சணம் - பலகாரம்

புறாமார்க்கு - வர்த்தக அடையாளம்

சட்டம்பி - ஆசிரியர்

புகன்றாரோ - சொன்னாரோ

இல்லாமையாம் கொடிய நோய் - வறுமை

பயிற்சி வினாக்கள்

1. இக் கவிதையின் கருப்பொருளாக கவிஞர் எதனைக் கருதுகின்றார்?
2. பிரதான பாத்திரத்தின் (சட்டம்பியார்) வறுமைநிலை எவ்வெவ்வாறு வெளிக்காட்டப்படுகின்றது?
3. இக் கவிதையில் கவிஞரால் கையாளப்பட்ட உத்திகள் எவை?
4. இக்கவிதையின் சிறப்புக்குக் காரணமாய் கவிஞர் கையாண்ட வழிமுறைகள் யாவை?
5. இக்கவிதையில் பேச்சுவழக்கு செல்வாக்குச் செலுத்துமாற்றை எடுத்து விளக்குக.

புரட்சிக்கமால் கவிதை

கிழக்கு மாகாணத்தில் உள்ள ஏறாவூர் என்னும் கிராமத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர் கவிஞர் புரட்சிக் கமால். இவரின் இயற்பெயர் எம்.எம். சாலிக். ஈழத்து கவிதைப் பாரம்பரியத்தில் யாவராலும் நன்கு அறியப்பட்டவர். 1949ஆம் ஆண்டில் இருந்து தனது எழுத்தினை ஆரம்பித்தார். இவரது கவிதைகளில் இறை நம்பிக்கையும் அதன் பெருமைகளும் அதிலும் பிரதிபலிப்பதைக் காணலாம். இவர் கவிதைகள் அதிகம் எழுதியிருப்பினும் சிறுகதைகள், நாடகங்கள், கட்டுரைகள் என்பவைகளையும் எழுதியுள்ளார். பல பெரும் கவியரங்கு களில் பங்கு பற்றி பெருமை பெற்றவர். பல்வேறு அமைப்புக்களாலும் பட்டங்கள் கொடுத்து கௌரவிக்கப் பெற்றவர். “புரட்சிக் கமால் கவிதைகள்” “புதிய தொனி” என்பன இவரது இரு கவிதைத் தொகுப்புக்களாகும். இஸ்லாமிய மார்க்கத்தின் பெருமைகளையும் சிறப்புக்களையும் இஸ்லாமிய மரபிற்கேற்ப தனது கவிதைகளினூடாக வெளிக்கொணர்ந்தார்.

ஈழத்து புதுக் கவிதைப் போக்கில் தனியானதொரு இடத்தினைப் பெற்றார். இலங்கையில் மட்டுமல்ல கடல் கடந்த நாடுகளிலும் கவிஞன் என்ற அந்தஸ்துக்குரியரானார். மார்க்கத் துடன் பொருந்தியதான கருத்துக் குவியலாக இவரது கவிதைகள் அமைந்தாலும் அனைத்து மதத்தினராலும் போற்றப்படும் தகுதியையும் தரத்தினையும் உடையது இவரது கவிதைகள். சைபுல் இஸ்லாம், சேணகனார் போன்ற புனை பெயர்களிலும் இவர் எழுதியுள்ளார். ‘கவிமணி’ என்ற பட்டமும் இவருக்குண்டு.

“புரட்சிக் கமால் கவிதைகள்” என்ற தொகுப்பில் இடம்பெறும் “என் இறைவன்” என்னும் கவிதையே விதந்துரைக்கப்பட்ட பகுதியாகும்.

என் இறைவன்

கவிதை பற்றிய விளக்கம்

கவிஞர் முகம்மதுசாலி அவர்கள் இக்கவிதையினூடாக இறைவனின் பெருமைகளையே எடுத்துரைத்துள்ளார். இறைவனை முன்னிலைப்படுத்தியும் வினாக்களைத் தொகுப்பதன் மூலமும் இறைவனின் இயல்புகளையும் இறைவனின் செயல்களையும் எடுத்துரைப்பதனூடாக இறைவனின் பெருமைகளும் சிறப்புக்களும் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன.

இடையினையே அணிப்பிரயோகங்கள் இடம்பெற்றபோதும் இறைவனின் பெருமையைப் புலப்படுத்துவதற்கேற்ப தூய கவர்ச்சியான மொழிப்பிரயோகங்களும் கையாளப்பட்டுள்ளன. எளிமையும் இனிமையும் நிறைந்த சொல்லாட்சி. கவிதைக்கு சிறப்பினைச் சேர்ப்பனவாய் உள்ளன.

பாடல்

அருளின் முதலோன், அன்புடையோன்:

அகிலம் புரக்கும் எங்கோமான்

திருவார் மாந்தர் திருநாவில்

தேனாம் இனிய மொழிவைத் தோன்

உரவோன், அன்னான் திருநாமம்

உன்னி, இதனை ஓதுகிறேன்.

பொருள்

கருணையின் முதல்வன், எல்லோரிடத்தும் எவ்வுயிரிடத்தும் அன்புடையவன். அகில உலகங்களையும் பாதுகாக்கும் எங்கள் தலைவன். சான்றோரின் நாவினில் தேன் போன்ற இனிய வார்த்தைகளைத் தோற்றுவித்தவன். வல்லமை மிக்கவன். அத்தன்மையதான இறைவனின் திருநாமத்தை உள்ளத்திலே நினைத்துக் கொண்டு இப்பாடலை கூறுகின்றேன்.

செய்யகருணைச் செழுஞ்சோதீ,

சிந்தை நீறி உழல் வாரும்

உய்ய அருளும்: உள்நொந்தார்

உருக அருளும்: ஒரு குரலில்

வையம் கொள்மா பேரரசும்
வழுத்தி இரக்கும் ஒருசீமான்!
ஐய! கருணை யங்கடலில்
ஆடா தானின் பாடென்னே!

பொருள்

கருணை புரிவதில் சிறந்த ஒளி போன்றவன். உள்ளம் வருந்தி துன்பப்படுவோர் உய்வடைவதற்கு அருள் புரிபவன். உள்ளத்தால் வருந்துபவர்கள் கூட மனம் கசிந்துருகும் வண்ணம் அருள் புரிபவன். தன் ஆணையினால் உலகினை ஆளும் பேற்றினை வழங்கக்கூடிய வள்ளல். ஐயனே! இவ்வாறான இறைவனின் கருணைக் கடலில் நீந்தாதவனின் நீராடாதவனின் நிலைதான் எவ்வாறிருக்கும்.

தன்னில் தானாம் நிலையுடையான்
தனியோர் ஆட்சி வலியுடையான்
தன்னை உணர்வார் அருகமைவான்
தனக்கே உரியார் துயர்களைவான்
அன்னோன் ஆற்றல் ஆழத்தை
அளந்தார் யாரே? அளப்பாரே!
ஒன்று மற்ற தொன்றாலே
உலகைச் செய்தான் என்னிறையே!

பொருள்

தன்னையே தனக்கு நிலைக்களனாக உடையவன். (வேறு துணையின்றி) தனித்தே ஆளும் வல்லமை உடையான். தன்னை உணர்வோரின் அருகிருப்பான். தனக்கே உரியவர்களின் துன்பங்களை அகற்றுபவன். அத்தகைய இறைவனின் ஆற்றலை எவரால் அளந்தறிய முடியும்? எவராலும் முடியாது. எனது இறைவன் ஒன்றைப்படைத்தான் அதனுடாக வேறொன்றைப் படைத்தான் இவ்வாறாகத்தான் உலகையே படைத்தான்.

திரையின் பின்னால் நோக்குகிறான்
தீங்கின் பாலே திளைப்பார்க்குத்
துரும்பைக் கொண்டே பெரும்புன்பம்
தொடரச் செய்யும் மாவல்லோன்!

இருமை உலகும் அவனறிவில்
 இரண்டு துளிகள் எனலாமே?
 அருமை இறைவன் புகழங்கி
 அறிவாம் கைக்கு வசமாமோ?

பொருள்

மறைவாக எம் பின்னால் இருந்து நாம் செய்பவற்றைக் கூர்ந்து பார்க்கின்றான். தீமையானவற்றையே செய்து கொண்டிருப்பவர்களுக்கு சிறிய துன்பம் ஒன்றின் ஊடாக பெரிய அவலத்தையே ஏற்படுத்தக்கூடிய வலிய ஆற்றல் படைத்தவன். இறைவனின் அறிவாற்றலில் இம்மை மறுமையெனும் இரண்டு உலகங்களும் இரு நீர்த்துளிகள் போன்றவை. அரிய பொருளான இறைவனின் புகழுடம்பினை எம்மைப் போன்ற சிறியாரின் அறிவினால் அறியமுடியுமா? (முடியாது என்பதாம்).

அரும்பதங்கள்

முதலோன்	- முதன்மையானவன்
அகிலம்	- உலகம்
உரவோன்	- வலிமையானவன்
உன்னி	- எண்ணி
வழுத்தி	- போற்றி
ஆற்றல்	- வல்லமை
துயர்	- துன்பம்
துரும்பு	- சிறிதான

பயிற்சி வினாக்கள்

1. இக்கவிதையில் இறைவனின் பெருமைகளாக கவிஞர் எவற்றைக் குறிப்பிடுகின்றார்?
2. இறைவனின் ஆற்றல்களாக கவிஞர் எவற்றைக் குறிப்பிடுகின்றார்?
3. கவிஞர் இறைவன் மீது கொண்ட பக்தியினை எவ்வாறு வெளிப்படுத்துகின்றார்?
4. இக்கவிதையில் இடம்பெறும் தொகைநிலைத் தொடர்கள் எடுத்துக்காட்டுக.

கவிமணி தேசிகவிநாயகம்பிள்ளை

20ஆம் நூற்றாண்டு தமிழ்க்கவிதை வரலாற்றில் பாரதியின் பரம்பரையில் உதித்த முத்தாக 1876இல் தேருரிலே கவிமணி தேசிக விநாயகம்பிள்ளை அவதரித்தார். இளமையிலே தந்தையராகிய சிவதானுபிள்ளை மரணமான சம்பவம் இவருடைய வாழ்வைப் பெரிதும் பாதித்தபோதும், ஆதிலட்சுமி அம்மை யாரின் அரவணைப்பில் துன்பம் மறந்து வாழக் கற்றுக்கொண்டார்.

சிவ தீட்சையைப் பெற்றுக்கொண்ட இவர் படிப்படியாக ஏற்றம் கண்டு, கோட்டாறு என்னுமிடத்தில் அமைந்துள்ள பாடசாலையில் ஆசிரியராகப் பணி ஏற்றார். காலங்கள் கடந்து போக, மகாராஜா பெண்கள் கல்லூரியில் நீண்டகாலம் தமிழ் விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றினார். இக்காலப் பகுதியிலே குழந்தைப் பாடல்களைப் பாடுவதோடு, நின்றுவிடாது ஆராய்ச்சி முயற்சிகளிலும் பெரிதும் ஈடுபட்டார். திருவனந்தபுரத்திலிருந்து வெளிவந்த 'தமிழன்' என்கின்ற பத்திரிகையில் பாடல்களும் ஆராய்ச்சி உரைகளும் எழுத, முற்பட்டு வெற்றிகண்டார். 'மருமக்கள் வழி மான்மியம்' என்னும் நகைச்சுவை நூலை பகுதி பகுதியாக எழுதி வெளியிட்டார்.

சென்னையிலிருந்து வெளிவரும் 'திராவிடன்' என்ற பத்திரிகை மூலமாக தனது தமிழ் உணர்வினை வெளிப்படுத்தி பலரதும் பாராட்டுக்களைப் பெற்றார். தமிழ்மொழி மீது பெரும் விருப்பும் பக்தியும் கொண்ட குடும்பத்தில் பிறந்ததன் காரணத்தினால் இயல்பாக இவரிடமும் தமிழ்மொழி மீது ஆர்வம் இருந்ததில் வியப்பேதுமில்லை. நீண்ட காலமாக பெண்கள் கல்லூரியில் கற்பித்தல் பணியை மேற்கொண்டதன் காரணமாக மென்போக்குக் கொண்டவராகவும் இரக்க சிந்தனை கொண்டவராகவும் காணப்பட்டார். இதன் காரணத்தால் இவரது கவிதை களில் மென்மைத் தன்மையும் மனிதாபிமானமும் இழையோடிச் செல்வதைக் காணமுடிகிறது.

1931 இல் ஆசிரியப் பணியிலிருந்து ஓய்வு பெற்றுக் கொண்டார். மனைவியின் ஊரான புத்தேரிக் கிராமம் சென்று அங்கேயே நிரந்தரமாகத் தங்கினார். பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் மீது கொண்ட ஆழ்ந்த புலமையினை நூல்களைப் பதிப்பித்து வெளிப்படுத்தினார் “மலரும் மாலையும்” என்னும் கவிதை நூல் இவருக்கு சிறந்த இடத்தைப் பெற்றுத் தந்தது எனலாம். 1940 இல் இவருக்கு ‘கவிமணி’ என்ற பட்டம் வழங்கி சான்றோர் கௌரவம் அளித்தனர். இதனைத் தொடர்ந்து ‘ஆசிய ஜோதி’ என்ற நூலை எழுதியதன் மூலமாக புத்தபெருமானின் மனிதநேயத்தையும் ஜீவகாருணியத்தையும் தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்திற்கு எடுத்துக் காட்டினார். ‘காதல் பிறந்த கதை’ என்ற இவரது கவிதை நூல் சிறப்பிடம் பெறுகின்றது.

கவிமணி அவர்கள் பல மாநாடுகளில் கலந்து சிறப்பித்ததோடு, பாரெங்கும் தமிழைப் பறைசாற்றினார். தான் வாழ்ந்த காலத்திலே பாரதி, பாரதிதாஸன் போன்றவர்கள் மீது அளவுகடந்த அன்பை வெளிப்படுத்தினார். தமிழரிடையே வாழ்ந்து, அன்பு செலுத்தி, அறம் வளர்ந்து வாழ்வாங்கு வாழ வழி சமைத்த கவிமணி அவர்கள் 1954இல் மண்ணுலக வாழ்வை முடித்துக்கொண்டு விண்ணகம் நோக்கிப் பயணமானார். இவர் வாழ்ந்து தமிழ் வளர்த்த இடத்தில் இவருடைய நினைவாக இவருடைய மருமகனார் ‘கவிமணி இல்லம்’ என அழகிய மாளிகையை அமைத்துள்ளார். இம்மாளிகை கவிமணியை தமிழுலகத்திற்கு நினைவுபடுத்துவதாக அமைந்துள்ளது எனலாம்.

சூரிய காந்தி

கவிதை பற்றிய விளக்கம்

கவிமணி அவர்கள் இக்கவிதையில் சூரியகாந்திப் பூவின் அழகினையும் செயற்பாட்டினையும் காதல்வயப்பட்ட பெண்ணொருத்தியின் மனநிலையைக் கற்பனைப் பாங்கினில் கூறுவதாக அமைந்துள்ளார்.

சூரியனைக் காதலனாகவும் சூரியகாந்தியைக் காதலியாகவும் உருவகிக்கும் பாங்கு கவிஞரின் கவித்திறனை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. காதல் வயப்பட்ட பெண்ணொருத்தி காதலனுக்காகத் தன்னைப் பல்வேறு விதமாக அழகுபடுத்தி மகிழ்வாள். அது போன்றே கவிஞர் சூரியகாந்திப் பூவின் அழகினையும் செயற்பாட்டினையும் விபரிக்கின்றார். சூரியகாந்தி சூரியனின் மீது

கொண்ட காதல், காதலர்களின் ஆழ்ந்த அன்பினை வெளிப் படுத்துவதாகும். தாமரைமலரினை இணைப்பதனுடாக தாமரையின் அன்புக் காதலன் சூரியனே என்றும் சூரியகாந்தி போட்டிக் சூரிய வில்லியாவும் நகைச்சுவைப் பாங்கில் எடுத்துக்காட்டப் பட்டிருப்பதும் நயக்கத்தக்கதாகும்.

பாடல்

**ஆகாய வீதி யுலாவி வருமிந்த
ஆதித்தனோ உன தன்பனடி
வேகாமல் வெந்துவெயிலில் உலர்ந் துநீ
விண்ணிலே கண்ணாக நிற்பதேனோ?**

ஆகாய வீதி உலாவி வரும் இந்த
ஆதித்தனோ உனது அன்பனடி
வேகாமல் வெந்து வெயிலில் உலர்ந்து நீ
விண்ணிலே கண்ணாக நிற்பது ஏனோ?

வாருள்

சூரியகாந்தியே! வான வெளியிலே உலா வருகின்ற இந்தச் சூரியன் தான் உனது அன்பிற்குரிய காதலனா? நீ வெய்யிலால் வேகாமல் உள்ளத்தால் வெந்து வாட்டமுற்றுக்கொண்டு நீ வானத்தையே பார்த்தபடி நிற்பது எதற்காக?

**பொன்னிற முண்டு, பொலிவுண்டு, கண்டுனைப்
போற்ற இனிய வடிவுமுண்டு
என்ன அரிய வரம்பெற, இன்னும் நீ
இத்தவம் செய்வது பூமகளே!**

பொன் நிறம் உண்டு பொலிவு உண்டு கண்டு உ(ன்)னை
போற்ற இனிய வடிவும் உண்டு
என்ன அரிய வரம் பெற இன்னும் நீ
இத் தவம் செய்வது பூமகளே!

வாருள்

பூமகளே! (சூரியகாந்திப் பூவே) உனது பொன்போன்ற நிறத்தினையும் பொலிவினையும் கண்டு எல்லோரும் போற்றுகின்ற அழகிய வடிவம் உனக்கு உண்டு. இவ்வாறிருக்க நீ மேலும் என்ன அரிய வரத்தினைப் பெறுவதற்காக இவ்வாறான கடும் தவத்தினைச் செய்கின்றாய்?

காயும் கதிரவன் மேனியை நோக்க - உன்
 கண்களும் கூசிக் கலங்காவோ?
 நேயம் மிகுந்தவர் காய வருத்தம்
 நினைப்பதும் இல்லையோ? சொல், அடியே!

காயும் கதிரவன் மேனியை நோக்க உன்
 கண்களும் கூசிக் கலங்காவோ?
 நேயம் மிகுந்தவர் காய வருத்தம்
 நினைப்பதும் இல்லையோ? சொல் அடியே!

பொருள்

பெண்ணே! வெய்ய சூரியனின் தோற்றத்தை (தொடர்ந்து) பார்க்கும் போது உன் கண்கள் கூசிக் கலங்குவது இல்லையா? அன்பிற்கு உரியவர்கள் வெய்யிலினால் வாடி வருந்தும்போது அதற்காக நீ துன்புறுவதில்லையோ? இதற்கான பதிலைச் சொல்வாயாக.

காலையிலே கதிர் வீசிவர - நிதம்
 கண்டு களித்து மகிழ்ந்திடும் நீ
 மாலையிலே முகம் வாடித் தளர்ந்திட
 வந்த வருத்தமும் ஏதடியே?

காலையிலே கதிர்வீசி வர - நிதம்
 கண்டு களித்து மகிழ்ந்திடும் நீ
 மாலையிலே முகம் வாடி தளர்ந்திட
 வந்த வருத்தமும் ஏதடியே?

பொருள்

அடிபெண்ணே! காலையிலே சூரியன் உதித்து ஒளி வீசி வருவதனைப் பார்த்து தினமும் உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சி அடையும் நீ மாலையிலே சூரியன் மறையும்போது முகமானது வாட்டமுற்று வருந்துவதும் ஏதற்காக?

செங்கதிர் செல்லும் திசையது நோக்கி - உன்
 செல்வ முகமும் திரும்புவதேன்?
 மங்கையே உன்மண வாளனாகில் - அவன்
 வார்த்தை யொன்று சொல்லிப் போகானோ?

செங்கதிர் செல்லும் திசையது நோக்கி - உன்
செல்வ முகமும் திரும்புவது ஏன்?
மங்கையே உன் மணவாளனாகில் - அவன்
வார்த்தை ஒன்று சொல்லிப் போகானோ?

பொருள்

சிவந்த கதிர்களையுடைய சூரியன் செல்லுகின்ற திசையெல்லாம்
நோக்கியவாறு உன் அழகிய முகமானது திரும்பிக் கொண்டிருப்பதேன்!
பெண்ணே! சூரியனே உன் கணவனாகில் ஒரு வார்த்தை தானும்
உனக்கு அவன் கூறிச் செல்ல மாட்டானா?

ஆசை நிறைந்த உன் அண்ணலை நோக்கிட

ஆயிரங் கண்களும் வேண்டுமோடி?

பேசவும் நாவெழ வில்லையோடி? கொஞ்சம்

பீத்தற் பெருமையும் வந்த தோடி?

ஆசை நிறைந்த உன் அண்ணலை நோக்கிட
ஆயிரம் கண்களும் வேண்டுமோடி?
பேசவும் நா எழ இல்லையோடி? - கொஞ்சம்
பீத்தல் பெருமை உடன் வந்ததோடி?

பொருள்

அடி பெண்ணே! ஆசை நிறைந்த உன் நாயகனைப் பார்ப்பதற்கு
உனக்கு ஆயிரம் கண்கள் வேண்டுமோ? வார்த்தைகளை உரைப்பதற்கு
நா எழவில்லையா? சிறிது தற்பெருமையும் உன்னிடம் வந்து
சேர்ந்ததுவோ?

மஞ்சள் குளித்து முகமினுக்கி - இந்த

மாயப் பொடி வீசி நிற்கும் நிலை

கஞ்சமகள் வந்து காணிற் சிரிக்குமோ?

கண்ணீர் உகுக்குமோ? யாரறிவார்?

மஞ்சள் குளித்து முகம் மினுக்கி - இந்த
மாயப் பொடி வீசி நிற்கும் நிலை
கஞ்சமகள் வந்து காணில் சிரிக்குமோ
கண்ணீர் உகுக்குமோ யார் அறிவார்?

வாருள்

உடம்பிற்கு மஞ்சள் அரைத்துப் பூசி, முகத்தினைப் பளபளப்பாக்கி இவ்வாறான மாயவலை வீசி நிற்கின்ற உனது செயலை தாமரையானவள் வந்து காண்பாளாகில் நகைப்பாளா? அல்லது கண்ணீர் விட்டு அழுவாளா? யாரால் இதனை அறியமுடியும்.

உன்பெயர் சூரிய காந்தியென்றார் - அதன்

உண்மையும் இன்றே அறிந்து கொண்டேன்

இன்பம் அளித்திடும் பூவுலகத்துனக்கு

யாரும் இணையில்லை, இல்லையம்மா!

உன் பெயர் சூரிய காந்தி என்றார் - அதன்
உண்மையும் இன்றே அறிந்து கொண்டேன்!
இன்பம் அளித்திடும் பூ உலகத்து உனக்கு
யாரும் இணை இல்லை, இல்லை அம்மா!

வாருள்

அம்மா! (பெண்ணே) உனக்குரிய பெயர் சூரியகாந்தி என்கிறார்கள். அதற்கான உண்மைக்காரணத்தை இன்றுதான் நான் அறிந்து கொண்டேன். மகிழ்ச்சியை அள்ளித் தருகின்ற இவ்வுலகத்திலே உனக்கு நிகராக ஒப்பிடக் கூடியவர்கள் எவரும் இல்லை இல்லை.

அரும்பதங்கள்

ஆதித்தன்	- சூரியன்	பொலிவு	- மலர்ச்சி
நேயம்	- அன்பு	பீத்தல்	- தற்பெருமை
கஞ்சம்	- தாமரை		

பயிற்சி வினாக்கள்

1. சூரியகாந்தியின் சிறப்பினைக் கவிஞர் சித்தரிக்குமாற்றினை விளக்குக.
2. சூரியகாந்தியை நோக்கி கவிஞர் வினவியவை யாவை?
3. சூரியனிடம் சூரியகாந்தி கொண்ட ஈடுபாட்டினை கவிஞர் சித்தரிக்குமாற்றை விளக்குக.
4. இக்கவிதையில் வெளிப்படும் உரையாடற் பாங்கினை விளக்குக.

5. சூரியகாந்தியை கவிஞர் சூரியனின் காதலியாக சித்தரிக்குமாற்றினை விளக்குக.
6. இக்கவிதையில் அழகுணர்ச்சி, நகைச்சுவை உணர்ச்சி போன்றன வெளிப்படுமாற்றினை விளக்குக.
7. சூரியகாந்தியின் செயற்பாடாக கவிஞர் வெளிப்படுத்துவன யாவை?
8. கவிஞரின் கற்பனைச் சிறப்பும் கவிச்சிறப்பும் இக்கவிதையில் மேலோங்கி நிற்குமாற்றை விளக்குக.

முருகையன் கவிதை

யாழ்ப்பாணத்தில் தென்மராட்சிப் பிரதேசத்திலுள்ள கல்வயல் கிராமத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட கவிஞர் இ. முருகையன் நீண்ட காலம் கல்விப் புலத்தில் கடமையாற்றினார். பல்கலைக்கழகத்திலும் பதிவாளராகக் கடமையாற்றியதோடு வருகை விரிவுரையாளராகவும் பதவி வகித்தார்.

பல நாடக நூல்களையும் மொழிபெயர்ப்பு நூல்களையும் கட்டுரை நூல்களையும் வெளியிட்டார். பல்வேறு வகையான பட்டங்களைப் பெற்ற புகழ்க்குரியவர். அமைதியான போக்கினையும் ஆழமான அறிவையும் கொண்ட இவர் இசைப் பாடல்கள், சிறுகதைகளைக் கூட எழுதியுள்ளார்.

கவிதை உலகில் தனக்கென தனியானதொரு இடத்தைப் பிடித்த கவிஞர் இ. முருகையன் 27. 06. 2009இல் இறைவனடி சேர்ந்தார். இவரின் “நாங்கள் மனிதர்கள்” என்னும் கவிதைத் தொகுப்பில் இருந்து “மாடு மாடு என்று பல ஏசி” என்னும் கவிதை விதந்துரைக்கப்பட்ட பகுதியாக பாடத் திட்டத்தில் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

முருகையன் கவிதை

கவிதை பற்றிய விளக்கம்

கவித்துவமும் பன்முக ஆற்றலும் கொண்ட கவிஞர் முருகையனின் கவிதைகளில் இதுவுமொன்று. கவிஞர் தொழிலாளர்களின் மீது கொண்ட அனுதாபத்தின் வெளிப்பாடே இக்கவிதையாகும். தொழிலாளர்களுக்கு எதிராக இடம்பெறும் அடக்குமுறைகள், அடிமைத்தனங்கள் என்பவைகளைச் சாடும் கவிஞர் தொழிலாளர்களை மனிதர்களாக மதிக்கவேண்டும். அவர்களை அடிமைகளாக எண்ணக் கூடாது என்பதில் கவிஞர் பிடிவாதமாக நிற்பதனை அவதானிக்க முடிகிறது.

தொழிலாளர்களின் உழைப்பால்தான் உயர் வர்க்கத்தினர் உல்லாச வாழ்க்கையை அனுபவிக்கிறார்கள் என்றும் ஆனால் அவர்களின் அடிமைத்தனம் என்றோ ஒரு நாள் புரட்சியாக மாறலாம் என்று அழுத்தமாக கவிஞர் கூறியுள்ளார். இக்கூற்றானது தொழிலாளர்கள் புரட்சி ஒன்றின் மூலமே புதுவாழ்வு பெறமுடியும் எனத்தெளிவுபடுத்துகின்றார்.

பாடல்

மாடு மாடு என்று பல ஏசி,
 திட்டிக் கொட்டித் துரத்தி விரட்டிச்
 சாமம் வரைக்கும் சாறு பிழிந்து
 சக்கை வாங்குவீர்கள் பொடியனை
 வீட்டு வேலைக் காரப் பொடியனை
 மாடுகள் தங்கள் வாய் நுரை தள்ள
 மூசி மூசிக் களைக்கா விட்டால். . .
 உங்கள் வீட்டில் உலைகள் கொதிக்குமோ?

வாருள்

மாடு மாடு என்று (அவனைப்) பலவாறாக ஏசி, (அவனை) திட்டிக் தீர்த்து சாமம் வரைக்கும் (நடுச்சாமம்) சாறாகப் பிழிந்து சக்கை எடுப்பீர்கள் (வருத்தி வேலை வாங்குதல்) அந்தப் பையனை. மாடுகள் மூச்சு வாங்க வாங்க களைப்படைந்து வாயில் நுரை தோன்றும் மட்டும் உழைக்க விட்டால் (இவ்வாறானவர்கள் மாடுமாதிரி உழைக்கவிட்டால்) உங்கள் வீட்டில் உலை கொதிக்குமோ? (உங்கள் வீட்டில் உணவு கிடைக்குமா?)

பொடியனும் தமையனும் தாயும் தந்தையும்
 மாமனும் மாமியும் மச்சான் பொடியனும்
 உடம்பைப் பிழிய ஒருப்படா திருந்தால்
 மலை முகடுகளில், தேயிலை வளருமோ?
 வங்கியில் எல்லாம் காசு புரளுமோ?

வாருள்

இப்பையனின் தாயும் தந்தையும் அண்ணனும் மாமனும் மாமியும் தங்கள் உடலை வருத்தி உழைக்க சம்மதிக்காதிருந்திருந்தால் மலைநாட்டில் தேயிலை வளர்ந்திருக்குமா? உங்கள் வங்கிக் கணக்கில் காசுப்புளக்கம் இருந்திருக்குமா?

ஐந்து நட்சத்திரக் ஹோட்டலில் அமர்ந்து
நண்டைக் கடித்து விறண்டி சுவைத்த பின்
புகையினை ஊதும் இளைய மருமகள்
நோன்மதி நாட்களில், திலக்கா எனப்படும்
இளைஞரின் அருகில் இருந்து கொஞ்சவும்
கண்இமை செருகக் கனவில் ஆழவும்
உச்சக் குரலில் ஓசை புறப்பட
எச்சில் வாயால் இராகம் இழுக்கவும்
மச்சில் வாழவும் வசதிகள் வாய்க்குமோ?

மாடு மாடென ஏசுகிறீர்கள்
மாடும் கயிறுகள் அறுக்கும்
ஆடவர், மகளிர் அது செய்யாரோ?

வாருள்

ஐந்து நட்சத்திர ஹோட்டலில் உங்கள் இளைய மருமகள் (குறியீட்டுப் பாத்திரம்) நண்டை சுவைத்து, பிறண்டியைக் குடித்து, புகையினை ஊதுகின்றாள். இவள் நோன்மதி நாட்களில் திலக்கா என்னும் பெயருடைய இளைஞனின் அருகேயிருந்து கொஞ்சிக் குலாவி மது மயக்கத்தில் (தனை மறந்து) பெரும் குரலில் எச்சில் வாயால் பாட்டும் பாடவும் மேலான நிலையில் இவ்வாறெல்லாம் வாழ வாய்ப்பு வசதிகள் ஏற்படுமா? மாடு மாடு என்றே ஏசிக் கொண்டிருக்கின்றீர்கள். மாடுகள் தம்மைக் கட்டியிருக்கும் கயிற்றையும் அறுத்தெறியும். ஆண்களும் பெண்களும் (மலையகத்து) தம்மை அடக்கி வைத்திருக்கும் அடிமைத் தளைகளை அறுத்தெறிய மாட்டார்களா?

அரும்பதங்கள்

சாமம்	- நள்ளிரவு	ஒருப்படாது	- சம்மதியாது
முகடு	- உச்சி	நோன்மதி	- பூரணை
மூசி	- இளைப்பு/களைப்பு		
சக்கை	- கஞ்சல்/உள்ளீடு நீங்கிய கோது		
உலை	- அரிசியிட அடுப்பில் வைத்துள்ள நீர்		
விறண்டி	- மதுபான வகையில் ஒன்று		

பயிற்சி வினாக்கள்

1. இக்கவிதையினூடாக கவிஞர் எதனை வெளிப்படுத்தவிழைகின்றார்?
2. "மேல்மட்டத்தினரின் உல்லாச வாழ்க்கைக்கு தொழிலாளர்களின் உழைப்புத்தான் காரணம்" என்பதனை விளக்குக.
3. இக்கவிதையினூடாக தொழிலாளர்கள் மீது கவிஞரின் அனுதாப உணர்வு வெளிப்படுமாற்றினை விளக்குக.
4. கவிஞரின் கருத்து வெளிப்பாட்டின் சிறப்பினை விளக்குக.
5. "மாடும் கயிறுகள் அறுக்கும்
ஆட வர் மகளிர் அது செய்யாரோ"
என்ற அடிகளின் மூலம் கவிஞர் எதனை வலியுறுத்தவிழைகின்றார்?
6. தொழிலாளர்கள் படும் அவலத்தை கவிஞர் எடுத்துரைக்குமாற்றை விளக்குக.
7. கவிஞரின் கவிச் சிறப்பினை விளக்குக.

சுபத்திரன் கவிதை

மட்டக்களப்பைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட க. தங்கவடிவேல் என்ற இயற்பெயர் கொண்ட கவிஞர் சுபத்திரன் 16. 04. 1935ஆம் ஆண்டு திரு. க. கந்தையா, க. தெய்வாணைப்பிள்ளை என்போருக்கு மகனாகப் பிறந்தார். மட்/மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரியில் கல்வி கற்று பின்னர் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியரானார். யாழ்ப்பாணம் நல்லூரைச் சேர்ந்த சுபத்திரா என்பவரைத் திருமணம் செய்தார். வள்ளுவன், இராகுலன், மகாசேனன், மாதாங்கன், ஆதவன் ஆகியோர் இவரது பிள்ளைகளாவர்.

இவர் தனது கவிதைகளில் எந்த மனிதர்கள் பொருட்டு குரல் கொடுக்கின்றாரோ அவர்களே தானாகி நின்று குரல் எழுப்பும் பண்பை இவரது கவிதைகளில் காணலாம். இவர் 1979. 10. 30 அன்று அகால மரணமானார்.

சுபத்திரன் கவிதை

கவிதை பற்றிய விளக்கம்

“ஆண்டவன் நீதான்” என்ற கவிதையில் இக்கவிஞர் அப் பகுதிக்கே உரிய விவசாயத்துடன் தொடர்புடைய விவசாயியின் பெருமைகளை எடுத்துக்கூறுவதாக இக்கவிதையைப் படைத்துள்ளார். இருப்பினும் அனைவருக்கும் அவ்விவசாயி உணவளித்தாலும் அவனது நிலை உயரவில்லை. அவனுக்கு நிலம் சொந்தமில்லை என்ற அங்கலாய்ப்பு கவிதையில் வலியுறுத்திச் சொல்லப் படுகின்றது. இக்கவிதையினூடாக பொதுவுடமைக் கொள்கையை கவிஞன் தொட்டுக்காட்டிச் செல்கின்றான்.

எம் எல்லோருக்கும் உணவு கொடுத்துக் காப்பவன் எமது பசியைப் போக்கி வாழ்வு கொடுப்பவன். அவனே நாட்டை ஆளத் தகுதியானவன். ஆதலால் அவனே கடவுள் என விவசாயியின்

உயர்வினை வெளிப்படுத்துகின்றார். ஆனால் இவ்வாறான விவசாயி வறுமையான நிலையிலேயே உள்ளான் என்றும் உணவு, வீடு என்பன அற்ற நிலையில் மாடாக உழைத்தாலும் பிறருக்காக உழைத்தாலும் அடிமை வாழ்வையே அவன் அனுபவிக்கின்றான் என்று தனது ஆதங்கத்தினை கவிஞர் வெளிப்படுத்துகின்றார்.

தனது வயலோடும் தொழிலோடும் இரண்டறக் கலந்ததுதான் அவன் வாழ்க்கை என்றும் இவ்வாறான கடின வாழ்வை அவன் மேற்கொண்ட போதும் முதலாளிமாரால் அவன் சுரண்டப்படுவதும் நன்றியுணர்வற்ற நிலையில் முதலாளிமார் செயற்படுவது போன்றவை பற்றியும் உணர்ச்சி ததும்ப எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

நிலங்கள் உழைப்பவனுக்கு உரிமையாக்கப்படவேண்டும். பண்ணை முறை விவசாயம் மேற்கொள்ளப்படவேண்டும் போன்ற கருத்துக்கள் கவிஞனால் முன்வைக்கப்படும் சீர்திருத்தக் கருத்துக்களாக கொள்ளத்தக்கவையாகும்.

ஆண்டவன் நீதான்

பாடல்

ஆளப்பிறந்த விவசாயி - இங்கு
அடங்கிக் கிடந்தா னொரு நாளில்
கூழைப் பிசைந்தான் குடிசையிலே - அவன்
குறுகிக் கிடந்தான் கொள்கையிலே

வாருள்

இவ்வுலகினை ஆட்சி செய்யக்கூடியவனான விவசாயி அடங்கி யொடுங்கிக் கிடக்கின்றான். தனது குடிசையிலே உணவை உண்ணப் பிசைந்தான். தனது கொள்கைகளில் வளர்ச்சியற்றவனாய் கூனிக் குறுகிக் கிடக்கின்றான்.

நிலத்தையுமுவான் நிலத்தினிலே - தன்
நினைவு இழந்து சாகுமட்டும்
கலப்பையிழுக்கும் மாட்டுடனே - அவன்
காலங் கழித்தான் கண் கலங்கி

பொருள்

தன் நினைவானது அற்றுப்போய் உயிர்போகும் வரையும் நிலத்தினில் உழுவான். ஏரினை இழுக்கும் மாடுகளுடனேயே கண்ணீருடன் அவன் காலங்கள் செல்கின்றன.

உண்பது முடுப்பதும் வயல்தனிலே - அவன்

உறங்கிக் கிடப்பதும் வயல்தனிலே

விண்தான் தனது கூரையென - ஐயோ

வியர்வை தன்னில் குளித்திடுவான்

பொருள்

அவன் உண்பது, உடுப்பது, உறங்குவது எல்லாம் வயலிலேதான். வானமே கூரையாக தன் உழைப்பால் சிந்தும் வியர்வையில் குளிக்கின்றான்.

உழுவருக்கு நிலமெல்லாம் - இங்கு

உருத்தா யாக் கிடச் சட்டங்கள்

நலிவு இன்றிச் செய்திடுவோம் - இந்

நல்லவர் தம்மை உயர்த்திடுவோம்

பொருள்

உழுவவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்று உரிமையாக்க சட்டங்களை குறையின்றி செய்து கொடுப்போம். இவ்விவசாயிகளை உயர் நிலையடையச் செய்திடுவோம்.

பண்ணை முறையில் பலநூறு - வயல்

பரப்பை உழுது உழைக்கட்டும்

திண்ணை தூங்கித் திரிபவர்கள் - அதைத்

தின்ன நினைத்தால் செருப்படிதான்

பொருள்

பலநூறு வயற் பரப்புக்களை பண்ணை முறையாக உழவுசெய்து விவசாயி உழைக்கட்டும். திண்ணையில் தூங்கித் திரிபவர்கள் (முதலாளிமார்கள்) அவற்றை கொள்ளை அடிக்க நினைத்தால் அவர்களுக்கு செருப்படிதான் கொடுக்கவேண்டும்.

காட்டை வெட்டி களமாக்கி - அதைக்

கதிர்கள் கொட்டும் தலமாக்கும்

நாட்டின் இறைவன் விவசாயி - ஏன்

நன்றி மறந்தாய் முதலாளி

பொருள்

காடுகளை வெட்டி அவற்றை பயனுள்ள கழனிகளாக்கும் இறைவனே விவசாயிதான் முதலாளியே ஏன் நன்றி மறந்துவிட்டாய்.

அன்னை நாட்டை காப்பவனே - அதைப்

பசியில் நின்று மீட்பவனே

அனைத்தும் நீதான் அமுதாட்டும் - எம்

ஆண்டவன் நீதான் நீ வாழ்க.

பொருள்

தாய் நாட்டைக் காப்பவன். மக்களைப் பசியில் இருந்து மீட்பவன். அனைத்துமே நீதான். அனைவர்க்கும் அமுதாட்டும் ஆண்டவனும் நீதான். நீ வாழ்க.

அரும்பதங்கள்

கூழ்	- உணவு	கலப்பை	- ஏர்
விண்	- ஆகாயம்	நலிவு	- குறைவு
அமுதாட்டும்	- உணவூட்டும்	உருத்தாயாக்கிட	- உரிமையாக்கிட

பயிற்சி வினாக்கள்

1. இக்கவிதையினூடாக விவசாயிகளின் பெருமையைக் கவிஞர் வெளிப்படுத்துமாற்றினை விளக்குக.
2. இக் கவிதையில் விவசாயிகளின் உயர்வுக்கான முன்வைக்கப் பட்டுள்ள சீர்திருத்தக் கருத்துக்கள் யாவை?
3. விவசாயியின் துன்ப துயரங்கள் சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கு மாற்றினை விளக்குக.
4. “ஆண்டவன் விவசாயி” என்னும் கூற்று இக்கவிதையில் அமுத்தம் பெறுமாற்றினை விளக்குக.
5. விவசாயிக்கு எதிரான போக்காகக் கவிஞர் எவற்றை வெளிப்படுத்த முற்படுகின்றார்?
6. இக்கவிதையில் விவசாயின் கடின உழைப்பினையும் அவனது அவல நிலையினையும் கவிஞர் சித்தரிக்குமாற்றினை விளக்குக.
7. இக்கவிதையினூடாக கவிஞரின் அங்கலாய்ப்புக்கள் வெளிக்குகொணரப்படுமாற்றினை விளக்குக.
8. கவிஞரால் முன்வைக்கப்படும் சீர்திருத்தக் கருத்துக்கள் எவை?

குறிஞ்சித் தென்னவன் கவிதை

மலையகக் கவிதை இலக்கியத்தை வளப்படுத்தியவர்களுள் குறிஞ்சித் தென்னவனுக்கு தனியானதோர் இடமுண்டு. 12. 03. 1934 இல் இவர் சுப்பையா, முருகம்மாள் ஆகியோருக்கு மகனாகப் பிறந்தார்.

“நான் ஒரு தோட்டத் தொழிலாளி. நான் படித்தது தோட்டப் பாடசாலையில். பதினொரு வயதில் தோட்டத்தில் தொழிலாளியாக வேலை செய்யத் தொடங்கினேன். இருபது வயதில் கவிதை எழுதத் தொடங்கினேன்.” என்று இவர் கூறியிருந்தாலும் இவரது ஆரம்பகாலக் கவிதைகள் வெளியார் கவனத்தை ஈர்க்கவில்லை.

இவரது கவிதைகள் யாவும் மலையக மக்களின் துன்ப துயரங்கள் நிறைந்த வாழ்க்கையையே படம் பிடித்துக் காட்டுவனவாக அமைந்துள்ளன. கங்காணிகளதும் கணக்கப்பிள்ளையினதும் திட்டிக் கொட்டும் வார்த்தைகள் கவிஞனின் இளம் உள்ளத்திலேயே தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. மாடாக உழைக்கும் நாங்களும் மனித ஜீவன்கள் தானே! ஏன் எங்களை இழி சொற்களால் அழைக்கவேண்டும் என எண்ணினார். இவ்வாறான எண்ணங்களே பின்னர் எழுத்துக்களாயின. இவரது ஆரம்பகாலக் கவிதைகள் மலையகப் பேச்சுத் தமிழில் நெஞ்சைத் தொடும் வண்ணம் அமைந்திருந்தன. 19. 01. 1998 இவ்வுலக வாழ்வை நீத்து இறையடி சேர்ந்தார்.

குறிஞ்சித் தென்னவன் கவிதை

கவிதை பற்றிய விளக்கம்

இக்கவியை இனூடாக தோட்டத் தொழிலாளர்களது அவல வாழ்க்கை எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. காலை தொடக்கம் மாலைவரை கடினமான உழைப்பை மேற்கொண்டபோதும் உழைப்புக்கேற்ற ஊதியம் இல்லாததினால் அவர்கள் படும்

கஷ்டங்கள் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன. "சம்பள நாள்" என்ற இக்கவிதை குறிப்பாக பெண் தொழிலாளர்கள் படும் துன்பத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன. குறிப்பிட்ட பணத்தொகையை சம்பளமாகப் பெற்றபோதும் தங்கள் அத்தியாவசியத் தேவைகளைக்கூட நிறைவேற்றிக்கொள்ள முடியாத நிலையில் பெண் தொழிலாளர்களின் அங்கலாய்ப்புக்கள் இக்கவிதையின் பாடுபொருளாக அமைந்துள்ளது.

சம்பள நாளையே மையமாகக் கொண்டு அமைந்துள்ள இக்கவிதை அன்றைய நாளைய நிகழ்வுகளைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றன. உளவியல் ரீதியாக அவர்கள் படும் துன்பங்கள், தங்கள் பிள்ளைகளின் தேவைகளையோ, அவர்களின் ஆசைக்கனவுகளையோ நிறைவேற்ற முடியாத நிலைமை. கவிதையின் இடையே சில பெண்களின் அநாகரிகமான போக்குகள், கங்காணி மாரின் பாரபட்ச செயற்பாடுகளையும் நேர்மையாக உழைத்த போதும் வருமானம் போதாமை, பட்ட கடனை அடைக்க முடியாத துயரம், சமூகச் சடங்குகளைக்கூட ஆசையுடன் நிறைவேற்ற முடியாமை, பொறுப்பற்ற கணவன்மார்பற்றிய சித்தரிப்பு போன்றவை கவிதையில் அழுத்தம் பெற்றுள்ளன.

மலையகமக்களின் பேச்சுவழக்குச் சொற்கள்கவிதைக்கு அழகு சேர்க்கின்றன. சம்பளம் எடுக்கும் தினத்தில் தாயின் மனதிலும் பிள்ளைகளின் மனதிலும் தோன்றும் எதிர்பார்ப்புக்களும் ஏமாற்றங்களும் உணர்ச்சிதும்ப எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன.

இக்கவிதையில் இடம்பெறும் பெண்பாத்திரங்கள் யாவுமே அங்கலாய்ப்புமிக்க பாத்திரங்களாகவே அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மலையக மக்களின் வாழ்வில் இவ்வாறான நிலையில் விடிவு தோன்றாது என்பதனையே எளிமையான சொற்களாலும் உணர்ச்சி வெளிப்பாட்டுடனும் உள்ளத்தில் தோன்றும் அக்கறை உணர்வுடன் எடுத்துக்காட்டுகின்றார்.

சம்பள நாள்

பாடல்

பத்தாம் திகதியில் சம்பளமாம் சின்னப்
பையனுக்கோ பெருங் கொண்டாட்டம்
மொத்த மாக சம்பளம் வாங்கிடுவா, அம்மா
முழுசா ஒருரூவா தந்திடுவா என
சித்தம் நிரம்பிய ஆசையிலே, தன்
தோழர் பலருக்கும் சொல்லி வைத்தான்.
முத்தம்மா சம்பளம் வாங்கி வந்தாள் - அவன்
முதுகுல நாலு கொடுத்து வச்சாள்.

பாடல்கள்

அம்மாவிற்கு பத்தாம் திகதி சம்பளம். சின்ன மகனுக்கு பெரும்
மகிழ்ச்சி. முழுமையான சம்பளத்தில் தனக்கு ஒரு ரூபாய் தருவா என்ற
உளம் நிறைந்த ஆசை. தன் தோழர்களுக்கும் இது பற்றிச் சொல்லி
வைத்திருந்தான். ஆனால் சம்பளம் வாங்கி வந்த அவன் தாயாரோ
அவன் முதுகில் நாலு அடிதான் கொடுத்தாள்.

வாழைப்பழம். . . மிட்டாய், முறுக்கு வடை
வாங்குங்க! வாங்குங்க! என்று இந்த
ஏழைங்க காசைப் பிடுங்கிட வேவந்த
வியாபாரிகள் இடும் கூச்சல்களும்
ஊளை ஒழுக வாய் எச்சில் வடிய, தன்
உள்ளத்தி லேபெரும் ஆசையுடன் - அம்மா
சேலை முந்தானையைப் பற்றிக்கொண் டேவரும்
செந்தா மரையோ சிணுங்கிடுவாள்.

பாடல்கள்

சம்பள நாளன்று வியாபாரிகளோ இக்காசை பறிப்பதற்கென்றாப்போல
வாழைப்பழம், மிட்டாய், முறுக்கு வாங்குங்க வாங்குங்க என்று விற்று
வருவார்கள். அதைக்கண்டு ஆசை வடிய, வாயில் எச்சில் நீர் ஒழுக
அதை வாங்க வேண்டும் என்ற ஆசையில் அம்மாவின் சேலைத்
தலைப்பைப் பிடித்துக் கொண்டு சிணுங்குகின்றாள். அவளின் மகள்
செந்தாமரை.

சீவி முடிச்சி, சிரிக்கலைன்னா? நல்லா
 சிங்காரம் பண்ணி தளுக்கலைன்னா?
 பாவிப் பயஅரைப் பேரு போட்டான்? அவன்
 படையிலே போக, மாடாக என்
 ஆவி துடிக்கச் சமந்து வந்தும், தினம்
 அரைப் பேரு போட்டுல்ல வச்சிருக்கான்
 கேனி யமுது புலம்பிக் கொண்டே வரும்
 குப்பாயி நெஞ்சில் பெரு நெருப்பு.

பொருள்

அழகாக தலைவாரி, நல்ல அலங்காரம் பண்ணி தன்னைப் பார்த்து
 சிரித்து தளுக்கு (நெழிப்பு) காட்டவில்லை என்பதற்காக பாவியான
 கணக்கப்பிள்ளை அரைநாள் சம்பளமே போட்டான். அவன் அழிந்து
 போவான். உயிரைக் கொடுத்து மாடாக உழைச்ச போதும் அரைநாள்
 சம்பளமே போட்டு வைத்திருக்கின்றான். இந்த கணக்கப்பிள்ளை என்று
 சொல்லி குப்பாயி உள்ளத்தில் தோன்றும் பெருநெருப்புடன் குப்பாயி
 விம்மி அமுது புலம்பிக் கொண்டே வருகின்றான்.

காமாச்சிக்கு எம்பத் தஞ்சிரூபா அவ
 கையில் வாங்கிட்டா பாத்தியாடி, சுத்த
 சோமாறி வேலைக்குப் போமாட்டா, போனா
 சொத்த வேலை, துப்புப் பட்டிடுவா.
 ஏமாளி கந்தன் அவபுருசன் - அவ
 இழுத்தஇழுப்புக்கு வளையுறானே என
 உரோமஞ் சிலிர்க்க வசைபாடும் - சின்ன
 ருக்குமணிக்கோ, வயித்தெரிச்சல்.

பொருள்

காமாட்சி எண்பத்தைந்து ரூபா அவளின் கையில் வாங்கி விட்டாள்
 பார்த்தாயாடி? சுத்தமான சோம்பேறி. வேலைக்கும் போகமாட்டா.
 அப்படிப் போனாலும் உதவாக்கரைவேலைதான். கீழ்மையாக
 நடந்திடுவா. அவளின் ஏமாளியான கணவன் கூட அவளின் போக்குக்கே
 வளைந்து கொடுப்பான் என தன் உரோமம் சிலிர்க்க உணர்ச்சி
 வசப்பட்டவளாக இழித்துக்கூறும் சின்ன ருக்குமணிக்கு கடும்
 வயிற்றெரிச்சல் (பொறாமை)

சீட்டுப் பணத்த நான் கட்டுவேனா? பட்ட
 சில்லற கடன அடைப்பேனா? அந்த
 சேட்டுப் பய மலைபோல வந்து பெருந்
 தொல்லை கொடுப்பான் கடன் கேட்டு,
 ஈட்டுக்கடையில் வச்ச நகையினை
 இந்த மாசம் திருப்பலன்னா ஏலம்
 போட்டு வாணாம், என்ன செய் வேனென
 புலம்பும் வள்ளியொரு பக்கத்திலே.

வாருள்

சீட்டுப் பணத்தை என்னால் கட்டமுடியுமா? (முடியவில்லை) சில்லறைக்
 கடனைத்தான் அடைக்கமுடியுமா? (முடியவில்லை) சேட்டுப் பயல்
 தனது கடனைக் கேட்டு தொல்லை கொடுப்பான். கடையில் ஈடுவச்சி
 நகையை மீளப் பெறவிட்டால் ஏலத்தில் விற்று விடுவானாம் என்று
 சொல்லி ஒரு பக்கத்தில் இருந்து புலம்புகின்றாள் வள்ளி.

பள்ளிக் குடம் போகும் சின்ன மகளுக்கு
 பாவாடை ரவிக்கை தைக்க வேணும்
 வள்ளி, மகளின் சடங்குக்கு அஞ்சின
 வா,வாச்சம் மொய்யா எழுதிடணும்
 கொள்ளைக்கா ரப்பய ஒத்த கடைக்கும்
 கொடுத்திட னும்போன 'மாசக்கடன்'
 உள்ளத்தில் எண்ணி அடுப்பரு கில்சம்மா
 உட்கார்ந் திருக்கிறாள் பாப்பாத்தி.

வாருள்

பாடசாலைக்குச் செல்லும் என் சின்ன மகளுக்கு பாவாடையும்
 ரவிக்கையும் தைக்க வேண்டும். வள்ளியின் மகளது பூப்புனல்
 நீராட்டிற்கு ஐந்து ரூபாயாவது வைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். கொள்ளை
 விலையில் விற்கின்றவனின் சில்லறைக் கடைக்கும் போன மாசக் கடன்
 கொடுக்கவேண்டும். இவ்வாறு பாப்பாத்தி தன் உள்ளத்திலே எண்ணி
 வருந்திக்கொண்டு அடுப்பங்கரையில் அமர்ந்திருக்கின்றாள்.

நாட்டுக்குப் போயி குடிச்சுப் புட்டு, சில
 நாதாறிப் பசங்கள் கூட்டிவந்து, கரு
 வாட்டுக் கறிவேணும் என்று, என்னையிந்த
 மனுசன் புடுங்கியே தின்னப் போறான்.

வீட்டுல என்ன சொகத்த கண்டேன்? இந்த

வெத்து மனுசன கட்டிக்கிட்டு? என
நீட்டி முழக்கி வசைபாடும் சின்ன
நீலா வதிக்கோ பெருங் கோவம்.

வாருள்

நகரத்திற்குச் சென்று நன்றாக மது அருந்திவிட்டு சில காவாலிப்
பையன்களையும் வீட்டிற்கு கூட்டிவந்து என்னை என்னுடைய புருசன்
கொடுமைப்படுத்தி வாட்டிவதைக்கப் போகின்றான். வேலையும்
இல்லாமல் உழைப்பும் இல்லாமல் இந்த மனுசனை (புருசனை)
திருமணம் முடித்த நான் வாழ்க்கையில் எந்த சுகத்தையும்
அனுபவிக்கவில்லை என்று நீண்ட வசைமாரி பொழியும் நீலாவதியோ
கடுங்கோபத்திலுள்ளாள்.

சம்பள நாளிது வீட்டி விருக்கிற

சந்தோஷ மெல்லாம் பறந்திடும் நாள்
வம்பு தும்புகளும் பேசிடும் நாள், இவர்
மண்டை யுடைந்திடும் நாளிதடா.
கம்புத் தடிகளைத் தூக்கிடும் நாள், பொலிஸ்
கச்சேரி, கோர்ட்டுக்குப் போயிடும் நாள்
வெம்மியமுதிடும் பெண்களின் குரல்கள்
வீடுகளில் கேட்கும் நாளிதடா.

வாருள்

சம்பள நாளான இன்று எங்கள் தொழிலாளிகளின் வீடுகளிலும்
மனங்களிலும் மகிழ்ச்சி மறைந்தோடும் நாள். விதண்டாவாதங்களாக
வம்பு தும்பு பேசிடும் நாட்கள், ஒருவரோடு ஒருவர் சண்டை பிடித்து
மண்டையை உடைத்திடும் நாட்கள். கம்பு தடிகளைக் கொண்டு சண்டை
பிடித்து காவல் நிலையங்களுக்கும் கச்சேரிகளுக்கும் (தண்டனைக்கும்
தண்டத்திற்குமாக) போகின்ற நாள். வீடுகள் தோறும் பெண்கள் மனம்
வெதும்பி அழுகுரல் எழுப்பிடும் நாட்கள்.

அரும்பதங்கள்

சித்தம்	- உள்ளம்	தோழர்	- நண்பர்
கூச்சல்	- இரைச்சல்	சிங்காரம்	- அழகு
பாடை	- பிணக்கட்டில்	கேவி	- விம்மி
நாதாறிப் பசங்கள்	- ஒழுக்கங்கெட்ட பையன்கள்		
புடுங்கித் தின்ன	- பிய்த்தெடுத்தல்		
வெம்பி அழுதல்	- வருந்தி அழுதல்		

பயிற்சி வினாக்கள்

1. இக்கவிதையில் பெண் தொழிலாளர்களின் அங்கலாய்ப்பு வெளிப்படுமாற்றை விளக்குக.
2. தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வாழ்வியல்முறை சித்தரிக்கப் பட்டிருக்குமாற்றை விளக்குக.
3. பெண் தொழிலாளர்களின் மனக்குமுறலை கவிஞர் சித்திரிக்குமாற்றினை விளக்குக.
4. இக்கவிதையில் தோட்டத்தொழிலாளர்களின் வாழ்வியல் நடைமுறை அம்சங்களை கவிஞர் வெளிப்படுத்தியிருக்கு மாற்றினை எடுத்துக்காட்டுக.
5. கவிஞரின் மொழிப் பிரயோகம் பற்றி சிறுகுறிப்பு எழுதுக.
6. “பெண் தொழிலாளர்களின் மனக்குமுறலே “சம்பள நாள்” என்னும் இக்கவிதை” இக்கூற்றின் பொருத்தப்பாட்டினை விளக்குக.
7. இக்கவிதையில் மலையகப் பேச்சுவழக்கு செல்வாக்குச் செலுத்துமாற்றினை எடுத்துக்காட்டுக.

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை

202; 340, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு-11

தொ.பே. : 011 2422321, 011 2435713

தொ.ந. : 011 2337313 : மின்னஞ்சல் : pbdho@sltnet.lk

PBD

101006002

SEYYUL THOKUPPU

Rs. 350.00